

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๓๕

วันศุกร์ที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๓๕

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเริ่มประชุม ๒๐๕ คน

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๒๖ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว กระผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
รัฐมนตรี

ด้วยมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ประกาศแต่งตั้ง
รัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านทั้งหลายโปรดยินยอมเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยินยอม เพื่อรับฟังพระบรม-
ราชโองการ)

นายไพศิษฐ์ นิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) :

“พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ และประกาศลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ นั้น

บัดนี้ เพื่อความเหมาะสมและให้ได้ประโยชน์แก่ราชการยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ เป็นปีที่ ๘๖ ในรัชกาลปัจจุบัน
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี”

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอขอบคุณ เชิญนั่งครับ
๑.๒ รับทราบรายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๒๘ และ พ.ศ. ๒๕๓๐ ของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายงานการเงินของแผ่นดินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ และ พ.ศ. ๒๕๓๐ ของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อทราบ ตามความในมาตรา ๓๐ วรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้จัดส่งรายงานดังกล่าวให้ท่านสมาชิกทราบแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายปภิต นิลนกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปภิต นิลนกุล กระผมขอประทานอนุญาตต่อท่านประธาน ขออภิปรายเกี่ยวกับรายงานการเงินของแผ่นดินที่เสนอต่อสภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้ใครทราบละครับ

นายปภิต นิลนกุล : ท่านประธานครับ กระผมขอประทานทราบเรียนว่ารายงานการตรวจเงินของแผ่นดินนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการที่จะได้มีการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลนะครับ แล้วก็ปรากฏข้อเท็จจริงว่ารายงานการตรวจเงินแผ่นดินนั้นล่าช้า เป็นอันมาก ที่เสนอมาก็ล่าช้ามาถึง ๔ - ๕ ปี กระผมขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานขออภิปรายในประเด็นนี้ เพื่อฝากถึงรัฐบาลไว้ให้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ ขออนุญาตครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณปภิตครับเป็นที่เข้าใจกันแล้วว่ายอันนี้เพื่อทราบตามกฎหมาย และนอกจากนั้นคณะรัฐมนตรีชุดนี้ก็ไม่ใช่คณะรัฐมนตรีชุดที่ทำเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ - พ.ศ. ๒๕๓๐

ประการที่ ๒ หน้าที่ของเราในที่นี้ไม่ใช่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินอย่างที่เคย

ประการที่ ๓ วันนี้ระเบียบวาระของเรามีมากเกินไปเกิน
ถ้าท่านอภิปรายก็ได้ แต่ว่าคณะรัฐมนตรีฟังแล้วก็ยังทำอะไรไม่ได้ อย่างที่
เราเคยพูดว่าไว้ว่าเอาไปอภิปรายในเรื่องงบประมาณไม่ดีกว่าหรือ ผมให้
โอกาสเสมอของคุณกิตติ แต่เอาไว้เรื่องอื่นดีกว่า ดีไหมครับวันนี้ขอคืนนี้ก่อน
เท้าวาระครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ระเบียบวาระที่ ๒
รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร ๐๓๐๓/๐๓๖๒๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๘ สิงหาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้ เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็น เรื่องด่วน

จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำ เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็น เรื่องด่วนตามธรรมเนียมการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๓๘ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ (๕) (ก) เพื่อกำหนดให้ผลต่างระหว่างราคาซื้อก่อนกับราคาจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคล เป็นผู้ออก รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะท่านองเดียวกันเป็นเงินได้ประเภทเดียวกับดอกเบี้ยเงินกู้ยืม

๒. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ (๕) (ข) เพื่อกำหนดให้ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคล เป็นผู้ออก เป็นเงินได้ประเภทเดียวกับกำไรจากการโอนหุ้น หุ้นกู้ หรือพันธบัตร

๓. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ (๘) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์

๔. ยกเลิกมาตรา ๕๒ (๒๑) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผลประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัทเงินทุนเป็นผู้ออก

๕. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘ (3) และมาตรา ๕๐ (2) (ก) และ (ข) เพื่อกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ตามมาตรา 40 (๕) (ก) และ (ข) บางกรณี หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑๕.๐

LIRT

๖. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๙ (๓) เพื่อกำหนดให้ดอกเบี้ยย
ส่วนลดค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าไถ่จากการซื้อขาย หรือการออก
ตราสารแสดงสิทธิในหนี้เป็นรายปีจากการค้าประเภทธนาคาร

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราภาษีการค้า เพื่อกำหนดให้
ผู้ประกอบการค้าประเภทธนาคารเสียภาษีการค้าในอัตราร้อยละ ๓.๐
สำหรับรายรับตาม ๖.

เหตุผล

โดยที่ความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสม
กับสภาพและเหตุการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีส่วนประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องผูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับเงินได้จากการให้กู้ยืม หรือเงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหุ้นทุกชนิด ไม่ว่าจะมีส่วนประกันหรือไม่ก็ตาม"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (ข) ของมาตรา ๕๐ (๔) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน หรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๕๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIRT

"(ง) ดอกเบี้ยดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยสลากออมสินหรือดอกเบี้ยเงินฝากออมสิน
ของรัฐบาลเฉพาะประเภทฝากเพื่อเรียก

(ข) ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ประเภทออมทรัพย์"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิก (๒๑) ของมาตรา ๕๓ แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๘
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของ
เงินได้โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (๑) และ (๒) ก็ได้ สำหรับ
เงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๕) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารใน
ราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝากสหกรณ์ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงินที่ได้
จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้
จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบัน
การเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน
เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

(ข) ผลต่างระหว่างราคาได้ก่อนกับราคาจำหน่าย ตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราค่าเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (ก) และ (ข) ของมาตรา ๕๐ (๓) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา ๕๐ (๓) และ (๔) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๕๘ (๓) และ (ก) และ (ค) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา ๕๘ (๓) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงินผู้ออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือนิติบุคคลผู้โอนตัวเงิน หรือตราสารดังกล่าวให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ตามส่วนนี้ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ ของเงินได้ และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗๙ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๓) รายรับจากการค้าประเภทธนาคาร หมายความว่า

(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขาย หรือที่ได้จากตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ และ

(ข) กำไรก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือการส่งไปเงินต่างประเทศ"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในชนิด ๑ และชนิด ๒ ของประเภทการค้า ๑๒. แห่งบัญชีอัตราภาษีการค้าท้ายหมวด ๕ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๑๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ประเภทคำ	รายการที่ประกอบการคำ	ผู้ประกอบการคำที่มีหน้าที่เสียภาษีการค้า	อัตราภาษีร้อยละ
"	<p><u>ชนิด ๑</u> ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือกำไรก่อนหักรายจ่าย ใด ๆ จากการซื้อหรือ ขายหรือที่ได้จากตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิใน หนี้ใด ๆ</p> <p><u>ชนิด ๒</u> กำไรก่อนหักรายจ่าย ใด ๆ จากการแลกเปลี่ยน เปลี่ยนหรือการซื้อขาย เงินตรา การออกตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิใน หนี้ใด ๆ หรือการส่งเงิน ไปต่างประเทศ</p>	<p>ผู้ประกอบการ</p> <p>ผู้ประกอบการ</p>	<p>๓.๐</p> <p>๓.๐</p>

LIRT

มาตรา ๑๑ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่อุกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติเกี่ยวกับภาษีอากรที่ตั้งอยู่ หรือที่พึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญรัฐมนตรีนั่งลงหลักการและเหตุผลครับ

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวีรพงษ์ รามางกูร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนว่ารัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ (๘) (ก) ซึ่งเป็นบทนิยามของเงินได้ประเภทดอกเบี้ย เพื่อกำหนดให้ผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนและราคาจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคลเป็นผู้ออกรวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะท่านองเดียวกัน ให้เป็นเงินได้ประเภทเดียวกับดอกเบี้ย

๒. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ (๘) (ข) เพื่อกำหนดให้ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่นิติบุคคลเป็นผู้ออก เป็นเงินได้ประเภทเดียวกับกำไรจากการโอนหุ้น หุ้นกู้ หรือพันธบัตร

๓. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ (๘) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออกกวิษ์ของธนาคารพาณิชย์

๔. ยกเลิกมาตรา ๕๒ (๒๑) เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับผลประโยชน์ที่ได้จากการจำหน่ายตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ซึ่งบริษัท เงินทุน เป็นผู้ออกแต่ต่อไปจะกำหนดไว้ในกฎกระทรวงแทน

LIRT

๕. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๘ (๓) และมาตรา (๒) (ก) และ (ข) เพื่อกำหนดให้เงินได้ประเภทดอกเบี้ย และเงินได้ประเภทกำไร จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตั๋วเงินบางกรณี เสียภาษีโดยถูกหักภาษี เงินได้ ๗ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ ๑๕.๐ แล้วมีสิทธิที่จะเลือกไม่ต้องนำไปคำนวณภาษีเมื่อสิ้นปีก็ได้ ทั้งนี้โดยกำหนดให้ได้รับสิทธิที่จะเลือกเช่นนั้นได้เป็นการถาวร

๖. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๙ (๓) เพื่อกำหนดให้ดอกเบี้ย ส่วนลดค่าธรรมเนียม ค่าบริการหรือกำไรจากการซื้อขาย หรือการออกตราสารแสดงสิทธิในหนี้เป็นรายรับจากการค้าประเภทธนาคาร

๗. แก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราภาษีการค้า เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบการค้าประเภทธนาคาร เสียภาษีการค้าสำหรับรายรับที่เป็นกำไร ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยน หรือซื้อขายเงินตรา การออกตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ ในอัตราร้อยละ ๓.๐ แทนที่จะเป็นร้อยละ ๑๕ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับภาษีการค้าที่ต้องเสียสำหรับรายรับประเภทดอกเบี้ย

เหตุผลและความจำเป็นในการแก้ไขเพิ่มเติมครั้งนี้มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. ด้วยบทบัญญัติที่กำหนดให้เงินได้ประเภทดอกเบี้ยเสียภาษีโดยถูกหัก ๗ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ ๑๕ แล้วมีสิทธิที่จะเลือกไม่ต้องนำไปคำนวณเสียภาษีเมื่อสิ้นปีก็ได้ จะสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ นี้ หากไม่มีการแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าว ก็จะทำให้เงินได้ประเภทดอกเบี้ยต้องไปเสียภาษีร่วมกับรายได้ประเภทอื่น ๆ ในตอนสิ้นปีแล้วเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า ซึ่งสูงสุดถึงร้อยละ ๕๐ ฉะนั้นเพื่อให้ผู้เสียภาษียังคงได้รับสิทธิเลือกเสียภาษี

LIRT

ในอัตราร้อยละ ๑๕ ได้ต่อไป จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายในเรื่องนี้
ในการนี้รัฐบาลได้เสนอให้กำหนดการรับสิทธิเลือกเสียภาษีได้เป็นการถาวร
ในการแก้ไขในครั้งนี้ด้วย ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างความมั่นใจกับผู้ออมและ
มีส่วนช่วยระดมเงินออมในระยะยาวได้เป็นอย่างมาก

๒. การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรครั้งนี้ จะทำให้เงินได้
ประเภทดอกเบี้ย ไม่ว่าจะเป็นดอกเบี้ยเงินฝากประจำ หรือดอกเบี้ยเงิน
ฝากออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งเงินได้ประเภทเดียวกันกับ
ดอกเบี้ยในบางกรณี เสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕ โดยเท่าเทียมกัน
ผลของมาตรการนี้จะทำให้ระบบภาษีเป็นระบบภาษีที่เป็นกลาง อันจะทำให้
ระบบการเงินของประเทศได้สามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ
เป็นไปตามกลไกตลาด รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคตบายของรัฐบาลในอันที่
จะยกเลิกเพดานอัตราดอกเบี้ยด้วย

๓. การปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากรครั้งนี้ จะมีผลทำให้
ระบบภาษีมียลักษณะที่จะสามารถรองรับตราสารประเภทใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น
ในอนาคตอันใกล้นี้ได้ด้วย จึงนับว่าจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวต่อการ
พัฒนาตราสาร อันจะเป็นการพัฒนาตลาดทุนของประเทศให้มีความก้าวหน้า
ยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการระดมเงินออมของประเทศในระยะยาว

๔. สำหรับส่วนของภาษีการค้าที่ธุรกิจประเภทธนาคารจะต้อง
เสือนั้นก็ได้ปรับปรุง โดยมีการลดภาษีการค้าสำหรับรายรับประเภทกำไร
ก่อนหักค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเงินตรา การออก
ตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิ์ในหนี้ใด ๆ จากร้อยละ ๑๕ ให้ลดลงมา
เหลือร้อยละ ๓ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับอัตราภาษีการค้า ที่ธุรกิจ
ประเภทธนาคารจะต้องเสียสำหรับรายรับประเภทดอกเบี้ย มาตรการนี้

LIRT

นอกจากจะช่วยลดภาวะภาษีในส่วนของธุรกิจปิโตรเลียมเงินตรา และการออกตัวเงินแล้ว ยังจะทำให้ระบบภาษีที่มีต่อธุรกรรมทางด้านการเงินทุกประเภทเสียภาษีในอัตราที่เท่าเทียมกันหมด อันจะมีส่วนสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างความคล่องตัวให้กับระบบการเงินของประเทศ

ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มา เพื่อให้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณปภิตครับ

นายปภิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ปภิต พัฒนกุล ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมยังไม่เห็นพ้องด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บเอาภาษีเงินได้สำหรับดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์จากประชาชน เพราะแต่เดิมนั้น เราไม่ได้เรียกเก็บเอาภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากในประเภทของเงินออมทรัพย์ ถ้าหากว่ารัฐบาลมาเก็บเอาภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ ผมคิดว่าจะ เป็นอันตรายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวพันกับนโยบายที่รัฐบาลพยายามที่จะเรียกร้องส่งเสริมให้ประชาชนได้มีการออมเงิน และธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ พยายามที่จะให้ประชาชนได้มีการออมทรัพย์ โดยนำมาฝากในประเภทออมทรัพย์ ท่านประธานครับ ประชาชนของประเทศที่มีรายได้น้อยจะได้รับผลกระทบเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้แน่นอน กระผมขอยกตัวอย่าง อย่างเช่น ลูกจ้างพนักงานหรือแม้กระทั่งข้าราชการที่มีรายได้น้อย และสำหรับลูกจ้าง พนักงาน นั้น นายจ้างได้จ่ายเงินโดยนำเข้าบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ในธนาคาร ในนามของลูกจ้าง และที่ใช้บัตร เอ.ที.เอ็ม. (ATM) ในการเบิกจ่าย

LIRT

เงินเหล่านั้นเป็นเงินออมเล็ก ๆ น้อย ๆ ทรายไคที่เขายังไม่เบิกจ่าย
 ไปจากธนาคาร เขาก็มีสิทธิ์ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์
 เราไม่เคยเก็บภาษีมาก่อนเลย วันหนึ่งรัฐบาลชุดนี้โดยกระทรวงการคลัง
 เสนอเข้ามาแล้ว เรียกเก็บเอา ท่านประธานลองนึกดูซิว่าประชาชนจะ
 ได้รับผลกระทบในเรื่องนี้อย่างไรบ้าง กระผมคิดว่ารายได้อเล็ก ๆ น้อย ๆ
 เงินออมเล็ก ๆ น้อย ๆ ของประชาชน รัฐบาลก็สมควรที่จะไปบีบบังคับ
 เอาจากรายได้เหล่านี้ของเขามา กระผมคิดว่าเป็นการหาเงินที่ง่าย
 เกินไปสำหรับรัฐบาลนครวัด แล้วรัฐบาลสามารถที่จะแก้ไขปัญหาการขาด
 ดุลบัญชีงบประมาณถ้าจะมีในวันหน้าได้โดยหลายวิธีไม่จำเป็นที่จะเลือกวิธี
 ซึ่งง่ายตายอย่างนี้ กระผมไม่เห็นด้วยในหลักการนี้ กระผมคิดว่า
 เวลานี้การเงินของธนาคารต่าง ๆ นั้น มีปัญหาขาดสภาพคล่อง เงินตั้งตัว
 ผู้ประกอบธุรกิจรายใหม่ ๆ ไม่สามารถไปกู้ยืมเงินจากธนาคารได้เลย
 นอกจากผู้ประกอบธุรกิจรายใหญ่ เป็นผู้เคยค้ามีเครดิตที่มั่นคงอยู่กับธนาคาร
 อยู่แล้ว ลงทุนกันใหญ่ ๆ และเป็นโครงการต่อเนื่อง อย่างนี้ธนาคาร
 ให้ออก แต่เดี๋ยวนี้ถ้าหากใครก็ตามแต่มุ่งหน้าเข้าไปหาธนาคารไหนก็ตามแต่
 ธนาคารจะปฏิเสธการให้ออกโดยสิ้นเชิง ซึ่งภาวะเช่นนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงการคลังท่านก็ทราบดี พ่อค้า นักธุรกิจ และประชาชน
 ในประเทศก็ทราบดี เมื่อธนาคารขาดเงินอยู่แล้ว เราไปเก็บภาษีเงินได้
 จากดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์เสียอีก ผมคิดว่าจะไม่เป็นการ
 จูงใจให้ประชาชนออมทรัพย์ เมื่อเป็นเช่นนั้นเงินในธนาคารที่ขาดอยู่แล้ว
 ก็จะยิ่งขาดหนักขึ้นไปอีก ท่านประธานครับ และอะไรจะเกิดขึ้น
 ความเดือดร้อนก็จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ๆ ถ้าหากว่าธนาคารต้องการ
 ที่จะได้รับเงินออมก็อาจจะไปขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทเงินออม

LIRT

เมื่อมาชดเชยกับภาษีที่รัฐบาลเรียกเอาไป ถ้าเป็นเช่นนั้นผลลัพธ์ต่อไป
 ธนาคารพาณิชย์ จะต้องไปขึ้นดอกเบี้ยเงินกู้เอาจากประชาชนผู้ประกอบการ
 อีก เวลานี้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ก็สูงอยู่แล้ว กระทบคิดว่าโดยผลแห่งการที่
 รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้ ในหลักการที่เก็บเอาภาษีเงินได้จากดอกเบี้ย
 เงินฝากของเงินออมนั้น จะส่งผลให้ภาวะการเงินในธนาคารตึงตัวยิ่งขึ้น
 และประชาชนผู้ประกอบการก็จะต้องได้รับกรรมเพิ่มขึ้น โดยเหตุนี้กระทบคิดว่า
 เป็นการไม่สมควรที่รัฐบาลจะใช้วิธีการอย่างนี้ รัฐบาลน่าจะไปหาเงินโดย
 วิธีอื่นซึ่งสามารถแก้ไขได้มาก กระทบเคยอภิปรายในครั้งที่งบประมาณเข้าสู่
 สภานี้ว่า จริง ๆ แล้วรัฐบาลสามารถที่จะแก้ไขภาวะเงินตึงได้อีกตั้งเยอะแยะ
 เป็นต้นว่าเวลานี้เรามีเงินคงคลังอยู่ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่
 เราเป็นหนี้ธนาคารพาณิชย์โดยรัฐบาลก็จากธนาคารพาณิชย์ เป็นเงินถึง
 ๑๙๐,๐๐๐ ล้านบาท และรัฐบาลตั้งงบประมาณไว้หน้าตามงบประมาณปี
 นี้เพียงน้อยนิดคือ 20,000 กว่าล้านบาท ในขณะที่เสียดอกเบี้ยเงินกู้ถึง
 30,000 กว่าล้านบาท นำที่รัฐบาลจะได้พิจารณาหาเงินคงคลังส่วนหนึ่งไป
 ชำระหนี้ให้แก่ธนาคารพาณิชย์ เพื่อธนาคารพาณิชย์จะได้นำเงินอันนั้นไปแก้
 ปัญหาให้เกิดสภาพคล่อง โดยปล่อยให้ประชาชนผู้ประกอบการธุรกิจต่าง ๆ
 ได้กลับไปทำธุรกิจให้ต่อเนื่อง เศรษฐกิจจะไม่หยุดชะงักลง แทนที่จะเบรค
 (Brake) ทันที เราค่อยผ่อนปรน ผมเชื่อเหลือเกินว่าจะจะเป็นประโยชน์
 กับรัฐบาลในแง่ที่ว่าจะทำให้สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ดีขึ้น และในขณะ
 เดียวกันรัฐบาลไม่ต้องรับผลิตเสียดอกเบี้ยโดยเปล่าประโยชน์ เพราะเงิน
 คงคลังเก็บไว้เป็นจำนวนมากจริง ๆ นี่เป็นหนทางออกในการแก้ไข
 สภาพคล่องและถ้าหากรัฐบาลจะหาเงินนั้น กระทบเชื่อว่าไม่เกินวิสัยความรู้

LIRT

ความสามารถของท่านรัฐมนตรีผู้คนนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านมีประสบการณ์สูง ผมเชื่อว่าวิธการเงินนั้นคงมีแน่ เป็นต้นว่าทำอย่างไรที่จะให้ได้มีการส่งออกสินค้าออก ท่านประชาชนครับ เรามีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องการส่งออก ซึ่งก่อน ๆ นั้น เราเคยส่งออกสินค้าออกปีหนึ่งหลายแสนล้านบาท โดยเหตุนี้แหละครับ ทำให้รัฐบาลเก็บภาษีขาออกได้ และทำให้หลายปีที่ผ่านมา นั้น อย่างน้อย ๓ ปีที่ผ่านมาทำให้เราเก็บภาษีได้เกินเป้าทุก ๆ ปี เกินเป้าทุก ๆ ปี และรัฐบาลก็มีเงินใช้จ่ายใช้สอย แต่ในขณะที่ปัจจุบันนี้ภาวะเศรษฐกิจเกิดมีปัญหานั้นและเหตุผลต่าง ๆ นั้น ท่านทั้งหลายและท่านประชาชนก็ควรทราบอยู่แล้วว่าเป็นเพราะอะไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลกริ่งเกรง ก็คือว่าเราส่งออกสินค้าออกได้น้อยลง โดยแม้กระทั่งทางสหรัฐอเมริกาที่มีมาตรการบางอย่าง เวลานั้นเป็นมาตรการขั้นที่ ๘ ต่อไปเชื่อว่าถ้าถึงมาตรการขั้น ๘ แล้วเราจะเดือดร้อนยิ่งกว่านี้ อะไรหลาย ๆ อย่าง ผมเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลโดยตรงนี้ ถ้าส่งออกได้น้อยลง แปลว่ารัฐบาลเก็บภาษีได้น้อยลง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่รัฐบาลนี้กริ่งเกรง และหันมาเก็บภาษีเอาจากประชาชนจากดอกเบี้ยเงินฝากของเงินออมทรัพย์เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างอื่นรัฐบาลก็สามารถแก้ไขได้ เป็นต้นว่ารายได้ที่ขาดหายไปจากการท่องเที่ยว รัฐบาลก็ต้องหาทางแก้ไขให้เพิ่มสูงขึ้นปีหนึ่ง ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ที่เราเคยได้รับเดิมนี้นลดน้อยถอยลงรัฐบาลก็รู้ดีว่าจะแก้ไขตรงจุดนี้ เพราะฉะนั้นโดยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประชาชนมาแล้ว กระผมจึงไม่เห็นชอบด้วยในหลักการบางส่วนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีเงินได้ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์จากประชาชน ขอขอบคุณครับ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์ธรรมบุญฯ ครับ
 นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ธรรมบุญ ลัดพลี ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่า ที่รัฐบาล
 ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น ก็มีความเหมาะสมอยู่หลาย
 ประการ โดยเฉพาะเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งสภาวะการเงิน
 ก็ยังสับสนอยู่มากที่บางครั้งเราจึงพบสภาวะการเงินตึง อยู่ในสภาวะสภาวะ
 เงินเฟ้ออ่อน ๆ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลจะมีความจริงจัง
 ต่อประชาชน และใช้ประโยชน์จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกระผม
 เชื่อว่าทางสภาที่มีเกียรตินี้ก็คงจะรับและไปแปรญัตติ ก็คงจะเป็นประโยชน์
 ต่อประชาชนอย่างมาก อย่างไรก็ตามผมอยากฝากข้อสังเกตไปยังรัฐบาล
 ใน ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ

ประเด็นแรก คือ เกี่ยวกับผลกระทบที่จะมีต่อประชาชนผู้หา
 เข้ากินค่า ตลอดเวลานี้ประชาชนผู้มีรายได้อัตกกลาง อย่างข้าราชการ
 ระดับกลาง ระดับผู้อำนวยการกอง หรือรองอธิบดี หรือแม้แต่บาททหาร
 ขนาดนั้นเอง หรือพันเอกพิเศษ หรือนายพลก็ตามจะต้องกระทบอย่างมากใน
 เรื่องนี้ ทั้งนี้ไม่ใช่เพราะว่าเกี่ยวกับที่จะต้องมาเสียภาษีอย่างเดี๋ยวนั้นแต่ว่าจะ
 ต้องกระทบกระเทือนในเรื่องที่อาจจะต้องหักย้ายถ่ายเทความสะดวกที่เคย
 ได้รับจากการใช้เครื่อง เอ.ที.เอ็ม ไปเข้าสู่ระบบการออมของตลาดมืด
 คือไปเข้าสู่ระบบการออมทรัพย์สินการออมทรัพย์สินของบริษัทเงินทุนเอกชน แล้วก็
 นอกจากนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องนี้ก็เป็นทางหนึ่งซึ่งพวกที่ไม่มี
 ทางที่จะเข้ามาหาเงินในทางที่ไม่สุจริตอย่างอื่น ก็จะต้องพยายามเก็บเด็ก
 ผสมน้อย โดยเฉพาะนี่ก็เป็นรายได้ประการหนึ่งซึ่งแม้จะน้อยแต่ก็อาจจะ
 ช่วยการศึกษาของลูกได้ ค่าซ่อมรถ หรือในยามที่เกิดอุบัติเหตุที่คาดฝันไม่ถึง

LIRT

อะไรต่าง ๆ พวกนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่กระทบต่อภาค
ไปยังรัฐบาล ขอให้คำนึงถึงในเรื่องนี้ด้วย อย่าไปคำนึงแต่เพียงผลทาง
กฎหมายว่าตำรวจจะเก็บ เพราะว่าถ้าถือว่าเป็นการเหมือนกับการฝากเงิน
กระแสรายวัน เพราะในเรื่องนี้เท่าที่กระทบได้ทราบมา ถ้าผิดก็ขอภัย
เคยมีความพยายามของรัฐบาลชุดก่อนที่จะผลักดันกฎหมายนี้ให้ออกในเรื่องนี้
แล้วผ่านเข้าไปในสภา แต่ไม่ได้ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร
และเสียงมหาชนในยุคนั้นก็ต่อต้านกันอย่างมาก เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น
ข้อสังเกตอันหนึ่งที่เราแม้จะไม่ใช้สภาผู้แทนราษฎร แต่ทุกข์สุขของราษฎร
นั้น ผมเชื่อว่า รสช. กิตติ รัฐบาลชุดนี้กิตติ ตลอดจนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แห่งชาติผู้มีเกียรตินี้ต่างก็รับรู้อยู่เต็มหัวอก ก็พยายามที่จะปรับปรุงแก้ไข
ตรงจุดนี้ด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้อ่าไปนึกว่า เราพยายามไปลือ
แบบผู้แทนราษฎรเขา พยายามตื่นตื่นไปด้วย ก็ขอความกรุณาว่าขอให้
คิดว่า จะร่วมมือกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ทีนี้อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า ในเรื่องของกาที่เรียกเก็บนี้

เพราะที่บอกว่ามีเหตุผลบางประการที่ท่านรัฐมนตรีแถลงมา ผมก็ฟังอยู่และ
รู้สึกว่ามันมองเผิน ๆ จะเป็นประโยชน์ คือ ท่านบอกว่าจะได้เปิดให้มีการ
ลอยตัวในเรื่องดอกเบี้ยของธนาคารที่เคยกำหนดไว้ ก็จะได้ปล่อยให้สูงขึ้น
เพราะฉะนั้นพวกที่ไปฝากกันมันจะต้องเสียภาษี ก็อาจจะได้ผลประโยชน์
จากอันนั้น อันนี้ในทางทฤษฎีก็ดีครับ แต่ในทางปฏิบัติกระผมไม่แน่ใจว่า
ทางรัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวงการคลัง หรือธนาคารชาติจะไปควบคุม
ได้ไหมให้เขาลอยตัวจริง ๆ คือ ไม่ยั่วกันและให้ลอยตัว แต่ก็ยังให้
ดอกเบี้ยต่ำนั่นเอง แล้วอย่างที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติผู้มีเกียรติ
ได้อภิปรายไป ในมุมกลับ ดีไม่ดีจะไปกำหนดดอกเบี้ยเงินกู้ให้สูงขึ้น

LIRT

ึ่งวันนั้นก็สูงขึ้นอยู่เรื่อย ๆ แล้ว ก็เป็นผลประโยชน์ของเขาที่จะต้องทำ เพราะขนาดเราก็ต้องหาคอกเบี้ย ทหารรอได้เข้าไป เขาจะมองในแง่ที่ได้ เขาเอา แต่ถ้าเขาจะเสีย เขาอาจจะเสียข้าหน้อย หรือไม่ยอมเสีย เท่าที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นเขาจะสู้กันประโยชน์ที่รัฐบาลคิดว่าพวกที่ไป ผากเงินประเภทนี้ไม่เป็นไร ถึงจะเสียภาษีมันจะได้ประโยชน์จากคอกเบี้ย ที่ลอยตัวได้คอกเบี้ยสูงขึ้น นั่นอาจจะเป็นฝันหวานและไม่เป็นจริง คือ ได้มันไม่ได้รับแต่เสียมันต้องเสียแน่ ๆ รัฐบาลเอาภาษีแน่ ๆ และพวกนี้ ไม่มีทางเลือกด้วย เพราะต้องไปใช้ระบบ เอ.ที.เอ็ม. ในจุดนี้ก็มาถึง ประเด็นนี้ ผมอยากจะกราบเรียนฝากเป็นข้อสังเกตว่า เรื่องนี้อ่าให้ คนอื่นเขาเข้าใจว่ารัฐบาลนี้มาสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน แต่ก็ พยายามจะไปมีหุ้นธนาคารออมสิน คือ พยายามจะให้ระบบเงินฝาก ออมทรัพย์ของธนาคารออมสินนั้น ได้รับการใช้บริการมากขึ้น เพราะว่า พวกที่ฝากไว้เดิม ถ้าไม่เอาจะเสียภาษีก็ต้องถอนไป และถ้าไม่เอาไป เสียงที่จะไปใช้ระบบการเงินของเอกชน ก็ต้องมาฝากธนาคารออมสิน แม้จะไม่สะดวก คือ ไม่มีเครื่อง เอ.ที.เอ็ม. ก็อาจจะต้องทำ เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้กระผมก็ฝากกราบเรียนไว้ อ่าให้เป็นประโยชน์แฝง ซึ่งรัฐบาลไม่ได้มาแถลงให้เราทราบโดยจริง ๆ แต่โดยเนื้อแท้ก็จะ ต้องการไปช่วยกันก็ได้ ช่วยธนาคารออมสินให้ได้ผลประโยชน์นั้น ซึ่ง อันนั้นจะขัดกับหลักการใหญ่ที่ ผมฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งกระผมเคยอภิปราย ว่าท่านเป็นคนที่ไม่ถึงดิน ท่านรับทราบอะไรต่ออะไรมากมาย ท่านรู้ว่า ในเรื่องนี้ ท่านอยากให้มีการแข่งขันโดยเสรีใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้น เมื่อมีการแข่งขันโดยเสรี ธนาคารออมสินมาทำงานด้านเชิงพาณิชย์เหมือน อย่างธนาคารพาณิชย์ทั่วไป ก็ควรจะมาแข่งขันโดยเสรี ไม่ใช่รัฐบาล มือหนึ่งมาเรียกเอาจากธนาคารพาณิชย์เอกชน เดียวเอาไปเอา นี้ แต่

LIART

ในเวลาเดียวกันก็มาช่วยธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นของรัฐให้ได้ผลประโยชน์พิเศษขึ้นมา โดยเฉพาะในเรื่องนี้ซึ่งออกแฉงมา และกระเทือนประชาชนอย่างมากเช่นนี้ ผมขอถามจะทราบ เรียนว่าในเรื่องนี้ถ้าเป็นจริงดังที่รัฐบาลก็กรุณาผ่อนปรนเออะครับ ธนาคารออมสินก็โดยที่ตัวเองได้แล้วพอที่จะทำอะไรโดยรัฐบาลไม่ต้องไปให้ความช่วยเหลืออะไรมากแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้อาจจะทราบเรียน เป็นข้อสังเกตไว้ด้วย แล้วถ้าจะให้ผมขอทราบเรียนไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพด้วยว่า ธนาคารออมสินนี้ยังมีทางปรับปรุงได้ ถ้าจะแข่งขันด้านนี้ก็พยายามปรับปรุงให้มีการใช้ระบบ เอ.ที.เอ็ม. มาบ้างให้แพร่หลายเหมือนกับเอกชน ลงมาเล่นเต็มตัวเหมือนธนาคารพาณิชย์ทั่วไปเขาด้วย อย่าง เป็นแบบหัวมังกร ก้ายมังกร คืออาจจะทำ เชียงพาณิชย์ แต่ก็ยังมีลักษณะสงวนท่าทีไว้เป็นทางการอยู่ เออะอะก็อิงราชการ เออะอะก็อิงรัฐบาลให้ช่วยเหลืออยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ผมอยากฝากทราบเรียนไว้ การพิจารณาของสภาฯ เราก็จะได้เป็นไปด้วยดี และในเรื่องของการออมทรัพย์นี้ ผมอยากฝากไว้ด้วยว่า ถ้ารัฐบาลมีทางใดที่จะกระตุ้นหรือส่งเสริมให้มีการออมทรัพย์มากขึ้น ทางนี้ก็จะแก้ปัญหาเงินเพื่อได้ทางหนึ่งเหมือนกันนะครับ ปัญหาอื่น ๆ ของรัฐบาลก็จะแก้ได้ แล้วจะไม่ตกเป็นเหยื่อของชาวบ้านที่เขาว่า ปัจจุบันบางครั้งรัฐบาลทำสวนทางกับความเป็นจริง คือแทนที่จะมาช่วยอุดช่องโหว่ช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนซึ่งห่างกันมาก ซึ่งผมเคยทราบเรียนอภิปรายมาแล้ว มีหลายกฎหมายที่ผ่านเข้ามาท่านองนั้น อย่างกฎหมาย เรื่องภาษีที่ดิน ประเมินทุนทรัพย์ที่ดิน หรือกฎหมายคอนโดฯ หรือกฎหมายที่จะปรับปรุงอะไรต่อไปข้างหน้าอีก ก็ล้วนแต่จะไปส่งเสริมกิจกรรมการใหญ่ ๆ หรือบุคคลบางกลุ่มเท่านั้น แต่ไม่ได้มุ่งที่จะช่วยเหลืออย่างว่าแต่ชนชั้นผู้น้อยยากไร้ แม้แต่ชนชั้นกลางเองเวลานี้ก็เหมือนกับคนจนแล้ว บั๊าราชการ

ครูบาอาจารย์ ถ้าไม่มีระบบกันสมองไหล เราอาจเกือบจะทนไม่ไหว เหมือนกัน เพราะว่าเหมือนกับข้าราชการอื่นเหมือนกัน ค่าใช้จ่ายสูงเหลือเกิน ถ้าปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตก็เกือบจะชักร้าไม่ถึงหลัง เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนฝากเป็นข้อสังเกต ไปยังรัฐบาลด้วยว่า กรุณาอย่าให้ช่องว่างนี้ห่างมากเกินไป และถ้ามีทางใดส่งเสริมเงินออมทรัพย์แล้วให้ข้าราชการชั้นกลางได้เงยหน้าอ้าปากในทางที่สมควร ผมก็จะขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสำราญ ถาวรชูสมิ : กราบเรียนท่านประธาน และสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่เคารพ กระผม สำราญ ถาวรชูสมิ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขอสนับสนุนท่านผู้อภิปราย ๒ ท่านที่เล่า เรื่องการเก็บดอกเบี้ยเงินออมนั้น กระผมคิดว่าอาจจะเป็นการสวนทางกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ว่า จะดำเนินการหรือปรับปรุง หรือว่าดำเนินการให้มีการกระจายรายได้ การเก็บภาษีเงินอมนั้นตรงข้าม เพราะว่าคนที่เอาเงินไปฝากธนาคารหรือว่าเอาเงินออมไปฝากนั้น ส่วนใหญ่เป็นคนที่มียารายได้ต่ำทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่ามันน่าจะมีการเก็บภาษีเงินได้สำหรับภาษีเงินออมในครั้งนั้น แล้วผมได้ศึกษาคิดตามนโยบายของรัฐบาลและวิถีปฏิบัติของรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา รู้สึกว่ารัฐบาลทำอะไรใจป้ำอยู่แล้วจะทำให้คืนเงิน เช่น ประมวลบอกว่าเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีรถยนต์นั้น รัฐบาลจะต้องเสียรายได้จากภาษีหรือว่าเก็บภาษีนี้ออไป ๗,๐๐๐ ล้านบาท แล้วรวมทั้งภาษีเครื่องจักรกลอะไรต่าง ๆ นั้น มีผู้คำนวณว่าจะลดลงไป ๑๘,๐๐๐ ล้านบาทต่าง ๆ อันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่ารัฐบาลเก็บภาษีเงินออมของประชาชน ซึ่งประชาชนหาเข้ากินค่า เป็นส่วนใหญ่ไม่ได้ภาษีเพิ่มขึ้นเท่าไร แล้วจะทำให้การแก้ไขในเรื่องนี้เป็นอย่างไรมบ้าง กระผมขอกราบเรียนถามรัฐบาลในเรื่องนี้เป็นข้อสุดท้าย กระผมขอขอบพระคุณครับ

LIART

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่
เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม วิชัย โภสุวรรณจินดา สมาชิกสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ผมได้ฟังคำชี้แจงถึงหลักการและเหตุผลที่ทางท่านรัฐมนตรี
ชี้แจงว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจง และเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
เรื่องด่วน จุดที่ผมเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนก็คงจะมีจุดเดียวคือครบถ้วนประธาน
คือการแก้ไขในมาตรา ๘๐ ที่พูดถึงกรณีการเก็บภาษีเงินฝาก ซึ่ง
เดิมคำนวณไว้ร้อยละ ๐.๕ ของเงินได้หัก ๓ ที่จ่าย ซึ่งตามประมวลรัษฎากร
ที่กำหนดไว้เดิมบอกว่า ถ้าจ่ายตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป ให้คำนวณ
หักตามอัตราภาษีเงินได้ แต่ตามร่างกฎหมายที่เสนอขึ้นมาใหม่นั้น รัฐบาล
ต้องการให้เก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ในอัตราร้อยละ ๐.๕ ตลอดไปเป็น
การถาวร ซึ่งเป็นเหตุผลที่ทางรัฐบาลได้พยายามเสนอเรื่องนี้เข้ามาเป็น
เรื่องด่วน ท่านประธานที่เคารพครับ จากการพิจารณางบประมาณในครั้ง
ที่แล้ว ก็ได้เห็นแล้วว่ารายได้ของรัฐบาลนั้นส่วนใหญ่มาจากภาษีทางอ้อม
ภาษีเงินได้ซึ่งเก็บจากเงินฝาก ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารนั้นเป็นภาษี
ทางตรง ซึ่งเราถือได้ว่าเป็นการเก็บตามความสามารถในการจ่าย คือ ผู้
มีรายได้นั้นมีเงินมากก็จ่ายมาก ขณะเดียวกันผู้มีรายได้น้อยมีเงินน้อยก็
จ่ายน้อย แต่ร่างกฎหมายที่รัฐบาลพยายามเสนอเข้ามาในฉบับนี้ พยายาม
ที่จะเก็บจากคนมีรายได้น้อยให้มากขึ้น เพราะไปยกเว้นภาษีจากดอกเบี้ย
เงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนจน แต่เงินฝากประจำซึ่งเดิม
เสียร้อยละ ๐.๕ หลักเกณฑ์เดิมบอกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๘ เป็นต้นไป จะ
นำไปรวมกับรายได้อื่นเพื่อคำนวณภาษีเงินได้ตามอัตราก้าวหน้า แต่รัฐบาล
ก็บอกว่าขอเอา ๐.๕ เปอร์เซ็นต์เหมือนเดิมตลอดไป นั่นก็เท่ากับว่าสั่งให้

LIRT

ประโยชน์กับคนที่มั่งเงินได้มาก ๆ ให้เสียภาษีน้อย ๆ อยู่อีกต่อไป ก็ทำให้
สงสัยว่า นโยบายรัฐบาลที่มุ่งจะกระจายรายได้ให้เป็นธรรมมากขึ้นยังจะมี
อยู่หรือเปล่า ขณะที่เก็บคนจนมากขึ้น คนรวยก็ยังยกเว้นให้ยู่ตลอด
ท่านประธานที่เคารพครับ เงินได้ของคนที่เป็นลูกจ้าง ผู้ใช้แรงงานอีกด้าน
หนึ่ง ซึ่งน่าจะได้มีการยกเว้นภาษี คือเงินได้ที่ได้รับครั้งเดียวเมื่อออกจาก
งาน จากเงินทุนสำรองเลี้ยงชีพก็ดี จากเงินสะสมก็ดี รัฐบาลกลับไม่ได้
นักมาพิจารณา ไม่ได้นำมายกเว้นให้ทั้ง ๆ ที่เงินจำนวนนั้น ส่วนหนึ่งเป็น
เงินออมของลูกจ้าง ส่วนหนึ่งเป็นเงินสมทบของนายจ้าง ซึ่งได้เสียภาษี
แล้วทั้งสิ้นนำไปสะสมไว้ในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ก็ยังมีได้มากมาย วัน
เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า หลักการของกฎหมายฉบับนี้จะได้มีการพิจารณา
ทบทวนว่า ถ้าเรายังมองเห็นว่าประเทศไทยนั้นต้องการสร้างความเป็น
ธรรมในสังคม 7 ให้คนจนได้มีโอกาสมีรายได้มากขึ้น ก็น่าจะต้องคงไว้ถึง
การลด ภาษีเงินได้ที่เก็บจากดอกเบี๋ยเงินฝากออมทรัพย์ เหมือนกับที่
ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนึ่งได้อภิปรายเอาไว้ ซึ่งผมเห็นด้วย
อย่างยิ่ง เรื่องนี้ต้องคงไว้ ถ้าจะยกเว้นก็ต้องยกเว้นทั้งหมด เรายกเว้น
เฉพาะธนาคารออมสินคงจะไม่เป็นธรรมเพราะจริง ๆ แล้วธนาคารออมสิน
นั้น เป็นธนาคารที่รับฝากเงินจากประชาชนเพื่อให้รัฐบาลกู้ แต่ยังมี
ธนาคารของรัฐอีกหลายธนาคาร ซึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ
และประชาชน อย่างเช่นธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
ซึ่งมีเงินเข้ามาเพื่อจะช่วยเหลือประชาชนที่เป็นชาวนา ชาวนา เกษตรกร
โดยตรง ธนาคารอาคารสงเคราะห์ที่หารายได้ทั้งที่เป็นงบประมาณ
เป็นเงินฝากและเงินกู้ เพื่อจะช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยในการปลูกสร้าง
ที่อยู่อาศัย ซึ่งประเด็นเหล่านี้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลควรจะนำไปพิจารณา

ประกอบ ผมยังยืนยันว่า ภาษีที่จะเก็บจากดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์นั้น ควรจะยกเว้นอยู่ต่อไป ไม่น่าที่จะได้ยกเลิก และการเก็บภาษีจากดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ก็น่าจะให้ เป็นไปตามประมวลรัษฎากรที่มีอยู่เดิม ผมถือว่า ตีอยู่แล้ว มีฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นว่ารัฐบาลเสนอกฎหมายขึ้นมาแต่ละครั้งก็ พอเอาหน้ารอดไปคราว ๆ หนึ่ง พอใกล้จะหมดวาระจะยกเว้นก็แก้กฎหมายเข้ามาคราวนี้เอาदारเลข ก็เท่ากับเราไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม และเก็บภาษีทางตรงที่เป็นไปตามความสามารถในการจ่ายอย่างแท้จริง ซึ่งอสาจะให้รัฐบาลได้นิยามเรื่องนี้โดยรอบคอบ และพยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าประชาชนนั้นจะได้รับประโยชน์อย่างไรจากการแก้ไขประมวลรัษฎากรฉบับนี้ ขอพระคุณศรีบทานประชาชน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พลโท ปรีชาฯ ครับ

พลโท ปรีชา วิจารณ์เสน : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม พลโท ปรีชา วิจารณ์เสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมขออนุญาตอภิปรายสนับสนุน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ผ่านไปแล้วเมื่อ สัปดาห์ที่ ๓ - ๔ ท่าน แต่ก่อนอื่นกระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานที่เคารพ ที่จะออกตัวเสียก่อน เพื่อว่าท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน ๗ ท่านจะได้ให้อภัยและเห็นใจกระผม ในกรณีที่กระผมอาจจะกล่าวผิดพลาดตึงไปบ้าง เนื่องจากกระผมเป็นสมาชิกใหม่ กระผมเป็นทหารและเป็นเหล่ารบ เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความรู้ความสามารถในด้านการรบที่บังคับเป็นส่วนใหญ่ เมื่อกระผมได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้เป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมก็พยายามจะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องที่ว่ารัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาในสภาแห่งนี้ ซึ่งส่วนใหญ่ว่างพระราชบัญญัติดังกล่าว กระผมมีก็จะได้รับ

LIRT

ระเบียบวาระการประชุมในวันอาทิตย์ ซึ่งประมาณ ๘ วันล่วงหน้า ก็มักจะปฏิบัติหน้าที่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรีพอสมควร แต่ในด้านเศรษฐกิจการคลังการธนาคาร กระทบมีความรู้ที่น้อยมาก แม้จะพยายามศึกษาอย่างไรก็ไม่ค่อยเข้าใจ กระทบพูดไม่ออก กระทบเพิ่งใช้บริการธนาคาร เมื่อกระทบต้องรับเงินเดือนจากธนาคาร ซึ่งไม่ก็ปีมานี้เอง แล้วไม่ได้ไปถอน ไม่ได้ไปเบิกด้วยตัวเองเข้าไป คงมอบให้เจ้าหน้าที่ไปดำเนินการให้ ฉะนั้นเมื่อว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ และเข้ามาแบบ อี.เอ็ม.เอส. (EMS) อย่างนี้ ก็เลยมีความรู้สึกที่จะขอหาความรู้เพิ่มเติมแบบ อี.เอ็ม.เอส. เช่นเดียวกัน โดยขออนุญาตส่งคำถามผ่านทางท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เราจะไปยังรัฐบาลประมาณ ๘ - ๑๐ คำตามดังนี้

ประการแรก โดยปกติรัฐบาลที่ผ่านมาก็รัฐบาลก็ตาม ส่วนมากเมื่อจะเก็บภาษีเพิ่มเติม ปกติจะเกร็งให้ประชาชนทราบเพื่อหึงงำทำทีของประชาชนเสียก่อนว่ามีเสียงกระทบมีเสียงสะท้อนมาอย่างไร จากนั้นก็จะนำมาเปรียบเทียบกับผลดีผลเสีย แล้วจึงจะตัดสินใจปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ แต่กรณีนี้จู่ ๆ รัฐบาลเสนอเข้ามาเป็นกรณีเร่งด่วน ซึ่งไม่ใช่ช่วงขรรคมานะครับ ถ้าท่านประธานได้ดูในเอกสารที่รัฐบาลส่งมา จะเป็นเอกสารจำนวนมาก และเอกสารที่สมาชิกทั้งหลายรับจากท่าน เลขาธิการรัฐสภาก็เป็นส่วนที่สุด จึงขอถามผ่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปยังรัฐบาลว่า มีความจำเป็นอย่างไรหรือกลัวอะไรจึงต้องเสนอมานับจุ่มเช่นนี้

ประการที่ ๒ คือ โดยปกติเท่าที่ความรู้ที่น้อย ๆ ของกระทบมีอยู่ ก็เห็นว่า การเก็บภาษีเพิ่มเติมขึ้นจากปกติ ก็เพื่อจะนำรายได้จาก การเก็บภาษีจำนวนดังกล่าว ที่คาดว่าจะเพิ่มเติมนี้ไปปิดที่งบประมาณ หรือ

รัฐบาลมีความจำเป็นต้องจ่ายเพิ่มเติมเพิ่มขึ้นอย่างไรแล้ว ไม่มีหนทางอื่นที่จะหาเงินมาใช้ในราชการดังกล่าวได้ จึงต้องเก็บภาษีเพิ่มขึ้น ซึ่งนั้นย่อมหมายถึง เป็นหนทางสุดท้าย ดังเช่นรัฐบาลเยอรมันตะวันตก กระทบยอดอนุญาตอ้างถึง เดิมประกาศที่จะไม่ขึ้นภาษีในกรณีรวมเยอรมัน ๒ เยอรมันเข้าด้วยกันคือ เยอรมันตะวันตกและเยอรมันตะวันออก เมื่อถึงเวลาเข้าจริง ๆ แล้วรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้เงินจำนวนมากมาขอความช่วยเหลือ จำนวนนี้ทางด้านด้านมาร์ก รัฐบาลจึงจำเป็นต้องขึ้นภาษีซึ่งก็ถูกประชาชนชาวเยอรมันตะวันตกโกรธแค้นรัฐบาลเป็นอันมาก รัฐบาลก็จำเป็นต้องยอมนั้นเป็นความจำเป็นจริง ๆ ของรัฐบาล แต่รัฐบาลไทยยังไม่มีเงินจำเป็นต้องถึงขนาดนั้น กระทบยอดกันจนครบ กระทบไม่ทราบว่าจะมีความจำเป็นหรือไม่เพียงพอ แต่รัฐบาลก็จะเก็บภาษีเพิ่มขึ้นเสียแล้ว จะว่ารัฐบาลไม่มีเงินก็คงพูดไม่ได้จนครบ เพราะจากการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ซึ่งเข้าสภาฯ พังไปเมื่อการประชุมครั้งก่อนก็มีหลักฐานของรัฐบาลเองยืนยันแน่นอนว่า มีเงินคงคลังถึงประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท มากจนกระทั่งสมาชิกผู้มีโอกาสทำงานเสนอว่าให้นำมาประโยชน์ด้วยซ้ำไป ดังนั้นคำถามจึงมีอยู่ว่าผ่านทางท่านประธานว่ารัฐบาลมีความจำเป็นอย่างไรหรือไม่เพียงพอ จึงต้องกระทำเช่นนี้

ประการที่ ๓ มีผู้กล่าวกันว่า กระทบยอดกันจนครบถ้าผิดก็ต้องไปโทษคนกล่าวจนครบ กล่าวกันว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เพื่อจะแก้เผ็ดธนาคารพาณิชย์ หากเป็นจริงเช่นนั้น ก็ว่ากันไปเฉลยครั้นผู้อื่นเช่นกระทบยอดไม่เกี่ยวข้อง แต่ที่ข้างสารพันกันที่หาพบกนบชวบ้าน ๆ อย่างกระทบ หรือท่านผู้มีโอกาสส่วนใหญ่ในที่รวมทั้งประชาชนทั้งประเทศก็พูดจนครบเคราะห์ไปด้วย กระทบมีความเห็นว่าไม่ต่อจะถูกตั้งนัก

ประการที่ ๘ ก็คือ รัฐบาลเท่าที่ผ่านมาถ้ากระผมจำไม่ได้ หากมีปัญหาเงินไม่พอจ่ายหรือเงินฝืด ก็จะเชิญชวนประชาชนด้วยเหตุผล สาระต่าง ๆ นานาให้ออมเงินด้วยการฝากธนาคารออมสินบ้าง ธนาคารพาณิชย์บ้าง จนถึงขั้นขึ้นดอกเบี้ยเงินฝากเป็นการล่อใจ แต่ครั้งประชาชน กระทำดังกล่าวจะเป็นด้วยคล้อยตามคำชักชวน หรือไม่มีหนทางปฏิบัติอย่างอื่นดีกว่าการฝากธนาคารก็ตาม เสรีจแล้วก็จะมาและเต็มใจไม่เอาวัลย์ที่ อาศัยหลบซ่อนบังร่างกายจากการตามล่าของนายพราน กระผมขออนุญาต เรือนถามว่าจะถูกต้องไหมครับ จะมีกลายเป็นว่ารัฐบาลเห็นประชาชนไม่มีความหมายกระนั้นหรือ

ประการที่ ๘ คำถามนี้ตั้งเนื่องมาจากคำถามที่ ๘ การออมทรัพย์ ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่าออมทรัพย์ คือ การเก็บหอมรอมริบเพื่อ เก็บเงินไว้เป็นกอบเป็นกำเป็นก้อน สำหรับลงหลักปักฐาน สำหรับไปลงทุนกระทำอย่างหนึ่งประการใด เช่น สร้างบ้านที่อยู่อาศัย เป็นต้น ทางราชการเองก็ส่งเสริมข้าราชการทุกประเภททุกระดับ แม้แต่ในภาคเอกชนเองก็ตามให้รู้จักค่าของการออมทรัพย์ จนถึงกับให้ข้าราชการและคนงานของตนรับเงินจากธนาคาร ซึ่งท่านจะเห็นได้ในตอนวันสิ้นเดือนว่าไม่ว่าจะ เป็นธนาคารกิตติ อี.ที.เอ็ม. กิตติ จะมีข้าราชการและลูกจ้างคนงานไปรับบริการ คือ ไปถอนเงินของตัวเองเพื่อไปจับจ่ายใช้สอยกันเต็มไปหมด เงินที่ทางราชการกิตติ บริษัทห้างร้านกิตติ ก่อนโอนไปเข้าธนาคารเพื่อจ่ายให้กับข้าราชการและลูกจ้างคนงานทั้งหลายเหล่านั้น ได้หักภาษี ๕ ที่ตั้งจ่ายไปแล้ว ทั้งนี้เมื่อรัฐบาลจะเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ที่ฝากธนาคารพาณิชย์ เว้นธนาคารออมสินจะมีเป็นการวิเศษเลือกจากบุญหรือศรี เพราะว่าการหลบตานักดูจิตริบว่าดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์นั้นแต่ละคนจะได้

LIRT

ลึกที่สวดงค์ แต่ถ้าวินิจฉัยไปกวัดขันการจัดเก็บภาษีของคณของรัฐบาล
 ของท่านเองให้มีประสิทธิภาพเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว ด้วยความเป็นธรรม
 แล้ว กระทบเห็นว่าน่าจะไ้เงินมากกว่าวิธีนี้ กระทบเคยได้ยินมา ผมขอ
 อนุญาตกล่าวซ้ำอีกครั้งว่า ถ้าได้ยินมาผิดก็ขออภัยด้วยครับว่าภาษีป้าย
 ต่างๆ นั้น รัฐบาลจะได้รับเงินนำส่งเงืองประมาณ ๓๐ ถึง ๔๐ เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้น ของที่ควรจะได้เงินจำนวน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่
 สูญไปนั้น ไปไหนครับ ส่วนหนึ่งก็ถือเป็นส่วนลดให้กับเจ้าของป้ายหรือผู้ที่
 เสียภาษีป้าย อีกส่วนหนึ่งจะได้กับใครขอความกรุณาไปคิดดูเองเถอะครับ
 ซึ่งจะเข้าทำนองวัดครึ่งหนึ่งกรมการครึ่งหนึ่ง แล้วที่กระทบกล่าวว่าให้
 จัดเก็บด้วยความเป็นธรรม ก็คือว่ามีกรกล่าวกันอีกเป็นจำนวนมากโดย
 เฉพาะร้านอาหาร ถ้าร้านอาหารใครชาติเจ้าหน้าทีก็จะไปประเมินในวันที่
 ชาติที่สุด ท่านประธานครับ ไม่มีร้านอาหารร้านใดหรือกครับที่จะชาติ
 ทุกรันตลอดไป ฉะนั้นร้านดังกล่าวก็ไม่อาจจะเสียภาษีตามราคาประเมิน
 ไว้ในวันที่ชาติที่สุดได้ ร้านต่าง ๆ ดังกล่าวจึงมีมันเป็นไป นี้คือความ
 ไม่เป็นธรรมโดยข้อ ๆ หรือว่ากระทบพยายามที่จะเซ็นเซอร์ (Censor)
 ด้วยตัวเอง เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเก็บภาษีตามแนวทางของร่างพระราช-
 บัญญัติฉบับนี้ กระทบมีความเห็นว่ให้ข้าราชการ คนงาน ลูกจ้าง
 กลับไปรับเงินเดือนที่ต้นสังกัดของตนเองเช่นเดิมเถอะครับ เพราะไหนจะ
 ต้องประสบค่าครองชีพที่ถีบตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว แล้วังจะถูกเก็บภาษี
 หุยมหิมจุ่มจุ่มดังกล่าวอีก

ในประการที่ ๖ มีผู้กล่าวกันว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เพื่อจะออกเป็นกฎหมายนั้นก็เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการเก็บภาษี
 ประเภทต่าง ๆ กระทบอนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ

LIRT

ที่เคารพว่ามีความเป็นธรรมที่แท้จริงที่ใดบ้าง การลดภาษีรถยนต์อย่างที่ทำนสนาชีวิตทรงเกียรติได้กล่าวไป เมื่อสักครู่นี้ ก็กระทำไปโดยรัฐบาลนี้เป็นธรรมหรือครับ เพราะว่าผู้ที่มีส่วนได้เสียผลประโยชน์ดังกล่าวมันคือผู้ถือกลุ่มหนึ่งกับผู้ชายกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ หรือแม้แต่จะมีแนวความคิดที่จะเก็บภาษีผู้เล่นนั้น ซึ่งเห็นว่าไม่ใคร่ยุติธรรมนักก็ตาม เพราะว่าผู้เล่นนั้นเวลาเสียไม่มีใครเหลียวแล แต่เวลาพอเขาจะมีรายได้บ้างรัฐบาลก็จะไปเก็บเขา นี่ก็ยังเป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อย แต่การเก็บภาษีตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะในมาตรา ๘ คือการยกเลิกการยกเว้นการเก็บภาษีเงินได้ สำหรับภาษีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ ผู้เสียผลประโยชน์ ก็คือประชาชนส่วนใหญ่ ทั้งข้าราชการทุกประเภทและประชาชนทั่วไป จะเป็นการสมควรหรือครับ ที่รัฐบาลจะกระทำเช่นนี้

สุดท้ายสมมุติว่าคำคัดค้านของชั้นตอนการเก็บภาษี เท่าที่กระผมจำได้จะผิดถูกอย่างไรก็ขอทราบอภิวั ๘ ที่นี้คำว่าในชั้นตอนแรก ไม่เก็บดอกเบี้ยภาษีเงินฝาก ในชั้นตอนนี้ได้ตราเป็นพระราชบัญญัติในชั้นตอนต่อมาคือชั้นตอนที่ ๒ เริ่มเก็บภาษี จะเห็นชัดเจนว่าชั้นตอนเริ่มแล้ว เริ่มเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝากแต่ละวัน เงินฝากประจำทุกบัญชีรวมกันไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้รวมถึงเงินดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัท เงินหรือเงินทุนหลักทรัพย์ด้วย ยกเว้นภาษีดอกเบี้ยเงินฝากประเภทออมทรัพย์ ในชั้นตอนนี้ได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งคาดว่าก็จะยกเลิกไป ในชั้นตอนที่ ๓ คือ ชั้นตอนที่กำลังพิจารณาอยู่ในปัจจุบัน ก็คือการเก็บภาษีดอกเบี้ยทั้งหมดทั้งเงินฝากประจำไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และที่ฝากประเภทออมทรัพย์ วันที่ฝากกับธนาคารออมสิน กระผมใคร่ขอเรียนถามในชั้นตอนนี้ถ้าจะให้ข้าราชการ ลูกจ้าง

LIRT

คนงาน รับเงินเดือนกับธนาคารออมสินแทนธนาคารพาณิชย์ กระผมขอ
อนุญาตเรียนถามว่า ธนาคารออมสินสามารถให้บริการเช่นเดียวกับธนาคาร
พาณิชย์ได้หรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเงินที่ถอน การบริการการถอนทั้ง
จากธนาคารออมสินเองก็ดี ทั้งจากตู้ เอ.ที.เอ็ม. ก็ดี และในชั้นตอนที่ ๘
คือ ชั้นตอนในอนาคตก็จะเก็บภาษีดอกเบี้ยเงินฝาก ฉันทนิยตร์ ตัวเงินทุกชนิด
ฝากออมสิน ดอกเบี้ยเงินฝากเมื่อเรียกของธนาคารออมสิน ดอกเบี้ยเงิน
ฝากออมทรัพย์ของสหกรณ์ออมทรัพย์ สรุปแล้วก็คือยกเลิกการยกเว้นการ
เก็บภาษีจากการฝากได้ทุกประเภทของประชาชนนั่นเอง กระผมใคร่ขอวิงวอน
ผ่านท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปยังรัฐบาลว่า รัฐบาลจะจับหรือค
หรือยกเว้นความในมาตรา ๘ นี้ได้หรือไม่ครับ เพราะหากใช้พระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ก็จะทำให้เจ้าของเงินออมดังกล่าวพลัดถิ่นไปสู่การทำธุรกิจนอก
ระบบมากยิ่งขึ้น และจากการประมาณการของนักวิชาการ คาดว่าจะได้รับ
เงินจากการเก็บภาษี ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเงินจำนวนประมาณ
๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษ และเมื่อหักลบกลับกับส่วนลดอื่น ๆ ในมาตราอื่นแล้ว
ก็จะเหลือเงินสุทธิจากการเก็บภาษีเงินออมทรัพย์นี้ประมาณ ๘,๐๐๐ ล้าน
บาทเศษ เมื่อนำไปพิจารณาเทียบกับจำนวนตัวเลขที่ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ ขอถือครับ ท่านสำรวจ ถาวรสุธรรม์ บุคโน ๒ ตัวเลขดังกล่าว
ก็จะเห็นว่าไม่มีความเป็นธรรมเลยนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อเจ้าของเงิน
ไม่นำเงินเข้ามาในระบบ หรือถอนเงินได้รายเดือนทันทีที่เงิน เข้าธนาคาร
หรือเข้าไปรับเงินเดือนที่ต้นสังกัดโดยไม่ผ่านธนาคารแล้ว ตัวเลขดังกล่าว
๘,๐๐๐ ล้านบาทเศษนั้น จะยังคงเดิมหรือไม่ครับ กระผมเห็นว่าได้จะไม่คุ้ม
และอีกกรณีหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้มีข่าวลงในหนังสือพิมพ์ว่า รัฐบาลจะขึ้น
ค่าทางด่วนจาก ๑๐ บาท เป็น ๓๐ บาท แล้วทาง รฟช. ขอถือครับ

LIRT

กระผมจำเป็นต้องพูดเพราะว่ากระผมห่วง รสช. ครับ สภานี้เกิดได้ก็เพราะ รสช. กระผมเองเกิดได้ก็เพราะ รสช. รัฐบาลเกิดได้ก็เพราะ รสช. เพราะฉะนั้นกระผมก็จำเป็นต้องกล่าวถึงบ้าง เมื่อ รสช. ดังไป เรื่องนั้นก็ระงับไป ทั้ง ๆ ที่เรื่องค่าทางด่วนนั้น ผลกระทบเกิดขึ้นเฉพาะคนใช้ทางด่วนในกรุงเทพมหานครเท่านั้น แต่นี่กระทบประชาชนทั้งประเทศ และผลเสียก็จะตกอยู่ที่รัฐบาล ทั้ง รสช. ทั้งสภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ด้วย ส่วนของรัฐบาลก็ถูกประชาชนตำหนิว่า ขอลงใช้ที่จำเป็นในการครองชีพ ปัจจุบันมีราคาสูงขึ้น ๆ คงได้ยินพูดกันทั่วไปว่าปลาทุ่เดี๋ยวนี้ราคาตัวละก็บาทแล้วก็ไม่มีปลาทุ่จริง ๆ เป็นปลาถังด้วย ก็ยังแก้ไม่ได้ ก็นับว่าเป็นกรรมของประชาชนอยู่แล้ว แล้วนี่สิ่งจะมาเก็บ เล็กเก็บน้อยกับประชาชนอีกในส่วนของ รสช. ที่กระผมยังห่วงใย รสช. ก็จะถูกประชาชนนั้นกล่าวหาว่าลดค่าลงทุนเสี่ยงชีวิตเลือกเนื้อกระทากัดรังนี้ เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ แต่แล้วเมื่อเกิดปัญหาขึ้นเช่นนี้ไม่ได้ทำอะไร ผมคิดว่าทาง รสช. คงจะทำ แต่กระผมเองไม่ทราบและประชาชนทั่วไปก็คงจะไม่ทราบ เพราะฉะนั้นคงจะถูกมองเป็นว่าทาง รสช. เกรงว่าจะมีความขัดแย้งกับรัฐบาล กระผมขอยืนยันว่าที่กระผมกล่าวมาทั้งหมดนี้ ก็ด้วยสำนึกในหน้าที่ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และด้วยความหวังดีและความปรารถนาดีต่อทุก ๆ ฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายรัฐบาลก็ดี ฝ่าย รสช. ก็ได้ และประชาชน คำว่า ๆ รวมทั้งตัวของกระผมเองก็ดี กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิจิตร สุนิใจ เชิญครับ

นายวิจิตร สุนิใจ : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายวิจิตร สุนิใจ ใจรัขออภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผลดังนี้ โดยเนื้อหาที่

เกี่ยวกับประเด็นเรื่องการยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินฝากออมทรัพย์ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาซึ่งสอดคล้องกับเวลาที่จะหมดกำหนดการยกเลิกยกเว้นในต้นปีนี้ กระผมเข้าใจว่าเหตุผลสำคัญในการยกเลิกการยกเว้นภาษีเงินฝากออมทรัพย์นั้น คงไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการหารายได้เป็นหลักเข้ารัฐบาล เหตุผลสำคัญที่เห็นชัดเจนคงเป็นเรื่องของการเก็บภาษีให้ถูกต้อง ให้เสมอภาคกัน หรือมีความเป็นกลางในตัวภาษีของบ้านเรา ซึ่งเท่าที่ผ่านมาก็เป็นที่ชัดเจน กระผมว่าภาษีของบ้านเรานั้นเป็นระบบที่ค่อนข้างซับซ้อนยุ่งยาก และไม่เป็นกลางในการเก็บในธุรกิจประเภทต่าง ๆ ในการพิจารณาเฉพาะธุรกิจทางด้านการเงิน ก็เห็นชัดเจนครับ ผู้มีเงินได้จากธุรกิจการเงินต่าง ๆ โดยเฉพาะการถือตราสาร มักจะไม่ได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน ถ้าจะดูในรายละเอียดอีกต่อไปก็จะเห็นชัดว่า สำหรับรายได้จากดอกเบี้ยรับและกู้ยืม หรือเงินปันผลจากการลงทุนในหลักทรัพย์ ก็ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ ๑๕ ดอกเบี้ยเงินฝากประจำก็ต้องเสียภาษี ในอนาคตข้างหน้าคงจะมีตราสารต่าง ๆ ที่จะต้องออกมาอีกมากมาย โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาถึงร่างกฎหมายเกี่ยวกับตราสารที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ ถ้าเป็นเช่นนี้ก็คงจะเป็นที่บ่งชี้ชัดเจนน่า ในบรรดาตราสารทางการเงินต่าง ๆ ที่ให้รายได้กับผู้ถือ นั้น จะมีเฉพาะเงินฝากออมทรัพย์อย่างเดียวที่ได้รับการยกเว้นภาษีดอกเบี่ย ด้วยเหตุผลตรงนี้เองกระผมขอถามจะทราบหรือไม่ว่า เหตุผลที่จะยกเว้นการเก็บภาษีดอกเบี่ยเงินฝากออมทรัพย์คือไป ก็คงจะไม่ค่อยชัดเจนนัก ในการยกเว้นภาษีดอกเบี่ยเงินฝากออมทรัพย์นั้น มีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการนอกจากความไม่เป็นธรรมในการเก็บภาษีที่กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว ก็มีเรื่องการปฏิบัติที่มีการหลีกเลี่ยง โดยเฉพาะการพยายามแตกบัญชีออกเป็นเงินฝากรายย่อย เพื่อหลีกเลี่ยงการเก็บภาษี

เพื่อลดภาระภาษีของผู้ฝากรายใหญ่ ถ้าไปคูณตัวเลขของเงินฝากออมทรัพย์
 ในขณะนั้น ก็เป็นที่ปรากฏชัดว่า ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่มีเงินค่อนข้างมาก
 บัญชีของผู้ที่มีเงินฝากเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปในขณะนั้น มีมูลค่าประมาณ
 ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกินกว่าร้อยละ ๓๐ ของเงินฝากของทั้งระบบ
 จากตัวเลขนี้คงได้ชี้ให้ท่านประธานเห็นว่าผู้ฝากออมทรัพย์คงไม่ใช่ผู้ฝาก
 รายย่อยตามที่เข้าใจกัน การกระจายบัญชีไปในนั้นก็ช่วยในการบริการบัญชี
 เงินฝากเดินสะดวก เพื่อใช้ในการเขียนเช็ค ใช้ในการใช้ เอ.ที.เอ็ม.
 ที่กระผมขอถามจะทราบเวียนเพิ่มเติมก็คือเรื่องช่องโหว่ของการยกเว้นภาษี
 เงินฝากออมทรัพย์เป็นการสร้างช่องโหว่ในการเสียภาษี อย่างเช่นในกรณี
 ของผู้ฝากเงินฝากประจำซึ่งธนาคารให้ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๓ ต่อปี ถ้าถูกหัก
 ภาษีแล้วดอกเบี้ยสุทธิจะได้รับจริงร้อยละ ๑๑ ต่อปี ถ้าเป็นบัญชีเงินฝาก
 ออมทรัพย์และธนาคารพาณิชย์ให้ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๒ ต่อปี ผู้ฝากก็ได้
 ดอกเบี้ยสุทธิร้อยละ ๑๒ ต่อปี จากตัวอย่างที่กระผมทราบเวียนนี้จะเห็น
 ได้ชัดว่า ธนาคารพาณิชย์ได้รับประโยชน์จากการจ่ายดอกเบี้ยน้อยกว่า
 ร้อยละ ๑ ต่อปี ผู้ฝากเงินได้ประโยชน์จากดอกเบี้ยที่สูงขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
 ซึ่งหมายความว่าในตัวอย่งที่กระผมทราบเวียนนี้รัฐจะเสียประโยชน์จากการ
 ยกเว้นภาษีเงินฝากออมทรัพย์ โดยจัดเก็บได้น้อยลงจากที่ควรจะได้ร้อยละ
 ๒ ต่อปี แต่สำหรับกรณีผู้ฝากรายย่อยที่มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่าน
 ได้มีความเป็นห่วง ตัวเลขที่กระผมนำมาทราบเวียนนั้นคงจะชี้ชัดแล้วว่า
 ผู้ฝากรายย่อยจริง ๆ แล้วมีไม่ค่อนมากนักในจำนวนเงินฝากออมทรัพย์ถึง
 ๒๓ ล้านบัญชี ในขณะที่มีมูลค่า ๔๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็นผู้ฝาก
 รายที่มีเงินฝากเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ทราบเวียนไปแล้ว ๑ ล้านบัญชี
 มีเงินประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะฉะนั้นผู้ฝากรายย่อย
 จริง ๆ ก็มีเงินฝากไม่ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ในการดูแล

LIRT

ผู้ฝากรายย่อยรัฐบาลได้กำหนดในร่างพระราชบัญญัติว่า ถ้าเป็นรายย่อยจริงๆ ก็ยังมีบริการของธนาคารออมสิน ของสหกรณ์ออมทรัพย์ ที่จะให้บริการกับผู้ฝากรายย่อยจริง ๆ ในที่ทุกภูมิภาคของประเทศ อาจจะมีการกล่าวว่าการรอกเล็ก รอกวันอาทิตย์ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ แต่ขณะเดียวกันยังไม่เก็บสำหรับเงินฝากออมทรัพย์ในธนาคารออมสินและสหกรณ์ออมทรัพย์นั้น จะทำให้สถาบันทั้งสองได้เปรียบเสมอหากจะทราบเรี้นว่าสถาบันทั้งสองนั้นให้บริการน้อยกว่าธนาคารพาณิชย์ตลอดทั่วไป เพราะฉะนั้นอาจจะมีเหตุผลที่รับการปฏิบัติเป็นพิเศษเท่าที่ได้ทราบเรี้นไปแล้ว ถ้าจะมองถึงประเด็นว่าการรอก วันอาทิตย์ดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์นั้น จะทำให้ธนาคารพาณิชย์ไปเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของประชาชนในการประมาณการภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นได้ สำหรับเงินฝากออมทรัพย์คาดว่าจะมีจำนวนประมาณ ๖,๓๐๐ ล้านบาท จำนวนเงิน ๖,๓๐๐ ล้านบาทนี้ มีอัตราส่วนไม่ถึงร้อยละ ๐.๕ ของต้นทุนของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมด ด้วยเหตุนี้เองกระผมมีความรู้สึกว่าการที่จะไปปรับภาษีปรับอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ให้สูงขึ้นตามที่ได้เกรงกันก็อาจจะไม่ค่อยมีเหตุผลเต็มที่นัก สำหรับความเห็นที่ว่าการรอก วันอาทิตย์ การรอกเล็ก การรอกวันอาทิตย์เงินฝากออมทรัพย์จะกระทบต่อการออมทรัพย์ของประเทศ แต่ผมอยากจะทำให้ความเห็นที่ว่า ในกรรวมเงินออมส่วนรวมของประเทศแล้ว อัตราดอกเบี้ยจะมีส่วนในการปรับเป้าจะดึงเงินออมให้อยู่ในระดับที่สูงที่สุดเท่าที่ระบบมีความต้องการ ถ้ามีอุปสรรคทำให้การปรับดอกเบี้ยจะทำได้ไม่เต็มที่ ก็ต้องไปหาทางแก้อุปสรรคนั้นให้สอดคล้องกันเฉพาะการรอกเล็ก แคนดดอกเบี้ยเงินฝากออมทรัพย์ นั่นก็เป็นเรื่องหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการในขั้นต่อไป เพราะฉะนั้นถ้ามองในจุดนี้แล้ว

LIRT

กระผมมีความมั่นใจว่า ระบบจะสามารถปรับตัวเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องเงินฝากธนาคารพาณิชย์ มีอัตราการเพิ่มขึ้นน้อยลงกว่าที่เคยผ่านมาแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์สรร เสริญศรี

นายสรร เสริญ ไกรจิตติ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม สรร เสริญ ไกรจิตติ สมาชิกสภานิติบัญญัติฯ อาจจะขออภิปรายในปัญหาเรื่องความเป็นธรรมในการเก็บดอกเบี้ย ในการคิดภาษีแต่เพียงสั้น ๆ ว่า ก่อนอื่นผมขอสนับสนุนและเห็นด้วยกับท่านผู้อภิปราย ๓-๕ ท่านแรก และได้ฟังคำชี้แจงจากท่านผู้อภิปรายล่าสุด ผมก็พยายามคิดหาความเป็นธรรมอยู่ นั่นเป็นวิธีการแก้เท่าที่ท่านผู้อภิปรายคนล่าสุดได้อภิปรายนั้น แสดงให้เห็นถึงการแก้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แต่จะแน่ใจได้อย่างไรว่าเป็นการแก้ที่จะทำได้ ผมเกรงว่าอย่างนี้ครับ เกรงว่าอันยากกว่าผู้ที่มีบัญชีออมทรัพย์ในธนาคารพาณิชย์นั้น เป็นผู้มีฐานะดี หรือมีเงินมากกว่าผู้ที่มีบัญชีออมทรัพย์อยู่ในธนาคารออมสิน ผมเกรงว่าอาจจะเกิดการย้ายเทจากธนาคารพาณิชย์ ไปเข้าอยู่ในธนาคารออมสินสำหรับบัญชีออมทรัพย์ เพราะได้รับการยกเว้น นั่นก็ยังไม่ถึงจุดที่เกิดความเป็นธรรมได้อย่างไร ถ้าเผื่อจะให้ เป็นธรรมจริง ๆ ก็ไม่ควรจะมีข้อยกเว้นไม่ว่าจะมีวิธีทางแก้อย่างไร ผมก็ยังเห็นว่าไม่เป็นธรรมอยู่ดี ถ้าจะเก็บภาษีก็เก็บให้หมดทุกธนาคารไม่มีการยกเว้นธนาคารออมสินและจำนวนอัตราที่จะเก็บภาษีนั้น อาจไม่จำเป็นจะต้องมากเท่าที่กำหนดก็ได้ อาจจะลดอัตราลงมา เพื่อเป็นการส่งเสริมในการออมทรัพย์ลดหลั่นกันลงมา ถ้าฝากประจำดอกเบี้ยเก็บภาษีอัตราหนึ่ง สมมติว่า ๑๕ ถ้าเผื่อว่าฝากออมทรัพย์อัตราจะเก็บอีกอัตราหนึ่ง สมมติว่า ๑๐ โดยเสมอหน้ากัน

LIRT

ทั้งหมดทุกธนาคาร โดยไม่มีการขายเงินธนาคารออมสิน อย่างนั้นผมจึงเห็นด้วยว่านั่นแหละคือความเป็นธรรม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางท่านรัฐมนตรีจะชี้แจง สักทีไหมครับ ต่อไปเลย

นายวีรพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาให้ความเห็นในแง่มุมต่าง ๆ ผมขอเรียนว่าการปรับปรุงแก้ไขประมวลรัษฎากรในครั้งนี้ รัฐบาลไม่ได้มีเจตนาที่จะหารายได้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลไม่มีปัญหาในเรื่องรายได้ของรัฐบาล ฐานะเงินคงคลังของรัฐบาลอยู่ในระดับที่ค่อนข้างมั่นคง แต่การปรับปรุงประมวลรัษฎากรครั้งนี้มีความจำเป็น เพราะเหตุว่าการที่เราขายเงินภาษีเงินได้ประเภทดอกเบียต่าง ๆ จะหมดอายุลงในสิ้นปีนี้ ถ้าหากว่าไม่ได้แก้ไขประมวลรัษฎากรในคราวนี้แล้ว รายได้จากดอกเบียต่าง ๆ จะต้องนำเข้าไปรวมกับรายได้อื่น ๆ โดยกรอกใน ภ.ง.ด. ๙ แล้วก็เสียภาษีในอัตราก้าวหน้า แต่เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น การแก้ไขประมวลรัษฎากรในคราวนี้ นั้น ได้ขยายคำจำกัดความของคำว่า รายได้ประเภทดอกเบียให้ครอบคลุมเงินได้ที่มีลักษณะคล้าย ๆ ดอกเบียด้วย แต่ว่าไม่ได้เรียกว่า ดอกเบียอาจจะเรียกว่าส่วนลด หรืออาจจะเรียกว่าส่วนต่าง ให้ได้รับอานิสสงส์ในการแก้ไขคราวนี้ไปด้วย คือผู้ที่ได้รับรายได้ในรูปแบบลดผลต่างจากการซื้อขายตัวเงินหรือตราสารต่าง ๆ ก็สามารถที่จะเลือกที่จะเสียภาษีหัก ณ ที่จ่าย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วไม่ต้องไปรวมเสียในอัตราก้าวหน้าได้เช่นเดียวกับในเรื่องของเงินได้ประเภทดอกเบีย เพราะฉะนั้นการแก้ไขครั้งนี้ จึงแก้ไขระบบภาษีอากรให้สอดคล้องตามหลักของภาษีอากรให้เกิด

LIRT

ความเป็นธรรม ให้เกิดความเป็นกลางในเรื่องภาษีอากร เพราะฉะนั้นมีหลายเรื่องที่เคยต้องเสียในอัตราที่ต่ำกว่านั้นก็ปรับลดลงมาเสีย ให้เสียในอัตรา ๑๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วไม่ต้องรวมกับรายได้อื่น ๆ แล้วก็ไปเสียอัตราที่ต่ำกว่านั้น อะไรที่เสียน้อยกว่า ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ปรับเสีย ให้เสีย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ หรืออะไรที่เสียโดยมิชอบเกินวันอยู่ เช่น บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์ ก็ยกเลิกการยกเว้นนั้นเสีย นอกจากนั้นแล้วภาษีบางอย่างที่มีความซ้ำซ้อน เช่น ถ้าจากการขายตราสารหรือตัวเงินก็เก็บเสียทอดเดียว ทอดต่อ ๆ ไปก็ไม่เก็บ อันนี้ผู้ที่ทำธุรกิจในเรื่องนี้จะได้อานิสงส์แล้วภาษียกเว้นก็เป็นกลางและไม่ซ้ำซ้อน อันนี้รวมถึงภาษีการค้าบางอย่างเคยมีอัตราภาษีสูงถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็ปรับลงมาให้เหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ เหมือนกันทั้งหมด สาเหตุที่ทำเช่นนี้ก็ถือทำให้ถูกต้อง การเสนอการปรับปรุงประมวลรัษฎากรของรัฐบาลในครั้งนี้นั้น มุ่งในเรื่องแก้ระบบภาษีให้ถูกต้อง เป็นกลาง และไม่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาตลาดทุน ตลาดตราสาร ตลาดตัวเงิน ตลาดพันธบัตรต่าง ๆ คือให้ภาษีเหมือนกันหมด เป็นกลาง เท่าเทียมกันทั้งสิ้น ส่วนที่ว่าประชาชนผู้ฝากเงินจะได้รับความกระทบกระเทือนหรือไม่นั้น ขอเรียนว่าบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์นั้น ส่วนใหญ่แล้วผู้ฝากในบัญชีนี้ก็มี ๒-๓ ลักษณะ ลักษณะแรกคือเป็นบัญชีฝากสำหรับที่จะจ่ายเช็คต่อไป อันที่ ๒ ก็เป็นบัญชีเงินเดือนที่เอาเงินเดือนจ่ายไว้แล้วค่อย ๆ จ่ายออกจากบัญชีต่อไป เพราะฉะนั้นเมื่อภาษีเป็นกลางแล้วผู้ฝากบัญชีออมทรัพย์ ก็คงจะเข้าไปฝากบัญชีประจำมากขึ้น ซึ่งความจริงแล้วจำนวนบัญชีที่ดูเหมือนมีมากในบัญชีฝากออมทรัพย์ แท้จริงแล้วเงินออมทั้งหมดเป็นเงินฝากประจำเสีย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ อยู่ในบัญชีออมทรัพย์ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และในบัญชีออมทรัพย์ที่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของบัญชี

LIRT

เงินฝากทั้งหมดที่เป็นบัญชีรายย่อย คือ มีเงินฝากต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ บาท ลงมาเพียง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วอีกส่วนที่ฝากเกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป มีถึง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในแง่ของผู้ฝากก็ไม่น่าจะถูกกระทบ กระเทือนอะไรมากนัก เพราะเหตุว่าสามารถที่จะชดเชยไปสู่อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ประจำให้มากขึ้นได้ นอกจากนี้แล้ว การที่รัฐบาลยกเว้นภาษีเงินฝาก สำหรับบัญชีออมทรัพย์นั้น เป็นอุปสรรค เป็นเหตุให้ธนาคารแห่งประเทศไทย จะต้องกำหนดเพดานอัตราดอกเบี้ยสำหรับบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เมื่ออุปสรรคนั้นยกเลิกไปแล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจจะมีช่องทางที่จะ ยกเลิกเพดาน แล้วอาจจะทำให้มีการแข่งขันกันในระบบธนาคารมากขึ้นซึ่ง จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ออมทรัพย์ให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นสรุปแล้ว ก็คือว่า ผลกระทบต่อเงินออมไม่น่าจะมี แล้วผลกระทบต่อผู้ฝากเงินคงจะไม่มีหรือมีก็ คงจะน้อยมาก แต่ประโยชน์จากการปรับปรุงโครงสร้างภาษีอากรในอันที่ จะทำให้ตลาดทุน ตลาดตราสาร ตลาดพันธบัตรของรัฐบาล และของ รัฐวิสาหกิจมีโอกาสที่จะพัฒนาในข้างหน้านั้นจะมีสูงมาก

ส่วนประเด็นที่ว่าอัตราจะลดลงจะได้หรือไม่ อันนี้ขอกราบ เรียนว่าการปรับปรุงภาษีเทียวนี่ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างภาษีให้ถูกต้อง เสียก่อนตามหลักภาษีอากร ส่วนเรื่องอัตราเอามาพูดกันทีหลังซึ่งรัฐบาล กำลังพิจารณาอยู่ ซึ่งคงจะต้องเปรียบเทียบกับผู้ที่มีเงินได้ประเภทอื่น ๆ เช่น ที่มีเงินได้ประเภทเงินเดือน ค่าจ้างต่าง ๆ ซึ่งอันนี้รัฐบาลคงจะรับ เอาความเห็นจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปประกอบการพิจารณา

สำหรับสถาบันการเงินพิเศษรัฐบาลก็ยังยกเว้นให้อยู่ คือ ออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และสหกรณ์ ออมทรัพย์ สำหรับบัญชีออมทรัพย์ เพราะสถาบันการเงินอันนี้เป็นสถาบัน

LIRT

การเงินพิเศษ และอำนาจที่จะมาแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ก็คงจะมีไม่มาก เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านนายธนาคารว่า คงจะไม่ทำให้สถาบันการเงินพิเศษเหล่านี้ไปแข่งกับท่านได้มากมายเท่าไรนัก ในขั้นนี้ผมขอเรียนชี้แจงเท่านี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายสุภชัย พานิชย์ภักดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุภชัย พานิชย์ภักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กระผมใคร่ขอเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม และใคร่ขอถือโอกาสนี้ได้เรียนข้อเสนอนี้เผื่อไปถึงรัฐบาลสำหรับการพิจารณาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการคลัง โดยเฉพาะในส่วนที่โยงกับเรื่องของการเงิน ผมเข้าใจว่านโยบายทางด้านการศึกษาที่นำมาใช้เป็นหลักการในการปรับโครงสร้างของภาชีอากรที่เกี่ยวข้องกับตราสารทางการเงินที่เกี่ยวกับการออมเงินประเภทต่าง ๆ นั้น เชื่อว่าเป็นนโยบายที่ถูกต้องแล้ว เป็นนโยบายที่ยึดความเป็นกลางของภาชีอากร ซึ่งจะทำให้เกิดความแน่นอนในการที่จะใช้ระบบการหักภาชีอากรที่จ่าย แทนที่จะเป็นระบบการประเมินภาชีเงินได้ ผมเชื่อว่าหลักการอันนี้คงจะเป็นหลักการที่ถูกต้อง และก่อให้เกิดความสงบก่อให้เกิดความแน่นอนในการที่จะระดมเงินออมเข้าระบบการเงิน เพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป กระผมมีประเด็นที่อยากขอฝากทางรัฐบาลไป ก็ขอเป็นข้อเสนอแนะที่ผมคิดว่าทางฝ่ายรัฐบาลคงจะได้พิจารณาอยู่แล้ว

ประเด็นประการแรก ก็คือว่า ทั้ง ๆ ที่เรายังไม่ได้มีการปรับโครงสร้างของภาชีอากรในระยะเวลาเป็นจำนวนนับ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา การออมทรัพย์ของครัวเรือนไทยไม่ได้เพิ่มขึ้นเลย การออมทรัพย์ของครัวเรือนไทยเป็นสัดส่วนกับรายได้ทั้งหมดของประเทศ อยู่ในเกณฑ์ประมาณร้อยละ ๑๐ เป็นระยะเวลาอันนับ ๑๐ ปีแล้ว ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้มีการปรับ

LIRT

โครงสร้างของภาษีอากร เช่นนี้ การลดอัตราก็ไม่ได้เพิ่ม

ประการที่ ๒ ในปัจจุบันที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีการตัดสินใจเป็นนโยบายทางด้านโครงการที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่เป็นจำนวนมาก ก็เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศไทยขาดเงินออม เมื่อเทียบกับเงินลงทุนอย่างน้อยปีหนึ่ง ๆ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗ ถึงร้อยละ ๘ ของรายได้ประชาชาติทุกปี การขาดเงินออมเพื่อมาลงทุนในประเทศ เช่นนี้ เมื่อพิจารณาแนวโน้มไปในอนาคต ก็ทำท่าว่าจะเลวลงก่อนที่จะดีขึ้นก็เป็นปัญหาที่น่าเป็นห่วงค่อนข้างมาก เวลานี้ที่เราสามารถดำเนินการลงทุนอยู่ได้ทุกวันนี้ ที่เราสามารถชดเชยส่วนที่ขาดระหว่างเงินออมต่อเงินลงทุนได้ก็ด้วยการกู้เงินจากต่างประเทศ ในอดีตเราเคยเป็นห่วงว่ารัฐบาลเป็นคนไปกู้เงินมาพัฒนาเสียเอง ในปัจจุบันนี้ปัญหาได้เปลี่ยนแปลงไปมากแล้ว รัฐบาลมีการสะสมเงินออมเป็นครั้งแรกซึ่งเป็นเรื่องที่ดี แต่ปัญหาได้เคลื่อนย้ายมาอยู่ในภาคเอกชน ซึ่งขาดการสะสมเงินออมอย่างจริงจังและอยู่ได้ในการขยายโครงการทุกวันนี้ก็ด้วยการพึ่งพาเงินกู้จากต่างประเทศ ในอดีตเงินกู้จากต่างประเทศโดยภาครัฐบาล นโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาสามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด เพราะการขออนุญาตในการที่จะให้เงินกู้จากต่างประเทศ ต้องผ่านกระบวนการกลั่นกรองจากหลายระดับของหน่วยงาน แต่ในปัจจุบันนี้การที่เอกชนไทยต้องเป็นหนี้ต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากการขาดเงินออมในประเทศไม่สามารถมีกระบวนการที่จะมาควบคุมสิ่งเหล่านี้ได้ทั้งหมด ปัญหาเช่นนี้ถ้าเพื่อทิ้งไว้เป็นระยะเวลาที่เนิ่นนานก็จะก่อให้เกิดปัญหาการเป็นหนี้สินพันตัวต่อต่างประเทศ ทำให้การกู้ยืมของไทยในต่างประเทศต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และมีการจำกัดการกู้ยืมจากประเทศไทยออกไป

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งในปัจจุบันนี้คือปัญหาอัตราดอกเบี้ย
 ที่มีระดับที่สูงมาก ถ้าเพื่อเทียบกับอัตราเงินเฟ้อที่รัฐบาลได้แถลงออกมา ซึ่ง
 ไม่ถึงร้อยละ ๖ ต่อปี อัตราดอกเบี้ยต่อลูกค้าชั้นดี ในปัจจุบันประมาณร้อยละ
 ๑๖ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างสูงและเทียบได้กับประเทศใกล้เคียง ถือว่าอยู่
 ในเกณฑ์ที่สูงมาก ผมเชื่อว่าเราคงต้องยอมรับว่าการที่รัฐบาลปรับปรุง
 โครงสร้างภาษีครั้งนี้ ส่วนดีคงจะมีแน่นอนแต่ส่วนซึ่งยังไม่แนกก็มีอยู่
 ด้วย เช่นในส่วนของผู้ที่ฝากเงินออมทรัพย์ที่มีเงินสูงกว่า ๑ ล้านบาทขึ้นไป
 ความจริงแล้วมีจำนวนบัญชีค่อนข้างน้อย แต่เป็นจำนวนเงินนั้นถึง ๓๐๐,๐๐๐
 กว่าล้านบาท ผู้ที่ฝากเงินออมทรัพย์สูงกว่า ๑ ล้านบาทขึ้นไป เมื่อถูกเก็บ
 ภาษีในการฝากเงินประเภทออมทรัพย์ ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่มักจะไปหาแหล่ง
 เงินฝากที่มีอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น อันนี้เป็นเรื่องที่แน่นอนว่าผลกระทบ
 สุดท้ายก็คือ ต้นทุนในการระดมเงินออมของระบบสถาบันการเงินนั้น คงจะ
 สูงขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เมื่อต้นทุนสูงขึ้น การที่จะทำให้อัตราดอกเบี้ยสุดท้ายที่
 เกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืมเงินของสถาบันการเงินคงจะสูงขึ้นไปด้วยเหมือนกัน
 ถ้าเพื่อทั้งหมดนี้เป็นข้อเท็จจริงที่พอรับฟังได้ และเป็นสิ่งซึ่งพอจะเช็ครว
 สอบกันได้ว่าเกิดขึ้นจริง กระผมใคร่ขอเสนอแนวความคิดว่า จะเป็นไปได้
 ไหมในการที่จะพิจารณาภาพรวมจากสิ่งทั้งหลาย ซึ่งรัฐบาลมีเจตนารมณ์ที่ดี
 และถูกต้องนั้น เราจะช่วยกันให้ลดความไม่แน่นอนและช่วยกันสร้างทิศทางที่
 ถูกต้องต่อไป

ในประการสำคัญประการแรก กระผมใคร่ขอเสนอว่าในการ
 ที่มีการปรับโครงสร้างภาษีอากรทั้งหลายที่ได้ทำมาแล้วและที่จะทำต่อไป
 อยากรจะขอให้ทางรัฐบาลได้กรุณาชะลอการปรับลดอัตราภาษีอากร ในส่วน
 ที่จะไปกระตุ้นรายจ่ายของประชาชนให้เหลือน้อยที่สุด อัตราภาษีอากร
 ประเภทที่จะไปกระตุ้นให้ประชาชนมีรายจ่ายมากขึ้น คือ การปรับลด

LIART

ภาษีเงินได้ การลดภาษีน้ำมัน การลดภาษีเกี่ยวข้องกับรถยนต์ทั้งหลายเหล่านี้ เป็นต้น แต่ควรให้มีการปรับภาษีอากรในส่วนที่จะไปกระตุ้นให้เกิดการออมโดยเฉพาะการออมประเภทระยะยาว เพราะฉะนั้นถ้าหากจะเป็นไปได้ว่าในสิ่งที่รัฐบาลได้ปรับมาครั้งนี้แล้ว แล้วก็ให้มีการเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ ๑๕ เท่ากันทั้งหมด จะเป็นไปได้ไหมว่า ในอนาคตอันใกล้ต่อไปนี้ เพื่อที่จะเป็นการเร่งให้มีการออมเงินมากขึ้น โดยเฉพาะการออมระยะยาว ซึ่งมีความจำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยมาก จะมีการพิจารณาการปรับลดภาษีหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ ๑๕ ลงมา ทั้งนี้ก็แล้วแต่ว่าจะอยู่ในระดับที่เหมาะสมตามการพิจารณาของรัฐบาล

ในประการถัดมา สำหรับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ที่คิดจากอัตราดอกเบี้ยของการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ ซึ่งผมเข้าใจว่าในอดีตนั้นได้เคยใช้เป็นตัวปรับ เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมีการผันผวนมากจนเกินไป ในปัจจุบันอยู่ที่อัตราร้อยละ ๑๐ ซึ่งเป็นอัตราที่ถูกกว่าอัตราร้อยละ ๑๕ ที่เก็บจากเงินออมในประเทศ ผมคิดว่าถ้าเพื่อจะมีการปรับอัตราในส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศ และต่างประเทศ คือหมายความว่าปรับให้สูงขึ้นในกรณีนี้ ก็น่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ชัดเจนรายได้ของรัฐบาลที่อาจจะหายไปจากการที่มีการปรับลดภาษีที่เก็บจากดอกเบี้ยเงินฝากระยะยาว ในส่วนที่เป็นอัตราภาษีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่รัฐบาลกำลังจะนำมาใช้ เช่น อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ผมทราบว่าอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสูงสุดอาจจะถึงร้อยละ ๑๐ ต่อปี แต่อัตราที่นำมาใช้อาจจะต่ำกว่านั้น กระผมใคร่ขอเสนอไว้ ณ ที่นี้ ว่าถ้าเพื่อเป็นไปได้อัตราภาษีที่เกี่ยวข้องกับการจับจ่ายใช้สอยของประชาชน เช่น อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ในช่วงนี้ถ้าไม่จำเป็นก็สมควรที่จะรักษาในระดับที่สูงสุดไว้ก่อน ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ส่วนใหญ่เห็นรับหลักการต่อไปกรมการ ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายวีระพงษ์ รามางกูร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงินพิจารณาแปรญัตติภายใน ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรีเสนอให้ส่งคณะกรรมการสามัญชุดการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วัน

ต่อไประเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว

LIART

(สำเนา)

ที่ ๓๘๗/๒๕๓๘

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๓๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงาน
ของคณะกรรมการการปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็น
ผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการ
คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายโอสถ โกศิน	ประธานคณะกรรมการการ
๒. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร	รองประธานคณะ
๓. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์	กรรมการ คนที่หนึ่ง
๔. นายโกเมน กัทภิรมย์	รองประธานคณะ
	กรรมการ คนที่สอง
๕. นายเกรียง สุวรรณวงศ์	
๖. นายเจริญจิตต์ ณ สงขลา	๗. พลเรือโท ประวิทย์
	ศิริรักษ์
๘. นายประเสวีฐ นาสกุล	๘. พลตรี ปานเทพ
	ภูวนารถนุรักษ์

LIRT

รายงานของคณะกรรมการข้าราชการปกครอง

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๓๘ วันศุกร์ที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๓๘ ได้ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการข้าราชการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นั้น บัดนี้ ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายอารีชัย วงศ์อารยะ อธิบดีกรมที่ดิน นายเชาวน์ รัตนสุคติ รองอธิบดีกรมที่ดิน และนายสุวิรัตน์ สืบเหล่านิบ ผู้อำนวยการกองนิติการ กองนิติการ กรมที่ดิน กระทรวงมหาดไทย

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นางพรณี นุกธาวี ประธานคณะกรรมการสาขาธุรกิจการค้า อสังหาริมทรัพย์และนอกร่วมการค้าอสังหาริมทรัพย์ นายถนอม อังคตะวัฒนา นายรศ.สมการ คำอาคารชุด สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย พันตำรวจเอก เฉชา สุทธิสารประดิษฐ์ รองผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง พันตำรวจเอก ผดุง เจริญมหาดไทย ผู้กำกับการ ๑ พันตำรวจโท สภาพร ทองอ่อน สารวัตรแผนกควบคุมอัตราคนเข้าเมือง กองกับการ ๑ กองตรวจคนเข้าเมือง กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย นางวาณี เลิศคำวิณีการ รองเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และนายจักรพันธ์ุ สละสินธุ์ ผู้อำนวยการศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สำนักนายกรัฐมนตรี

๓. มีสมาชิกผู้เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๓ คน คือ นายชวีย์ วิชัยดิษฐ นายปกติ พัฒนกุล และนายธรรมณู ลัดพลี

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ มีการแก้ไข

นายชวีย์ วิชัยดิษฐ ขอแปรญัตติมาตรา ๑๔ ให้ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการและได้แก้ไขแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายปกติ พัฒนกุล และนายธรรมณู ลัดพลี
ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๔ ทวิ เป็นดังนี้
"อาคารชุดแต่ละอาคารชุดจะมีคนต่างด้าว
และหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ก่อ
กรรมสิทธิ์ห้องชุดได้ เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกิน

LIRT

อัตราร้อยละสี่สิบห้าของเนื้อที่ ของเนื้อที่ของห้องชุด
ทั้งหมดในอาคารชุดนั้น ในขณะที่จดทะเบียนอาคารชุด
ตามมาตรา ๖"

คณะกรรมการจัดการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมา
พร้อมกับรายงาน^{ผู้}ด้วยแล้ว

พลเรือเอก ชำติ ตีฆะบุตรวง

(ชำติ ตีฆะบุตรวง)

เลขานุการคณะกรรมการจัดการ

"มาตรา ๑๙ คนต่างด้าวและนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว อาจถือกรรมสิทธิ์ในท้องที่นี้ได้ ถ้าเป็นคนต่างด้าวและนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๒) คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๓) นิติบุคคลตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งยังคงเป็นเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย

(๔) นิติบุคคลซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๕ และได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๕) คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าวซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อชำระค่าห้องชุด

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๙ ทวิ มาตรา ๑๙ ตริ มาตรา ๑๙ จัตวา มาตรา ๑๙ เบญจ มาตรา ๑๙ ฉ มาตรา ๑๙ สัตต มาตรา ๑๙ อัฏฐ มาตรา ๑๙ นว มาตรา ๑๙ ทศ มาตรา ๑๙ เอกาทศ มาตรา ๑๙ ทวิาทศ และมาตรา ๑๙ เทรส แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๑๔ ทวิ อาคารชุดแต่ละอาคารชุดจะมีคนต่างด้าว และหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดได้เมื่อรวมกันแล้ว ต้องไม่เกินอัตราร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ของห้องชุดทั้งหมดในอาคารชุดนั้นในขณะที่ขอจดทะเบียนอาคารชุดตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๔ ตริ การโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุดให้แก่คนต่างด้าว หรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ให้ผู้ขอโอนกรรมสิทธิ์ในห้องชุด แจ้งรายชื่อคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ พร้อมทั้งอัตราส่วนเนื้อที่ของห้องชุดที่คนต่างด้าว หรือนิติบุคคลดังกล่าวถือกรรมสิทธิ์ อยู่แล้วต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลผู้ขอรับโอน กรรมสิทธิ์ในห้องชุดแสดงหลักฐานดังต่อไปนี้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

๙๖) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สิน
๙๗) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๙๘) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๙๙) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๐) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๑) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๒) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๓) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๔) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๕) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๖) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๗) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๘) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๐๙) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๐) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๑) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๒) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๓) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๔) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๕) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๖) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๗) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๘) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๑๙) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง
๑๒๐) หนังสือมอบอำนาจจากผู้ขายหรือผู้โอนทรัพย์สินซึ่งมีผลย้อนหลัง

(๒) สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุได้ในมาตรา ๑๔ (๒) ต้องแสดงหลักฐานการเป็นผู้ได้รับอนุญาต ให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๓) สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๒) ต้องแสดงหลักฐานการเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

มาตรา ๑๙ จัตวา เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารและหลักฐานตามมาตรา ๑๙ ตี และตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเป็นเอกสารและหลักฐานที่ถูกต้องตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ ตี และอัตราส่วนการถือกรรมสิทธิ์ในท้องที่ของบุคคลต่างด้าว หรือนิติบุคคลตามมาตรา ๑๙ ทั้งผู้ที่ถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้วและผู้ที่ยังไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ ทวิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับท้องที่ตามหมวด ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่คนต่างด้าว หรือนิติบุคคลผู้ยืมโอนนั้น

มาตรา ๑๙ เบญจ คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๑๙ ต้องจำหน่ายท้องที่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ได้มาซึ่งท้องที่โดยได้รับมรดกในฐานะเป็นทายาทโดยธรรม หรือผู้รับพินัยกรรม หรือโดยประการอื่นแล้วต่อกรณี เมื่อรวมกับท้องที่ที่มีคนต่างด้าว และหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ถือกรรมสิทธิ์อยู่แล้วในอาคารชุดนั้นเกินอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๙ ทวิ

(๒) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวใช้ไม่ได้

(๓) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๑) ~~และ~~ (๒) และ (๔) ถูกสั่งเนรเทศออกไปนอกราชอาณาจักร และไม่ได้รับการผ่อนผันหรือถูกส่งไปประกอบอาชีพ ณ ที่ใดแทนการเนรเทศ

(๔) เมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ (๒) ไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในราชอาณาจักร

LIRT

(๕) เมื่อนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๔) ถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุน

คนต่างด้าว หรือนิติบุคคลซึ่งต้องจำหน่ายห้องชุดตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งเป็นหนังสือ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในกำหนดเวลาหกสิบวัน นับแต่วันที่มีเหตุต้องจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง

ทั้งนี้ สำหรับกรณี (๑) ให้จำหน่ายเฉพาะห้องชุดที่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับกรณี (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้จำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมด

การจำหน่ายห้องชุดตามวรรคสาม ให้จำหน่ายภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด หรือวันที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใช้ไม่ได้ หรือวันที่ถูกสั่งเนรเทศ หรือวันที่ถูกระงับการส่งเสริมการลงทุนเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร หรือวันที่ถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุน แล้วแต่กรณี ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ข้อบัญญัติที่ดินมีอำนาจจำหน่ายห้องชุดนั้น และให้นำบทบัญญัติเรื่องการบังคับจำหน่ายที่ดินตามความในหมวด ๓ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และกฎกระทรวงที่ออกตามบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับแก่การจำหน่ายห้องชุดดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ฉ เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่าใบสำคัญถิ่นที่อยู่ของคนต่างด้าวใช้ไม่ได้ สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) หรือเมื่อเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมีคำสั่งเนรเทศคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒)

LIRT

ข้อ (๕) ออกไปนอกราชอาณาจักร หรือมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้คนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๒) อยู่ในราชอาณาจักร หรือมีคำสั่งเพิกถอนบัตรส่งเสริมการลงทุนสำหรับนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๕) แล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวข้างต้นแจ้งให้อธิบดีกรมที่ดินทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งหรือวันที่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าว

มาตรา ๑๕ สัตต คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว นอกจากที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ได้มาซึ่งห้องชุดโดยได้รับมรดกในฐานะเป็นทายาทโดยธรรมหรือผู้รับพินัยกรรม หรือโดยประการอื่นแล้วแต่กรณี ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด และต้องจำหน่ายห้องชุดนั้นภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุด ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นำความในมาตรา ๑๔ เบญจ วรคสพสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ อัญ ผู้ใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในขณะที่มีสัญชาติไทย ถ้าต่อมาผู้นั้นเสียสัญชาติไทยเพราะการสละสัญชาติไทย การแปลงสัญชาติ หรือถูกถอนสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และมีชื่อเป็นคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ พศ หรือ พ.ศ. ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทยและการที่ไม่อาจถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไปภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมด ภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย และต้องจำหน่ายห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้นำความในมาตรา ๑๔ เบญจ วรคสพสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ณ ผู้ใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในขณะที่มี สัญชาติไทย ถ้าต่อมาผู้นั้นเสียสัญชาติไทยเพราะการสละสัญชาติไทย ก่อร ะแปลงสัญชาติ หรือถูกถอนสัญชาติไทย ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และเป็น คนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ใน มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ ถ้าประสงค์จะมี กรรมสิทธิ์ในห้องชุดต่อไป มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ ถ้าประสงค์จะมี มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ ผู้ใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ในห้องชุดที่ มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ หรือ มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ ต้องแจ้ง มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ เป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติไทย และต้องนำ หลักฐานว่าเป็นคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ มา แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย แต่ถ้าการมีกรรมสิทธิ์ในห้องชุดของคนต่างด้าวนั้น เกินอัตราที่กำหนดตาม มาตรา ๑๔ ทวิ ต้องจำหน่ายห้องชุดที่เกินอัตราที่กำหนดภายในกำหนดเวลา ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลา ดังกล่าวให้นำความในมาตรา ๑๔ เบญจ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้าคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ไม่ประสงค์จะมีกรรมสิทธิ์ในห้อง ชุดต่อไปต้องแจ้ง มาตรา ๑๔ ๕๖ หรือ ๕๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการเสียสัญชาติ ไทยภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่เสียสัญชาติไทย และต้องจำหน่าย ห้องชุดที่มีกรรมสิทธิ์อยู่ทั้งหมดภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่เสีย สัญชาติไทย ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้นำความในมาตรา ๑๔ เบญจ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ทค นิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยและมีกรรมสิทธิ์ใน ห้องชุดอยู่แล้ว ถ้าต่อมาสภาพของนิติบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงไป เป็นนิติบุคคล ซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นคนต่างด้าว และมีโชินิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา

LIRT

นับแต่วันที่เปลี่ยนสภาพ ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวไว้
 หมายความว่า มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
 มาตรา ๑๙ ทว่าทศ คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลซึ่งกฎหมาย
 ถือว่าเป็นคนต่างด้าว ซึ่งมีหน้าที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงการ
 ที่ต้องจำหน่ายห้องชุดตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติ มาใช้บังคับโดยอนุโลม
 หรือการเสียชีวิตไทยตามมาตรา ๑๙ แห่ง
 และมาตรา ๑๙ แห่ง หรือการเปลี่ยนสภาพของนิติบุคคลตามมาตรา ๑๙ แห่ง
 มาตรา ๑๙ แห่ง ทศ และมาตรา ๑๙ แห่ง เอกาทศ แล้วแต่กรณี
 ถ้าไม่แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดมีความผิดต้องระวาง
 โทษปรับไม่เกินวันละห้าร้อยบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๑๙ เดรส บุคคลใดถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุดในฐานะ
 เป็นเจ้าของแทนคนต่างด้าวหรือแทนนิติบุคคล ซึ่งกฎหมายว่าเป็นคนต่างด้าว
 ไม่ว่าคนต่างด้าวหรือนิติบุคคลดังกล่าว จะมีกรรมสิทธิ์ถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด
 ตามพระราชบัญญัติหรือไม่ก็ตาม มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
 สองปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้นำความใน
 มาตรา ๑๙ แห่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

เมื่อกรณีเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลใดได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ใน
 ห้องชุดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 มีอำนาจสอบสวนและเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร
 หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาได้เพื่อความจำเป็น

บุคคลใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง มีความผิด
 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้ง
 จำคุก

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. ๒๕๓๓

"คนต่างด้าวหรือนิติบุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙ ที่มีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินอันสืบเนื่องมาจากการจดทะเบียนเลิกอาคารชุดตามวรรคหนึ่ง ต้องจำหน่ายที่ดินนั้นเฉพาะส่วนของตนภายในกำหนดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่จดทะเบียนเลิกอาคารชุด ถ้าไม่จำหน่ายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้นำความในมาตรา ๑๙ เบญจ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

.....

.....

ขอเชิญคณะกรรมการมาธิการ เข้าประจำที่

(คณะกรรมการมาธิการ เข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
ประธานคณะกรรมการมาธิการถลงครับ

นายอิสล โกลสิน (ประธานคณะกรรมการมาธิการ) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นกระผมขอประทานโทษที่มีพินัยอยู่ชนิดหนึ่ง
ในหน้าที่ ๘ ที่ขีดเส้นใต้วรรคสองที่อ่านว่า บุคคลใดว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
ตามความในวรรคหนึ่ง ความจริงในวรรคสอง ขอความกรุณาแก้คำผิดเป็น
วรรคสอง ในเรื่องนี้มีท่านสมาชิกแปรพักตร์ที่มา ๓ ท่าน ท่านหนึ่งกรรมาธิการ
เห็นด้วย และได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ท่านเสนอมาแล้วก็เป็นอันหมดปัญหา
คงเหลือท่านสมาชิกอีก ๒ ท่านยังขอสงวนไว้ กรรมาธิการขอความกรุณา
ขอเรียนชี้แจงภายหลังที่ได้รับคำชี้แจงจากท่านสมาชิกแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

นายไพฑิษฏ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่าง
พระราชบัญญัติอาชญาบัตร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : แก้ไข
แต่ถ้าไม่ได้สงวนไว้ขณะรับอาจารย์ ผมคิดว่าน่าจะไม่ต้องอภิปราย เพราะ
ว่าท่านพอใจในนี้ แก้ไขแล้วชี้แจงแล้วก็พอใจเป็นไปตามนั้น ไม่ต้อง
อภิปรายหรือครับ เชิญครับ

นายวิชาญ วิชัยดิษฐ : ท่านประธานครับ ผมขอแสดงความ
 คิดเห็นเพียงนิดเดียว เพื่อที่จะได้ให้ความรู้สึกที่สำคัญประการหนึ่งว่า
 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของคนและความก้าวหน้าของบ้านเมือง
 ซึ่งได้พยายามกันมาเป็นเวลา 8 ปีนั้นแต่ยังไม่ได้ผ่าน แต่การพิจารณาของ
 คณะกรรมาธิการในเรื่องนี้ ได้พิจารณาว่าร่วมกันมาด้วยความรอบคอบ ซึ่งจะ
 ผลกระทบกับบ้านเมืองโดยตรง ที่กระผมจะต้องกราบเรียนตรงนี้ เพราะผม
 จำได้ครับท่านประธาน เมื่อปี พ.ศ. 2518 กระผมได้มีโอกาสศึกษาวิจัย
 เกี่ยวกับบ้านเมืองในบริเวณแถบนี้ ผมจำได้ว่าเมื่อปี พ.ศ. 2511 เรามี
 ความพยายามที่จะสร้างสนามบินหนองงูเห่ากัน ในครั้งนั้นมีประเทศหนึ่งทาง
 ภาคใต้ของประเทศไทยได้ดูปรากฏอย่างชัดเจนในรัฐสภาของเขา ว่าถ้า
 เมื่อใดก็ตามประเทศไทยมีสนามบินแห่งที่ 2 เกิดขึ้น ความจำเป็นที่เขาก
 กลายเป็นศูนย์กลางการบินพาณิชย์ และความจำเป็นทางด้านอื่นจะน้อยลง
 แต่ในกรณีนี้ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าจะมีผลกระทบทางด้านอื่นอีก เพราะ
 เราต้องการให้คนมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันต้องการให้
 เกิดความเป็นศูนย์กลางของบ้านเมืองในขณะนี้ ผมจึงมีความเห็นว่าเพื่อเป็น
 การบันทึกไว้ในรายงานการประชุม ว่าพระราชบัญญัติซึ่งมีผลกระทบโดยตรง
 กับความก้าวหน้าที่ดีขึ้นของบ้านเมืองนั้นได้ผ่านสภาแห่งนี้ โดยการทำงาน
 ของท่านประธานคณะกรรมการ และท่านกรรมาธิการด้วยความรอบคอบ
 กระผมเพียงแต่ขอเวลากราบเรียนเพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณท่าน
 ประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน
 เลขาธิการครับ อ่านมาตรา 4 อาจารย์ธรรมนุกูศลครับ มาตรา ๓ ไม่มี

การสงวนคำแปรญัตติไว้ อาจารย์จะอภิปรายอะไรหรือ มาตรา 3 เพราะว่ามี
มาตรา 3 ไม่มีการแปรญัตติแล้วก็ไม่มีการสงวนไว้ เดี่ยวมาตรา 4 อาจารย์
สงวนไว้ก็คงจะได้อภิปราย

นายชรรমনฤ ลัดพลี : เปล่าครับ แต่มีการแก้ไข ที่นี้ใน
การแก้ไขนี้ ก็เนื่องจากว่าได้แก้ไขเพิ่มเติมจากร่างเดิมของรัฐบาล และ
อันนี้มีผลกระทบต่อกระทงที่กระผมขอสงวนคำแปรญัตติในมาตราต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ
ท่านอาจารย์

นายชรรমনฤ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับ คือกระผมอยากจะ
กราบเรียนถามประการแรกว่า ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าดูในมาตรา
3 จะเห็นได้ว่าบุคคลที่จะใช้อาคารชุดได้นี้ จะต้องมีความสัมพันธ์อย่างไร ซึ่ง
รัฐบาลให้หลักการมาเพียง 3 - 4 ข้อ ไม่ได้มีใน (5) นี้ที่กรรมการฯไป
เติมใหม่ แล้วในประการนี้ผมอยากจะกราบเรียนถามไปยังรัฐบาลผ่านท่าน
ประธานที่เคารพว่า ในกรณีที่คณะกรรมการฯได้มาเติม โดยเฉพาะกระผม
เห็นว่ายิ่งอ่อนตัวไปกว่าของเดิม ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติเดิมนั้นกระผม
ด้วยความห่วงใยเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศชาติ เรายังต้องขอแปรญัตติ
ไปแล้วสงวนไว้ และนี่กลับมาเติมเข้ามาอีกข้อหนึ่ง เป็นเหตุที่จะให้ได้ชื่อ
โดยลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งต่างหาก ก็ไม่แน่ใจว่าถูกต้องตามหลักการ
หรือไม่ ถ้ารัฐบาลยืนยันว่าถูกต้องตามหลักการอนุญาตให้เติมได้ กระผมก็จะ
ขออนุญาตท่านประธานเป็นประเด็นต่อไปว่า จะขอถามไปยังประธานคณะ
กรรมาธิการว่า ที่เติมนี้มีเหตุผลอะไรถึงได้มาเติมนี้ขึ้นใหม่ ซึ่งอ่อนไป
กว่าเดิม เพราะตามเดิมผมยังขอแปรญัตติไว้แล้ว แล้วมาเติมที่หลังนี้กระผม
จะหมดสิทธิ์ที่จะไปทักท้วง ซึ่งอ่อนไปกว่าของเดิม ทำให้กว้างไป กระเจา

LIRT

ออกไปมากกว่าเดิม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณปภิต เขียว
ครับ

นายปภิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
ปภิต พัฒนกุล ท่านประธานที่เคารพครับ โดยเหตุที่มาตรา 3 นี้ ทางคณะ
กรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความใน (5) เข้าไปว่า คนต่างด้าวหรือนิติ-
บุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นต่างด้าว ซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาใน
ราชอาณาจักรเพื่อชำระอาคารชุด ท่านประธานครับ ตามร่างเดิมของรัฐบาล
ที่เสนอเข้ามา การที่ยอมให้คนต่างด้าวได้เข้ามาถือกรรมสิทธิ์หรือชำระ
ชุดในประเทศได้มีข้อจำกัดเพียง 4 ข้อ แต่ปรากฏว่าคณะกรรมาธิการผู้
ทรงเกียรติคุณนี้ได้นิยามแล้วเดิมเข้าไปอีกวงเล็บหนึ่ง คือ (5) ที่กระผม
ได้อ่านเมื่อสักครู่ ท่านประธานครับ นี่แปลว่าเป็นการเปิดกว้างเลย โดยคณะ
กรรมาธิการได้เพิ่มเติมแล้วนั้นก็เปิดกว้างให้คนต่างชาติได้เข้ามาถือกรรมสิทธิ์
ในอาคารชุดได้เต็มที่โดยไม่มีข้อจำกัด แปลว่าถ้ามีเงิน มีเงินจะชำระอาคารชุด
ในประเทศเรา จะเป็นชาวต่างด้าวจากนานาชาติประเทศไหนก็ตามแต่ มีเงิน
เสียอย่างเดียวกันก็เข้ามาซื้อได้ ช้ออาคารชุดในประเทศได้ ท่านประธานครับ
นี่แสดงว่าได้มีการเปิดประเทศแล้ว ยอมให้ต่างชาติได้เข้ามาชำระหนี้ใน
ประเทศไทยได้เต็มที่ ไม่เพียงแต่การส่งเสริมการลงทุนซึ่งเราได้ชักชวน
ชาวต่างด้าว ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศไทย เราให้ทุกอย่าง
ให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ นานาตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน งดทั้งภาษีและลด
ภาษีให้อีกด้วย แล้ววันหนึ่งเราใจกว้างอีกยอมให้เข้ามาชำระอาคารชุดใน
ประเทศได้เต็มที่ กระผมได้อภิปรายแล้วในชั้นที่กฎหมายนี้เข้าสู่สภาในวาระ

LIRT

แรก กระทบกริ่งเกรงว่าวันหน้า การส่งเสริมการลงทุนของเราที่ยังมืออยู่ การก่อสร้างอาคารชุดขึ้นในประเทศ ไม่ว่าในกรุงเทพมหานคร ในหัวเมืองใหญ่ ๆ และในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ก็ยังสร้างรุดหน้ากันไปตลอดเวลา และบทสุดท้ายเรายอมให้ต่างชาติออกจากสิทธิพิเศษที่ได้ไปแล้วตามกฎหมาย ส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายการเข้าเมือง เรายังยอมอันนี้กันอีก เปิดหมดเลย และคณะกรรมการได้ตัดข้อความซึ่งรับกันในมาตรา 19 ตรี ไว้ด้วย ใน (1) คนต่างด้าวที่จะเข้ามาซื้ออาคารชุดในประเทศไทยนั้น ไม่ต้องแสดงหลักฐานการเงินว่าได้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาซื้อ และไม่ต้องแสดงตัวว่าในประเทศไทย เขาขึ้นยอมให้คนไทยได้สามารถซื้อกรรมสิทธิ์ในอาคารชุดในประเทศ เขาได้ด้วยหรือไม่ กระทบเห็นว่าเป็นเรื่องอย่างนี้ เราควรจะได้ระมัดระวัง กระทบคำนึงถึงผู้คนที่อยู่ในประเทศรุ่นหลัง ท่านประธานครับ ท่านประธานลองนึกดูซิครับ ถ้าหากว่าอาคารชุดต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นมากมาย มหาศาลในวันหน้า โผล่เป็นแท่งกลองไม้ขีดในกรุงเทพมหานครที่แลเห็นกันอยู่ และมีชาวต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์เสียครึ่งหนึ่ง ในขณะที่ส่งเสริมการลงทุนเรา เปิดโอกาสเราเปิดให้เขามีสิทธิเต็มที่ได้เข้ามาอยู่อาศัย สิ่งก็ตามมานั้น ทางคณะกรรมการได้คำนึงหรือไม่ กระทบได้กราบเรียนแล้วว่าวันหน้าเรา จะทำให้เศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนกลืนกัน คนต่างด้าวที่มีศักยภาพในการลงทุน มีประสิทธิภาพในการบริหารงานธุรกิจย่อมเหนือกว่าคนในประเทศนั้นแหละครับ เขาจะมาให้ประโยชน์ในประเทศเราได้เต็มที่ ถ้าไม่เราไม่คำนึงถึงว่า ประชากรของเราขณะนี้ 60 ล้านคนแล้ว เรามีความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจแล้ว เศรษฐกิจของเรากำลังพุ่งเติบโตไปข้างหน้า เทคโนโลยีบางอย่างเราก็มีแล้ว ถ้าไม่เราไม่สงวนสิ่งเหล่านี้ ทรัพย์สินสมบัติของแผ่นดินเหล่านี้ไว้เพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องชาวไทย และการที่ยอมให้

LIRT

คนต่างด้าวเข้ามาซื้อตาม (5) ที่เปิดช่องขึ้นมาขึ้น ผมเชื่อเหลือเกินว่าคนต่างด้าวจะต้องนำเงินมาลงทุนและมีการปันราคา ในอดีตก็มาปันราคาที่ดินให้คนไทยถือกรรมสิทธิ์ที่เห็น สอไปนี้เป็นการนิรโทษกรรม ไม่เพียงแต่ปันราคาที่ดินเท่านั้น มาปันราคาในอาคารชุดในประเทศอีกด้วย เพราะว่าเวลานี้ก็จำหน่ายให้แก่คนต่างด้าวไว้แล้ว แต่ว่าคนอื่นถือกรรมสิทธิ์แทน ต่อไปนี้เป็นการนิรโทษกรรมและเปิดประตูกว้างให้เขาเหล่านั้นอีกด้วย ท่านประชาชนครับ กระผมห่วงใยสำหรับอนุชนรุ่นหลัง นักศึกษามหาวิทยาลัยเป็นแสน ๆ คน คนยากคนจนเมื่อไรเขาจะมีโอกาสที่จะได้อยู่อาศัยในอาคารชุดได้ เพราะอาคารชุดนั้นทำขึ้นมาเพื่อคนต่างชาติเสียแล้ว ซึ่งค่าของเงินของเขานั้นสูงกว่าของเราเป็นอันมาก ค่าครองชีพในประเทศเขาก็สูงกว่า เราเปิดโอกาสให้เขามาอยู่ตรงนี้ มาใช้ประโยชน์ตรงนี้ ศึกษาความสามารถที่เหนือกว่า นั้นแหละครับเป็นการแย่งอาชีพของคนไทย แย่งทั้งที่อยู่อาศัยและทำให้ราคาอาคารชุดเหล่านั้นยิ่งสูงขึ้น นับวันจะยิ่งสูงขึ้น เพราะว่าการหมุนเวียนเปลี่ยนมือของคนต่างด้าว เป็นการเปิดช่องให้คนต่างด้าวได้ลงทุนอีกชนิดหนึ่งในประเทศ และท่านประชาชนครับ กระผมอยากขอกราบเรียนเพิ่มเติมสั้น ๆ อีกนิดหน่อยว่า ท่านประชาชนครับ ลองดูว่าการปฏิบัติระหว่างต่างชาติที่มีต่อคนไทย และการปฏิบัติของคนไทยที่มีต่อต่างชาตินั้น ผลแตกต่างกันอย่างไร เราเป็นประเทศที่เราเปิด เรามีน้ำใจ เราให้เกียรติ เรารักยกย่องคนต่างด้าวไปพบฝรั่งมั่งคั่ง ญี่ปุ่น แม้กระทั่งเงินในฮ่องกงเราก็ถือว่าเป็นคนสูงหมด สูงกว่าคนไทยหมด ให้เกียรติคุณลดอันรับซื้อสินค้าเต็มที่ ไม่เพียงให้สิทธิพิเศษเท่านั้น ท่านประชาชนครับ กระผมขอให้ท่านประชาชนได้นึกดู ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่น เวลาที่ไม่ว่าใครก็ตามแต่จะขอวีซ่าไปประเทศญี่ปุ่นนั้นไปเข้าคิวกันยาวเหยียด วันหนึ่งสุดานทอด

ญี่ปุ่นทำได้ประมาณ 300 - 400 คน แต่คนไปเข้าคิวกินเกือบ 2,000 คน แล้วท่านประธาน ไปกันตั้งแต่เข้ามีดเลข ไปรอที่จะทำวีซ่าเข้าประเทศญี่ปุ่น เขาอำนวยความสะดวกให้เราแค่ไหนอย่างไร และถ้าเป็นสภาพสตรีนางสาว ไปขอวีซ่าเข้าญี่ปุ่น ญี่ปุ่นปฏิเสธทันที นึกว่าคนไทยนั้นจะต้องนำยาเสพติดให้โทษเข้าไป นึกว่าสภาพสตรีไทยนั้นต้องไปขายตัวเป็นโสเภณีในญี่ปุ่น สิ่งเหล่านี้ละครับรัฐบาล เราได้ตระหนักบ้างไหม แม้กระทั่งฮ่องกง เวลาคนไทยไปฮ่องกง โดยเจตนาอย่างอื่นผู้หญิงถูกค้นหลักเลขครีบ ให้แก่ผัวคันก็มีหลายท่านหลายคนเราโดนเข้าแล้ว เราได้รับเกียรติยศ ฮอนเนอร์ (Honour) อะไรจากต่างด้าวบ้าง ในขณะที่ต่างด้าวมาบ้านเรานะ เราดูแลต้อนรับเขาเต็มที่ ฮ่องกงมาเมืองไทยที่เป็นผู้หญิงนะ ทำไมเราไม่ปฏิบัติเราดีดอบบ้าง เราไม่เคยคิด เราไม่เคยทำ ทำไมไม่จับผู้หญิงฮ่องกงแก่ผัวเพื่อดูว่านำเพชรเถื่อนเข้ามาในประเทศหรือไม่ ท่านประธานครับ เราไม่เคยทำ เราให้เกียรติเขาเต็มที่ สิ่งที่เราหมกมุ่นเวียนท่านประธานนั้น ผมเปรียบเทียบให้เห็นว่ารัฐบาลเรา เราปล่อยปละละเลยในเรื่องเกียรติยศของประเทศเป็นอันมาก ไม่เหมือนประเทศอื่นปฏิบัติต่อเรา เขาปฏิบัติกับเราก็และเห็นกันอยู่ ฉะนั้นกันได้ ท่านประธานครับ กระทบผอมอยากจะฝากไปถึงรัฐบาลว่ากระทรวงต่างประเทศ หรือรัฐบาลของเราควรจะได้ทบทวนถึงเกียรติศักดิ์ศรีศักดิ์ศรีของคนไทยบ้าง และเรามีหนทางที่จะให้ปฏิบัติพอให้เสมอเหมือนและเท่าเทียมกันได้ เราควรจะทำ ไม่ควรปล่อยให้คนไทยของเราที่ไปทำธุรกิจไปท่องเที่ยวในต่างประเทศถูกขูดแค้น โดยรัฐบาลญี่ปุ่น และรัฐบาลฮ่องกง ท่านประธานครับ อเมริกานิ่งดีหน่อยครับ แม้ว่าเรียกหรืออะไรต่างกับเรามากมายและเราสนองให้ ไม่ว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ กฎหมายภาษีการค้า สัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรืออะไรที่ผ่านสภาเมื่อเร็ว ๆ นี้เกี่ยวกับเรื่อง

ชาติเสด็จเวทมนตร์ให้อเมริกัน แต่อเมริกันก็ยังมึนน้ำใจ ถึงแม้ว่าจะแต่งงาน
 เราด้วยมาตรา 301 ก็ตาม มีน้ำใจกับเราตรงไหนครับ การขอวีซ่าไป
 อเมริกานั้นไม่มีวิธีการขั้นตอนยุ่งยากหนักหนา และถ้าเป็นคนที่เชื่อถือได้
 รัฐบาลอเมริกันก็ต่อวีซ่าให้ตลอดชั้น หรือบางคนเคยได้รับวีซ่า เข้าอเมริกัน
 3 ครั้ง รัฐบาลอเมริกันก็พิจารณาให้วีซ่าไปตลอดชั้นเลย นี่แหละครับ
 ท่านประธาน ยิ่งแตกต่างกัน และการที่คนต่างดาวเข้ามาซื้อหาคอนโดฯ นั้น
 ซื้อหาอาคารชุดมาจากไหนครับ มาจากญี่ปุ่นมากที่สุด ยี่สิบกว่าปี ได้หัว
 ก็มาก มาจากตรงเมืองละครีบท่านประธาน และก็ไม่มีเงี่ยงแต่มาซื้อห
 มาปั้นหุ่น มาลงทุนทุกอย่าง เวลานี้เราจึงให้สิทธิพิเศษแก่ต่างดาว โดยไว้
 ขอบเขตจำกัด ท่านประธานครับ กระผมไม่เข้าใจว่า ท่านคณะกรรมการ
 ผู้ทรงเกียรติคณะนี้ ด้วยความเคารพ ต่อความคิดเห็นของท่าน ซึ่งผมก็
 รักใคร่ชอบพอบและเคารพนับถือท่าน เป็นส่วนตัวด้วยกันทั้งสิ้น ทำไมถึงไม่ตระหนัก
 ทำไมถึงไม่ห่วงแทนทรัพย์สินสมบัติไว้ให้แก่ผู้คนในประเทศเรา ทำไมถึงยอมตน
 ที่จะเปิดประตูประเทศให้ต่างดาวเข้ามาใช้ประโยชน์ และซื้อหาทรัพย์สินใน
 เมืองไทยอยู่อาศัยและทำมาหากินในเมืองไทยได้ตั้งใจนึก ขอขอบพระคุณครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
 กรรมการ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกทั้งสองที่กรุณาแปรญัตติและชี้แจงมา
 กระผมคิดว่าปัญหาที่ท่านทั้งสองต้องการนั้นอยู่ในประเด็นที่ว่า จะให้คนต่างดาว
 เข้ามาซื้ออาคารชุดได้ 40 เปอร์เซ็นต์ หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ ร่างของรัฐบาล
 นั้นกำหนดไว้ 40 ท่านเห็นควร 25 กระผมคิดว่าถ้าถึงตอนที่กระผมจะตอบ
 ในประเด็นนี้ ก็คงจะได้ฟังเหตุผลจากทางคณะกรรมการการปกครอง

LIRT

ครอบคลุมไปถึงปัญหาที่ท่านตั้งมาเมื่อครู่นี้ มีคำอยู่คำหนึ่งที่ท่านกล่าวถึงว่า ประเทศไทยเปิดประตูกว้างแก่ชาวต่างด้าวนั้น เป็นความจริงครับ ถ้าท่านได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งพิมพ์มา 20 กว่าปีแล้ว คือ โซซิเอตี้ไชนีสอิน-ไทยแลนด์ (Chinese society in Thailand) เขียนโดยสกินเนอร์ จะเห็นว่าประเทศไทยเรานั้นเปิดประตูกว้างสำหรับชาวต่างด้าวมากกว่า 700 ปีแล้ว สำหรับเหตุผลอื่น ๆ กระผมคิดว่าขอตอบเพียงว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายของรัฐบาล เป็นนโยบายของรัฐบาล และในการพิจารณาของคณะกรรมการมีเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงเข้ามาช่วยชี้แจง และร่วมกันแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ โดยอธิบดีกรมที่ดิน และนิติกรอาวุโสของกรมที่ดิน เราได้พยายามทำกันอย่างละเอียด แล้วเราจะไม่ทิ้งหลักเรื่องนโยบายของรัฐบาล เรื่องจึงถึงได้เป็นไปตามร่างที่ชอมกั๊ว ความจริงท่านผู้ปฏิบัติชอมกั๊วกว้างยิ่งกว่านี้อีก ท่านชอมกั๊วเป็นว่านิติบุคคลต่างด้าว หรือบุคคลต่างด้าวตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งอันนี้ถ้าปล่อยไปตามนี้จะกว้างมากกว่านี้มาก ทางคณะกรรมการก็เลยเห็นว่าควรเขียนมัดลงไปให้ชัดว่า ต้องมีเงินตราต่างประเทศเข้ามาซื้อ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ถ้าท่านประชาชนได้ฟังกระผมชี้แจงตอบคำถามเรื่องปัญหาเรื่อง 25 เปอร์เซ็นต์ หรือ 40 เปอร์เซ็นต์แล้วก็คงครอบคลุมถึงความกังวลของท่านทั้งสองได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้มีสิทธิหน้าที่แทนประชาชนสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ

อาจารย์ธรรมบุญ คว้า

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอพวคะคุณควับท่านประชาชนที่เคารพ ความจริงเมื่อครู่นี้กระผมกราบเรียนถามรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพไป รัฐบาลก็เลยไม่ได้ตอบ เพราะว่าในเรื่องนี้ปัญหาแรกที่กระผมถือเป็นเรื่อง

LIRT

ของข้อกฎหมาย ยังไม่ได้ไปถึงรายละเอียด รายละเอียดคร่อมซึ่งสงวนอยู่ที่ จะขอยุติด้วย เพราะว่าตามข้อบังคับข้อ 94 นั้น ถ้ามีการแก้ไข กระผมก็มี สิทธิที่จะขออภิปรายได้ ในเรื่องนี้ตามที่อ้างมาแล้วอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้พูดเน้นไปด้วย แต่ท่านไปพูดเรื่องอื่นเสียก็เลยทำให้บางลงไป คือในเรื่อง นี้ที่รัฐบาลเสนอว่าเข้ามา ท่านก็อ้างถึงว่าร่างรัฐบาล ร่างรัฐบาลตัวจริงที่ เสนอเข้ามามีอยู่เพียง 4 กลุ่มเท่านั้นที่จะมีสิทธิ และใน 4 กลุ่มที่จะมีสิทธินี้ อังลือควงไว้ด้วยในมาตรา 19 ครี (1) ซึ่งทางคณะกรรมการสมาชิกามาชี้คำ ออกไปหมด ซึ่งอันนั้นเป็นเงื่อนไขประกอบว่า ไม่ใช่แค่ 4 กลุ่มข้างบนเท่านั้น คือพูดถึงเรื่องคนก่อนว่า 4 กลุ่มคือใครจะได้ตามนั้น ยังมีเงื่อนไขอีก ข้างล่างว่า 4 กลุ่มนี้จะต้องนำเงินตราต่างประเทศมาด้วย แล้วจะต้อง แสดงหลักฐานการเป็นพลเมืองของประเทศที่มีสนธิสัญญากับประเทศไทย ว่า ประเทศเขานั่นก็เปิดโอกาสให้คนไทยเราไปซื้อได้ด้วยเหมือนกัน นั่นเป็น เงื่อนไขสำคัญด้วยที่มาคือคน 4 กลุ่ม แต่อย่างไรก็ตามทั้งที่ร่างเดิมรัฐบาล มีไว้ที่แน่นอนอยู่ในวงแคบพอสมควร กระผมก็อ้างถึงได้ไปขอแปรญัติเป็น 25 เปอร์เซ็นต์ ให้ซื้อได้ เพราะมองดูใน 4 กลุ่มนี้แล้วบางกลุ่มก็ไม่สมเหตุผล ไม่ควรจะได้รับสิทธิที่จะมาซื้ออยู่ในประเทศไทย เพราะอย่างในปัจจุบันก็ เห็นอยู่แล้ว เราเปิด แต่เปิดต้องมีเหตุผล บ้านเราก็เปิดรับแขกครับ แต่ไม่ ใช่ว่าใครๆ ไม่ใช่เปิดอยู่ตลอดเวลาให้ใครก็ได้ หนู หม่า ก็เข้าได้ เปิด ใ้ใครก็ได้เข้ามาในบ้านเราได้ เราต้องดูเหมือนกันบางที่เปิดก็ต้องรู้เป็นใคร ก่อน ให้เด็กไปถามถึงจะเปิดให้ ไม่ใช่เด็กเปิดเลย ไม่ได้ เพราะฉะนั้น ในเรื่องนี้เราวางไว้ 4 กลุ่มที่เหมาะสม แต่ยังไม่เห็นว่ามากไปกระผมพยายาม คิดว่าจะช่วยจะพยายามกรองลงไป แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมาเพิ่มขึ้นอีก กระผมขอจะได้ทราบจากรัฐบาลให้แน่ใจก่อนว่า ถูกต้องไหม เป็นหลักการ

LIRT

ของรัฐบาลจริงหรือเปล่าที่ว่ามี 4 แต่เขาเพิ่มอีก 1 เป็น 5 แล้วอย่างที่ผมทราบ เวียนว่ากลุ่มที่ 5 นั้นบางมาก ไม่มีเงื่อนงำอะไรเลย นอกจากมีเงินตรามาให้ ซึ่งก็ถูกควมมาซื้อ เขาก็ต้องมีเงินมาให้ ถ้าอย่างนี้ทุกคนก็ซื้อได้อย่างที่เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปแล้ว ในการมาซื้อนั้นก็ต้องเงินตราต่างประเทศ แต่ว่านี่บางลงไปอีกเพิ่มมากกลุ่มด้วย แล้วยังเงื่อนงำบางลงไปอีกแต่เดิมมี 4 กลุ่มแล้วเงื่อนงำลึกลับซึ่งไปตัดหัวหมด หมายความว่าต้องมาจากประเทศที่มีสนธิสัญญากับเราด้วย อันนี้ใครก็ได้ มาจากไหนก็ได้ แล้วอย่างที่ว่าแม้แต่ญี่ปุ่นซึ่งกอง 10,000 กว่าล้านบาทนั้นก็มาอยู่ในเมืองไทยแล้ว นี่ขนาดเราบอกไม่เป็นไรหมด หอบเงินมาอะ ตี ๆ เข้ามาบ้านเรา มาก ๆ เราทำอย่างนั้นหรือท่าน โศกโຈจจริงนะเราอยากได้คนที่ม่เงินมาก ๆ มาแต่ว่าเป็นโจรอย่างนั้นหรือ แล้วยังไม่ได้บอกว่า เป็นใครเลย บอกแต่คนต่างดาวเท่านั้นเอง ซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อชำระค่าห้องชุด ความจริงประเด็น 4 กลุ่มนี้ผมยังมีแต่ไม่ได้ขอแปรพฤติกรรมการยังได้นำไปกราบเรียนท่านคณะกรรมการธิการในที่ประชุมว่า ควรจะแปรพฤติกรรมการเอกราชเองดีไหม ว่า 4 กลุ่มนี้นะ ถ้าเพื่อไม่รับในข้อเสนองของผมในเรื่อง 25 เปอร์เซ็นต์ จะเอา 40 เปอร์เซ็นต์นี้ ควรจะเพิ่มเติมไหมว่า พวกเหล่านี้ควรจะมีอย่างเช่นที่รัฐส่งเสริมการลงทุนให้มาซื้อได้ ควรจะมีขีดคั่นด้วยหรือไม่ว่าส่งเสริมการลงทุนนี้แค่ไหน ไม่ใช่เอาส่งเสริมการลงทุนราชการระจอกไม่เท่าไร แล้วว่ามีสิทธิ์มาซื้อคอนโดฯ ควรจะเป็นส่งเสริมการลงทุนที่นำเงินเข้ามาลงทุนที่ร้อยละควรจะมีสิทธิ์ หรืออย่างคนที่เป็นตัวแทนต่างประเทศเข้ามา เป็นที่ปรึกษาเป็นอะไรควรจะให้เขาซื้อไหม ในเมื่อเขามาชั่วคราว อย่างมากที่สุด 4 ปีต่ออีก 4 ปีเป็น 8 ปี สมมติอย่างนั้น พวกนี้เข้าได้ไหมไม่ต้องซื้อ เพราะว่าหากในการควบคุม

LIRT

ในเรื่องอื่นด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เราพูดกันใน 4 กลุ่มอยู่แล้ว เดิมที
 มาเพิ่มเป็น 5 กลุ่ม แล้วตัดเงื่อนไขของ 4 กลุ่มออกไปเสียด้วยกลายเป็น
 กลุ่มที่ 5 ก็ยิ่งล่อลวงตัวขึ้นไปใหญ่ นี่กระผมถึงได้ลดฮากทราบ เวียนข้อกฎหมาย
 ไปยังรัฐบาลก่อนที่ท่านเห็นอย่างไร ถ้าท่านเห็นบอกไม่เป็นไรแล้วแต่เพิ่มอีก
 ๓ ข้อคือ แฮปปี้ (Happy) พวกสร้างคอนโดฯ ที่ขายไม่ออกเวลานี้จะเป็น
 ลมดาอยู่จะได้มีความสุขอย่างนั้นก็เอาครับ ออกมาอย่างนี้ผมก็ยินดี บ้านเมือง
 เราช่วยกันแบ่งปันกันบ้างสมควรอย่างนั้น ก็แล้วแต่ แต่ถ้าหากบอกว่าไม่ได้
 4 กลุ่มนี้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้วร่างกฎหมายรัฐบาลแค่นี้ แล้วคณะ
 กรรมาธิการก็ประกอบไปด้วยท่านผู้มีอาวุโสซึ่งเคยบอกว่า ร่างรัฐบาลเขาทำ
 มาดีแล้ว กฤษฎีกาทามาดีแล้ว ไม่แก้ แต่ที่นี้ท่านแก้ไขละเอียดไปหมด ซึ่งเล็ด
 ผนจะชี้แจงว่าละเอียดอย่างไรด้วย กระผมทราบเวียนอย่างนั้น ขอความกรุณา
 รัฐบาลได้ตอบตรงนี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
 ท่านรองนายกฯ ครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพื่อเป็นการตอบปัญหาของท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ เมื่อคณะกรรมการได้ไปพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะ
 ขยายให้กว้างออกไป ทางรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าจริง ๆ แล้วคนที่มาซื้อ
 คอนโดฯ กับคนที่จะเข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นคนละกฎหมาย เข้ามาซื้อ
 แต่ว่าการที่จะมาอยู่ประเทศไทยได้หรือไม่ได้ มีกฎหมายบังคับอีกต่างหาก
 เพราะฉะนั้นในเรื่องการสกรีน (Screen) คนที่จะให้เข้ามาเป็นคนเข้าเมือง
 ของประเทศนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งก็มีอีกมาตรการที่จะใช้ดูแลผู้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์
 ชรรมนุครับ

LIRT

นายธรรมณู ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้เมื่อรัฐบาลบอกว่าให้แก้ได้เพิ่มประเภทคนออกไปได้ กระผมก็เลื่อยซากกราบ เรือนมาถึงใน เรื่องนี้ว่าในเรื่องของคนต่างตัวหรือ นิติบุคคล อยากจะขอให้ท่านประธานคณะกรรมการยี่สิบอันได้ไหมใน (ธ) ว่า ที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างตัวซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อชำระค่าห้องชุดนี้ ปกติประเทศไทยเราความจริงการเงินเราก็ปล่อยให้ลอยตัวมาเหมือนกัน อย่างเราจะไปต่างประเทศเดี๋ยวนี้เราก็แลกเงินตราต่างประเทศได้มากขึ้น แต่ว่าเราเองอยู่ในฐานะที่ต้องการเงินตราต่างประเทศถึงขนาดเมื่อก่อนหรือเปล่า ถึงขนาดที่ว่าถ้าเรามีเงินตราต่างประเทศมาให้เรา เราก็จะให้สิทธิพิเศษเขาไป เพราะว่าปกติพวกนี้ ได้สิทธิพิเศษอะไรอยู่แล้ว อย่างมาลงทุนที่ได้รับยกเว้นภาษีนั้นภาษีนี้ อย่างคนไทยเราบางอย่างก็ถูกจำกัดอยู่ พวกนี้ไม่ถูกจำกัดหลายเรื่อง ก็หนังสือเดินทาง เป็นคนที่มาจากต่างประเทศที่รับรองกันมา บางครั้งตำรวจไม่จับ จะไปทำผิดจรรยาวัณมันมันไป ถ้าคนไทยเราอาจจะถูกลากรไปโรงนัก ลังเหล่านี้เกิดให้เห็นกันบ่อย ๆ อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้เขียนไว้ก็เป็นเรื่องธรรมดาเหลือเกิน เห็นว่าเป็นคนต่างตัว ซึ่งเราได้กลิ่นกรองแล้วเป็น นิเสธว่าควรที่จะเข้ามาซื้อได้ ต่างหากจากคนต่างตัวทั่วไปอย่างที่ว่านี้ ถ้าเป็นคนต่างตัวแล้วนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาเพื่อชำระค่าห้องชุด ก็ซื้อ ได้แล้ว แล้วปกติก็ต้องเงินตราต่างประเทศ เขาพวกนี้อยู่ญี่ปุ่น อยู่เกาหลี อยู่สิงคโปร์ อยู่มาเลเซีย เขาก็มีเงินไทยหรือครับ เขาก็ต้องมีเงินตราต่างประเทศ มีดอลลาร์เข้ามาหรือ เงินสกุลที่เขาที่เรารอรับก็นำเข้ามานั่นเอง ไม่ได้เป็นเรื่องพิเศษอะไรเลย เพราะฉะนั้นถ้าอย่างนี้ก็เกือบจะเรียกว่า กฎหมายฉบับนี้เขียนไว้เลยก็ได้ว่า เป็นคนต่างตัวซึ่งมีเงินเข้ามา เห็นสมควร

LIRT

ก็ซื้อได้เลย มาตราเดียวก็จบแล้วละครับ อันนี้ไม่ต้องเขียนให้ยุ่งยาก
 อ่าวนวนไปวนมา ในที่สุดก็จับความได้คือคนต่างด้าวที่มีเงินเท่านั้นเอง แล้วจึง
 ท่านรองนายกฯ บอกว่า ไม่ใช่ไรคนต่างด้าวที่มาซื้อนี่ประเภทหนึ่ง คนมาอยู่
 จริงอีกประเภทหนึ่ง อันนี้ผมเลยสั่งงง กลายเป็นว่ามาซื้อไม่ต้องอยู่ก็ได้ คนอื่น
 มาอยู่ก็ได้ อันนี้สั่งลำบากต่อความมั่นคง ผมก็แรกนึกว่าเป็นเงื่อนไขว่าคนที่มา
 ซื้อเราถ่วงถ่วงแล้วว่า คนนี้ควรจะมาอยู่ประเทศไทยได้ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับ
 เรา มีประโยชน์กับเรา เราก็ให้ซื้อ คล้าย ๆ กลับกัน คือเป็นคนดีเราถึงให้
 ซื้อ แต่ที่กลับเป็นเหมือนกับว่า คนมาซื้อ ใครก็ได้ หมดก็ได้ ซื้อมาแล้วคนจะมา
 อยู่แล้วค่อยมาดูทีหลังอีกทีว่าดีหรือไม่ดี ซึ่งไม่มีในกฎหมายนี้อีก เพราะฉะนั้น
 อันนี้ผมจึงสับสน อ่าว่าจะไรก็ตามผมอยากจะทำระเบียบเพิ่มเติมก็จริง
 ก่อนว่า ความเหมาะสมในเรื่องที่คณะกรรมการฯ ได้เพิ่มไปนี้ ทำไม่ลงได้
 เห็นควรว่า ให้คนต่างด้าวที่มีเงินตราต่างประเทศเท่านั้นเอง เข้ามาซื้อได้
 ราคาขอชำระค่าคอนโดฯ ก็ซื้อได้ แล้วอีกอย่างหนึ่งคืนมาตรา 19 (1) ที่ไป
 ตัดออกนั้น ซึ่งกระผมก็ทราบเวียนลวงหน้าไปนิดหนึ่ง เพื่อโยงมาถึงตรงนี้
 เพราะโยงถึงกันบอกว่า สำหรับคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตราต่อไปนี้
 แล้วก็บอกว่าไม่ต้องมีอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ก็ซื้อได้ แต่ต้องมาจากประเทศ
 เหล่านั้นที่มีสนธิสัญญากับเรา ที่คนของเราก็ไปซื้อของเขาได้เป็นเรื่องสนธิ
 สัญญาต่างตอบแทนกัน อันนั้นผมเห็นว่ายุติธรรมและก็รัดกุม แต่ท่านตัดไปด้วย
 และอันนี้จะทำให้น้ำหนักคนต่างด้าวข้างบน (5) ลอยตัวอย่างที่ว่า เป็นคน
 ต่างด้าวที่พอจะมีเงินก็เข้ามาซื้อได้เลย อันนี้อยากทราบเหตุผลว่าทำไมเราถึง
 เอื้อเพื่อเอื้อแก่ คือเปิดประตูเหมือนกับเปิดประตูบ้านไว้ตลอดวัน แล้วค่อย
 มาดูอีกทีจะมาหาเราหรือไม่หาเรา หรือผ่านแล้วแวะเข้ามาดูในบ้านเสร็จ
 ก็เดินออกไปเฉย ๆ บอกผมผ่านเข้ามาเฉย ๆ ไม่ได้มาหาคุณ อย่างนั้น
 ได้ไหม อันนี้ก็ลองฟังกันดูครับ ขอขอบคุณ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธาน
กรรมาธิการ จะขึ้นแจ้งใหม่ครับ ที่ถามมานี้

นายโสภก โกศิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ครับ ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาอย่างยืดหยุ่นนี้ กฎบัตรของ
ประธานคณะกรรมการปกครองไม่ถึงพอก็จะสรุปได้ว่าท่านถามเรื่อง
อะไร จึงไม่ขอตอบ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานนิติบัญญัติแห่งชาติ : เรียนอาจารย์
ธรรมนุญ

นายธรรมนุญ ลัดหลี่ : คือที่ผมพูดไปถึงกล่าว ก็เพราะว่า
ไม่ทราบเจตนาของท่านเหมือนกัน ที่เติมมาเพราะอะไร ท่านเขียนมา
คนต่างตัวมีเงินมากก็ซื้อได้ ผมก็งงเหมือนกัน เหมือนอย่างรัฐสภานี้บอกใครที่
เป็นคนไทยสนใจก็เดินเข้ามาได้ในสภา ก็งงว่าขอบเขตแค่ไหน เพราะฉะนั้น
ผมถึงได้ขอชารวมจะจับจุดเหมือนกันว่าต้องการอย่างไร เพราะว่ามันนอกจากที่
ผมทราบเรียบร้อยแล้ว นอกจากข้างหน้านั้นแล้ว ข้างหลังยังไปตัดอะไรต่ออะไร
อีก ผมก็งงเหมือนกันว่าแค่ไหน เพราะฉะนั้นถ้าจะให้สรุปอย่างจะให้ถามกัน
ตรง ๆ ว่า ทำไม่ถึงได้เติมข้อนี้เข้ามา แล้วให้กับคนต่างตัว ซึ่งเพียงแต่มี
เงินตราต่างประเทศเข้ามาเพื่อชำระค่าห้องก็ซื้อได้แล้ว ซึ่งเหมือนคนธรรมดา
ไม่ได้มีอะไรพิเศษก็ให้เข้ามาได้ อันนี้อยากจะทราบว่าเป็นเพราะอะไร มีสนธิ
สัญญาอะไรตกลงกันไว้หรือเปล่า หรือมีอะไรที่ในมาตราไหน หรือกฎหมายอื่น
ไม่ได้มาอ้างอิงในนี้หรือเปล่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เข้าใจแล้ว
อาจารย์ตั้งประเด็นสั้น ๆ อย่างนี้เข้าใจง่ายขึ้นครับ ถ้ายาว ๆ ไปก็อาจจะ
งง อาจารย์อย่าถามจะรู้ว่าทำไม่จึงเสนอเข้ามา ทำไม่จึงเพิ่มเข้ามา อาจารย์

อยากจะทำไมเกรมมาอีกจริงเพิ่มเข้ามา อยากจะทราบเหตุผลเรื่องนี้
ใหม่ครับ

นายธรรมนุญ ลัดพลี : ในรายละเอียดตรงนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่นทพระชานสถานีดับเพลิงแห่งชาติ : ตรงนั้นครับ
ท่านจะตอบใหม่ครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมขอประทานขอตอบว่า (5) นี้เดิมไปตามนโยบายของ
รัฐบาลและเดิมตามภาษาไทยที่เข้าใจอย่างแจ่มชัดว่า เดิมว่า คนต่างตัวหรือ
นิติบุคคลที่กฎหมายถือว่าเป็นคนต่างตัว ซึ่งนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาใน
ราชอาณาจักรเพื่อชำระค่าห้องชุด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่นทพระชานสถานีดับเพลิงแห่งชาติ : ท่านอาจารย์
ธรรมนุญกับคุณปัทมมีอะไรคิดใจใหม่ครับเรื่องนี้

นายธรรมนุญ ลัดพลี : เมื่อตอบมาดังนี้กระผมก็ถือว่าเป็น
เรื่องที่ไม่ควรได้รับฟังมาเป็นประโยชน์อะไรเลย เพียงแต่กระผมจะขอ
กราบเรียนไปยังรัฐบาลผ่านท่านประธานที่เคารพเท่านั้นเองว่า ข้อตั้งข้อ
สังเกตว่า การที่มาเพิ่มขึ้นนี้อาจจะเป็นประโยชน์แก่คนที่ขายคอนโดฯ
เท่านั้นเองที่จะขายได้มากขึ้น คือไม่จำกัดใครแล้วว่าใครก็ได้ที่มีเงินมากก็
ได้เลย คอนโดฯ ที่ทำแล้วขายไม่ออกก็จะขายได้ นี่ประการที่ 1

ประการที่ 2 ขอความกรุณาให้รัฐบาลได้ฟังเสียงพวกเหล่านี้
ด้วยที่เข้ามา เพราะถ้าหากกรมาธิการไปเปิดอย่างนี้ เขาอาจจะอ้างว่า
เขาเข้ามาเพื่อจะช่วยเหลือเศรษฐกิจของเรา เข้ามาเพื่อจะมาซื้อห้องชุด
จะขออนุญาตทางตรวจคนเข้าเมืองเป็นเหตุผลในการเข้าเมืองมา ซึ่งก็ไป
กระทบกฎหมายด้านเหล่านั้น ซึ่งเราต้องการคุมคนเข้าเมืองอาจจะต้องไป

LIRT

เปิดช่องให้ว่าให้พวกนี้เข้ามา เพราะเรามีกฎหมายรองรับเสียแล้วทำให้เขาเข้ามาซื้ออาคารชุดได้ เขาจะมาช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจเรา เพราะฉะนั้นอันนี้อาจจะเป็นข้อที่เข้าไปขานปลายในเรื่องความมั่นคง ก็อยากฝากรัฐมนตรีที่มีหน้าที่ทางด้านความมั่นคงและด้านเศรษฐกิจของไทยด้วย เพราะถ้าคนเหล่านี้เข้ามามากอาจมีคนไทยก็จะถูกแย่งไป เพราะพวกเหล่านี้ก็อ้างว่าเราอยู่ยิวว่าเราอยู่ประเทศที่เหนือกว่าเราทุกด้าน ทั้งการเงิน ทั้งด้านความรู้ เทคโนโลยี โน ฮาว (Technical know how) ต่าง ๆ พวกนี้ ถ้าเข้ามามากคนไทยอีกหน่อยก็ไม่มีทางทำมาหากินแล้ว บริษัทห้างร้านจะเป็นพวกต่างชาติเข้ามาถือหุ้นกันหมด กระทบฝากข้อสังเกตไปดังที่กล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นข้อสังเกตเฉย ๆ ยังไม่ได้ตัดสินใจ ที่เดิมไปนี้เป็นข้อสังเกต ขอเชิญคุณปภิตครับ

นายปภิต ปัทมกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระทบได้ฟังคำชี้แจงของท่านประธานกรรมาธิการว่า ที่เดิม (5) ลงไปเพราะเหตุว่าทำตามนโยบายของรัฐบาล ประกอบได้รับคำชี้แจงจากท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านมีชัย ท่านบอกว่าการให้คนต่างด้าวได้ซื้ออาคารชุดตาม (5) นี้ไม่เกี่ยวกับการที่จะให้คนต่างด้าวเข้าเมืองโดยได้รับสิทธิพิเศษตามกฎหมายลงทุนคนละส่วนคนละตอนกัน กระทบก็เข้าใจว่ารัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะให้คนต่างด้าวได้เข้ามาซื้ออาคารชุด แม้ว่าจะอยู่หรือไม่อยู่ก็ตามแต่ ก็แปลว่ายอมให้คนต่างด้าวเข้ามาทำการค้าประเภทอาคารชุดในประเทศนี้ได้ขอให้สภานิติกรไว้และสำหรับกระทมนั้นกระทบไม่เห็นด้วยในการที่กรรมาธิการเดิม (5) เข้ามา ผมขอแสดงความเห็นคัดค้านโดยความเคารพต่อท่านประธานกรรมาธิการและท่านคณะกรรมาธิการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติที่ประชุมดีกว่า คือเนื่องจากมีสมาชิกอภิปรายไม่เห็นด้วยกับข้อความที่คณะกรรมการมาธิการเพิ่มเติมเข้าไป ก็คงอยากจะทำให้ตัดออกและให้คงไว้ตามร่างเดิมที่เสนอมา เข้าใจไหมครับที่ผมเสนอนี้ คือจะมี 2 อย่าง เนื่องจากคุณูปกตมีความเห็นค้านว่าที่คณะกรรมการมาธิการเติมข้อความลงไปไม่เห็นด้วย ขอให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล แล้วจะมีมติอีกอันหนึ่งว่า ใครจะเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการเพิ่มเติมเข้าไป จะมี 2 อย่างนี้ ผู้ใดเห็นว่าการจะคงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 22 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผู้ใดเห็นด้วยกับข้อความซึ่งคณะกรรมการเพิ่มเติมลงไป กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 51 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เห็นด้วยกับคณะกรรมการมาธิการ 51 คน เห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม 22 คน เพราะฉะนั้นก็ผ่านไปตอนนี้ต่อไปเชิญท่านเลขาธิการ ครับ

นายไพศิษฐ์ ฉินฉนกุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณูปกต ครับ

นายูปกต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ขอแปรญัติและสงวนคำแปรญัติไว้ในมาตรา 4 ซึ่งจะตรงกับมาตรา 19 ทวิ ในส่วนที่ขอมให้คนต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ในอาคารชุดได้ ตามร่างเดิมนั้น และตามความเห็นของคณะกรรมการมาธิการนั้น ให้ถือกรรมสิทธิ์ในอาคารชุด

รวมกันได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 40 ของเนื้อที่ แต่กระผมขอแปรญัตติและ
สงวนความเห็นไว้ว่าให้ได้ไม่เกิน 25 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่

ท่านประธานครับ เหตุผลที่กระผมได้สงวนความเห็นเอาไว้ก็
เพราะเหตุว่า ในพื้นที่ว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่การพิจารณาของสภาใน
วาระแรกนั้น รัฐบาลไม่ได้อธิบายความว่า ทำไม้จะต้องเป็น 40 เปอร์เซ็นต์
เอาตัวเลขมาจากไหน อย่างไรก็ตามอะไรเป็นหลักเกณฑ์ในการเสนอร่าง
พระราชบัญญัตินี้เข้ามา และในชั้นที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการนั้น กระผมขอ
รับทราบความรู้จากคณะกรรมการว่า ทำไม้ตัวเลขถึงเป็น 40 เปอร์เซ็นต์
ทำไม้ไม่เป็นตัวเลขอย่างอื่น เป็นต้นว่า 49 หรือ 50 หรืออะไรต่าง ๆ ก็
แล้วแต่ไหนะครับ มีรากฐานที่มาอย่างไรเกี่ยวกับจำนวนเปอร์เซ็นต์นั้น ทาง
คณะกรรมการท่านก็ได้ชี้แจงถึงที่มาแห่งตัวเลขนี้ ท่านได้ชี้แจงต่อ
กระผมว่าเป็นนโยบายของรัฐบาล โดยเหตุนี้กระผมจำเป็นต้องสงวนไว้
เพราะเห็นว่าตัวเลข 40 เปอร์เซ็นต์นั้น นอกจากรัฐบาลไม่มีข้อมูลที่มาแล้ว
การที่ยอมให้คนต่างด้าวถือกรรมสิทธิ์ได้ถึง 40 เปอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมด
ในอาคารชุดแต่ละอาคารชุดนั้น กระผมเห็นว่าเป็นจำนวนมากเกินสมควร
กระผมได้กราบเรียนมาแล้วเมื่อสักครู่ แต่ก็กราบเรียนย้ำท่านประธานอีก
ครั้งหนึ่งว่า ท่านประธานลงมติดูครับว่า อาคารชุดซึ่งก่อสร้างกันอยู่ต่อเนื่อง
มากหลายไม่มีที่สิ้นสุด และเราเปิดโอกาสให้ต่างด้าวไม่จำกัดจากประเทศ
ไหนก็แล้วแต่ ขอให้มีเงินเข้ามาซื้ออาคารชุดได้ ทั้งคนที่มีสิทธิ์เข้ามาทำ
ประโยชน์ ทำมาหากินในประเทศตามกฎหมายคนเข้าเมือง และทั้งคนที่ได้รับ
สิทธิ์ตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุน กระผมเชื่อเหลือเกินว่า วันหน้าใน
กรุงเทพมหานครของเราจะมีคนต่างด้าวเป็นจำนวนมาก เคลื่อนไปหมดทั้ง
กรุงเทพมหานครฯ และหัวเมืองใหญ่ ๆ และสถานท่องเที่ยวต่าง ๆ

LIRT

เต็มไปหมด วิจารณ์ได้ว่า เศรษฐกิจของประเทศจะต้องแปรผันไปแน่นอน
 ท่านประธานครับ เพราะเหตุว่าความเป็นอยู่ค่าครองชีพเขาสูงกว่า วันหน้า
 เขาจะต้องทำให้เศรษฐกิจค่าครองชีพในประเทศของเราใกล้เคียงกัน กระผม
 ขอยกตัวอย่างในประเทศฮ่องกง ในฮ่องกงนั้น คนที่เขาว่ารวยอยู่แล้วก็จะยัง
 ว่าง่ายหนักขึ้น คนที่ยากจนจะไม่มีโอกาสตั้งตัวได้เลย และเวลานี้ประเทศ
 เรากำลังจะเป็นอย่างนั้น กำลังเป็นอยู่อย่างนั้นเพราะฉะนั้นผมเชื่อเหลือเกิน
 ว่า ถ้าเราบริหารบ้านเมืองกันลักษณะนี้ และเราไม่คำนึงถึงอนุชนรุ่นหลังและ
 ไม่คำนึงถึงคนยากจนของประเทศแล้ว วันหน้าคนยากจนของประเทศนี้ไม่มี
 โอกาสที่จะร่ำรวยได้อีกเลย เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องส่งเสริมยอมให้ชาย
 ทรัพย์สมบัติของแผ่นดินให้ต่างชาติไปถึง 40 เปอร์เซ็นต์เข้าไปแล้ว
 ท่านประธานครับ โดยเหตุนี้กระผมไม่เห็นด้วย และผมอยากจกราบเรียนเพิ่ม
 ไปอีกสักนิดหนึ่งว่า การยอมให้ต่างชาติมาใช้ประโยชน์มาถือกรรมสิทธิ์นั้นเรา
 หวังอะไร แม้กระทั่งการส่งเสริมการลงทุนจริง ๆ แล้วเราลดภาษีเงินได้ให้
 สิทธิพิเศษต่าง ๆ เราหวังอะไร เราหวังเพียงแต่ได้มีเงินตราเข้าประเทศ
 หวังว่าได้ขายแรงงานให้แก่ต่างชาติ ท่านประธานครับ อย่างเฉพาะ
 ประเทศญี่ปุ่น เขาเข้ามาประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมจากเราเขาไม่
 ได้ให้เทคโนโลยีเราหรอกครับ โนฮาว (Know-how) อะไรก็ไม่มีการออก
 กระผมยกตัวอย่างอย่างเช่นไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร แต่ข้าวเกรียบกุ้งหรือ
 อะไรที่ไปผสมแป้งผสมเนื้อกุ้งอยู่แล้วก็มาทอด เขาไม่ให้หรอก เขาสั่งซื้อเอา
 กุ้งผงไปจากประเทศเรา และไปผสมแป้งที่เมืองญี่ปุ่นแล้วส่งกลับมาทอดที่
 ประเทศเรา มาทอดที่นี่ บรรลุของที่นี่ แล้วขายให้คนในประเทศ เราไม่มีวัน
 ได้เทคโนโลยีอะไรจากญี่ปุ่นเลย นอกจากการขายแรงงาน และเพราะเหตุว่า
 เขาเห็นว่าแรงงานในประเทศเรานี้ถูก เวลานี้ผมมอง ๆ นึก ๆ แล้วดู

LIRT

ประหนึ่งว่าบ้านเมืองเรานี้เป็นทาสแรงงานให้แก่ต่างชาติไปแล้วโดยเฉพะ
ญี่ปุ่น เท่ากับเวลานี้เราเสียสิทธิสภาพนอกอาณาเขตในทางแรงงานให้แก่
ต่างชาติไปแล้ว และบทสุดท้ายก็ยังมาส่งเสริมกันจนกระทั่งให้สิทธิพิเศษเต็มที่
และให้กันเต็มเห็นฮวเลยถึงร้อยละ 40 เปอร์เซนต์ กระทบไม่เห็นด้วยและ
ขอสงวนไว้ และก็ขอทราบเวียนอภิปรายถึงเหตุผลอย่างที่ได้ทราบเวียนต่อ
ท่านประธานมาแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์
ชรรমনูญครับ

นายชรรমনูญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชรรমনูญ ลัดพลี ก่อนอื่นกระผมอยากจะขอถาม เพราะเมื่อครั้งที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านยื่นข้อบอกลาไปแล้วในที่ประชุมคณะกรรมการฯ ก็ไม่
ได้ทราบว่าที่รัฐบาลกำหนดไว้ 40 เปอร์เซนต์นั้นมาจากอะไร และก็เลยไม่มี
ข้อยุติที่ว่า 40 เปอร์เซนต์เพราะอะไร แต่ทางกระผมนั้นมีข้อยุติได้แน่ว่า
ทำไมเราจึงได้ขอ 25 เปอร์เซนต์ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้กระผมอยากจะฟัง
ท่านประธานคณะกรรมการฯ เวลานี้อาจจะมีอะไรขึ้นมาแล้วก็ได้ว่า เพราะ
อะไรกันแน่ และท่านจะตอบว่าไม่รู้เพราะอะไรก็คงจะไม่ได้แล้ว จะได้
เป็นเหตุผลไปอย่างนั้นผมก็ไม่รู้เอา 25 เปอร์เซนต์ของผมไปวัดกับเพราะที่
ไม่รู้อะไร คือเอาอะไรไปคูณกับ 0 ของกระผมก็จะกลายเป็น 0 ไปด้วย
ตามหลักคณิตศาสตร์ กระผมอยากรู้เหมือนกันว่า 40 เปอร์เซนต์นี้มีเหตุผลอะไร
มาจะได้ชี้แจงให้เห็นความเหมาะสมว่า ทำไมจึง 40 เปอร์เซนต์ ทำไมจึง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญประธาน
คณะกรรมการ

นายอิสล โภคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระทบคิดว่า เพื่อให้การประชุม เป็นไปโดยเรียบร้อย ขอความกรุณา
ท่านสมาชิกที่นั่งลง เมื่อครุ่นได้กรุณาชี้แจงข้อคัดค้านของท่านให้เสร็จไปเสียเลย
แล้วกรรมการจะได้ตอบพร้อมกันทั้ง 2 คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์
ธรรมนุกะอภิปราย เลขที่เดียวได้ใหม่ รวดเดียวเลยแล้วจะได้ขอมติกันตอนท้าย

นายธรรมนุก ลัดนลี่ : กระทบกราบเรียนสั้น ๆ คือการที่
กระทบไปขอปรักหักพัง หรืออภิปรายปกติ ก็มีผลเหตุจากร่างนี้เข้ามาสู่สภา
และจากร่างนี้เข้ามา ก็โดยอ้างว่ารัฐบาลนี้เห็นควรให้ซื้อได้ 40 เปอร์เซ็นต์
นี้เป็นมูลค่า เพราะฉะนั้นจากอันนี้กระทบก็ต่อไปว่ากระทบมีเหตุผลว่าอย่างไร
ฉะนั้นโดยปกติเห็นควรจะขออภิปรายมาในเรื่อง 40 เปอร์เซ็นต์เสียก่อนว่า
อย่างไร ผมจะได้เสนอ 25 เปอร์เซ็นต์ แล้วก็จบเลย เท่านั้นเอง ว่าอะไร
เหมาะสม ถ้ากระทบไป 25 เปอร์เซ็นต์ ผมก็ไม่รู้ 25 เปอร์เซ็นต์ของอะไร
ก็จะบอก 40 เปอร์เซ็นต์ ก็ไม่รู้เอามาจากอะไร นี่เป็นเรื่องอย่างนั้น
ผู้กระทบอยากกราบเรียนว่า เพื่อความเรียบร้อยจริง ๆ ก็ในเมื่อร่าง
รัฐบาลเข้ามาเป็นหลักเป็นต้นฐานก็ให้แปรฯ ก็ต้องพูดเรื่องต้นฐานนี้ก่อน
แล้วก็แปรฯ ไปว่าอย่างไร สมควรไหม ก็จบกันตรงนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาอย่างนี้
ดีไหม อาจารย์เสนอของอาจารย์เลขที่อาจารย์เสนอว่าควรจะเป็น 25
เปอร์เซ็นต์ ว่าเหตุผลให้เสร็จเลย ประเดี๋ยวกรรมการเขาได้ชี้แจง
แต่ขอ ขะขอมติเลย ไม่ต้องตอบกันทีละตอน

นายธรรมนุญ ลีคนลี : ครีบด้วยความเคารพ อยากจะทำ
อย่างนั้น แต่ก็สุดแต่ที่ประชุมสุดแต่ท่านประธาน เพราะว่าผมเองก็กลัวเดี๋ยวจะ
หาว่าผมนี้เหมือนกับพาสเรือวนในอ่าง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญอาจารย์
อภิปรายเหตุผลที่ว่าเราแย้งมานี้เห็นว่าควรจะเป็น 25 เปอร์เซ็นต์ ดีกว่า
40 เปอร์เซ็นต์ เพราะอะไรก็อภิปรายเลย พอทางนี้ตอบเสร็จก็จะได้อมติ
เลย เชิญครับ

นายธรรมนุญ ลีคนลี : เพราะฉะนั้นกระผมต้องออกตัวไว้
ก่อนว่าผมจะต้องพูด 25 เปอร์เซ็นต์ของ 40 เปอร์เซ็นต์ ที่กระผมไม่รู้ว่าจะ
อะไร กระผมต้องสันนิษฐานก่อนอย่างเช่นประการแรก เนื่องจากว่าเรามี
มา 4 กลุ่ม แล้วถ้าท่านดูโดยหลักการแต่ละกลุ่มนี้ต่อให้สมมุติว่าอยู่ในฐานะ
เท่ากัน แต่ละกลุ่มนี้เราตั้งสมมุติฐานว่าเท่ากันทางคณิตศาสตร์ เราคิดดู
ประมาณ 4 กลุ่มก็ 4 ใน 100 ก็คือ 40 เปอร์เซ็นต์ คือ 4 ส่วน ของ 10
ส่วนก็ 40 เปอร์เซ็นต์ ผมสันนิษฐานจากนั้นก่อน ที่นี้เมื่ออยู่แล้ว กระผมดูจาก
แต่ละกลุ่มนี้ ก็เห็นมีบุคคลแต่ละกลุ่มไม่สมควรที่จะได้รับเลย อย่างเช่นกลุ่มหนึ่ง
อย่างที่บอกว่าได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมการลงทุน คือถ้ามีข้อความต่อไปบอกว่า และนำเงินตราต่างประเทศ
มาลงทุนอย่างน้อยตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง อย่างนี้กระผมก็ไม่
ติดใจเห็นว่าเป็นกลุ่มที่มีน้ำหนัก 10 เปอร์เซ็นต์ก็ได้ เฉพาะกลุ่มนี้ 15
เปอร์เซ็นต์ก็ได้ กระผมตั้งสมมุติฐานอย่างนั้นก่อน ที่นี้เมื่อไม่มีอะไรเลย
มีการบอกว่าตนต่างคำที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน ก็ไม่รู้หรือว่าจะลงทุนเท่าไรก็ได้ทั้งนั้น ฉะนั้น
กระผมให้ไว้อย่างมากที่สุด 10 เปอร์เซ็นต์ หรือ 8 เปอร์เซ็นต์ สำหรับพวกนี้

ที่ส่วนพวกที่อย่างเช่น คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง อันนี้เอาละเราให้ได้ ทำกันกับคนต่างด้าว พวกนี้ประมาณ 10 กว่าเปอร์เซ็นต์ 15 - 16 เปอร์เซ็นต์ แล้วส่วนคนต่างด้าวที่ตามประกาศนี้ และได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน พวกนี้ติดบุคคลต่าง ๆ พวกนี้ ซึ่งพวกนี้ อาจจะมีเจ้าหน้าที่ที่เขาเข้ามาหรือใครเข้ามา แล้วเป็นนิติบุคคลที่เข้ามาซื้อ ก็อาจจะพูดง่าย ๆ ว่าไม่ต้องซื้อก็ได้ อาจจะเช่าก็ได้ เพราะมีระยะเวลาที่เราที่อยู่แน่นอน หรืออย่างบุคคลที่เข้ามาโดยช่วยเหลืออะไรต่าง ๆ ก็ให้เช่า ขอเช่า ก็น่าจะทำได้ พวกนี้ผมจะกำหนดค่าไปอีกราวสัก 5 เปอร์เซ็นต์อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นสรุปแล้วกระผมถือว่าตัวเลข 25 เปอร์เซ็นต์ ออกมาสำหรับ 4 กลุ่มนี้ค่อนข้างใกล้เคียง แต่อย่างที่ผมกราบเรียนมาแต่แรกแล้ว 4 กลุ่มนี้เดิมเขามีผูกไว้ตามมาตรา 19 ตรี (1) ที่บอกว่า ถ้าเพื่อเข้ามาจะต้องมีอะไรต่ออะไรบ้าง แล้วมีสิทธิผูกอะไรต่าง ๆ ผมถึงได้ว่า 25 เปอร์เซ็นต์นี้ก็เหมาะแล้วสำหรับคนพวกนี้ แต่ถ้ามาเปิดกว้างดังนี้ กระผมก็กราบเรียนตรง ๆ ว่า เกณฑ์ 25 เปอร์เซ็นต์ของผมนั้นจะอยู่บนสิ่งซึ่งเลื่อนลอยเลขจริง ๆ ฉะนั้นผมก็ไม่สามารถจะยืนยันได้ว่า 25 เปอร์เซ็นต์นี้ ทำไม่ถึงสมเหตุผลเพราะเราไม่รู้ ว่า 40 เปอร์เซ็นต์เข้ามาอย่างไร เพราะเดิมของผมก็ประมาณมาจากตัวเลขที่กล่าว เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้ถ้าเป็นบุคคลซึ่งไม่สมควรที่จะได้เข้ามาอยู่นาน ๆ แล้วก็บุคคลซึ่งเรียกว่าเป็นนิติบุคคลก็ตาม ซึ่งมาโดยความช่วยเหลือประเทศไทยเราไม่ได้มาก การเงินการทองก็ไม่รู้ทำอะไรไม่มีขั้นต่ำไว้ในกฎกระทรวง เป็นเรื่องที่แล้วแต่ส่งเสริมการลงทุนก็ยอมซื้อได้ อันนี้เป็นเรื่องที่เลื่อนลอย ผมอยากกราบเรียนสั้น ๆ ว่า 25 เปอร์เซ็นต์ก็เป็นเรื่องที่ผมได้สันนิษฐานเป็นอย่างนั้น อันนี้ก็แล้วแต่กรรมการจะตอบว่าอย่างไรก่อนว่า ทำไมของกระผมจึงไม่เหมาะสม และ 40 เปอร์เซ็นต์เหมาะสมกว่าอย่างไร ก็เป็นอย่างท่านประชาชนว่า ขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญ
คุณสำราญ ครับ

นายสำราญ ถาวรชูรัมย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ทรงเกียรติ กระผม สำราญ ถาวรชูรัมย์
กระผมได้เคยอภิปรายตั้งแต่วันรับหลักการว่าจำนวน 40 เปอร์เซ็นต์นั้นมา
ได้อย่างไร และถามรัฐบาลแต่รัฐบาลไม่ได้ตอบว่ามาอย่างไร จึงทำให้เกิด
ความสงสัยอยู่ตลอดเวลาวันนี้ก็เกิดสงสัยด้วย ด้วยความเคารพท่านประธาน
กรรมาธิการและกรรมาธิการ กระผมคิดว่า ถ้าไม่มีตัวเลขว่ามาอย่างไร
แล้ว 40 เปอร์เซ็นต์นั้น จะทำให้ได้รับการลงทุน ทำให้ประเทศชาติเจริญ
รุ่งเรืองสักเท่าไร ทางความมั่นคงนั้นจะเป็นอย่างไร กระผมขออาจจะให้
เริ่มต้นด้วย 25 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้เคยเสนอมา
25 เปอร์เซ็นต์ แล้วมาเปลี่ยนแปลงในคณะกรรมการกลั่นกรองของรัฐบาล
ความจริงกระผมทราบว่า กระทรวงมหาดไทยได้ยื่นขึ้น 25 เปอร์เซ็นต์
2 ครั้ง ในการที่จะให้ 40 เปอร์เซ็นต์นั้น กระผมรู้สึกว่าเป็นอันตรายมาก
เพราะว่าใกล้ครึ่งเหลือเกิน จะทำให้ต่อไปนั้นคนต่างชาติจะสามารถกำหนด
ย่านของตัวเองได้ คือสามารถที่จะสร้างคอนโดฯ ด้วยราคาแพง ๆ คนไทย
ไม่มีโอกาสซื้อแล้วก็ซื้อ 40 เปอร์เซ็นต์ ยิ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีมีชื่อฯ ท่าน
บอกว่าจะใคร ๆ ไม่ต้องมาซื้อเอาเองก็ได้ นั่นก็หมายความว่ามาซื้อแผ่นดิน
เพื่อให้นักของต่างชาติอยู่ ไม่ต้องให้นักไทยอยู่เป็นย่าน ๆ ได้ อันนี้กระผมคิดว่า
ทำให้เกิดอันตรายมาก อีกหนึ่งข้อคนไทยจะต้องไปอยู่ในป่า ในปากก็ไม่มีแล้ว
ไม่ทราบว่าจะไปอยู่ที่ไหน เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุดประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ 2 นั้นกระผมคิดว่า เรื่องนี้ก็ตรงข้ามกับนโยบายของ
รัฐบาลที่ว่า จะส่งเสริมบุคคลที่มีรายได้ต่ำในชุมชน คือในเมืองให้มีที่อยู่อาศัย
ถ้าสมมุติว่าให้เกิดตั้งคอนโดฯ ให้ราคาแพง ๆ แล้วคนพวกนั้นจะไปซื้อที่ไหน

LIRT

โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มียาได้ระดับกลาง คือข้าวราชการผู้ที่มีรายได้ประจำนั้นไม่มีทางที่จะอยู่ได้ในกรุงเทพมหานครหรือว่าในที่ชุมชนคนมาก ๆ แล้วก็มียาแพงอย่างนี้ เพราะราคาแพงมากอีกหนึ่งกระแสมคิดว่า ถ้าไม่จำกัดจำนวนไว้ก่อนเพื่อทดลองก่อน อาจจะมีอันตรายต่อไปในอนาคต กระแสมคิดว่าน่าจะเริ่มต้นด้วย 25 เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม่มีตัวเลขที่จะมาชี้แจงกันอย่างชัดเจน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านประธานคณะกรรมการมาพิจารณครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการการปกครองขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ให้ความเป็นห่วงเกี่ยวกับประเทศชาติบ้านเมือง กระแสมั้งแล้วท่านเป็นห่วงว่าชาวต่างด้าวจะเข้ามาครอบครอง หรือเข้ามาถือสิทธิพลเมืองในประเทศ กระแสมคิดว่าขอประธานกราบเรียนว่า เรื่องนี้ที่มีความขัดแย้งกันก็อยู่ตรงที่ว่าทางนโยบายของรัฐบาล และร่างของรัฐบาลจะให้คนต่างด้าวมาซื้อได้ 40 เปอร์เซ็นต์ แล้วท่านสมาชิกเห็นว่าควรเป็น 25 เปอร์เซ็นต์ ก่อนอื่นกระแสมขอกราบเรียนว่า คำว่า 40 เปอร์เซ็นต์ หมายถึงจำนวนเนื้อที่ในแต่ละอาคารชุด มิใช่หมายถึงว่า 40 เปอร์เซ็นต์ จะเอาเข้าไปแจกแจงในประเภทของบุคคลต่างด้าวตามมาตรา 19 คือ 5 ประเภทนั้นไม่ได้คำนึงถึงประเภทเหล่านั้น คำนึงถึงเฉพาะเนื้อที่ของอาคารชุดแต่ละอาคารชุด เหตุผลที่คณะกรรมการการปกครองต้องขอภัยท่านผู้ปฏิบัติที่ไม่สามารถโอนอ่อนไปอย่างท่านได้ ก็เพราะว่านอกจากเราจะต้องตามนโยบายของรัฐบาลแล้ว กรรมการการปกครองมีความคิดเห็นหลายประการที่จะประกอบความเห็นของกรรมการการปกครองเห็นว่าควรเป็น 40 เปอร์เซ็นต์ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การที่เกรงว่าต่างด้าวจะมาแย่งซื้อห้องชุดเสียหายนั้น เป็นข้อสมมุติที่จะเป็นไปได้ยาก เนื่องจากมีการสร้างอาคารชุดทั่วไปทั้งในกรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ เชียงใหม่ เชียงรายพวกรนี้ ภาคใต้ไปตั้งแต่ภูเก็ต ภาคตะวันออกตั้งแต่ันทษาเรื่อยไปถึงระยอง จันทบุรี แล้วก็ไม่ว่าคนต่างด้าวจะไปเที่ยวตามชื่ออาคารชุดทุกแห่งทุกหน แห่งละ 40 เปอร์เซ็นต์ กระผมคิดว่าคงจะเป็นไปยาก เขาคงจะซื้อเฉพาะในถิ่นที่ เขาสะดวกต่อการยังชีพของเขาเท่านั้น

2. การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพ เพื่อรับกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศที่ต้องการทั้งเงินทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ

3. การที่ผู้แปรญัตติขอลดจากร้อยละ 40 เป็นร้อยละ 25 นั้นคือลดลงไปอีก 15 เปอร์เซ็นต์ ไม่ทราบว่าจะอาศัยหลักเกณฑ์อันใด อย่างไรก็ดีการควบคุมการดำเนินงานในอาคารชุดนั้น กฎหมายอาคารชุดบัญญัติไว้ชัดว่าต้องมีคณะกรรมการควบคุมคนอยู่อาศัยในอาคารชุด ก็เมื่อเรากำหนดไว้ว่าให้คนต่างด้าวซื้อได้เพียง 40 เปอร์เซ็นต์ ฝ่ายไทยมี 60 เปอร์เซ็นต์ และต้องมีการตั้งกรรมการดำเนินการอาคารชุดด้วยแล้ว ก็ไม่มีทางเลยที่คนต่างด้าวจะเข้ามาครอบงำคนไทยได้

4. ห้องชุดที่คนต่างด้าวจะเข้ามาซื้อ นี้ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับให้เขานำเงินตราต่างประเทศเข้ามาซื้อ เป็นผลให้เพิ่มทุนทางการเงินของประเทศชาติ ซื้อแล้วก็เอาไปไหนไม่ได้ อาคารชุดก็ต้องอยู่ในเมืองไทย เป็นสมบัติของเมืองไทยอยู่ตลอดเวลา

5. ความต้องการเงินทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ ยังเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาล ดังจะเห็นได้จากกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม

การลงทุน ที่ยอมเสียสละให้แก่ผู้ลงทุนจากต่างประเทศหลายประการ เช่น ให้เป็นตัวแทน ด้วยการชกอาคารเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ยกเว้นภาษีเงินได้ 5 ปีถึง 8 ปี ยอมให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้มากกว่าห้องชุดหลายสิบหลายร้อยเท่า คือตามความจำเป็นที่เขาต้องใช้

6. เรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดินสำหรับห้องชุดนี้ เป็นปริมาณน้อยกว่าการปลูกบ้านมาก กล่าวคืออาคารชุดนั้นการก่อสร้างมุ่งไปในทางสูง คืออาศัยอากาศมากกว่าที่ดิน ธรรมชาติของยกตัวอย่างว่า ห้องชุดขนาด 40 ตารางเมตร จะต้องใช้ที่ดิน 10 ตารางวา พยขึ้นไปถึงห้องชั้นที่ 10 ส่วนเฉลี่ยของที่ดินก็จะเหลือเพียง 1 ตารางวา ถ้าขึ้นไปถึงชั้น 20 ส่วนเฉลี่ยของที่ดินก็เหลือเพียงห้องละครึ่งตารางวาเท่านั้น นอกจากนั้นเป็นเรื่องของอากาศทั้งสิ้น เท่ากับมาซื้ออากาศไปด้วย การให้คนต่างด้าวซื้ออาคารชุดได้ จะเป็นการดีกว่าที่จะเปิดโอกาสให้คนต่างด้าวเข้ามาซื้อบ้าน โดยอาศัยชื่อของคนอื่น หรือโดยอาศัยตั้งเป็นบริษัทไทยขึ้น แล้วไปปลูกบ้านทั้งชายด้วยทั้งตัวเองอยู่ด้วย ถ้าท่านเดินทางไปที่ศึกษา บางนา- ตราดนี้ตรงกิโลเมตรที่ 5 จะเห็นได้ว่า ชาวเมืองนั้นเป็นการลงทุนของคนต่างด้าว ชายนักเดินขบวน เลขไปอีก 3 กิโลเมตร ไปเปิดโครงการที่ 2 ขายหมดแล้ว นี้จะเห็นได้ว่ากาที่มาซื้อเพียงอาคารชุดเพียงเท่านี้ มีปริมาณหรือเปอร์เซ็นต์น้อยกว่าที่จะปล่อยเช่ามาทำงานเช่นนี้มาก

7. ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ต่างแข่งขันกันในการส่งเสริมการลงทุน ด้วยวิธีชักชวนให้ต่างประเทศมาลงทุน การให้โอกาสคนต่างด้าวมาซื้ออาคารชุดได้ร้อยละ 40 นี้ จะเป็นมาตรการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ท่านประธานที่เคารพครับ เวลานี้ประเทศไทยในเอเชียใกล้บ้านเราเขาเริ่มแล้ว ธรรมชาติยกตัวอย่างว่าเวียดนามเวลานี้ได้ออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุน เขาจะพยายามแข่งเรื่องการลงทุน

LIRT

ไปลงที่เขา และในเวลาเดียวกันนี้ และเป็นเวลานานมาแล้วประเทศอื่นที่
ใกล้เคียงของเรา เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย ก็แย่งเอาการลงทุนที่ดี ๆ ไป
หลายโครงการแล้ว

8. กรมราชการการปกครองได้ศึกษาถึงกฎหมายของต่างประเทศ
รวม 13 ประเทศ พบว่า 6 ประเทศยอมให้คนต่างด้าวซื้อห้องชุดได้โดยไม่มี
เงื่อนไข คือ สหรัฐอเมริกา แคนาดา อังกฤษ นิวซีแลนด์ ญี่ปุ่น และสิงคโปร์
มี 5 ประเทศที่ยอมให้ซื้อได้โดยมีเงื่อนไขกำหนดเดิวกฎหมายซึ่งกำลัง
เสนอสภาอยู่นี้คือ ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย เนเธอร์แลนด์ จีนไต้หวัน และ
มาเลเซีย มีอยู่ 2 ประเทศเท่านั้นที่ไม่ยอมให้คนต่างด้าวซื้อห้องชุดได้คือ
ฮ่องกง และอินเดีย ท่านประธานคงเห็นได้ว่า ฮ่องกงนั้นเขาไม่ให้ซื้อครับ
เพราะอะไร เพราะอีก 7 - 8 ปี การปกครองของฮ่องกงจะเปลี่ยนไปอยู่
แผ่นดินใหญ่แล้ว สำหรับประเทศไทยเรานั้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้ปรากฏอยู่
ในรายละเอียดตามมาตรา 19 แล้วว่า เราเป็นประเทศที่ยอมให้คน
ต่างด้าวซื้อห้องชุดได้โดยมีเงื่อนไข นอกจากเงื่อนไขกำหนดประเภทของคน
ต่างด้าวแล้วยังมีเงื่อนไขกำหนดอัตรา 40 เปอร์เซ็นต์ไว้ด้วย ท่านประธาน
ที่เคารพ ปัญหาที่ยังตกลงกันไม่ได้ก็คือตัวเลข 40 เปอร์เซ็นต์ หรือ 25
เปอร์เซ็นต์ กระผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่เป็นมาตรการที่รัฐบาลเพิ่งจะ
นำมาใช้จะว่าใครผิดใครถูกก็ใช่ที่ เพราะว่าทั้งสองฝ่ายคงไม่สามารถเอา
เหตุผลอะไรมาชี้แจงได้ว่า 40 เปอร์เซ็นต์ดี หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ดี
เป็นมาตรการที่รัฐบาลเพิ่งนำมาใช้ กระผมจึงเห็นว่าในวาระนี้ควรคล้อย
ตามนโยบายของรัฐบาลไปก่อน เมื่อใช้กฎหมายนี้ไปแล้วรัฐบาลก็มีเจ้าหน้าที่
คือกรมที่ดินควบคุมอยู่ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้พบความเคลื่อนไหวของคน
ต่างด้าวที่เข้ามากว้านซื้อห้องชุด จนมีเหตุผลแสดงได้ว่าจะเป็นภัยแก่

ประเทศชาติแล้ว ก็ขอมเสนอให้มีการกักกฎหมายนี้โดยลัดอัตราส่วนของคนต่างด้าวลง หรืออาจจะเลิกบทบัญญัติในเรื่องนี้เสียเลยก็ได้โดยไม่ขอมให้คนต่างด้าวมาซื้อ เช่นอย่างฮ่องกงหรืออินเดียนี่ก็ทำได้ ดีกว่าที่เราจะมาตีตนไปก่อนใช้ทั้ง ๆ ที่ยังไม่เคยลองกฎหมายนี้เลย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอละครับ ผมคิดว่าเราอภิปรายกันมากแล้ว ประเด็นก็ชัดว่าเราจะเอาร้อยละ 25 หรือร้อยละ 40 คือรัฐบาลเสนอมาร้อยละ 40 มีการปรักัดติว่าให้เหลือร้อยละ 25 ของเนื้อที่ทั้งหมดของอาคารชุด ผมว่าเราลงมติกันได้แล้ว เพราะว่ายังมีกฎหมายอีกมากวันนี้ ประเด็นอย่างนี้ไม่ใช่ประเด็นไม่เข้าใจ อาจารย์ธรรมนุกูญคิดว่าเขาไม่เข้าใจตรงไหนจะเสนอเพิ่มตรงไหน เชิญเลยครับ

นายธรรมนุกูญ ลัดพลี : ผมขอหัวข้อต้น ๆ เท่านั้นเองแล้วก็ขอให้ลงมติไปเลย จะได้เป็นหลักฐานไว้เนะครับ คือ

ประการแรกอย่างที่ท่านกรมาธิการว่า 25 เปอร์เซ็นต์ 40 เปอร์เซ็นต์ ในเรื่องของแนวความคิดเห็น ก็ยังไม่แน่ใจว่าอย่างไร ผมถึงอยากเสนอว่าทำไมเราไม่เริ่ม 25 เปอร์เซ็นต์เสียก่อนจากขั้นน้อยไปหามาก เพราะอะไร เพราะถ้าเราเริ่ม 40 เปอร์เซ็นต์ แล้วทีหลังเราได้ว่าเราทำผิดไป จะไปซื้อคืนมาไม่ได้และอีกอย่างหนึ่ง 40 เปอร์เซ็นต์ ขอให้ท่านประธานกรองให้ตี ๆ ในเรื่องพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่คอนโดฯ ที่เราเห็นมีอยู่แล้วจำกัดตัวเรามีเขตว่าฮอนันคนต่างด้าวอยู่ที่ทั่วประเทศครับ เวลาที่ความนิยมที่จะสร้างคอนโดฯ เหล่านี้ขายออกไปเรื่อย จำนวน 40 เปอร์เซ็นต์ เป็นเงาเกาะตามไปตลอดเวลา จะบานปลายออกไปมาก ถ้าถึงตรงนั้นแล้วเราไปสะคุอะอะไรขึ้นเรากลับไม่ได้ ทั่วประเทศเลย นี่ผมอยากจะให้แนวคิดไว้

LIRT

อีกข้อหนึ่งก็คือในเรื่องของหลักเกณฑ์ ผมอธิบายแล้วว่า 25 เปอร์เซ็นต์ ผมมีหลักเกณฑ์ คิดจากนั้นก็เปอร์เซ็นต์ คนซึ่งไหนควรจะได้เท่าไร กลุ่มไหนควรจะได้เท่าไร สรุปมาเป็น 25 เปอร์เซ็นต์ นั่นกระผมก็อธิบายไปแล้ว แล้วอีกว่านี่อย่างต่างประเทศ เขาไม่ห่วงห้ามเขาเปิดวีซ่าไปอะไรบ้างอย่าลืมนะครับเราไปเทียบประเทศเขาไม่ได้ เขาไม่ได้ทำนองอย่างเรา เขาทารกสนัด ประเทศเขามีประชาชนที่มีการศึกษาดี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมว่าต่างฝ่ายก็ขี้แงเหตุผลเข้าใจกันแล้ว สมาชิกเข้าใจหมดแล้ว ได้หลักฐานมากแล้วจะได้ไหวคดี

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ผมเรียน 2 ข้อเท่านั้นเองครับ ก็อยากกราบเรียนว่า ในเรื่องนี้เมื่อเขามีมาตรฐานการศึกษาที่ดี มีการครองชีพที่ดี เขาก็ย่อมมีสิทธิ์จะซื้อรู้จักรักษาสีตย์เขาได้ด้วยตัวเอง ไม่ต้องให้รัฐบาลลงไปคุ้มครองของเราเวลานี้มีแต่จ่นลง ๆ เพราะฉะนั้นในที่สุดก็จะตกไปอยู่ที่เขา และอีกอย่างที่บอกว่า 60 เปอร์เซ็นต์ เรามีอำนาจที่จะควบคุมได้ทำนองนี้กฎ ในทางธุรกิจนี้ 10 กว่าเปอร์เซ็นต์บ้างที่เป็นใหญ่ได้ถ้ารวมตัวกัน แต่ถ้าคนที่ซื้อรายย่อยไม่ได้รวมตัวกัน 40 เปอร์เซ็นต์ นี่ก็ดอมมิเนท (Dominate) ได้ ไม่ใช่ 60 อย่าง 18 สิ่งนี้ ยังเป็นนายกฯ ได้ทำนองนี้กฎ เพราะฉะนั้นอยู่ที่การเล่นลูก คนไทยนี่ต่างคนต่างอยู่ 60 เปอร์เซ็นต์ อยู่อย่างบ้านใครบ้านมันไม่มีขึงกัน แต่ 40 เปอร์เซ็นต์ เขามารวมหัวกัน เขามาเป็นทีม เราจะต้องตกอยู่ใต้อำนาจเขาทางเศรษฐกิจและทางด้านความมั่นคงด้วย ที่กระผมอยากกราบเรียนครับ

ประการสุดท้ายที่ผมอยากฝากไว้ว่า เมื่อครู่ที่ผมกราบเรียนไว้แล้วว่า ขอความกรุณาได้ไหมว่าเราเริ่มนี้ ก็เมื่อเราเริ่มจากสิ่งที่ไม่รู้เราค่อย ๆ เริ่มก่อนอย่างเราจะรับประทานยา หมอยังบอกค่อย ๆ เริ่มก่อน

LIRT

ถ้าคนไม่เคยรับประทานยาประเดี๋ยวจะแพ้ ให้รับประทานน้อยก่อนแล้วค่อยเพิ่ม
ไม่ใช่คนบอก ไม่ใช่โรจันเริ่มจากมากเลยจะได้หายพุงนี้เลย แล้วตายไป
แล้วว่าอย่างไรครับ ผมฝากไว้เท่านี้ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เอาเนะครับ
ท่านอาจารย์ ผมว่าถ้าเราแข็งแรงแล้วอีกฝ่ายไม่เห็นด้วย เขาก็แข็งแรงกลับ
อย่างนั้นก็ใช้เวลามากเกินไป ผมคิดว่าแข็งแรงแล้วท่านสมาชิกเข้าใจแล้ว
ตามร่างเดิมนั้นเสนอมาร 40 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ของอาคารชุด มีผู้ปรารถนา
บอกว่าขอลดเหลือ 25 เปอร์เซ็นต์ก็จะเหมาะสม ผมจะขอมติที่ประชุมว่า
ท่านผู้ใดเห็นควร เป็นไปตามค่าปรารถนาที่เหลือร้อยละ 25 กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ 29 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
ว่าควรจะเป็นตามร่างเดิมร้อยละ 40 กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือ 64 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มติเห็น
ชอบ ตามร่างเดิม 64 คน เห็นชอบตามค่าปรารถนา 29 คน ก็คงต้องเป็นไป
ตามร่างเดิม เชิญเลขาฯ ดำเนินการต่อ

นายไพศิษฐ์ นิพัฒน์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 5
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัย
มีอะไรเชิญครับ

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา : คือมาตรา 4 มีข้อความอันหนึ่ง
ที่อยากจะขอเรียน เผลอเราไปติดอยู่ 25 เปอร์เซ็นต์ กับ 40 เปอร์เซ็นต์
เสียมาก ขอเรียนถามกรรมการในหน้า 4 เป็นมาตรา 19 เบื้อง หน้า 4

(4) ที่ระบุว่าเมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา 19 (2) ไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในราชอาณาจักร ผมอยากจะขออนุญาตเรียนเสนอว่า น่าจะเป็นข้อความเดียวกันกับในวรรคท้ายของ มาตราเดียวกันนี้ ซึ่งจะเป็นเรื่องที่ต่อเนื่องกัน เพราะว่าในวรรคท้าย วรรคที่ 3 ใช้คำว่า หรือวันที่ถูกคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพิกถอน การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ซึ่งความจริงน่าจะเป็นเรื่องซึ่งเชื่อมกัน เพราะว่าในวรรคท้ายนั้นเราได้มาตั้งแต่ (1) (2) (3) จนกระทั่งมาถึง (4) เพราะฉะนั้นถ้าจะใช้ข้อความอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ถ้าจะไล่ให้เป็นไปตาม (4) ก็คือ แก้เป็นคำว่า หรือวันที่ไม่ได้รับอนุญาตจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนให้อยู่ในราชอาณาจักร หรือมิฉะนั้นถ้าจะคง วรรคท้ายไว้ ก็ไปแก้ (4) เป็นเมื่อคนต่างด้าวตามที่ระบุไว้ในมาตรา 19 (2) ถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร อันนี้ขออนุญาตเรียน เสนอคณะกรรมการพิจารณาเพื่อความจะได้สอดคล้องกัน ความหมายจะต่างกันมาก ถ้าเป็นตามร่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ตรงนี้ ไม่ได้มีการแก้ไขกันมา เสนอขึ้นตรงนี้เลย ๆ ก็ได้แต่ให้เป็นข้อสังเกต เพราะ ว่าไม่มีการแก้ไขกรรมาธิการก็ได้แก้ไข

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ครับ ก็เสนอกรรมาธิการครับ เพราะว่าท่านประธานกรรมาธิการท่านเป็นนักกฎหมาย ผมว่าท่านเข้าใจ ถ้า ท่านไม่มีอะไรที่จะเห็นด้วยกับผม ผมก็ไม่ว่าอะไร แต่กราบเรียนเสนอท่านเพื่อ ให้สอดคล้องกันเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : อาจารย์ โสสถ มีอะไรจะชี้แจงไหม หรือไม่มี

LIRT

นายโอสถ โกศิน (ประธานคณะกรรมการมาชิการ) : ผมขอขอบคุณ
ที่ท่านกรุณาแนะนำ แต่ว่าเรื่องนี้ผมคิดว่า กฎหมายฉบับนี้ใช้ได้ เขียนอย่างนั้น
ก็ใช้ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เาณะครับ
ก็จบการพิจารณาในวาระที่ 2 แล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ 3 ผมจะ
ขอมติต่อที่ประชุมว่า เห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
กฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือ
ขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่า
ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากวันนี้มีกฎหมายมากจริง ๆ เรา
พิจารณาถึงเที่ยงแล้ว เป็นกฎหมายที่พิจารณาโดยละเอียด มีความสำคัญ
อย่างนั้นผมก็เห็นว่าเป็นการดีมากที่สุด แต่ว่าเนื่องจากต้องขออนุญาต
ตอนบ่ายอีกท่านต้องมาประชุม ทั้งนี้เผื่อตอนนี้มีกฎหมายซึ่งมาเป็นแถวเลย
เรื่องภาษีกับเรื่องกฎหมายจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ซึ่งจะเป็นกฎหมายต่าง
หากจากเรื่องภาษีอากร และท่านรัฐมนตรีท่านก็มาคอยตั้งแต่เช้า ผมว่าเรา
เอาอีกฉบับหนึ่งเป็นอย่างไรครับ แล้วจะได้พัก ตอนบ่ายต้องขอความกรุณา
มาอีกนะครับ ตอนนี้อย่าพิจารณาต่อไปครับ

LIRT

ระเบียบวาระที่ 4 เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี
ระเบียบวาระที่ 5 เรื่องที่เสนอใหม่ หรืออีกฉบับหนึ่งครับ
เสร็จแล้วเราก็พัก แล้วตอนบ่ายก็จะพิจารณาเรื่องภาษีอากรต่อไป
5.1 ร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/12045

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม.10300

25 กรกฎาคม 2534

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจรัญที่คืนเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติในเรื่องนี้

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติจรัญที่คืนเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อโปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามวาระตามกฎการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อานันท์ ปันยารชุน

(นายอานันท์ ปันยารชุน)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อเพิ่มเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง

(2) เพิ่ม (11 ทวิ) ของมาตรา 13 เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนจัดรูปที่ดินที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50 ทวิ

(3) เพิ่ม (8 ทวิ) ของมาตรา 14 เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัด วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูก้น้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(4) เพิ่มมาตรา 47 ทวิ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทาน และการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา และสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(5) เพิ่มหมวด 3 ทวิ กองทุนจัดที่ดิน มาตรา 50 ทวิ และ มาตรา 50 ตริ เพื่อกำหนดให้มีกองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อใช้จำนองในการจัดรูปที่ดิน และให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดิน โดยผ่านสถาบันการเงิน ภายในเขตโครงการจัดรูปที่ดินและเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 เพื่อเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ สำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดิน และสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติ เกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียง ในไร่นาและสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และปรับปรุงบทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติ^{นี้}โดยกำหนดให้มีโทษจำคุกด้วย

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ยังมีให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นาและสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันและยังมีได้ มีบทบัญญัติให้วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน ตลอดจน ยังมีให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จำนอง เพื่อการจัดรูปที่ดิน และให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจ เป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25 และนอกจากนั้นบทกำหนดโทษ สำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดิน ได้กำหนดไว้เฉพาะโทษปรับ เท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นโดยเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าวและปรับปรุงบทกำหนดโทษ ให้มีโทษจำคุกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม

.....
.....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดิน
เพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ
จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมกลาง
ชั้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง" ประกอบด้วยรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวง

LIRT

เกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมทางหลวง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เป็นกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งและให้หัวหน้าสำนักงานจัดรูปที่ดินกลาง เป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (11 ทวิ) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2417

“(11 ทวิ) วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนจัดรูปที่ดินตามมาตรา 50 ทวิ”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (8 ทวิ) ของมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517

“(8 ทวิ) วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 47 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517

“มาตรา 47 ทวิ ในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้

(1) ปล่องสัตว์ไค่ ไค่ หรือเตหรือทั้งสิ่งไค่ ไค่ หรือปลุกพืชพันธุ์ไค่ ไค่ ลงในคูส่งน้ำ คูระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา ซึ่งคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดสร้างขึ้น อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่งานจัดรูปที่ดิน

(2) ปิดกั้น สร้างทาบ หรือปลูกสร้างสิ่งไค่ ไค่ ลงในคูส่งน้ำ คูระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา ซึ่งคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดสร้างขึ้น หรือ

(3) ทำลายหรือทำให้เสียหายแก่คัน คูส่งน้ำ คูระบายน้ำ ประตูกักน้ำ ทาบ เขื่อน หรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการบังคับน้ำหรือระบบชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา หรือสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกัน ซึ่งคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัดจัดสร้างขึ้น"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 3 ทวิ กองทุนจัดรูปที่ดินมาตรา 50 ทวิ และมาตรา 50 ตริ แห่งพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517

"หมวด 3 ทวิ
กองทุนจัดรูปที่ดิน

มาตรา 50 ทวิ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า "กองทุนจัดรูปที่ดิน" ในกระทรวงการคลังประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินตามมาตรา 50 ตริ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายในการจัดรูปที่ดิน

รายได้ที่ได้รับจากการจัดรูปที่ดิน ให้นำส่งเข้าบัญชีกองทุนจัดรูปที่ดิน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

LIRT

การใช้จ่ายเงินของกองทุนจัดรูปที่ดินให้กระทำได้เฉพาะเพื่อการจัดรูปที่ดิน หรือ เพื่อการช่วยเหลือทางการเงินหรือให้สินเชื่อแก่บรรดาเจ้าของที่ดินโดยผ่านสถาบันการเงินภายในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน หรือ เขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เป็นท้องที่ ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25 ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลางกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

รายงานการรับจ่ายเงิน เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้ว ให้ทำรายงานผลการตรวจสอบเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อ เสนอรัฐสภาทราบ

ให้กระทรวงการคลัง เก็บรักษาเงินกองทุนจัดรูปที่ดิน และ เบิกจ่ายจากกองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อใช้จ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 50 ตี กองทุนจัดรูปที่ดินประกอบด้วย

- (1) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน
- (2) เงินที่ได้รับจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
- (3) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาล หรือแหล่งต่าง ๆ ภายในประเทศหรือต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลอื่น
- (4) เงิน ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่สำนักงานจัดรูปที่ดินกลางได้รับเกี่ยวกับการดำเนินการจัดรูปที่ดิน รวมทั้งเงินค่าใช้จ่ายในการจัดรูปที่ดินที่เจ้าของที่ดิน หรือผู้ได้รับสิทธิในที่ดินชำระหรือค้างชำระตามมาตรา 46"

F

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติ
จัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2517 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 52 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของคณะกรรมการจัดรูป
ที่ดินจังหวัดตามมาตรา 14 (8 ทวิ) หรือฝ่าฝืนมาตรา 45 วรรคหนึ่ง หรือ
มาตรา 47 ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกิน
สองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอาทิตย์ อภาภิรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
เมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... มีหลักการดังต่อไปนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
2517 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 เพื่อเพิ่มเลขานุการสำนักงาน
เศรษฐกิจการเกษตร ผู้แทนกระทรวงการคลัง และกรมการอื่นอีกไม่เกิน
เจ็ดคน เป็นกรรมการในคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง

(2) เพิ่ม (11 ทวิ) ของมาตรา 13 เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการจัดรูปที่ดินกลาง
วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุนจัดรูปที่ดินที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50 ทวิ

(3) เพิ่ม (8 ทวิ) ของมาตรา 14 เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการจัดรูปที่ดินจังหวัด
วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(4) เพิ่มมาตรา 47 ทวิ เพื่อเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษา
ระบบชลประทาน และการระบายน้ำถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา และสิ่ง
สาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน

(5) เพิ่มหมวด 3 ทวิ กองทุนจัดรูปที่ดิน มาตรา 50 ทวิ และ
มาตรา 50 ตวิ เพื่อกำหนดให้มีกองทุนจัดรูปที่ดินเพื่อใช้จ่ายในการจัดรูปที่ดิน

LIRT

และให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดินโดยผ่านสถาบันการเงิน
ภายในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่
ที่จะสำรวจเป็นเขตโครงการจัดรูปที่ดินตามมาตรา 25

(6) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 เพื่อเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ
สำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้
ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินและสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับ
การรักษาระบบชลประทานและการระบายน้ำ ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นา
และสิ่งสาธารณูปโภคอื่นที่ใช้ร่วมกันในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน และปรับปรุง
บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัตินี้โดยกำหนดให้มีโทษจำคุกด้วย

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
2517 ยังมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรักษาาระบบชลประทานและการระบายน้ำ
ถนนหรือทางลำเลียงในไร่นาและสิ่งสาธารณูปโภคอื่นที่ใช้ประโยชน์ร่วมกัน และยังมี
ได้มีบทบัญญัติให้วางข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือปิดประตูกั้นน้ำหรือสิ่งอื่นที่ใช้
ในการบังคับน้ำเข้าสู่ที่ดินของเจ้าของที่ดินในเขตโครงการจัดรูปที่ดิน ตลอดจน
ยังมีได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายเพื่อ
การจัดรูปที่ดิน และให้การช่วยเหลือทางการเงินแก่เจ้าของที่ดินในเขต
โครงการจัดรูปที่ดิน และเขตที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นท้องที่ที่จะสำรวจ
เป็นเขตในโครงการจัดรูปที่ดิน ตามมาตรา 25 และนอกจากนั้นบทกำหนด
โทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจัดรูปที่ดิน ได้กำหนดไว้เฉพาะโทษปรับ
เท่านั้น สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ.
2517 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเพิ่มบทบัญญัติดังกล่าวและปรับปรุงบทกำหนด
โทษให้มีโทษจำคุกด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ขอคุณท่าน
ประธานที่เคารพครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : พลเรือ
 อาจารย์ชวรมนญ์ก่อนครับ

นายชวรมนญ์ ลัดนลี่ : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผมเห็นด้วยที่กฎหมายฉบับนี้เข้ามาโดยเฉพาะที่กำลังนัดทานกันอยู่นี้ แต่
 อย่างไรก็ตามกระผมมีข้อสังเกตอยู่หนึ่ง คือในเรื่องของมาตรา 3 ที่แก้ไข
 ข้อความมาตรา 6 คำว่าอธิบดีกรมอัยการ นี้เปลี่ยนไปนานแล้ว เป็นอัยการ
 สูงสุด ก็น่าจะแก้ไข เพราะไม่ได้แก้มาก่อนที่จะส่งเข้ามา และนอกจากนี้
 กระผมมีข้อสังเกตในเรื่องกรรมการ รู้สึกว่ามีมาก เดินขบวนกันมาแยะเหลือ
 เกินเป็นแถวเลย อันนี้มีความจำเป็นอะไรมากไหมครับ และนอกจากนี้แต่ละ
 คนก็รู้สึกว่า เป็นตัวจริง เป็นผู้แทนไม่ได้เลย เวลาประชุมจะมีปัญหาใหม่เพราะ
 คู่ก็ศักดิ์สิทธิ์ แต่ท่านติดธุระกันเหลือเกินท่านผู้ใหญ่พวกนี้สวมหมวกกันหลายใบ
 จะให้ตกลงตัวว่านี้ได้ไหม เพราะผมเข้าใจว่าเรื่องนี้คงต้องการลงไปถึงนั้น
 เลย เพราะฉะนั้นควรจะให้ตกลงตัว ดูหัวโตเหมือนกับถ้าเผื่อเป็นพวกเด็ก ๆ
 ก็อาจจะพูดว่าเป็นระบบศักดินาไป แล้วก็กรรมการถ้าเผื่อจะเป็นกรรมการผู้
 ทรงคุณวุฒิจะได้ไหม เพื่อเวลาปรกฏตัดสินจะช่วยกัน เพราะใช้คำว่า
 กรรมการอื่น นี้ก็ไม่รู้เป็นใครก็ฝากไว้ แล้วเรื่องโทษนี้ผมเห็นว่ากฎหมายนี้
 และก็เพื่อให้งานดำเนินไปได้สะดวก ปัญหาเรื่องที่ดิน เรื่องน้ำ ชโหมยนี้มี
 ปัญหาบ่อย ๆ มีคดีเกิดขึ้นถึงฆ่าฟันกันตายนี้เป็นเรื่องธรรมดาเลย เจ้าหมอก็คงเกิด
 จากสิ่งเหล่านี้ด้วย เพราะฉะนั้นโทษนี้กระผมไม่ทราบว่าจะอย่างไร อยาก
 กราบเรียนถามรัฐบาลชนิดหนึ่งได้ไหมผ่านท่านประธานที่เคารพไป เพื่อจะได้
 เป็นประโยชน์ในการปรกฏตัดสินว่าโทษเกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 2,000
 บาท รู้สึกว่าต่ำเหลือเกิน เพราะฉะนั้นโทษอะไรต่ออะไรเบ็ดเตล็ดจริงๆ

ที่สูงกว่านั้นแทบทั้งนั้นแล้ว น้อยเหลือเกินกระทำผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอย่างนี้ ซึ่งมีประโยชน์ต่อส่วนรวม จะเกิดความเสียหายทางการเกษตรได้เพื่อมีการกลั่นแกล้งกันขึ้น อซากจะกราบเรียนถามว่าเอามาจากอะไร และคิดว่าพอจะปรับปรุงได้ไหม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณปกติ ครับ

นายปกติ พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ปกติ พัฒนกุล ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อประกอบเหตุผลในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมใคร่ขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลสัก 2 - 3 คำถาม โดยคำถามแรกนั้นขอเรียนถามว่า นับตั้งแต่เรามีกฎหมายจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 นั้น รัฐบาลได้ดำเนินการจัดรูปที่ดินไปแล้วกี่โครงการ เป็นเนื้อที่เท่าไร และรัฐบาลลงทุนเป็นตัวเงินไปเพื่อการจัดรูปที่ดินแล้วเป็นเงินประมาณเท่าไร และได้ผลอย่างไร

ท่านประธานครับ สักประเด็นหนึ่งที่ผมใคร่ขอกราบเรียนถามก็คือ ว่าเวลานี้การบริหารราชการแผ่นดินของเรานั้น เรานิยมจัดตั้งกองทุนขึ้นมา และกองทุนนั้นก็บริหารโดยคณะกรรมการ ในคราวที่มีการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการตรวจสอบบัญชีกองทุนของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรคราวที่แล้วในสภานี้ ผมได้ถามไปทางรัฐบาลว่ารัฐบาลรู้หรือไม่ว่ากองทุนของเรานั้นเรามีที่กองทุน ตั้งขึ้นในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ เป็นจำนวนเท่าไร และเงินกองทุนนั้นขึ้นมาว่ามีจำนวนมหาศาลจำนวนประมาณผมก็ไม่แน่ใจ ผมถึงถามรัฐบาลไป ผมฟังมาว่าจำนวนเป็นหลายหมื่นเป็นแสนล้านบาทนะครับ และเงินเหล่านี้เป็นเงินนอกงบประมาณทั้งสิ้น และไม่ตื่อนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

LIART

อีกด้วย การบริหารโดยรูปกองทุนก็เป็นการบริหารราชการแผ่นดินอย่างหนึ่ง
 ฐานะที่รัฐบาลรับผิดชอบในการบริหารประเทศ กระผมได้ฝากรัฐบาลไปเมื่อ
 คราวก่อนโน้นว่าให้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมทราบ เรือน
 งามรัฐบาลว่า รัฐบาลได้ศึกษาหรือยังว่าการบริหารราชการแผ่นดินใน
 รูปกองทุนนั้นมีทั้งหมดกี่กองทุน เป็นลึนทรัพย์จริง ๆ เท่าไรกันแน่ การควบคุม
 ตรวจสอบได้ผลเป็นประการใด ถ้ารัฐบาลได้ศึกษาแล้วช่วยกรุณาตอบผมด้วย
 และถ้าหากรัฐบาลยังไม่ได้ศึกษาเรื่องนี้ก็ขอทราบด้วยว่า เพราะเหตุอะไร
 รัฐบาลถึงไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกองทุน เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องการ
 บริหารราชการแผ่นดินชนิดหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ
 รัฐบาลชุดนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญ
 คุณอำนาจ สอนอัมสาตร์

นายอำนาจ สอนอัมสาตร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 อำนาจ สอนอัมสาตร์ ขอเรียนท่านประธานเมื่อฝากไปถึงทางรัฐบาลนะครับ
 ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติซึ่งบอกว่าการบริหารราชการแผ่นดิน
 เออะอะก็อ้างว่าจะช่วยเหลือกระดูกสันหลังของชาติ โดยมีกองทุนสงเคราะห์
 เกษตรกรต่าง ๆ นั้น กฎหมายฉบับนี้ผมเห็นด้วย แต่ผมอยากจะเรียนถามหรือ
 ว่าตั้งข้อสังเกตว่า ที่ระบุว่าการจะจัดรูปที่ดินและจะต้องมีการที่จะช่วยเหลือ
 การชลประทาน การระบายน้ำ ถนน หนทาง ลำคลอง ไร่นา สิ่งสาธารณ-
 ประโยชน์นั้น ทำไมการจัดรูปที่ดินนี้ก็นักไปถึงระยะยาวที่จะทำให้เกิดการ
 อภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้สัมฤทธิ์ผล นั่นก็คือไม่ต้องมีกองทุนที่
 ทุ่มเงินอีกอย่างหนึ่ง คือปกติเราก็ขอให้เกษตรกรผลิตออกมาจนกระทั่ง
 ผลิตออกมาพร้อม ๆ กันไม่มีที่จะเก็บไว้ แล้วก็ขายไม่ได้ราคา เกิดกองทุน

LIRT

ส่งเคราะห์ขึ้นมาอีกไปซื้อพืชผลเพื่อเก็บ และซื้อที่ไร่ที่ซื้อจากพ่อค้ามาเสียทุกที เพราะฉะนั้นเมื่อจะมีการจัดรูปที่ดิน เมื่อพูดกันถึงถนนหนทางลำเลียงทั้งน้ำ ทั้งบก ทำไมไม่พูดถึงว่าเราจะกันที่ดินไว้ส่วนหนึ่งเพื่อรัฐจะได้ เป็นแกนกลาง ไม่ได้หมายความว่ารัฐจะต้อง เป็นผู้สร้างไว้ เพียงแต่รัฐจะต้องจัดรูปที่ดินว่า ที่ดินเพื่อประกอบการกิจกรรมสักประมาณแล้วแต่หน่วยที่จะคิดนะครับ อาจจะ 100 ไร่ 1,000 ไร่ จะต้องมีที่ดินเพื่อเตรียมไว้ให้เกษตรกรได้มีการร่วมกัน กับรัฐสร้างเป็นที่เก็บผลผลิตการเกษตรและถ้าหากว่าเขายังไม่พร้อมที่จะขาย ก็สามารถที่จะเอาผลผลิตการเกษตรนั้นเก็บไว้ในยุ้งฉางซึ่งเกิดจากการจัดรูป ที่ดิน แล้วก็กันที่ดินส่วนหนึ่งเพื่อให้เป็นที่สำหรับ เก็บผลผลิต แล้วนำไปจำหน่าย หรือว่านำไปจำหน่ายกับธนาคารก็จะทำให้รัฐบาลต่อไปในอนาคตไม่ต้องหาเงิน เพื่อไปซื้อผลผลิตกลับเข้ามา ซึ่งกว่าจะซื้อแต่ละทีผลผลิตก็ไปอยู่ในมือของ พ่อค้าแล้ว เพราะฉะนั้นนอกจากจะให้ชัดเจนขึ้น ไหน ๆ ก็คิดเพื่อจะช่วยเหลือ เกษตรกรจึงออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงอยากจะให้รวมไปว่านอกจาก การชลประทาน การระบาย ถนนหนทางลำเลียงในไร่นา สิ่งสาธารณ- ประโยชน์นั้นควรจะมีอีกสักหนึ่งอย่าง นั่นก็คือจัดรูปที่ดินเพื่อเตรียมไว้สำหรับ สร้างยุ้งฉางให้แก่เกษตรกรเพื่อรอเวลาจนกว่าผลผลิตได้ราคาจึงจะขาย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณ วิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตเสนอความเห็นสั้น ๆ นะครับ ผมอยากจะขอเรียนว่าการเสนอ แก่ไขนพระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้น เป็นเพียงการดำเนินการใน เบื้องต้นเพื่อจะให้เกิดการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดรูปที่ดินนั้นเป็น

LIRT

เพียงการจัดให้ที่ดินอยู่ในรูปที่เหมาะสมกับการเกษตรกรรมคือ แทนที่จะมีรูป
 เจ้า ๆ แห่ง ๆ ก็มีการแลกเปลี่ยนการจัดให้เป็นรูปสี่เหลี่ยม หรือรูปที่จะ
 สามารถดำเนินการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประโยชน์ที่ได้นั้นผมเห็น
 ว่ายังมีไม่มากนัก เรายังไม่ถึงขั้นที่จะสามารถปฏิรูปที่ดินให้เกษตรกรได้รับ
 ประโยชน์ และเป็นเจ้าของที่ดินได้อย่างจริงจัง แต่เมื่อได้ฟังคำเสนอของ
 ทางรัฐบาลแล้วก็เห็นความจำเป็นว่า จะต้องเริ่มจัดรูปที่ดินเพื่อให้เกิด
 ประโยชน์เสียก่อน ประเด็นที่ผมอยากจะขอเรียนก็มีอยู่ประเด็นเดียว ในมาตรา
 3 ที่ขอแก้ไขมาตรา 6 เราจะมีตัวแทนจากฝ่ายต่าง ๆ ถึง 26 คน จาก
 ราชการ 19 คน กรรมการอื่นอีก 7 คน ซึ่งก็เป็นห่วงว่าจะมีปัญหาในการ
 ประชุมหรือไม่ และคนที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างเช่น ตัวแทนเกษตรกรหรือ
 ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดิน คนเหล่านี้จะมีโอกาสได้เข้ามามีส่วนร่วมในคณะ
 กรรมการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้แค่ไหน อันนี้ขอเรียนฝากไว้ว่าจะมี
 วิธีการให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบได้ด้วยหรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งก็คือ เรื่องของกองทุนจัดรูปที่ดิน กองทุนจัดรูป
 ที่ดินนั้นได้มีจุดแต่เพียงสั้น ๆ ว่า ให้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้น การใช้จ่ายเงินให้
 ผู้อำนวยการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอ
 รัฐสภาเพื่อทราบ ซึ่งในลักษณะอย่างนี้ก็เหมือนกับลักษณะของกองทุน
 หักแยะให้เกษตรกร คือเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ แต่ว่าการดำเนินงานแม้ว่า
 จะขาดทุน แม้ว่าจะมีหนี้สูญ แม้ว่าจะมีปัญหาอย่างไร แนวทางที่จะควบคุมดูแล
 อย่างมีประสิทธิภาพนั้นไม่ได้กำหนดเอาไว้ในลักษณะของการดูแลที่บัญญัติไว้ใน
 เรื่องกองทุนจัดรูปที่ดิน แม้กระทั่งสมาชิกสภานิติบัญญัติฯ เองจะถามถึงถาม
 ไม่ได้ หรือแม้แต่ว่าจะใช้ว่าที่รายงานมานี้มีข้อสงสัย จะถามโน้นถามนี้ก็ถาม
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าจะมีวิธีการหรือเงื่อนไขอะไรบ้างที่จะดูแลให้

LIRT

กองทุนจัดรูปที่ดินนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้จ่ายเงินตรงกับประโยชน์ที่เราจัดตั้งขึ้นเพื่อเกษตรกร เพื่อพัฒนาเกษตรกรรวมของประเทศ อันนี้ขอเรียนฝากผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลใน 2 ประเด็นนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะมีอะไรชี้แจง เชิญ

นายอาทิตย์ อภาภิรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับคุณธรรมคุณลักษณะ เรื่องอัยการสูงสุดนั้นผมคิดว่าก็เห็นสมควรที่จะไปแปรญัตติกันได้ เรื่องนี้หน่วยราชการหลายหน่วยก็ได้พิจารณากันเรียบร้อยแล้ว เราคิดว่าที่เราได้เสนอไปเป็นสิ่งที่เห็นสมควร เพราะว่าเรามีหน่วยราชการหลายหน่วยจำเป็นต้องเข้ามาประสานกัน หลังจากที่ทำการจัดรูปที่ดินแล้ว เราจะต้องมีการพัฒนาแบบผสมผสานแบบเบ็ดเสร็จ แบบให้ครบวงจร เพื่อให้ประโยชน์แก่การใช้ที่ดินและการใช้น้ำให้ได้ประโยชน์สูงสุด เพราะฉะนั้นก็มีคณะกรรมการหลายหน่วย ที่ไม่มีผู้แทนนั้นส่วนใหญ่ก็จะตั้งผู้แทนได้อยู่แล้วที่จะเข้ามาประชุมสำหรับโทษนั้นอันเก่ามีโทษเฉพาะปรับ อันนี้ก็เพิ่มโทษเฉพาะจำคุกอย่างน้อยก็เป็นเวลา 1 เดือน ก็คิดว่าพอเรียบร้อยแล้ว เราได้ไปสำรวจการเพิ่มโทษจากกลุ่มเกษตรกรเรื้อบรื้อย กลุ่มเกษตรกรขอมริบว่าควรจะมีการเพิ่มโทษ และโทษขนาดนี้ก็คิดว่าเหมาะสมแล้ว ถ้าคิดว่าไม่เหมาะสมก็อาจจะไปแก้ไขในชั้นแปรญัตติได้

สำหรับคุณปกิตนะศรีบ ผลงานของเราที่ผ่านมามีเนื้อที่ทั้งหมด 1.7 ล้านไร่ เป็นเงินกู้ที่ใช้จ่ายไปแล้วประมาณ 5,600 ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ 7,400 ล้านบาท ทั้งหมดเป็น 12,977 ล้านบาท ผลงานก็คือว่าเราสามารถที่จะจัดรูปที่ดินที่โครงการเจ้าพระยา โครงการหนองทราย

LIRT

โครงการนิชยุโลก โครงการน้ำออน โครงการแม่วัง เจ้าพระยา 2 และ
 ทำให้ข้าวซึ่งได้ปลูกในที่นั้นสามารถที่จะเพิ่มผลผลิตได้ถึง 70 ถึงต่อไร่ แทนที่
 จะเป็นประมาณ 30 หรือ 40 ถึงต่อไร่ ซึ่งนิสสุนได้โดยขณะประชาชน
 ต้องการที่จะมีการจัดรูปที่ดินมากขึ้น ได้มีการขอร้องมาที่กระทรวงเป็นจำนวน
 มากสำหรับเรื่องการจัดตั้งกองทุนนี้ เนื่องจากว่าหลังจากปี พ.ศ. 2532
 แล้วหมดเงินกู้ และงบประมาณก็ไม่ได้จัดตั้งให้ และมีเงินที่ประชาชนจ่ายคืนมา
 เพราะว่าการจัดรูปของเราเราจะคิดเงินประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์
 ของจำนวนที่เราลงทุนไปคืนมา เมื่อคืนมาแล้วเราก็นำใส่ในเงินกองทุนเพื่อจะ
 หมุนเวียนต่อไปในการที่จะพัฒนาให้แก่พี่น้องเกษตรกร ซึ่งขณะนี้เงินสำนักงาน
 งบประมาณก็จำกัด เพราะฉะนั้นการจัดตั้งเงินกองทุนก็จะช่วยให้มีการ
 พัฒนาและจัดรูปที่ดินให้เพิ่มขึ้นได้ ซึ่งขณะนี้มีความต้องการของประชาชน
 เป็นจำนวนมากที่เป็นอยู่ในขณะนี้

ในเรื่องของคุณอำนาจ สอนอิมศาสตร์ สำหรับเรื่องยุ่งฉาง
 เรื่องนี้เมื่อจัดรูปกองทุนเสร็จแล้ว และจัดรูปที่ดินเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราจัด
 กระทรวง จัดที่ดินทำกินให้เรียบร้อย ก็เป็นเรื่องซึ่งจะต้องจัดสหกรณ์ให้
 เรียบร้อย เมื่อมีสหกรณ์แล้วไซโลก็มีที่นั่นอยู่ด้วย นอกจากนั้นทาง อ.ค.ก.
 และ อ.ค.ส. ก็จัดเรื่องไซโลอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็ไม่ได้มีกังวลใจ
 ได้ปฏิบัติมาอย่างสม่ำเสมอ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้กล่าวไว้ในพระราชบัญญัติก็ตาม

สำหรับคุณวิชัย ห่วงเรื่องคณะกรรมการ ก็ได้เขียนให้ทราบ
 แล้วว่า คณะกรรมการนี้มีคณะกรรมการที่จะต้องเอาข้าราชการจากหลาย
 หน่วยงานเข้ามาวมกัน เพื่อจะพิจารณาในการที่จะระดมสมองในการที่จะมา
 ช่วยกัน สำหรับการมีผู้อื่นอีก 7 คน ก็สามารถที่จะเอาจากเกษตรกรเข้า
 ร่วมด้วยได้ อันนั้นก็เปิดโอกาสไว้ให้เรียบร้อยแล้ว ในเรื่องกองทุนที่จะจัด

LIRT

ให้เรียบร้อยนั้นก็คือว่า ในกฎหมายกำหนดไว้ค่อนข้างจะชัดเจนว่า ใช้ในเฉพาะการจัดรูปที่ดินเท่านั้น ไม่สามารถที่จะไปใช้อย่างอื่นได้ เนื่องจากใช้ในการจัดรูปที่ดินเท่านั้น ก็ใช้ในการที่จะไปทำการจัดรูปแปลงนาและการทำระบบชลประทานให้ดีขึ้นเท่านั้นเอง ไม่สามารถที่จะให้กู้ยืมต่าง ๆ ได้ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าเงินคงจะไม่รั่วไหลเหมือนกองทุนอื่น ผมมีเรื่องที่จะชี้แจงท่านนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาอนุบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า สมควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาอนุบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาอนุบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ารับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อไปกรมการที่ดิน ท่านรัฐมนตรีครับ

นายอาทิตย์ อกภาภิรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ขอกรมการที่ดินกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แปรญัติภายใน 7 วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาอนุบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอส่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ แปรญัติตามข้อบังคับ 7 วัน

ท่านสมาชิกครับ อย่างที่ผมเรียนเมื่อครู่ที่ว่าเรามีกฎหมายหลายฉบับและสำคัญด้วย โดยเฉพาะกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม แล้วมีกฎหมายติดต่อไปอีกทั้งหมดถึง 14 ฉบับ จะพิจารณาต่อไปเวลานี้คงจะไม่สะดวก แล้วทางรัฐบาลก็พร้อมที่จะชี้แจง ฉะนั้นผมอยากจะทำขอหลักการประ

LIRT

เพื่อท่านสมาชิกได้ไปรับประทานอาหาร และขอเชิญประชุมใหม่อีกครั้งในตอน
บ่ายวันนี้ ขอประชุมต่อไป 2 โมง ถ้าท่านกรรณามาได้ก็ขอความกรุณามาด้วย
ท่านรัฐมนตรีก็อาจจะชี้แจงเรื่องนี้ เพราะเป็นเรื่องสำคัญมาก ตอนนีขอพัก
การประชุมก่อนครับ

พักประชุมเวลา 12.35 นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา 14.35 นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านเลขาฯ
ช่วยนับจำนวนสมาชิกด้วย เชิญคุณพิชัย

นายพิชัย วาสนาส่ง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพิชัย วาสนาส่ง อยากจะขอกราบเรียนว่าขณะนี้ไม่แน่ใจว่าครบหรือไม่
ครบ ถ้าหากว่าไม่ครบ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าเนื่องจากร่างพระราช-
บัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญ แล้วก็เป็นร่างพระราชบัญญัติที่คนไทยจะ
ต้องรู้จักเป็นครั้งแรก ถ้าหากว่าในจำนวนสมาชิกของสภานิติบัญญัติฯ ที่มา
ประชุมกันนี้มีจำนวนยังไม่ถึงครึ่งดี หรือว่าใกล้ครึ่งหรือครึ่งก็ตาม เกษณะครบ
กระผมเห็นว่า จะทำให้ประชาชนมองเห็นว่า เรามาวิพากษ์กันในจังหวัดที่จะ
ไม่ค่อยสวย อันนี้ผมขอกราบเรียนว่า ถ้าหากว่าจะได้เลื่อนไปจะเป็นวาระ
พิเศษ เช่นในวันพุธหรือวันอื่น ถ้าวันอังคารท่านรัฐมนตรีท่านมีภารกิจประชุม
คณะรัฐมนตรี จะเป็นวันพุธหรือวันอื่นและเราประชุมกันก็ขอให้เสียสละมา
ประชุมกันให้พร้อมเนืองๆ กระผมคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ เพราะจะได้พูดคุยกัน
อย่างจริงจังสำหรับกฎหมายที่จะริเริ่มขึ้นมา เป็นครั้งแรกในประเทศ สำหรับ
กฎหมายที่เรารู้จักกันว่ามูลค่าเพิ่ม แล้วเป็นกฎหมายที่ศึกษายาวสำหรับวันนี้จะถึง
ตอนสี่โมงเย็นก็เวลาเหลืออีกนิดเดียวเท่านั้น กระผมจึงขอเสนอว่าขอให้เลือก
ไปเป็นวันพุธครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอบคุนหมาก
คุณพิชัยใน ๆ มากันแล้ว ผมอยากให้ทางเลขาฯ ช่วยนับองค์ประชุมเลขดีที่ว่า
เพราะท่านรัฐมนตรีท่านก็บอกว่าท่านอยากจะมีแจ้งท่านเตรียมมาเต็มที่เลขที่ท่าน
ว่าอย่างนั้น แล้วถ้าสมาชิกครบองค์ประชุม ซึ่งองค์ประชุมเรา 1 ใน 3 ท่าน
เลขาฯ ช่วยให้เจ้าหน้าที่นับหน่อยเถอะครับ

LIART

(เจ้าหน้าที่นับจำนวนสมาชิก แล้วเสนอผลต่อประธาน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ที่ประชุม
ตอนนี้มี 100 คน เราต้องการองค์ประชุมเพียง 97 คนเท่านั้นเอง
ผมมองดูจากข้างบนก็หนาตามาก เพราะฉะนั้นก็ขอเปิดประชุมต่อไป

พิจารณาระเบียบวาระ 5.2 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

(สำเนา)

ที่ นร 0203/12549

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. 10300

2 สิงหาคม 2534

เรื่อง ร่างกฎหมายเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ รวม 14 ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...
พ.ศ. ....
2. ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
3. ร่างพระราชบัญญัติกีดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
4. ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
5. ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
6. ร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
7. ร่างพระราชบัญญัติราชได้เทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
8. ร่างพระราชบัญญัติราชได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...
9. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
10. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

11. ร่างพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ....
  12. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
  13. ร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
  14. ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
- รวม 14 ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ทั้ง 14 ฉบับ พร้อมตัวบบันทึกลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามวาระอนุญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
 อานันท์ ปันยารชุน
 (นายอานันท์ ปันยารชุน)
 นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 ทวิ เพื่อให้ข้อบังคับมีอำนาจ
เปิดเผยรายชื่อผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ได้

(2) ยกเลิกมาตรา 48 ตริ เพื่อยกเลิกการเสียภาษีเงินได้
เหมา เป็นงวด ที่ถือตามเกณฑ์ภาษีการค้าเหมาเป็นงวด ของบุคคลธรรมดาซึ่ง
เป็นผู้ประกอบการค้ารายย่อย

(3) เพิ่ม (14) ของมาตรา 65 ทวิ เพื่อกำหนดให้บริษัทหรือ
ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ต้องนำ
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บ มารวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้
นิติบุคคล

(4) เพิ่ม (6 ทวิ) ของมาตรา 65 ตริ เพื่อกำหนดห้ามมิให้
บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
นำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระแล้ว มาหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อ
เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล

(5) ยกเลิกความในหมวด 4 ภาษีการค้า ในลักษณะ 2 และ
ให้ใช้ความใหม่เป็นหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในลักษณะ 2

(6) เพิ่มหมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ ในลักษณะ 2

LIRT

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 105 มาตรา 105 ทวิ มาตรา 105 ตริ และมาตรา 105 จัตวา เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการออกใบรับของผู้ขาย ผู้ให้เช่า ฯลฯ ในหมวด 6 อักษรแสดงบับ ให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

(8) แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด 6 ในลักษณะ 2 ในช่องลักษณะแห่งตราสาร ลำดับที่ 28 เพื่อยกเว้นการปิดแสตมป์สำหรับใบรับที่ออกให้เพื่อรายรับที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(9) กำหนดเฉพาะกาล

(ก) มาตรา 14 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดว่ากิจการตีความถ้อยคำในกฎหมายอื่น มิให้ถือว่าภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า

(ข) มาตรา 15 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มฯ ผู้ประกอบกิจการที่พึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะมีสิทธิขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะได้ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(ค) มาตรา 16 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบกิจการที่พึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะซึ่งมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มฯ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ

(ง) มาตรา 17 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับเครดิตภาษีสำหรับสินค้าทุนฯ ที่อยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ในอัตราร้อยละ 3.5

(จ) มาตรา 18 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับเครดิตภาษีสำหรับสินค้าคงเหลือที่มีอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ในอัตราไม่เกินร้อยละ 9.9

(ค) มาตรา 19 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ผลิตซึ่งขายสินค้าที่ตนผลิตออกหนึ่งสัปดาห์รองเพื่อเป็นหลักฐานการขายสินค้าให้แก่ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 18

(ข) มาตรา 20 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับยานพาหนะที่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ ที่มีอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(ง) มาตรา 21 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรว่าด้วยภาษีการค้ายังคงใช้บังคับสำหรับบางกรณีที่ระบุไว้

(ฉ) มาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการให้บริการตามสัญญาจ้างเหมาก่อสร้าง ๆ ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการมีสิทธิขอเสียภาษีการค้าต่อไป

(ณ) มาตรา 23 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้าจำนวน 5 ประเภท คือ เครื่องไฟฟ้า แก้ว และเครื่องแก้ว รถยนต์ ฯลฯ ซึ่งได้นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และยังมีได้ชำระภาษีการค้า เสียภาษีการค้าเป็นจำนวนเงินเท่ากับภาษีสรรพสามิตใหม่ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวมีภาระภาษีเท่าเดิม

LIRT

(ง) มาตรา 24 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้ขายเสร็จเด็ดขาดหรือการให้บริการสิ้นสุดลงแล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 แต่ยังมีได้เสียภาษีการค้ายังไม่ครบถ้วน คงเสียภาษีการค้า ได้ต่อไป

(ฉ) มาตรา 25 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดวิธีการขอคืนภาษีการค้า ถ้ามี ภายหลังจากวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(ช) มาตรา 26 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้ทำสัญญาจะขายหรือให้เช่าซื้อสินค้า ฯลฯ ที่ภาระการเสียภาษีการค้าได้เกิดขึ้นแล้ว หรือการชำระภาษีการค้ายังคงค้างอยู่ มีสิทธิขอเสียภาษีการค้าได้ต่อไป

(ค) มาตรา 27 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดมิให้บทบัญญัติว่าด้วยภาษีมูลค่าเพิ่มใช้บังคับกับการขายสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตได้เสียภาษีสรรพสามิตแล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(ข) มาตรา 28 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดมิให้บทบัญญัติว่าด้วยภาษีมูลค่าเพิ่มใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการที่ซื้อสุราหรือได้รับใบอนุญาตทำสุรา และมีสัญญาต้องชำระเงินเป็นการเหมาะจ่ายกับรัฐบาลอยู่แล้ว

(ฅ) มาตรา 29 และมาตรา 30 ของร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดมิให้บทบัญญัติว่าด้วยภาษีมูลค่าเพิ่มใช้บังคับแก่การขายสุราหรือยาเส้นหรือยาสูบซึ่งได้เสียภาษีสุราหรือเสียค่าแสตมป์ยาสูบแล้ว ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

เหตุผล

เนื่องจากมีความจำเป็นต้องปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้เหมาะสมกับสภาพและเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทนภาษีการค้า และปรับปรุงบทบัญญัติว่าด้วยบทเบ็ดเสร็จทั่วไป ภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรแสตมป์ ของประมวลรัษฎากรให้สอดคล้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
 .....
 .....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
 .....

.....
 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไข
 เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

.....
 มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่

(1) บทบัญญัติมาตรา 3 มาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6
 มาตรา 7 มาตรา 9 มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 และมาตรา 13
 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

(2) บทบัญญัติมาตรา 8 ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม
 พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป นอกจากบทบัญญัติดังต่อไปนี้ ในหมวด 4 และ
 หมวด 5 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8

LIRT

แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(ก) มาตรา 81/1 และมาตรา 81/3 เกี่ยวกับสิทธิการจดทะเบียนและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ข) มาตรา 85/1 และมาตรา 85/3 เกี่ยวกับการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว

(ค) มาตรา 86/2 เกี่ยวกับการขอให้ตัวแทนออกใบกำกับภาษีโดยผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 10 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) ชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ฐานภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ออกประเมินเพิ่มเติมของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกมาตรา 48 ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (14) ของมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529

"(14) ภาษีขายซึ่งบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับหรือพึงได้รับ และภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีใช้ภาษี

LIRT

ความมาตรา 82/17 ซึ่งได้รับคืนเนื่องจากการขอคืนตามหมวด 4 ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นรายได้"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (6 ทวิ) ของมาตรา 65 ตี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 25) พ.ศ. 2525

"(6 ทวิ) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ชำระหรือพึงชำระ และภาษีชื่อของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน เว้นแต่ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีชื่อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียตามมาตรา 82/17 ภาษีชื่อที่ต้องหามนำมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/5 (4) หรือภาษีชื่ออื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกหมวด 4 ภาษีการค้า มาตรา 77 ถึงมาตรา 93 และมีบัญญัติตราภาษีการค้าท้ายหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529

มาตรา 8 ให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นหมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม มาตรา 77 ถึงมาตรา 90/5 และหมวด 5 ภาษีธุรกิจเฉพาะ มาตรา 91 ถึงมาตรา 91/21 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

"หมวด 4
ภาษีมูลค่าเพิ่ม
ส่วน 1
ข้อความทั่วไป

มาตรา 77 ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีอากรประเมิน

มาตรา 77/1 ในหมวดนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

- (1) "บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดา คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลหรือนิติบุคคล
- (2) "บุคคลธรรมดา" หมายความว่า รวมถึง กองมรดก
- (3) "คณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล" หมายความว่า ห้างหุ้นส่วนสามัญยกย่องทุน หรือมูลนิธิที่มีใช้นิติบุคคล และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานหรือกิจการของเอกชนที่กระทำโดยบุคคลธรรมดาตั้งแต่สองคนขึ้นไป อันมิใช่นิติบุคคล
- (4) "นิติบุคคล" หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ตามมาตรา 39 องค์การของรัฐบาลตามมาตรา 2 สหกรณ์ และองค์กรอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นนิติบุคคล
- (5) "ผู้ประกอบการ" หมายความว่า บุคคลซึ่งขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ ไม่ว่าจะการกระทำดังกล่าวจะได้รับประโยชน์หรือได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วหรือไม่

(6) "ผู้ประกอบการจดทะเบียน" หมายความว่า ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 85 หรือมาตรา 85/1 หรือที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามมาตรา 85/3

(7) "ตัวแทน" หมายความว่า รวมถึงบุคคลซึ่งทำสัญญาหรือมีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาสินค้า หาลูกค้า หรือทำการใด ๆ อันเกี่ยวกับการประกอบกิจการในราชอาณาจักรแทนผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร

(8) "ขาย" หมายความว่า จำหน่าย จ่าย โอนสินค้าไม่ว่าจะมีประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และให้หมายความรวมถึง

(ก) สัญญาให้เช่าซื้อสินค้า สัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อ เมื่อได้ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อแล้ว หรือสัญญาจะขายสินค้าที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

(ข) ส่งมอบสินค้าให้ตัวแทนเพื่อขาย

(ค) ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร

(ง) นำสินค้าไปใช้ไม่ว่าประการใด ๆ เว้นแต่การนำ

สินค้าไปใช้เพื่อการประกอบกิจการของตนเองโดยตรงตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(จ) มีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบตามมาตรา

87 (3) หรือ (4)

(ฉ) มีสินค้าคงเหลือ ณ วันเลิกประกอบกิจการ

(ช) กรณีอื่นที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

(9) "สินค้า" หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีรูปร่างและไม่มี

รูปร่างที่อาจมีราคาและถือเอาได้ไม่ว่าจะมีไว้เพื่อขาย เพื่อใช้ หรือเพื่อการใด ๆ และให้หมายความรวมถึงสิ่งของทุกชนิดที่นำเข้า

LIRT

(10) "บริการ" หมายความว่า การกระทำใด ๆ อันอาจประโยชน์อันมีมูลค่าซึ่งมิใช่เป็นการขายสินค้า และให้หมายความรวมถึง การใช้บริการของตนเอง ไม่ว่าประการใด ๆ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึง

(ก) การใช้บริการหรือการนำสินค้าไปใช้เพื่อประกอบกิจการของตนเองโดยตรง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ข) การนำเงินไปหาประโยชน์โดยการฝากธนาคาร หรือซื้อพันธบัตรหรือหลักทรัพย์

(ค) การแบ่งกำไรเมื่อมีการเลิกกิจการ

(ง) การกระทำตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติรัฐมนตรี

(11) "ผู้นำเข้า" หมายความว่า ผู้ประกอบการหรือบุคคลอื่นซึ่งนำเข้า

(12) "นำเข้า" หมายความว่า นำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรและให้หมายความรวมถึง การนำสินค้าที่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรออกจากเขตศุลกากรมส่งออกโดยมิใช่เพื่อส่งออกด้วย

(13) "ผู้ส่งออก" หมายความว่า ผู้ประกอบการซึ่งส่งออก

(14) "ส่งออก" หมายความว่า ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรเพื่อส่งไปต่างประเทศ และให้หมายความรวมถึง

(ก) การนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตศุลกากรมส่งออกเฉพาะสินค้าที่ต้องเสียอากรขาออกหรือที่ได้รับยกเว้นอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ข) การขายสินค้าของคลังสินค้าที่ทับบนประเภทร้านค้าปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ที่ขายให้แก่ผู้ที่เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขข้อบิตที่กำหนด

(15) "ซื้อ" หมายความว่า การรับโอนหรือรับมอบสินค้าจากการขาย

(16) "ราคา" หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ อันอาจคิดคำนวณได้เป็นเงินซึ่งได้มีการชำระหรือตกลงจะชำระเพื่อการซื้อขายสินค้าหรือการให้บริการ

(17) "ภาษีขาย" หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เรียกเก็บหรือพึงเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามมาตรา 82/4 วรรคหนึ่ง และภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน มีหน้าที่เสียในกรณีที่เป็นการขายสินค้าตาม (ง) (จ) (ฉ) หรือ (ช) ของ (8) หรือในกรณีเป็นการให้บริการตาม (10) แต่ไม่รวมถึงภาษีที่ต้องเสียตามมาตรา 82/17

(18) "ภาษีซื้อ" หมายความว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่นเรียกเก็บตามมาตรา 82/4 วรรคสี่ และให้หมายความรวมถึง

(ก) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เสียเมื่อนำเข้าสินค้า

(ข) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้เสียเนื่องจากได้รับโอนสินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยนิกัตอัตราศุลกากรตามมาตรา 82/16

(ค) ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ได้นำส่งตามมาตรา 83/5 วรรค 83/6 และมาตรา 83/7

LIRT

(19) "ภาษีสรรพสามิต" หมายความว่ารวมถึง ภาษีสุรา ค่าแสตมป์ยาสูบ ค่าธรรมเนียมประทับตราไฟ และภาษีหรือค่าธรรมเนียมอื่น ในลักษณะที่แน่นอน เดียวกันตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(20) "สถานประกอบการ" หมายความว่า สถานที่ซึ่งผู้ ประกอบการใช้ประกอบกิจการเป็นประจำ และให้หมายความรวมถึงสถานที่ ซึ่งใช้เป็นที่ผลิตหรือเก็บสินค้าเป็นประจำด้วย

ในกรณีผู้ประกอบการไม่มีสถานประกอบการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าที่อยู่อาศัยของผู้ประกอบการนั้นเป็นสถานประกอบการ ถ้าผู้ประกอบการมีที่อยู่อาศัยหลายแห่งให้ผู้ประกอบการ เลือกเอาที่อยู่อาศัยแห่งหนึ่ง เป็นสถานประกอบการ

(21) "เขตอุตสาหกรรมส่งออก" หมายความว่า เขต อุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(22) "ใบกำกับภาษี" หมายความว่ารวมถึง ใบกำกับภาษี อย่างย่อ ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้ ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกใช้ในการ ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นตามมาตรา 83/5 และใบเสร็จรับเงินของ กรมสรรพากร หรือของกรมสรรพสามิต ทั้งนี้เฉพาะส่วนที่ เป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม

(23) "เดือนภาษี" หมายความว่าเดือนประติทิน เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเริ่มประกอบกิจการที่ต้อง เสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีใด ให้เริ่มนับ เดือนภาษีแรกตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการหรือวันที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 81/3 ถึงวันสิ้นเดือนภาษีนั้น แล้วแต่กรณี

LIRT

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติให้
ถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือเลิกประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
หรือตายและผู้จัดการมรดกหรือทายาทมิได้ยื่นขอโอนกิจการ หรือถูกยึดคำสั่ง
เลิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีใด ให้เดือนภาษีสุดท้าย
สิ้นสุดลงในวันที่ยึดคำสั่งชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกจากทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/19

(ค) ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ประกอบการ
จดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีตามช่วงเวลาภาษีตาม
มาตรา 83/1

มาตรา 77/2 การกระทำกิจการดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักร
ให้ผู้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

- (1) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ
- (2) การนำเข้าสินค้าโดยผู้นำเข้า

การให้บริการในราชอาณาจักรให้หมายถึง บริการที่ทำใน
ราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงว่าการให้บริการนั้นจะอยู่ในต่างประเทศหรือใน
ราชอาณาจักร

การให้บริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้นใน
ราชอาณาจักรให้ถือว่าการให้บริการนั้น เป็นการให้บริการในราชอาณาจักร

มาตรา 77/3 นอกจากกรณีตามมาตรา 91/4 กิจการใดที่อยู่
ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 หรือได้รับยกเว้นภาษี
ธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/3 ย่อมไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม
หมวด 4 นี้

มาตรา 77/4 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มให้บุคคลดังต่อไปนี้ ที่ได้ทำสัญญาซื้อขายสินค้าหรือสัญญาให้บริการกับผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องจัดส่งสำเนาสัญญาหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ไปให้เจ้านักงานสรรพากร ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนาภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่ได้ทำสัญญาดังกล่าว

(1) กระทรวง ทบวง กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้จัดส่งสำเนา สัญญาตามประเภท ลักษณะ และมูลค่าของสัญญาตามที่อธิบดีกำหนด

(2) บุคคลอื่นตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ให้จัดส่งสำเนาสัญญาหรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ตามประเภท ลักษณะ และมูลค่าของสัญญาหรือเอกสารตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มูลค่าของสัญญาตาม (1) และ (2) จะกำหนดไม่น้อยกว่า 500,000 บาทไม่ได้

มาตรา 77/5 ในกรณีที่มีปัญหาว่ากิจการใดเป็นการขายสินค้าหรือการให้บริการ ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

ส่วน 2

ความรับผิดในการเสียภาษี

มาตรา 78 ภาษได้บังคับตามมาตรา 78/3 ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการขายสินค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้านอกจากที่อยู่ในบังคับตาม (2) (3) (4) หรือ (5) ให้ความรับผิดทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อส่งมอบสินค้า เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนส่งมอบสินค้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

LIRT

- (ก) โอนกรรมสิทธิ์สินค้า
- (ข) ได้รับชำระราคาสินค้า หรือ
- (ค) ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ

แล้วแต่กรณี

(2) การขายสินค้าตามสัญญาให้เช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่โอนไปยังผู้ซื้อเมื่อได้ส่งมอบ ทั้งนี้เฉพาะสัญญาตามประเภทของสินค้าและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุบัญญัติ ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อถึงกำหนดชำระราคาตามงวดที่ถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวด เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนถึงกำหนดชำระราคาแต่ละงวด ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

- (ก) ได้รับชำระราคาสินค้า หรือ
- (ข) ได้ออกใบกำกับภาษี

ทั้งนี้โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ

แล้วแต่กรณี

(3) การขายสินค้าโดยมีการตั้งตัวแทนเพื่อขายและได้ส่งมอบสินค้าให้ตัวแทนแล้ว ทั้งนี้เฉพาะสัญญาการตั้งตัวแทนเพื่อขายตามประเภทของสินค้าและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุบัญญัติ ให้ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อตัวแทนได้ส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนการส่งมอบสินค้าให้ผู้ซื้อ ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

LIRT

- (ก) ตัวแทนได้ออนกรรรมสิทธิ์สินค้าให้ผู้ซื้อ
- (ข) ตัวแทนได้รับชำระราคาสินค้า
- (ค) ตัวแทนได้ออกใบกำกับภาษี หรือ
- (ง) ได้มีการนำสินค้าไปใช้ไม่ว่าโดยตัวแทนหรือบุคคล
ทั้งนี้โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ

แต่กรณี

(4) การขายสินค้าโดยส่งออก ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นดังต่อไปนี้

(ก) การส่งออกนอกจากที่ระบุใน (ข) หรือ (ค) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาออก วางหลักประกันอากรขาออก หรือ จัดให้มีผู้ค้าประกันอากรขาออก เว้นแต่ในกรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาออกหรือ ได้รับยกเว้นอากรขาออกแล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกใบขนสินค้าขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(ข) การส่งออกในกรณีที่นำสินค้าเข้าไปในเขต
อุตสาหกรรมส่งออกตามมาตรา 77/1 (14) (ก) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้น
ในวันที่นำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก

(ค) การส่งออกซึ่งสินค้าที่อยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนตาม
กฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากร

(5) การขายสินค้าที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0
ตามมาตรา 80/1 (5) และภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าอันทำ
ให้ผู้รับโอนสินค้ามีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (2) ใ
ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อโอนกรรมสิทธิ์สินค้า

เพื่อเป็นการบรรเทาภาระในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและการชำระภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนสินค้าหรือการชวาทววงกรมหรือราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เฉพาะการขายสินค้าตามสัญญาและมีการชำระราคาที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ให้ข้อบังคับโดยอนุมติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดความรับผิดตาม (1) (2) และ (3) เกิดขึ้นเป็นอย่างอื่นได้

มาตรา 78/1 ภายใต้งบัตินำมาตรา 78/3 ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการให้บริการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การให้บริการนอกจากที่อยู่ในบังคับตาม (2) (3) หรือ (4) ให้ความรับผิดทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

(ก) ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ

(ข) ได้ใช้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น

ทั้งนี้โดยให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

(2) การให้บริการตามสัญญาที่กำหนดค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำให้ความรับผิดตามส่วนของบริการเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง เว้นแต่กรณีที่ได้มีการกระทำดังต่อไปนี้เกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการตามส่วนของบริการที่สิ้นสุดลง ก็ให้ถือว่าความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อได้มีการกระทำนั้น ๆ ด้วย

(ก) ได้ออกใบกำกับภาษี หรือ

(ข) ได้ใช้ใบบริการไม่ว่าใครตนเองหรือบุคคลอื่น
ทั้งนี้โดยให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามส่วนของการกระทำนั้น ๆ
แล้วแต่กรณี

(๓) การให้บริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการให้บริการ
นั้นในราชอาณาจักร ให้ความรับผิดชอบทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นเมื่อได้มีการ
ชำระราคาค่าบริการทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่กรณี

(4) การให้บริการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0
ตามมาตรา 80/1 (5) และภายหลังได้มีการโอนสิทธิในบริการอันทำให้ผู้รับ
โอนสิทธิในบริการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (2) ให้
ความรับผิดชอบทั้งหมดเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

เพื่อเป็นการบรรเทาภาระในการยื่นแบบแสดงรายการและการ
ชำระภาษีของผู้ประกอบการจดทะเบียนสำหรับการให้บริการแก่กระทรวง ก
กรม หรือราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เฉพาะการให้บริการตามสัญญาและมีการ
ชำระราคาค่าบริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง ให้ข้อบังคับของอนุมติรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดความรับผิดชอบ
(1) และ (2) เกิดขึ้นเป็นอย่างอื่นได้

มาตรา 78/2 ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจาก
การนำเข้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) การนำเข้าจากที่อื่นไปยังดับตาม (2) (3) หรือ
(4) ให้ความรับผิดชอบเกิดขึ้นเมื่อชำระอากรขาเข้า วางหลักประกันอากรขาเข้า
หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันอากรขาเข้า เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องเสียอากรขาเข้าหรือ
ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ก็ให้ถือว่าความรับผิดชอบเกิดขึ้นในวันที่มีการออกไป
ขนส่งสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

LIRT

(2) การนำเข้ากรณีนำสินค้าในราชอาณาจักรเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกแล้วนำสินค้าออกจากเขตดังกล่าวโดยมิใช่เพื่อส่งออกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 77/1 (12) ให้ความรับผิดเกิดขึ้นในวันที่นำสินค้านั้นออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกโดยมิใช่เพื่อส่งออก

(3) การนำเข้ากรณีของดกค้างตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ความรับผิดเกิดขึ้นเมื่อทางราชการได้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่น เพื่อนำเงินมาชำระค่าภาษี ค่าเก็บรักษา ค่าฮ้างขน หรือค่าภาระคิดนั้นตามวิธีการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(4) การนำเข้าสินค้าที่จำนวนประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ค) ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร อันทำให้ผู้ที่มีความรับผิดตามกฎหมายดังกล่าวหรือผู้รับโอนสินค้านั้นหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (3) ให้ความรับผิดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร

มาตรา 78/3 ให้ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(1) การขายสินค้าที่ไม่มีรูปร่าง เช่น สิทธิในสิทธิบัตร กู๊ดวิลล์ การขายกระแสไฟฟ้า การขายสินค้าที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน หรือการขายสินค้าบางชนิดที่ตามลักษณะของสินค้าไม่อาจกำหนดได้แน่นอนว่ามีภาระส่งมอบเมื่อใด

LIRT

(2) การขายสินค้าหรือการให้บริการด้วยเครื่องอัตโนมัติโดยวิธีการชำระราคาด้วยการหยอดเงิน ใช้เหรียญหรือบัตร หรือในลักษณะที่นองเดียวกัน

(3) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยการชำระราคาด้วยการใช้บัตรเครดิต หรือในลักษณะที่นองเดียวกัน

(4) การขายสินค้าตามสัญญาจะขายสินค้าตามมาตรา 77/1

(8) (ก)

(5) การขายสินค้าตามมาตรา 77/1 (8) (ง) (จ) (ฉ) หรือ (ช)

กฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดให้ความรับผิดชอบในการเสียหาย - มูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นแตกต่างกันตามประเภทของสินค้าหรือประเภทของการให้บริการก็ได้

ส่วน 3

ฐานภาษี

มาตรา 79 ภายใต้มงคัมมาตรา 79/1 ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการ ได้แก่มูลค่าทั้งหมดที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ รวมทั้งภาษีสรวนสามิตตามที่กำหนดในมาตรา 77/1 (19) ถ้ามี ด้วย

มูลค่าของฐานภาษีให้หมายความถึง เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทนค่าบริการหรือประโยชน์ใด ๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน

มูลค่าของฐานภาษีไม่ให้รวมถึง

(1) ส่วนลดหรือค่าลดหย่อน ที่ผู้ประกอบการลดทะเบียนได้ลดให้ในขณะที่ขายสินค้าหรือให้บริการและได้หักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนดังกล่าวออก

LIRT

จากราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยได้แสดงให้เห็นไว้ชัดเจนว่าได้มีการหักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนไว้ในใบกำกับภาษีในแต่ละครั้งที่ออกแล้ว ทั้งนี้เว้นแต่ส่วนลดหรือค่าลดหย่อนในการขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างสอดคล้องตามมาตรา 86/6 หรือมาตรา 86/7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะไม่แสดงส่วนลดหรือค่าลดหย่อนดังกล่าวให้เห็นชัดเจนไว้ในใบกำกับภาษีอย่างย่อก็ได้

- (2) ค่าสดเชยหรือเงินอุดหนุนตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี
- (3) ภาษีขาย
- (4) ค่าตอบแทนที่มีลักษณะ และเงื่อนไขตามที่อธิบดีกำหนด

โดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 79/1 ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการในกิจการเฉพาะอย่าง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าโดยการส่งออก ได้แก่ มูลค่าของสินค้าส่งออกโดยให้ใช้ราคา เอฟ.โอบี. ของสินค้าบวกด้วยภาษีศุลกากรตามที่กำหนดในมาตรา 77/1 (19) และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ไม่ให้รวมอากรขาออกราคา เอฟ.โอบี. ได้แก่ราคาสินค้า ณ ต้นสุดของการส่งออก โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่ง

(2) ฐานภาษีสำหรับการให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ

(ก) ในกรณีที่รับขนคนโดยสาร ได้แก่ มูลค่าของค่าโดยสาร ค่าธรรมเนียมและประโยชน์อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับในราชอาณาจักรก่อนหักราคาจ่ายใด ๆ เนื่องในการรับขนคนโดยสารนั้น

(ข) ในกรณีรับขนสินค้า ได้แก่ มูลค่าของค่าระวาง ค่าธรรมเนียม และประโยชน์อื่นใดที่เรียกเก็บไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร ก่อนที่การขนส่งใด ๆ เนื่องในการรับขนสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักร

(3) ฐานภาษีสำหรับการขนสินค้าหรือการให้บริการในกิจการ เฉพาะอย่างประเภทอื่นนอกจาก (1) หรือ (2) ให้เป็นไปตามที่กำหนด โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 79/2 ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้าทุกประเภท ได้แก่มูลค่าของสินค้านำเข้า โดยให้ใช้ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้า บวกด้วยอากรขาเข้า ภาษีสรรพสามิต ตามที่กำหนดในมาตรา 77/1 (19) ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

การนำเข้าสินค้าที่ผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนดังกล่าว มารวมเป็นมูลค่าของฐานภาษี

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ได้แก่ราคาสินค้าบวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรที่นำสินค้านั้นเข้าในราชอาณาจักร เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศให้ราคาใน -
ท้องตลาดสำหรับของประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็น
รายละเอียดตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคา
สินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

LIRT

(ข) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่งานศุลกากรได้ทำการประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

(2) ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าสินค้าที่จำนวนประเภทไว้ในภาคว่าด้วยรองที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยจิกัดอัตราศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ค) ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรตามกฎหมายว่าด้วยจิกัดอัตราศุลกากร อันทำให้ผู้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายดังกล่าวหรือผู้รับโอนสินค้านั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (3) ฐานภาษีสำหรับสินค้านั้น ได้แก่มูลค่าตามสภาพหรือปริมาณของสินค้าที่เป็นอยู่ในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้นตามมาตรา 78/2 (4)

มาตรา 79/3 การคำนวณมูลค่าของฐานภาษีสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการตามมาตรา 79 ให้ถือมูลค่าของฐานภาษีเมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร มูลค่าของฐานภาษีให้ถือตามราคาตลาดของสินค้าหรือการให้บริการในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น

(2) การขายสินค้าหรือการให้บริการในกรณีที่ผู้ประกอบการนำสินค้าไปใช้หรือได้ให้บริการไม่ว่าโดยตนเองหรือบุคคลอื่น โดยมีใช้เพื่อการประกอบกิจการโดยตรงตามมาตรา 77/1 (8) (ง) หรือ (10) มูลค่าของฐานภาษีให้ถือตามราคาตลาดของสินค้าหรือการให้บริการในวันที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น

(3) การขายสินค้าตามมาตรา 77/1 (8) (จ) ที่เกิดจากสินค้าราคาจากรายงานสินค้าหรือวัตถุดิบตามมาตรา 87 (3) หรือ (4) มูลค่าของฐานภาษีให้ถือตามราคาตลาดของสินค้าในวันที่ความรับผิดเกิดขึ้น

(4) การขายสินค้าที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (5) และภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าอันทำให้ผู้รับโอนสินค้ามีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (2) มูลค่าของฐานภาษีให้ถือราคาตลาดตามสภาพหรือปริมาณของสินค้าที่เป็นอยู่ในวันที่ความรับผิดเกิดขึ้น

(5) การขายสินค้าในกรณีผู้ประกอบการมีสินค้าคงเหลือ ๓ วันเลิกประกอบกิจการ มูลค่าของฐานภาษีให้ถือตามราคาต้นทุนของสินค้าในวันที่ได้มา แต่ถ้าเป็นทรัพย์สินที่ผู้ประกอบการมิได้ในวันประกอบกิจการให้ถือตามราคาตลาดของทรัพย์สินในวันเลิกประกอบกิจการ

ราคาตลาดตามมาตรา นี้ ให้ถือราคาเฉลี่ยของราคาตลาดที่ซื้อขายกันตามความเป็นจริงทั่วไปในวันที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามที่ได้มีการตรวจสอบราคาตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ไม้อาจทราบราคาตลาดได้แน่นอนให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อให้ได้มาซึ่งราคาตลาดได้

มาตรา 79/4 ในกรณีที่มูลค่าของฐานภาษีที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้า การให้บริการ หรือการนำ เข้าเป็นเงินตราต่างประเทศ ให้คำนวณเงินตราต่างประเทศนั้นเป็นเงินตราไทยตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ได้รับเงินตราต่างประเทศจากการขายสินค้าหรือการให้บริการและได้มีการขายเงินตราต่างประเทศที่ได้รับซ่านั้นเป็นเงินตราไทยในเดือนที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ให้ถือเงิน

LIART

เงินตราไทยจากการขายนั้น เป็นมูลค่าของฐานภาษีที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการแล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีนำเข้าสินค้าให้คำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้านำเข้าที่เป็นเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยตามอัตราที่กรมศุลกากรใช้คำนวณเพื่อเรียกเก็บอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(3) ในกรณีอื่นนอกจาก (1) หรือ (2) ให้ถืออัตราเงินเฉลี่ยซึ่งธนาคารพาณิชย์รับซื้อ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณไว้ในวันทำการสุดท้ายของเดือนที่ความวิตกในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น เป็นอัตราสำหรับคำนวณมูลค่าของฐานภาษีที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายสินค้าหรือการให้บริการแล้วแต่กรณี

มาตรา 79/5 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากกิจการบางประเภทที่การตรวจสอบฐานภาษีกระทำได้ยาก ให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจกำหนดมูลค่าของฐานภาษีและจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มของกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการเหมา ทั้งนี้ ตามประเภทและขนาดของกิจการ และตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้เจ้าพนักงานประเมินแจ้งการกำหนดมูลค่าของฐานภาษี และจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการจดทะเบียน หากผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เห็นด้วย ให้ยื่นคำคัดค้านต่ออธิบดีภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการกำหนดดังกล่าว

ให้อธิบดีวินิจฉัยคำคัดค้านและแจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งยื่นคำคัดค้านภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับคำคัดค้านคำวินิจฉัยของอธิบดีให้เป็นที่สุด

LIRT

การยื่นคำตัดสินไม่เป็นการทุเลาการชำระภาษีตามที่เจ้าพนักงาน
ประเมินกำหนด

มาตรา 79/6 ฐานภาษีสำหรับการนำเข้าและการขายซึ่งอา
ยุบตามประเภทและชนิดที่อธิบดีกำหนดโดยอนุวัติวิธี
ให้ เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) สำหรับการนำเข้า ให้เป็นไปตามมาตรา 79/2
- (2) สำหรับการขาย ได้แก่มูลค่าของอาสุบที่ได้มาจากการหัก
จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากจำนวนเต็มของราคาขายปลีกของอาสุบ โดยให้
คำนวณจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มตามอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่รวมอยู่ในจำนวนเต็มของ
ราคาขายปลีก

มาตรา 79/7 ฐานภาษีสำหรับการนำเข้า และการขายซึ่งน้ำมัน
ดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (1) สำหรับการนำเข้า ให้เป็นไปตามมาตรา 79/2
- (2) สำหรับการขาย
  - (ก) กรณีน้ำมันดิบให้เป็นไปตามมาตรา 79
  - (ข) กรณีผลิตภัณฑ์น้ำมันแต่ละชนิด ได้แก่มูลค่าของ
ผลิตภัณฑ์น้ำมันชนิดนั้นที่ได้มาจากการหักจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มออกจากจำนวน
เต็มของราคาขายปลีกของผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าว โดยให้คำนวณจำนวนภาษี
มูลค่าเพิ่มตามอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่รวมอยู่ในจำนวนเต็มของราคาขายปลีก
ราคาขายปลีกของผลิตภัณฑ์น้ำมันแต่ละชนิดตามวรรคหนึ่ง ให้
คำนวณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

LIRT

คำว่า "น้ำมันดิบ" หมายความว่า น้ำมันดิบตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม เว้นแต่ชนิดที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรก็ได้

คำว่า "ผลิตภัณฑ์น้ำมัน" หมายความว่า น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบิน น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่น ก๊าซปิโตรเลียมเหลว และผลิตภัณฑ์น้ำมันอื่น ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่คณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดได้กำหนดราคาขายปลีกไว้

มาตรา 79/8 ฐานภาษีสำหรับการขายสินค้า การให้บริการหรือการนำเข้าสินค้าที่มีได้บัญญัติไว้ในส่วนนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา และในพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ฯลฯ ๆ เนื่องการคำนวณมูลค่าของฐานภาษีสำหรับกิจการดังกล่าวด้วยก็ได้

ส่วน 4

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 80 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 10.0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา 80/2

- (1) การขายสินค้า
- (2) การให้บริการ
- (3) การนำเข้า

อัตราภาษีตามวรรคหนึ่งให้ลดลงได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องกำหนดอัตราภาษีให้เป็นอัตราภาษีเดียวกันสำหรับการขายสินค้า การให้บริการและการนำเข้าทุกกรณี

LIRT

มาตรา 80/1 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การส่งออกสินค้าที่มีใช้การส่งออกสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (3)

(2) การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการให้บริการนอกร้านในต่างประเทศ ตามประเภท หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการให้บริการนอกร้านในต่างประเทศ ให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย

(3) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และสำหรับกรณีที่การให้บริการกระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศ ให้เสียในอัตราภาษีร้อยละ 0 เฉพาะในกรณีที่ประเทศนั้น ๆ ได้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 สำหรับการให้บริการดังกล่าวที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยด้วย

(4) การขายสินค้าหรือการให้บริการกับกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งนี้เฉพาะกรณีที่ไปปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(5) การขายสินค้าหรือการให้บริการกับองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สภานานาชาติ สหประชาชาติ สหประชาชาติ

LIRT

สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ทั้งนี้ เฉพาะการขาสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(6) การขาสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าที่ขังกับคลังสินค้าที่ขังที่บน ระหว่างคลังสินค้าที่ขังกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ใน เขตอุตสาหกรรมส่งออก หรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ใน เขตอุตสาหกรรมส่งออกไม่ว่าจะอยู่ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเดียวกันหรือไม่ ทั้งนี้ เฉพาะการขาสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

คลังสินค้าที่ขังตามวรรคหนึ่งให้หมายความถึง คลังสินค้าที่ขังที่บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา 80/2 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 2.5 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขาสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักร ซึ่งกิจการดังกล่าวต้องคำนวณเสีภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/17

อัตราภาษีตามวรรคหนึ่งให้ลดลงได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อต้องกำหนดอัตราภาษีให้เป็นอัตราภาษีเดียวกันสำหรับการขาสินค้า และการให้บริการทุกกรณี

ส่วนที่ 5

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 81 ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การขาสินค้าที่มีใช้การส่งออก หรือการให้บริการดังต่อไปนี้

LIRT

(ก) การขายพืชผลทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น ลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก พืช เหง้า ดอก หัว ผัก เมล็ด หรือส่วนอื่น ๆ ของพืช และวัตถุพลอยได้จากพืช ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสด หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียหายเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่งด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือ ด้วยการจัดทำหรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียหายเป็นการขายปลีกหรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้น หรือด้วยวิธีอื่น ขี้มูลสัตว์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสีข้าว แต่ไม่รวมถึงไม้ซุง ไม้คั้น หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเลื่อยไม้ หรือผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะหรือหีบห่อ ที่ทำเป็นอุตสาหกรรม ตามลักษณะ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ข) การขายสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตและในกรณีสัตว์ไม่มีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเนื้อ ส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ ไข่ น้านมและวัตถุพลอยได้จากสัตว์ ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสดหรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียหายเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่งด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือ ด้วยการจัดทำหรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียหายเป็นการขายปลีกหรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้น หรือด้วยวิธีอื่น แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อ ที่ทำเป็นอุตสาหกรรม ตามลักษณะ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ค) การขายปู

(ง) การขายปลาแป้น อาหารสัตว์

(จ) การขายอาหารหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์

เพื่อบำรุงรักษาป้องกัน ทำลายหรือกำจัดศัตรูหรือโรคของพืชและสัตว์

LIRT

(ง) การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน
 (ข) การให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาของทางราชการ
 สถานศึกษาคตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือ
 โรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(ค) การให้บริการที่เป็นงานทางศิลปะและวัฒนธรรม
 ในสาขา และลักษณะการประกอบกิจการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ด) การให้บริการการประกอบโรคศิลป์ การสอบบัญชี
 การว่าความหรือการประกอบวิชาชีพอิสระอื่นตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติ
 รัฐมนตรี ทั้งนี้ เฉพาะวิชาชีพอิสระที่มีกฎหมายควบคุมการประกอบวิชาชีพ
 อิสระนั้น

(จ) การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลตาม
 กฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ฉ) การให้บริการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการ
 ทั้งนี้ ในสาขา และลักษณะการประกอบกิจการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ช) การให้บริการท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ ส่วนสมัคร

(ซ) การให้บริการตามสัญญาจ้างแรงงาน

(ฅ) การให้บริการจัดแห่งขึ้นกีฬาสัมพันธ์

(ณ) การให้บริการของนักแสดงสาธารณะ ทั้งนี้ เฉพาะ

บริการในสาขาและลักษณะการประกอบกิจการตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติ
 รัฐมนตรี

(ณ) การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร ทั้งนี้ ไม่รวมถึง
 การรับขนส่งโดยอากาศยาน

LIRT

(ค) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งมิใช่เป็นการขนส่งโดยอากาศยานหรือเรือเดินทะเล

(ค) การให้บริการเช่าอสังหาริมทรัพย์

(ง) การให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้

ไม่รวมถึงบริการที่เป็นการพาณิชย์ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นการหารายได้หรือผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นกิจการสาธารณูปโภคหรือไม่ก็ตาม

(ก) การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่มีกำไร

(ข) การขายสินค้าหรือการให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนาหรือการสาธารณกุศลในประเทศโดยเฉพาะ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจำหน่ายทางอื่น

(ง) การขายสินค้าหรือการให้บริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(2) การนำเข้าสินค้าดังต่อไปนี้

(ก) สินค้าตาม (1) (ก) ถึง (ง)

(ข) สินค้าจากต่างประเทศที่นำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ทั้งนี้ เฉพาะสินค้าที่ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(ค) สินค้าที่จำหน่ายประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรม

(ง) สินค้าซึ่งนำเข้า และอยู่ในอากรขาออกของศุลกากรแล้วได้ส่งกลับออกไปต่างประเทศ โดยได้คืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

LIRT

(3) การส่งออกซึ่งสินค้า หรือบริการของผู้ประกอบการ
จดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/17

การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการตามมาตรา
11 อธิบดีจะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรพิจารณากำหนดลักษณะของ
กิจการและเงื่อนไขในการประกอบกิจการที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรานี้ก็ได้อ
และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศค่าวินิจฉัย
ของคณะกรรมการดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และหากกิจการนั้นมิได้
เป็นไปตามลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนด กิจการนั้นจะไม่ได้รับยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา

มาตรา 81/1 ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าหรือ
ให้บริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และกิจการดังกล่าวมีมูลค่าของ
ฐานภาษีไม่เกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม ตามที่กำหนดโดย
พระราชกฤษฎีกา ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดจำนวนมูลค่าของฐาน
ภาษีของกิจการขนาดย่อมให้แตกต่างกันในกิจการแต่ละประเภทไม่ได้ แต่
จำนวนมูลค่าของฐานภาษีที่กำหนดจะต้องไม่น้อยกว่า 600,000 บาทต่อปี

มาตรา 81/2 กิจการใดได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามส่วนนี้
หรือตามกฎหมายอื่น ให้ผู้ประกอบการได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามหมวดนี้
แต่อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำรายงานตามส่วน 11 ก็ได้อ

มาตรา 81/3 ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการที่ได้รับการยกเว้น
ภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้ มีสิทธิแจ้งต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนดเพื่อขอ
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวดนี้ได้ โดยต้อง
คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3

LIRT

- (1) กิจการขายสินค้าตามที่ระบุไว้ในมาตรา 81 (1) (ก) ถึง (ง)
- (2) กิจการขนาดย่อมตามมาตรา 81/1
- (3) กิจการอื่นตามมาตรา 81 ตามที่กำหนดโดย

พระราชกฤษฎีกา

เมื่อผู้ประกอบการทามวรรคหนึ่ง ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 (2) แล้ว ผู้ประกอบการดังกล่าวจะเลิกเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้ต่อเมื่อได้ใช้สิทธิถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/10 (3) และอธิบดีได้สั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

ส่วน 6

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีและการคำนวณภาษี

มาตรา 82 ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

- (1) ผู้ประกอบการ
- (2) ผู้นำเข้า

มาตรา 82/1 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

(1) ในกรณีที่ผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักรและได้ขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นปกติธุระโดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร ได้แก่ ตัวแทนดังกล่าว

(2) ในกรณีที่การขายสินค้าหรือการให้บริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในมาตราหรือละ 0 ตามมาตรา 80/1 (5) ถ้าภายหลังได้มีการ

LIRT

โอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าหรือโอนสิทธิในบริการนั้นไปให้กับบุคคลที่มีประสงค์การ
สหประชาชาติ ทบวงการค้าอันพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต
สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ได้แก่ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิ
ในบริการดังกล่าว

(3) ในกรณีสินค้านำเข้าที่จำหน่ายประเภทวีในภาคว่าด้วยของ
ที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้น
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ค) ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากร
ตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร ได้แก่

(ก) ผู้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายว่าด้วยพิธีศุลกากร

(ข) ผู้รับโอนสินค้า ถ้ามีการโอนสินค้าดังกล่าว

(4) ในกรณีที่มีการควบกิจการ ได้แก่ ผู้ที่ควบกิจการ
เข้าด้วยกันและผู้ประกอบการใหม่

(5) ในกรณีโอนกิจการ ได้แก่ ผู้โอนและผู้รับโอน

มาตรา 82/2 ในกรณีผู้ประกอบการอยู่นอกราชอาณาจักร ให้ผู้
มีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ รวมตลอดถึง ลูกจ้าง หรือผู้ทำการ
แทนซึ่งมีอำนาจในการจัดการแทนโดยตรงหรือโดยปริยายที่อยู่ในราชอาณาจักร
เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มร่วมกับบุคคลตามมาตรา 82

มาตรา 82/3 ภาษีได้บังคับตามมาตรา 82/7 มาตรา 82/8
มาตรา 82/9 และมาตรา 82/17 ให้ผู้ประกอบการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
โดยคำนวณจากภาษีขาย หักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี

หากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้ผู้ประกอบการชำระภาษีเท่ากับ
ส่วนต่างนั้น

หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ให้เป็นเครดิตภาษีและให้ผู้ประกอบการนั้นมียกข้อได้รับคืนภาษีหรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามส่วน ๘

ภาษีซื้อที่มีให้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีตามวรรคหนึ่ง เพราะมีเหตุจำเป็นตามที่อธิบดีกำหนด ให้มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีหลังจากนั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกใบกำกับภาษี

มาตรา ๘๒/๔ ภาษีได้บังคับตามมาตรา ๘๑/๕ มาตรา ๘๑/๖ และมาตรา ๘๑/๗ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียน เรือเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเมื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยคำนวณจากฐานภาษีตามส่วน ๓ และอัตราภาษีตามส่วน ๔

บทบัญญัติมาตรานี้ มิได้เป็นการห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะเสนอหรือแสดงราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้แจ้งให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทราบด้วยหรือไม่ก็ตาม

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน เรือเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามมาตรา นี้ ย่อมเป็นภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน เรือถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่น เรือเก็บตามมาตรา นี้ เนื่องจากการซื้อสินค้าหรือรับบริการมาเพื่อใช้ในการประกอบกิจการของตน ย่อมเป็นภาษีซื้อของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น

มาตรา ๘๒/๕ ภาษีซื้อในการนี้ตั้งต่อไป ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๘๒/๓

(1) กรณีไม่มีใบกำกับภาษีหรือไม่อาจแสดงใบกำกับภาษีได้่า มีการชำระภาษีซื้อ เว้นแต่จะเป็นกรณีมีเหตุอันสมควรตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(2) กรณีใบกำกับภาษีมีข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(3) ภาษีซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องกับโดยตรงกับการประกอบกิจการของผู้ประกอบการตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(4) ภาษีซื้อเกิดจากราชจ่ายเนื่องการรับรองหรือเปิดคารอื่นมีลักษณะท่านองได้เช่นกันตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(5) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีซึ่งออกโดยผู้ที่ไม่มีสิทธิออกใบกำกับภาษีตามส่วน 10

(6) ภาษีซื้อตามข้ออธิบดีกำหนดโดยอนุมีติรัฐมนตรี

มาตรา 82/6 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการ ทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้มา หรือได้รับมาในการประกอบกิจการของตนไปใช้ หรือจะใช้ในกิจการทั้งสองประเภท ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นเฉลี่ยภาษีซื้อที่จะนำมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 82/7 สำหรับกิจการประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นการเหมาตามมาตรา 79/5 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เจ้าพนักงานประเมินหรืออธิบดีกำหนดไว้เป็นการเหมานั้น แต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ในส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2

LIRT

มาตรา 82/8 ในการชื้อหาซื้อตามประเภทและชนิดที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา 79/6 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ โดยให้คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 79/6 (2) ของส่วน 3 และอัตราภาษีตามส่วน 4 สำหรับการชื้อหาซื้อทุกทอด

มาตรา 82/9 ในการชื้อหาน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามมาตรา 79/7 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ โดยให้คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 79/7 (2) (ก) หรือ (ข) ของส่วน 3 และอัตราภาษีตามส่วน 4 สำหรับการชื้อหาซื้อทุกทอด

มาตรา 82/10 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการ และได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แล้ว ต่อมาหากมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้น อันเป็นเหตุให้ภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวนำภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่เพิ่มขึ้นนั้นมารวมในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็นภาษีขายของคนในเคียนภาษีที่ได้ออกใบเพิ่มนี้ตาม มาตรา 86/9

(1) มีการเพิ่มราคาสินค้าที่ขาย เนื่องจากสินค้าเกินกว่าจำนวนที่ตกลงซื้อหรือขายกัน จำนวนราคาสินค้ามีผลลดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(2) มีการเพิ่มราคาค่าบริการเนื่องจากให้บริการเกินกว่าข้อกำหนดที่ตกลงกัน จำนวนราคาค่าบริการมีผลลดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบเพิ่มพื้นที่ นำภาษีมูลค่าเพิ่ม
 ปรากฏตามใบเพิ่มพื้นที่ดังกล่าวมาหักออกในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดย
 ถือเป็นภาษีซื้อของคนในเดือนภาษีที่ได้รับใบเพิ่มพื้นที่นั้น

มาตรา 82/11 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือ
 บริการและได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา
 7/3 แล้ว ต่อมาหากมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้น
 เป็นเหตุให้ภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการมีจำนวนลดลง
 กว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวนำภาษีขายที่
 คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการที่ลดลงนั้นมาหักออกในการคำนวณภาษี
 ค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็นภาษีซื้อของคนในเดือนภาษีที่ได้ออกใบลดหนี้ตาม
 มาตรา 86/10

(1) มีการลดราคาสินค้าที่ขายเนื่องจากสินค้ามีข้อบกพร่องที่
 หนักเกิน สินค้าชำรุดเสียหาย หรือขาดจำนวน ค่ารวมราคาสินค้ามีตนขาด
 กว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(2) มีการลดราคาค่าบริการเนื่องจากการให้บริการมีข้อ
 ผิดที่ตกลงกัน บริการขาดจำนวน ค่ารวมราคาค่าบริการมีตนขาดสูงกว่า
 เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(3) ได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนมาเนื่องจากสินค้าชำรุดบกพร่อง
 ตรงตามตัวอย่าง ไม่ตรงตามคำพรรณนา หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดี
 กำหนด

(4) มีการบอกละเมิดสัญญาบริการเนื่องจากเหตุและตามเงื่อนไข
 บัญชีกำหนดใบลดหนี้ดังกล่าวมารวมในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็น
 ภาษีซื้อของคนในเดือนภาษีที่ได้รับใบลดหนี้

มาตรา 82/12 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้า หรือให้บริการ และได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา 82/3 แล้ว ต่อมาหากมีหนี้สูญเกิดขึ้นจากการขายสินค้าหรือการให้บริการ และการจำหน่ายหนี้สูญดังกล่าวได้เป็นไปตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำภาษีขายที่คำนวณจากส่วนของหนี้สูญดังกล่าวมาหักออกในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็นภาษีซื้อของตนในเดือนภาษีที่ได้มีการจำหน่ายหนี้สูญ

การคำนวณส่วนของหนี้สูญเพื่อนำมาหักโดยถือเป็นภาษีซื้อตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

หนี้สูญรวมใดที่ได้จำหน่ายไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับชำระในภายหลังให้นำภาษีซื้อตามวรรคหนึ่งที่คำนวณจากส่วนของหนี้สูญที่ได้รับชำระดังกล่าวมารวมในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็นภาษีขายในเดือนภาษีที่ได้รับชำระ

มาตรา 82/13 ในการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (5) และภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้า หรือโอนสิทธิในบริการอันเป็นเหตุให้ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในบริการที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (2) เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อมีความรับผิดชอบในการเสียภาษีเกิดขึ้น โดยให้คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 79/3 (4) ของส่วน 3 และอัตราภาษีตามมาตรา 80

มาตรา 82/14 ในกรณีที่มีผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร
และได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการ
ชั่วคราว โดยไม่ได้จดทะเบียนขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามมาตรา 85/3 หรือ
ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้น
ในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบการดังกล่าวเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และชำระภาษี
มูลค่าเพิ่มเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีเกิดขึ้น โดยให้คำนวณจากฐานภาษี
ตามส่วน 8 และอัตราภาษีตามมาตรา 80 หรือมาตรา 80/1 แล้วแต่กรณี

มาตรา 82/15 ให้ผู้นำเข้าเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและชำระภาษี
อากรบริษัสนำเข้าเมื่อความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยให้
คำนวณจากฐานภาษีตามส่วน 3 และอัตราภาษีตามมาตรา 80

มาตรา 82/16 ในการนำเข้าสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาค
ท้ายของที่ได้วิงออกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยนิกิตอัตราศุลกากร และ
ภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าอันเป็นเหตุที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
ผู้รับโอนสินค้าที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/1 (3) เสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่มและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อความรับผิดในการเสียภาษี
มูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นโดยให้คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 79/2 (2) ของส่วน
และอัตราภาษีตามมาตรา 80

มาตรา 82/17 เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ
ประกอบกิจการเฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการในราชอาณาจักร
กิจการดังกล่าวมีมูลค่าของฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการ
ปกติตามมาตรา 81/1 แต่ไม่เกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีซึ่งได้คำนวณ
เป็นหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ให้ผู้ประกอบการดังกล่าว
เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากฐานภาษีในเดือนภาษี ตามอัตราภาษีที่
กำหนดไว้ในมาตรา 80/2

ในการคำนวณฐานภาษีตามวรรคหนึ่ง มิให้นำมาตรา 79
วรรคสาม (3) มาใช้บังคับ

ห้ามมิให้ผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งซึ่งได้จดทะเบียนภาษีมูลค่า
เพิ่มเกินภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามมาตรา 82/4 หรือ
ออกใบกำกับภาษี

เมื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๗๙ ให้เจ้าพนักงาน
ประเมิน มีอำนาจกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของการประกอบกิจการ
ตามวรรคหนึ่งได้ และให้นำมาตรา 79/5 มาใช้บังคับ

มาตรา 82/18 บทบัญญัติมาตรา 82/17 มิได้เป็นการห้าม
ผู้ประกอบการที่จะใช้สิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในมาตรา 82/3 แต่
เมื่อใช้สิทธิดังกล่าวแล้ว จะขอให้นำมาตรา 82/17 มาใช้บังคับอีกไม่ได้

มาตรา 82/19 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้เสียภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/17 แจ้งให้อธิบดีทราบในกรณีและภายในกำหนด
เวลาดังต่อไปนี้

(1) สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะคำนวณเสีย
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 ให้แจ้งต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(2) สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต่อมาได้มูลค่าของฐาน
ภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามตรา
ในมาตรา 82/17 ให้แจ้งต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มูลค่าของ
ฐานภาษีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 และไม่มีสิทธิคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/17 ต่อไป

ในกรณาคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคสอง ห้ามมิให้นำภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่นเรียกเก็บในขณะที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/17 มาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3

ส่วน 7

การยื่นแบบและการชำระภาษี

มาตรา 83 ภายใต้มัญฉับมาตรา 83/1 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่นเป็นเดือนภาษีพร้อมกับชำระภาษีถ้ามี ไม่ว่าจะได้ขายสินค้าหรือให้บริการในภณภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม

การยื่นแบบแสดงรายการภาษี และการชำระภาษีสำหรับเดือนถัดไป ให้ยื่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีให้ยื่นและชำระเป็นการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี ให้แยกยื่นและชำระเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะยื่นคำร้องต่ออธิบดีให้มียื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอ

LIRT

ท้องที่แห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ๘ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดตามวรรคสามก็ได้ และเมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่เดือนภาษีที่อธิบดีกำหนด เป็นต้นไป

ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามวรรคหนึ่ง หากมีเจตนาภาษีหรือมีภาษีที่ต้องชดเชยให้ดำเนินการตามส่วน ๘

มาตรา ๘๓/๑ สำหรับกิจการบางประเภทและหรือบางขนาด ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นบุคคลธรรมดา อาจตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีตามช่วงเวลาภาษี โดยให้แต่ละช่วงเวลาภาษีมีกำหนดไม่เกินสามเดือนก็ได้

และเมื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าช่วงเวลาภาษีแต่ละช่วงตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเป็นเดือนภาษีสำหรับกิจการนั้น ๆ

มาตรา ๘๓/๒ เมื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๘๒/๑ (๑) (๓) (๔) หรือ (๕) และมาตรา ๘๒/๒ มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเช่นเดียวกับผู้ประกอบการจดทะเบียน

มาตรา ๘๓/๓ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี แทนหรือร่วมกับผู้ประกอบการจดทะเบียน

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นคนที่ไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ได้แก่ ผู้อนุบาลหรือผู้พิทักษ์วิญญูคนแรก

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้นำเข้า เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งถึงแก่ความตาย ได้แก่ ผู้จัดการมรดก ทายาทหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก

LIRT

(3) ในกรณีที่มีผู้ประกอบการจดทะเบียน เป็น คณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล
ผู้ต้นก ผู้อำนาจการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะบุคคลที่มีช
นิติบุคคลนั้น

(4) ในกรณีที่มีผู้ประกอบการจดทะเบียน เป็น นิติบุคคล ผู้ต้นก
กรรมการผู้อำนาจการ ผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการ

(5) ในกรณีที่มีผู้ประกอบการจดทะเบียน เป็น นิติบุคคลเล็กเกินโดยมี
การชำระบัญชี ได้แก่ ผู้ชำระบัญชีและกรรมการ ผู้อำนาจการ ผู้จัดการ
หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิก
นิติบุคคลนั้น

มาตรา 83/4 ภายใต้อำนาจบังคับส่วน 13 และส่วน 14 ในกรณี
ผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่ว่า
การคลาดเคลื่อนนั้นจะเป็นเหตุให้จำนวนภาษีในเดือนภาษีเปลี่ยนแปลงไปหรือ
ไม่ก็ตาม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม
ครั้งหนึ่ง พร้อมกับชำระภาษีถ้ามี ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยยื่น ณ สถานที่
อื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ก่อน

มาตรา 83/5 ในกรณีขาดตลาด ให้ผู้ทอดตลาดซึ่งขาด
ตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม
ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องเสีย

ให้ผู้มีหน้าที่นำส่งตามวรรคหนึ่ง นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มโดยยื่น
การลงแบบนำส่งภาษีที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่และกำหนดเวลาดำเนิน
การไว้ตามมาตรา 52 และให้นำมาตรา 54 และมาตรา 55 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

ให้ผู้ทอดตลาดที่เป็นส่วนราชการ ออกใบเสร็จรับเงินให้กับผู้ซื้อ
ในการขายทอดตลาด และจัดทำสำเนาให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มี
หน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

ในกรณีที่ส่วนราชการขายทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่
ถูกยึดตามกฎหมายวิธีอื่นนอกจากการขายทอดตลาด ให้นำความใน
มาตรานี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ตามวรรคสาม และวรรคสี่
ให้ถือเป็นใบกำกับภาษี เว้นแต่ ใบเสร็จรับเงินที่ส่วนราชการออกให้ในการ
ขายทอดตลาด ทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา
82/17 ไม่ให้ถือเป็นใบกำกับภาษี

มาตรา 83/6 เมื่อมีการชำระราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ
ให้กับผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ ให้ผู้จ่ายเงินค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการมีหน้าที่
นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการมีหน้าที่เสียภาษี

(1) ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรซึ่งได้เข้ามาประกอบ
กิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และไม่ได้
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 85/3

(2) ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการในต่างประเทศและได้มีการรับ
บริการนั้นในราชอาณาจักร

(3) ผู้ประกอบการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้นำมาตรา 83/5 วรรคสองมาใช้บังคับ

มาตรา 83/7 ในการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ได้เสียภาษี
มูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 ให้ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในการ
มีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียตามมาตรา 82/13 ภายใน

LIRT

อนุมัติรับนับแต่วันที่มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น ณ ที่ว่าการ
อำเภอท้องที่ที่บุคคลนั้นมีภูมิลำเนา

ให้นำมาตรา 83/5 วรรคสองมาใช้บังคับ

มาตรา 83/8 ภายหลังบังคับมาตรา 83/9 ให้ผู้นำเข้าที่มีหน้าที่
เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ยื่นใบขนสินค้าตามแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดต่อ
เจ้าพนักงานศุลกากร ณ ด้านศุลกากรตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
และชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงานศุลกากร พร้อมกับชำระอากร
ขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

ในกรณีนำเข้าสินค้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมาย
ว่าด้วยศุลกากรหรือในกรณีนำเข้าเครื่องจักร หรือวัตถุดิบเพื่อใช้ในการผลิต
เพื่อการส่งออกของผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ
ลงทุนผู้นำเข้าจะวางเงินประกัน หลักประกัน หรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเพื่อเป็น
ประกันภาษีมูลค่าเพิ่มแทนการชำระภาษีก็ได้

วิธีการประกันและการถอนประกัน ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

ในการนำเข้าสินค้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับ
ยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยนิกคัตตราศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ค) ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรตาม
กฎหมายว่าด้วยนิกคัตตราศุลกากร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา 82/1
(3) ยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง พร้อมกับชำระอากร
ขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา 83/9 ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่นำเข้าเข้าไปในคลังสินค้า
 ที่ตั้งบนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ถ้าภายหลัง
 สินค้านั้นได้ปล่อยออกจากคลังสินค้าที่ตั้งบนโดยมิใช่เพื่อส่งออกหรือได้มีการนำ
 สินค้าออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออกโดยมิใช่เพื่อส่งออก ให้ผู้นำเข้าที่มี
 หน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยื่นใบขนสินค้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มต่อเจ้าพนักงาน
 ศุลกากร พร้อมทั้งการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา 83/10 ในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(1) สำหรับสินค้าที่นำเข้า ให้กรมศุลกากรเรียกเก็บเพื่อกรม
 สรรพากร และในกรณีของศุลกากรตามมาตรา 78/2 (3) ให้กรมศุลกากรหัก
 ภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมเบี้ยปรับเงินเพิ่มเพื่อกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดี
 กำหนด

(2) สำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการที่ต้องเสียภาษี
 สรรพสามิตด้วย ให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บเพื่อกรมสรรพากร

ส่วน 8

เครดิตภาษีและการชดเชยคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 84 เครดิตภาษีที่เหลืออยู่ในแต่ละเดือนภาษีจากกา
 รคำนวณภาษีตามมาตรา 82/3 ให้ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนมีสิทธินำไปชำระ
 ภาษีมูลค่าเพิ่มได้ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดย
 พระราชกฤษฎีกา หรือมีสิทธิขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีนั้น
 ตามมาตรา 83 หรือมาตรา 83/1 เว้นแต่ในกรณีที่มีการยื่นแบบแสดงรายกา
 ภาษีเพิ่มเติมเพราะการยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา
 83/4 ก็ให้มีสิทธิขอคืนพร้อมกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเพิ่มเติม

LIRT

มาตรา 84/1 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้าหรือการให้บริการให้กระทำได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการในกรณีที่มิใช่ภาษีต้องคืน แต่ประกอบการจดทะเบียนเป็นมิได้ขอคืนตามมาตรา 84 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีภายในสามปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับเดือนภาษานั้น

(2) การขายสินค้าหรือการให้บริการในกรณีอื่น ให้ยื่นคำร้องขอคืนภาษีภายในสามปีนับแต่วันที่ชำระภาษี

คำร้องขอคืนภาษีให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอคืนภาษีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้ยื่นคำร้องขอคืนภาษี ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำร้องขอคืนภาษีเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีรวมกัน ก็ให้ยื่นคำร้องขอคืนภาษีรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ หรือ ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด ตามมาตรา 83 วรรคสี่ และในกรณีที่ผู้ขอคืนภาษีมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้ยื่นคำร้องขอคืน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ของผู้ขอคืนมีภูมิลำเนา

มาตรา 84/2 การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าในกรณีดังต่อไปนี้ ให้กระทำได้ตามเงื่อนไขดังนี้

(1) ในกรณีที่ผู้นำเข้ามีข้อโต้แย้งตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือเป็นคดีในศาล การขอคืนภาษีให้กระทำภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการวินิจฉัยข้อโต้แย้งอากรขาเข้า เป็นหนังสือ หรือนับแต่วันที่ที่ตามินภาษานี้ที่สุคนธ์แล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีผู้นำเข้าที่มีได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ชำระภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว และต่อมาได้ส่งสินค้ากลับออกไป การขอคืนภาษีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่กำหนดไว้สำหรับขอคืนอากรขาเข้า

คำร้องขอคืนภาษีตามมาตรา ๗ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีผู้ขอคืนภาษีเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนให้ยื่นคำร้องขอคืน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ตามที่กำหนดในมาตรา 84/1 วรรคสาม และในกรณีผู้ขอคืนภาษีมิได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้ยื่นคำร้องขอคืน ณ ด้านศุลกากรขาเข้า

มาตรา 84/3 การคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้ผู้ได้รับคืนภาษีได้รับดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 4 ทศ

ส่วน 9

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 85 ผู้ประกอบการซึ่งจะเริ่มประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ ให้มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนวันเริ่มประกอบกิจการ

คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดและให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ถ้าผู้ประกอบการมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

LIRT

การยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและการออกใบทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่มให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
และให้ผู้ประกอบการดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนนับแต่วันที่ระบุไว้
ในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 85/1 ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าหรือ
ให้บริการต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(1) สำหรับผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้
บริการและมีมูลค่าของฐานภาษีในการประกอบกิจการเกินมูลค่าของฐานภาษี
ของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 81/1
ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในสามสิบวันนับแต่

(ก) วันที่มูลค่าของฐานภาษีในการประกอบกิจการ เกิน
มูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม สำหรับกรณีที่มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมไว้แล้ว หรือ

(ข) วันที่พระราชกฤษฎีกาใช้บังคับ สำหรับกรณีที่มีการ
ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมขึ้นใหม่
หรือมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกากำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการ
ขนาดย่อมน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก่อน

(2) สำหรับผู้ประกอบการที่ได้แจ้งต่ออธิบดีเพื่อเสียภาษีมูลค่า
เพิ่ม ตามมาตรา 81/3 ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในสามสิบ
วันนับแต่วันที่ได้แจ้งต่ออธิบดี

ให้นำมาตรา 85 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับ
มาตรา 85/2 ให้ตัวแทนตามมาตรา 82/1 (1) เป็นผู้
ที่รับผิดชอบในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการที่อยู่นอก
ราชอาณาจักรด้วย

LIRT

มาตรา 85/3 ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ไม่ต้องจดทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่ม

(1) ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และเข้ามาประกอบ
กิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว

(2) ผู้ประกอบการที่ให้บริการจากต่างประเทศและได้มีการใช้
บริการนั้นในราชอาณาจักร

(3) ผู้ประกอบการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเมื่อมีเหตุอัน
สมควร

อธิบดีจะผ่อนผันให้ผู้ประกอบการตาม (1) หรือ (3) ซึ่งการ
ประกอบกิจการของผู้ประกอบการดังกล่าวมีลักษณะ และวิธีการตามที่อธิบดี
กำหนด มีสิทธิขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราวก็ได้

การยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว และการออก
ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจ
กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จะพิจารณากำหนดว่า การเข้ามาประกอบ
กิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรอย่างใด เป็นการเข้ามา
ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว

มาตรา 85/4 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนแสดงใบทะเบียน
มูลค่าเพิ่มไว้ ณ ที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายในสถานประกอบการเป็นรายสถาน
ประกอบการ

มาตรา 85/5 ในกรณีที่ใบทะเบียนมูลค่าเพิ่มสูญหาย
ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำขอรับ

LIRT

บทแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

การยื่นคำขอและการออกใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว ให้ถือเป็นใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 85/8 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในสาระสำคัญ เช่น เปลี่ยนแปลงชื่อสถานประกอบการ ประเภทกิจการ ประเภทสินค้าหรือบริการ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

การแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการตามวรรคหนึ่ง และการออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เปลี่ยนแปลงรายการแล้ว ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 85/7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดประสงค์จะเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติม ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ก่อนวันเปิดสถานประกอบการเพิ่มเติมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อขอรับใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสถานประกอบการนั้น

ในการเปิดสถานประกอบการบางแห่ง ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายในสิบห้าวันนับจากวันเปิดสถานประกอบการ

LIRT

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ปิดสถานประกอบการ คืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการนั้น ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้พร้อมกับการแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ให้นำมาตรา 85/6 วรรคสองมาใช้บังคับ

มาตรา 85/8 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดประสงค์จะย้ายสถานประกอบการให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ก่อนวันย้ายสถานประกอบการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ย้ายสถานประกอบการแจ้งการเปิดสถานประกอบการแห่งใหม่ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการแห่งใหม่ตั้งอยู่ก่อนวันเปิดสถานประกอบการแห่งใหม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อขอรับใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสถานประกอบการแห่งใหม่นั้น พร้อมกับคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการเดิม

ให้นำมาตรา 85/6 วรรคสองมาใช้บังคับ

มาตรา 85/9 ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดลักษณะและเงื่อนไขของสถานประกอบการที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดตั้งขึ้น เป็นการชั่วคราวเป็นสถานประกอบการเฉพาะกิจได้

สถานประกอบการชั่วคราวที่มีลักษณะ และเงื่อนไขเป็นสถานประกอบการเฉพาะกิจตามที่อธิบดีกำหนด ไม่ให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการที่อยู่ในบังคับของมาตรา 85/6 มาตรา 85/7 และมาตรา 85/8 แต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งจัดตั้งสถานประกอบการเฉพาะกิจจะต้องทำรายงานและปฏิบัติตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 85/10 ให้ผู้ประกอบภารจดทะเบียนดังกล่าวนี้ มีสิทธิขอให้อธิบดีสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้

(1) ในกรณีที่ผู้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมไว้แล้ว ได้แก่ผู้ประกอบภารจดทะเบียนซึ่งกิจการของตนมีมูลค่าของฐานภาษีต่ำกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา เป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าสามปีก่อนการขอถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ในกรณีที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกากำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมให้สูงขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ก่อน ได้แก่ผู้ประกอบภารจดทะเบียนซึ่งกิจการของตนมีมูลค่าของฐานภาษีก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกา ต่ำกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าสามปี

(3) ในกรณีที่ผู้ประกอบภารจดทะเบียนได้แจ้งต่ออธิบดีเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81/3 ได้แก่ผู้ประกอบภารจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยนับแต่วันที่ผู้นั้น เริ่มเป็นผู้ประกอบภารจดทะเบียน และต้องมีมูลค่าของฐานภาษีของกิจการต่ำกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

(4) ในกรณีที่ผู้ประกอบภารจดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/17 ซึ่งกิจการของตนมีมูลค่าของฐานภาษีต่ำกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่าระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก่อนการขอถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การใช้สิทธิขอให้อธิบดีสั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

กฎกระทรวงตาม (3) จะกำหนดระยะเวลาให้แตกต่างกันในกิจการแต่ละประเภทก็ได้ แต่ระยะเวลาที่กำหนดจะต้องไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา 85/11 กิจการใดที่ผู้ประกอบการได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว และมีมูลค่าของฐานภาษีสูงกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 81/1 แต่ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกากำหนดค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมสูงกว่าที่กำหนดไว้ก่อน ซึ่งมีผลทำให้มูลค่าของฐานภาษีของกิจการดังกล่าวต่ำกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมที่กำหนดขึ้นใหม่ให้การจดทะเบียนของผู้ประกอบการนั้นยังคงมีผลต่อไป เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้ใช้สิทธิตามมาตรา 85/10 (2) และ (4) ของให้อธิบดีสั่งถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 85/12 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดประสงค์จะหยุดประกอบกิจการชั่วคราวเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการหยุดประกอบกิจการชั่วคราว ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่หยุดประกอบกิจการชั่วคราว

มาตรา 85/13 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดประสงค์จะโอนกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการโอนกิจการและการเปลี่ยนแปลงรายการทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มถ้ามี หรือแจ้งการโอนและแจ้งการเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 85/15 แล้วแต่กรณีตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ก่อนวันโอนกิจการ ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

LIRT

ในกรณีที่ผู้รับโอนกิจการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน ให้ผู้รับโอนแจ้งการรับโอนกิจการ และการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดบัญชีมูลค่าเพิ่มถ้ามี ๓ สถานที่ที่ผู้รับโอนได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันรับโอนกิจการ และในกรณีที่ผู้รับโอนไม่ใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียนให้ผู้รับโอนยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันรับโอนกิจการ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ผู้รับโอนประกอบกิจการดังกล่าวต่อเนื่องไปพลางก่อนได้

ให้นำมาตรา 85/15 วรรคสองมาใช้บังคับในกรณีที่เป็นการโอนกิจการทั้งหมด

มาตรา 85/14 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นนิติบุคคลใดประสงค์จะควบเข้ากัน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 85/15 ตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้นิติบุคคลใหม่ซึ่งได้ควบเข้ากันยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนนิติบุคคลใหม่

มาตรา 85/15 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดเลิกประกอบกิจการ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นแจ้งการเลิกกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายในสิบห้าวันนับจากวันเลิกประกอบกิจการ

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เลิกกิจการคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้พร้อมกับการแจ้งเลิกประกอบกิจการ

มาตรา 85/16 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย ให้ความเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนของผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวสิ้นสุดลง และให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก

LIRT

ที่รับผิดชอบในการดำเนินการพิจารณากิจการของผู้ตายมีสิทธิประกอบกิจการต่อไปได้อีกไม่
เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนถึงแก่ความตาย แต่ต้องแจ้ง
ให้นายทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มทราบถึงความตายของผู้ประกอบกิจการจดทะเบียน
โดยเร็วที่สุด

ในกรณีที่ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกที่รับผิดชอบในการดำเนินการ
ของผู้ตายใช้สิทธิดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก
ดังกล่าวมีสิทธิและความรับผิดชอบในฐานะผู้ประกอบกิจการจดทะเบียน และในกรณี
ที่มีเหตุอันสมควรผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกนั้นอาจขอให้อธิบดีสั่งขยายเวลาที่
กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งใช้โดยแสดงเหตุผลความจำเป็นต่ออธิบดี ให้อธิบดีมี
อำนาจสั่งขยายเวลาได้ตามที่เห็นสมควร จะสั่งกำหนดเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกที่รับผิดชอบในการดำเนินการ
ของผู้ตายมิใช้สิทธิดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก
ดังกล่าวคืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ตาย ณ สถานที่ที่จะเป็นภาษี
มูลค่าเพิ่มภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนถึงแก่ความ

หากผู้จัดการมรดกหรือทายาทประสงค์จะประกอบกิจการของผู้
ประกอบกิจการจดทะเบียนที่ถึงแก่ความตายต่อไป ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาท
นั้นมีสิทธิขอโอนกิจการของผู้ประกอบกิจการจดทะเบียนได้ตามแบบ หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดและให้นำมาตรา 85/13 วรรคสอง
มาใช้บังคับโดยอนุโลม และเมื่ออธิบดีได้สั่งให้โอนกิจการแล้ว ให้สิทธิของ
ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกตามมาตราหนึ่งสิ้นสุดลง

ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทที่รับโอนกิจการ คืนใบทะเบียน
ภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ตาย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับ
การแจ้งเปลี่ยนแปลงรายการทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือการยื่นคำขอ
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วแต่กรณี และในกรณีที่ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก

LIRT

รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของผู้ตายได้ใช้สิทธิดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
 ตั้งแต่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือระยะเวลาที่อธิบดีได้ขยายให้ตาม
 วรรคสองแล้วไม่มีผู้จัดการมรดก หรือทายาทขอโอนกิจการของผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนตามวรรคสี่ ให้ผู้ควบคุมครองทรัพย์สินมรดกที่รับผิดชอบในการดำเนิน
 กิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ถึงแก่ความตาย คินบทยะเป็นภาษี
 ค่าเพิ่ม ๗ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายในสิบห้าวันนับแต่วัน
 กำหนดดังกล่าว

มาตรา 85/17 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดกระทำผิดบทบัญญัติ
 หมวดนี้ อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้
 ประกอบการจดทะเบียนนั้นได้และให้แจ้งการเพิกถอนดังกล่าวให้ผู้ประกอบการ
 ทราบเป็นหนังสือ

ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งคินบทยะเป็นภาษี
 ค่าเพิ่ม ๗ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ ภายในเจ็ดวันนับแต่
 วันที่ได้รับแจ้งการเพิกถอน

มาตรา 85/18 ในกรณีที่อธิบดีสั่งถอนทะเบียนตามมาตรา
 85/10 หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกประกอบกิจการตามมาตรา
 85/15 หรือในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนถึงแก่ความตายและผู้ควบคุมครอง
 ทรัพย์สินมรดกที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของผู้ตายได้ใช้สิทธิดำเนินการแต่
 มาสิทธิดำเนินการสิ้นสุดลงโดยไม่มีผู้จัดการมรดก หรือทายาทขอโอน
 กิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ถึงแก่ความตายตามมาตรา 85/16 หรือ
 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนถูกสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 มาตรา 85/17 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้ควบคุมครองทรัพย์สินมรดก
 รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของผู้ตายดังกล่าว แล้วแต่กรณียังคงต้อง

LIRT

รับผิดชอบในฐานะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อไปจนกว่าอธิบดีจะสั่งปิดชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/19
 มาตรา 85/19 ในกรณีดังต่อไปนี้ให้อธิบดีสั่งปิดชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- (1) เมื่ออธิบดีสั่งถอนทะเบียนตามมาตรา 85/10
- (2) เมื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกประกอบกิจการตามมาตรา 85/15
- (3) เมื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนตายและไม่มีผู้จัดการมรดกหรือทายาทยื่นขอโอนกิจการของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ถึงแก่ความตายตามมาตรา 85/16
- (4) เมื่ออธิบดีสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/17

ให้อธิบดีแจ้งคำสั่งปิดชื่อให้ผู้ประกอบการจดทะเบียน ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกทราบเป็นหนังสือโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกที่รับผิดชอบในการดำเนินกิจการของผู้ตายและได้ใช้สิทธิดำเนินกิจการตามมาตรา 85/16 พ้นความรับผิดชอบในฐานะผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ยื่นคดีมีคำสั่งปิดชื่อออกจากทะเบียน

ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ให้อธิบดีแจ้งการตัดชื่อออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นต่อนายทะเบียนนิติบุคคลตามกฎหมายนั้น ภายในสามสิบวัน และให้นายทะเบียนดังกล่าวแจ้งการเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ในทะเบียนโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ส่วน 10

ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้

มาตรา 86 ภายใต้บังคับมาตรา 86/1 มาตรา 86/2 และ มาตรา 86/8 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำใบกำกับภาษีและสำเนาใบกำกับภาษีสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการทุกครั้ง และต้องจัดทำในทันทีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น พร้อมทั้งให้ส่งมอบใบกำกับภาษีนั้นแก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ ส่วนสำเนาใบกำกับภาษี ให้เก็บรักษาไว้ตามมาตรา 87/3

ผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราวตามมาตรา 85/3 จะออกใบกำกับภาษีได้ต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ใบกำกับภาษีให้ออกเป็นรายละเอียดประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การออกใบกำกับภาษี โดยตัวแทนในนามของผู้ประกอบการ จดทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 86/1 ห้ามมิให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ ออกใบกำกับภาษี

- (1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักร และได้ให้ตัวแทนของตนออกใบกำกับภาษีแทนตนตามมาตรา 86/2
- (2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่รับสินค้าก่อนนำออกขายทอดตลาด หรือขายโดยวิธีอื่นโดยบุคคลอื่นตามมาตรา 83/5
- (3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา 83/6 (3)

LIRT

มาตรา 86/2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดที่อยู่นอกราชอาณาจักร และมีตัวแทนทำการแทนตน หากประสงค์จะให้ตัวแทนของตนออกใบกำกับภาษี ในนามของตน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีตาม ระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ให้ตัวแทนที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ขอและได้รับอนุมัติแล้วออก ใบกำกับภาษีแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และให้ตัวแทนดังกล่าวมีหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่นเดียวกับและร่วมกับผู้ประกอบการจดทะเบียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษี

มาตรา 86/3 ในการขายทอดตลาดตามมาตรา 83/5 ให้ผู้ ทอดตลาดที่มีชื่อส่วนราชการซึ่งชาวทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียนออก ใบกำกับภาษีหรือใบรับตามมาตรา 105 แล้วแต่กรณี ในนามของผู้ประกอบการ จดทะเบียนเจ้าของทรัพย์สิน

มาตรา 86/4 ภาษีได้บังคับตามมาตรา 86/5 และมาตรา 86/6 ใบกำกับภาษีต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบกำกับภาษี" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ จดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี และในกรณีที่ตัวแทนเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีใน นามของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 86 วรรคสี่ หรือมาตรา 86/2 หรือผู้ทอดตลาดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียน ตามมาตรา 86/3 ให้ระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ของตัวแทนนั้นด้วย
- (3) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ
- (4) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของ เล่มถ้ามี

LIRT

- (5) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือบริการ
- (6) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้าหรือของ
บริการโดยให้แยกออกจากมูลค่าของสินค้าและหรือของบริการให้ชัดเจน
- (7) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี
- (8) ข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด

ราชการในใบกำกับภาษี ให้ทำเป็นภาษาไทย เป็นหน่วยเงินตรา
ไทยและใช้ตัวเลขไทยหรืออารบิก เว้นแต่ในกิจการบางประเภทที่มีความ
จำเป็นต้องทำเป็นภาษาต่างประเทศหรือเป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศ ให้
กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดี

ใบกำกับภาษีอาจออกรวมกันสำหรับการขายสินค้า หรือการให้
บริการหลายอย่างก็ได้ เว้นแต่อธิบดีจะได้กำหนดให้การออกใบกำกับภาษี
สำหรับสินค้าหรือบริการบางอย่างหรือหลายอย่าง ต้องกระทำแยกต่างหาก
โดยมิให้รวมไว้ในใบกำกับภาษีเดียวกันกับรายการอื่น

มาตรา 86/5 ใบกำกับภาษีดังต่อไปนี้ อธิบดีอาจกำหนดให้มี
รายการเป็นอย่างอื่นได้

- (1) ใบกำกับภาษีของสินค้าหรือบริการเฉพาะอย่างตามมาตรา
86/1
- (2) ใบกำกับภาษีของธาสูบตามมาตรา 79/6 หรือน้ำมันดิบ
อะมัลติคัทน้ำมันตามมาตรา 79/7
- (3) ใบกำกับภาษีที่อธิบดีอนุมัติให้ทำเป็นภาษาต่างประเทศหรือ
เป็นหน่วยเงินตราต่างประเทศตามมาตรา 86/4 วรรคสอง
- (4) ใบกำกับภาษีของสินค้าหรือบริการอื่นตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา 86/6 เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าในลักษณะขายปลีกหรือประกอบกิจการให้บริการในลักษณะบริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก อธิบดีมีอำนาจกำหนดลักษณะและหรือเงื่อนไขของการประกอบกิจการดังกล่าวให้เป็นกิจการค้าปลีก และในกิจการค้าปลีกการแสดงราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการจะต้องเป็นการแสดงราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก มีสิทธิออกใบกำกับภาษีอย่างย่อได้ แต่ตัวแทนของผู้ประกอบการจดทะเบียนจะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อไม่ได้

ใบกำกับภาษีอย่างย่อต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบกำกับภาษี" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อหรือชื่อย่อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบกำกับภาษี

(3) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษี และหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี

(4) ชื่อ ชนิด ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของสินค้าหรือบริการ

(5) ราคาสินค้าหรือราคาค่าบริการ โดยต้องมีข้อความระบุชัดเจนว่าได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว

(6) วัน เดือน ปี ที่ออกใบกำกับภาษี

(7) ข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด

ชื่อ ชนิดหรือประเภทของสินค้าตามวรรคหนึ่งจะออกเป็นรหัสก็ได้ โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องแจ้งรหัสให้อธิบดีทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวันก่อนวันใช้รหัสนั้น

รายการในใบกำกับภาษีอย่างย่อ ให้ทำเป็นภาษาไทย เป็นหน่วย
เงินตราไทย และใช้ตัวเลขไทยหรืออารบิค เว้นแต่ในกิจการบางประเภทที่มี
ความจำเป็นต้องทำเป็นภาษาต่างประเทศ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจาก
อธิบดี

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการค้าปลีก ซึ่งประสงค์
จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ให้ยื่นคำ
ขออนุมัติต่ออธิบดีและการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตาม
กำหนดระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการใช้เครื่อง
บันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกำหนด

ให้นำมาตรา 86/4 วรรคสามมาใช้บังคับในการออกใบกำกับภาษี
ตามมาตรานี้

มาตรา 86/7 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการอย่างอื่น
ซึ่งมิใช่เป็นกิจการค้าปลีก ซึ่งมีความประสงค์จะออกใบกำกับภาษีอย่างย่อและ
หรือใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 86/6 จะขออนุมัติ
ต่ออธิบดีพร้อมกับแสดงเหตุผลและความจำเป็นก็ได้ และในการอนุมัติ อธิบดี
จะกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 86/8 เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ
จดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการรายย่อย อธิบดีมีอำนาจ
กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขของการประกอบกิจการดังกล่าวให้เป็นกิจการ
รายย่อย

ในการประกอบกิจการรายย่อย ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่
ประกอบกิจการรายย่อยไม่จำเป็นต้องออกใบกำกับภาษี สำหรับการขายสินค้าหรือ
การให้บริการที่มีมูลค่าครั้งหนึ่งไม่เกินจำนวนเงินตามที่อธิบดีกำหนด แต่

LIRT

จำนวนเงินดังกล่าวจะต้องไม่เกินหนึ่งพันบาท ทั้งนี้ วันและผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการจะเรียกร้องให้ออกใบกำกับภาษี และให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่จะให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการรายย่อยปฏิบัติ ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 86/9 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ขายสินค้าหรือให้บริการไปแล้ว แต่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มใหม่เนื่องจากมูลค่าของสินค้าหรือบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นเพราะเหตุการณ์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 82/10 ออกใบเพิ่มหนี้ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในเดือนภาษีที่เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น วันแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถออกใบเพิ่มหนี้ได้ทันในเดือนภาษีที่เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ก็ให้ออกใบเพิ่มหนี้ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในเดือนภาษีถัดจากเดือนที่มีเหตุการณ์เกิดขึ้น

ใบเพิ่มหนี้ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบเพิ่มหนี้" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ออกใบเพิ่มหนี้ และในกรณีที่ตัวแทน เป็นผู้ออกใบเพิ่มหนี้ในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 86 วรรคสี่ หรือมาตรา 86/2 ให้ระบุชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของตัวแทนนั้นด้วย
- (3) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ
- (4) วัน เดือน ปี ที่ออกใบเพิ่มหนี้
- (5) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเดิมรวมทั้งหมายเลขลำดับของเล่มถ้ามี มูลค่าของสินค้าหรือบริการที่แสดงไว้ในใบกำกับภาษีดังกล่าว มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการ ผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสองและจำนวนภาษีที่เรียกเก็บเพิ่มสำหรับส่วนต่างนั้น

LIRT

- (6) ค่าอชิบารสิน ๗ ถึงสาเหตุในการออกใบเพิ่มหนี้
 (7) ข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด

ให้นำมาตรา 86/4 วรรคสองมาใช้บังคับ และให้ถือว่าใบเพิ่มหนี้
 ใหม่นี้เป็นใบกำกับภาษี

มาตรา 86/10 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้ขายสินค้าหรือ
 บริการไปแล้ว แต่ต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มใหม่เนื่องจากมูลค่าของสินค้า
 หรือบริการมีจำนวนลดลงเพราะเหตุการณ์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 82/11
 ออกใบลดหนี้ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการในเดือนภาษีที่เหตุการณ์ดังกล่าว
 เกิดขึ้น วันแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถออกใบลดหนี้ได้ทันในเดือนภาษี
 ที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

ใบลดหนี้ต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) คำว่า "ใบลดหนี้" ในที่ที่เห็นได้เด่นชัด
- (2) ชื่อ ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการ
 จทะเบียนที่ออกใบลดหนี้ และในกรณีที่ตัวตนเป็นผู้ออกใบลดหนี้ในนามของผู้
 ประกอบการจดทะเบียนตามมาตรา 86 วรรคสี่ หรือมาตรา 86/2 ให้ระบุ
 ที่อยู่ และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของตัวตนนั้นด้วย
- (3) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ
- (4) วัน เดือน ปี ที่ออกใบลดหนี้
- (5) หมายเลขลำดับของใบกำกับภาษีเดิม รวมทั้งหมายเลข
 ของเล่มถ้ามี มูลค่าของสินค้าหรือบริการที่แสดงไว้ในใบกำกับภาษี
 เดิม มูลค่าที่ถูกต้องของสินค้าหรือบริการ ผลต่างของจำนวนมูลค่าทั้งสอง
 จำนวนภาษีที่ใช้คืนสำหรับส่วนต่างนั้น
- (6) ค่าอชิบารสิน ๗ ถึงสาเหตุในการออกใบลดหนี้
- (7) ข้อความอื่นที่อธิบดีกำหนด

LIRT

ให้นำมาตรา 86/4 วรรคสองมาใช้บังคับ และให้ถือว่าใบลดหนี้ ตามมาตรา^{นี้}เป็นใบกำกับภาษี

มาตรา 86/11 ในกรณีที่มีการซื้อชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน ออกจากทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เพราะผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกประกอบกิจการ หรือเพราะอธิบดีสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการจดทะเบียน อธิบดีจะอนุญาตให้ผู้ประกอบการนั้นออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ต่อไปเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะหยุดประกอบกิจการ ก็ได้ แต่ผู้รับอนุญาตดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 86/12 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้จัดทำใบกำกับภาษี หรือใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้แล้ว ต่อมาหากได้รับการร้องขอจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการซึ่งทำใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้สูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้ให้กับผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทนใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้ ให้มีรายการเช่นเดียวกับใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้แล้วแต่กรณี โดยให้มีข้อความระบุไว้ในที่ที่เห็นได้ชัดว่า เป็นใบแทนและออกเพิ่มแทน ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ฉบับใด

มาตรา 86/13 ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการจดทะเบียน หรือมิใช่ผู้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีได้ตามหมวดนี้ ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้

บุคคลใดออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิจะออกตามกฎหมาย บุคคลนั้นต้องรับผิดชอบในภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้นั้นเสมือนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

มาตรา 86/14 ใบเสร็จรับเงินที่กรมสรรพากรออกให้สำหรับารรับชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/6 หรือตามมาตรา 83/7 และใบเสร็จรับเงินที่กรมศุลกากร หรือกรมสรรพสามิตออกให้ในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรมสรรพากรตามมาตรา 83/10 (1) หรือ (2) ให้ถือเป็นใบกำกับภาษี

ส่วน 11

การจัดทำรายงานและการเก็บรักษาหลักฐานและเอกสาร

มาตรา 87 ภายใต้บังคับมาตรา 87/1 และมาตรา 87/2 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่จัดทำรายงานเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้

- (1) รายงานภาษีขาย
  - (2) รายงานภาษีซื้อ
  - (3) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการขายสินค้า
  - (4) รายงานสินค้าและวัตถุดิบ และรายงานมูลค่าของฐานภาษี เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/17
- รายงานที่ต้องจัดทำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้จัดทำเป็นรายงานประกอบการ

LIRT

วิธีลงรายการในรายงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และการลงรายการให้ลงภายในสามวันทำการนับแ
วันที่ได้มาหรือจำหน่ายออกไปซึ่งสินค้าหรือบริการนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณี
จำเป็น อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา 87/1 ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเหมาะสม อธิบดีโดย
อนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำรายงานแตกต่างไป
จากที่กำหนดในมาตรา 87 ก็ได้

มาตรา 87/2 ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ตัวแทนของผู้
ประกอบการจดทะเบียนจัดทำรายงานเกี่ยวกับกิจการที่ตนทำการแทนได้ตามที่
เห็นสมควร แม้ว่าตัวแทนนั้นจะมีได้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

การจัดทำรายงานของตัวแทนตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามแบบ
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 87/3 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดง
รายการภาษีและชำระภาษี และผู้ที่มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงานตามบทบัญญัติใน
ส่วนนี้ เก็บและรักษา รายงาน ใบกำกับภาษี สำเนาใบกำกับภาษี
พร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงรายงานดังกล่าว หรือเอกสารอื่นที่อธิบดี
กำหนดไว้ ณ สถานที่ประกอบการที่จัดทำรายงานนั้นหรือสถานที่อื่นที่อธิบดี
กำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือวัน
ที่รายงานแล้วแต่กรณี เว้นแต่

(1) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว
ตามมาตรา 85/3 การเก็บรักษารายงานและ เอกสารดังกล่าวให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด แต่ระยะเวลาดังกล่าว
ต้องไม่เกินกว่าห้าปี

LIRT

(2) ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนเลิกประกอบการ ให้
 ประกอบการจดทะเบียน หรือผู้มีหน้าที่อื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระ
 ภาษี หรือผู้มีหน้าที่ต้องจัดทำรายงาน เก็บและรักษารายงานและเอกสาร
 งบกำไรขาดทุนที่ตนมีหน้าที่ต้องเก็บรักษาอยู่ในวันเลิกประกอบการต่อไปอีก
 สองปี

(3) ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนเก็บและรักษาไว้เกินห้าปีก็ได้ แต่ต้องไม่เกินเจ็ดปี

การเก็บใบกำกับภาษีและ เอกสารหลักฐานอื่นที่ใช้ประกอบการลง
 รายงานภาษีหรือตามมาตรา 87 (2) ให้จัดเก็บเรียงตามลำดับและตรงตาม
 รายการให้รายงานและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี
 กำหนด

ส่วน 12

อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

มาตรา 88 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม
 บัญชีปรับและเงินเพิ่มตามหมวดนี้ ในเมื่อ

(1) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่น
 แบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี หรือแบบใบอนดินค้าภายในเวลาที่
 กฎหมายกำหนด

(2) เจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษี
 แบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี หรือแบบใบอนดินค้าโดยแสดง
 จำนวนภาษีที่ต้องเสียต่ำกว่าความเป็นจริง

LIRT

(3) ผู้มีหน้าที่เสียหายไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอมตอบคำถามของเจ้าพนักงานประเมินโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(4) ผู้ประกอบการไม่สามารถแสดงใบกำกับภาษีในกรณีภาษีซื้อ หรือสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขาย พร้อมทั้งหลักฐานอื่นเพื่อการคำนวณภาษีหรือการเครดิตภาษี หรือ

(5) ผู้ประกอบการไม่เก็บสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขาย และหลักฐานต่าง ๆ ประกอบการลงรายงานตามที่กฎหมายกำหนดไว้

(6) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่าผู้ประกอบการซึ่งต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 มิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 88/1 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มเบื้องต้นและเงินเพิ่มตามหมวดนี้ ในเมื่อปรากฏว่าบุคคลใดออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิที่จะออกตามกฎหมายตามมาตรา 86/13 โดยให้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษีมูลค่าเพิ่มตามจำนวนที่ปรากฏในใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้นั้นได้

มาตรา 88/2 เมื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา 88 และมาตรา 88/1 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

(1) จัดทำรายการลงในแบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี หรือแบบใบขนสินค้าตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้อง เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้อื่นแบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี หรือแบบใบขนสินค้า

(2) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบแสดงรายการภาษี แบบนำส่งภาษี หรือแบบใบขนสินค้า เพื่อให้ถูกต้อง

(3) ประเมินภาษีในกรณีที่มีหลักฐานแสดงว่า ผู้ประกอบการเสียภาษีหรือแสดงมูลค่าของฐานภาษีต่ำกว่าความเป็นจริง

(4) กำหนดมูลค่าที่ควรได้รับ โดยพิจารณาถึงฐานะความเป็นอยู่หรือพฤติการณ์ของผู้ประกอบการหรือสถิติการค้าของผู้ประกอบการเองหรือของผู้ประกอบการที่กระทำกิจการทำนองเดียวกัน หรือพิจารณาจากหลักเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงมูลค่าที่ได้รับได้โดยสมควร

(5) แก้ไขเปลี่ยนแปลงมูลค่าของสินค้าที่ซื้อหรือของค่าบริการจากการรับบริการแล้วแต่กรณี เมื่อมีกรณีตามมาตรา 88 (3) (4) หรือ (5)

(6) ประเมินภาษีตามที่รู้เห็นหรือพิจารณาว่าถูกต้อง เมื่อมีกรณีตามมาตรา 88 (3) (4) หรือ (5) โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (1) ถึง (4) ก็ได้

ในการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานประเมินเมื่อมีกรณีตามมาตรา 88 (6) ให้ถือว่าผู้ประกอบการซึ่งต้องยื่นค่าของจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 แต่มิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีความรับผิดชอบในการเสียภาษีเสมือนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียน

มาตรา 88/3 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจเข้าไปในสถานประกอบการของผู้ประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือไม่ หรือในสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้อง ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบการ และทำการตรวจสอบเพื่อให้ทราบว่าการประกอบการได้ปฏิบัติตามโดยถูกต้องตามบทบัญญัติในหมวดนี้หรือไม่ ในการนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจสั่งผู้ประกอบการหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้

LIRT

ปฏิบัติกรเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ
อันควรแก่เรื่อง และมีอำนาจยึดเอกสารหลักฐานเหล่านั้นมาตรวจสอบ
ได้ส่วนได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานประเมินแสดง
บัตรประจำตัว พร้อมทั้งหนังสือหรือหลักฐานต่อผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อเข้าไปทำการ
ตรวจสอบ

มาตรา 88/4 ในการดำเนินการของเจ้าพนักงานประเมินใน
ส่วนนี้ เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจออกหมายเรียกผู้มีหน้าที่เสียภาษี ผู้ทำ
การแทน หรือพยาน กับมีอำนาจสั่งบุคคลเหล่านั้นให้นำบัญชี เอกสารหรือ
หลักฐานอื่นอันควรแก่เรื่องมาตรวจสอบได้ส่วนได้ หรือออกคำสั่งให้พยานตอบ
คำถามเป็นหนังสือ แต่จะต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วัน
ที่ได้รับหมายเรียก หรือได้รับคำสั่ง

มาตรา 88/5 เมื่อเจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตามมาตรา 88 หรือมาตรา 88/1 แล้ว ให้แจ้งการประเมินเป็นหนังสือ
ไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือบุคคลตามมาตรา 88/1 ในกรณีนี้ผู้มีหน้าที่
เสียภาษีหรือบุคคลตามมาตรา 88/1 จะใช้สิทธิอุทธรณ์การประเมินตาม
บทบัญญัติในส่วน 2 ของหมวด 2 ลักษณะ 2 ก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่
เจ้าพนักงานประเมินได้ทำการประเมินเพราะเหตุตามมาตรา 88 (3)
ห้ามมิให้อุทธรณ์

มาตรา 88/6 การประเมินของเจ้าพนักงานประเมิน ให้กระทำ
ได้ภายในกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(1) สำหรับผู้ประกอบการ

(ก) ห้าปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาอื่นแบบแสดงรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่รัฐมนตรีหรืออธิบดี หรือ เลื่อนออกไป แล้วแต่วันใดจะเป็นวันหลัง ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสีย ภาษีได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(ข) ห้าปีนับแต่วันที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการ ภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีหลังวัน สุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (ก) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้าย แห่งกำหนดเวลาอื่นแบบแสดงรายการภาษี

(ค) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาอื่นแบบแสดง รายการภาษี ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมิได้ยื่นแบบแสดง รายการภาษี หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษีเท็จโดยมีเจตนาหลีกเลี่ยงหรือ หนายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีตามหมวดนี้ หรือยื่นแบบแสดงรายการภาษี โดยแสดงฐานะภาษีต่ำกว่ามูลค่าที่ผู้ประกอบการได้รับหรือพึงได้รับ เป็นจำนวน เกินกว่าร้อยละสี่สิบห้าของฐานภาษีที่แสดงในแบบแสดงรายการภาษี

(2) สำหรับผู้นำเข้าซึ่งมิใช่ผู้ประกอบการห้าปีนับแต่วันยื่นบริ ษณสินค้า

(3) สำหรับผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/5 มาตรา 83/6 หรือมาตรา 83/7 ห้าปีนับแต่วันนั้นกำหนดเวลานำส่งเงินภาษี มูลค่าเพิ่ม

ส่วน 13
 เบี้ยปรับ-เงินเพิ่ม

มาตรา 89 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี หรือบุคคลตามมาตรา 86/18 เสีย เบี้ยปรับในกรณีและตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ประกอบกิจการโดยมิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85 หรือมาตรา 85/1 หรือประกอบกิจการเมื่อถูกตั้งเงินกถอนโทษเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/17 แล้ว ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสียในเดือนภาษีตลอดระยะเวลาที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือเป็นเงินหนึ่งพันบาทต่อเดือนภาษีแล้วแต่อย่างใดจะมากกว่า

(2) มิได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือแบบนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีที่ต้องเสีย หรือนำส่งในเดือนภาษี

(3) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อในเดือนภาษีที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนหรือที่นำส่งคลาดเคลื่อน

(4) ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดอันเป็นเหตุให้จำนวนภาษีขายหรือจำนวนภาษีซื้อในเดือนภาษีที่แสดงไว้คลาดเคลื่อนไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของจำนวนภาษีขายที่แสดงไว้ขาดไปหรือจำนวนภาษีซื้อที่แสดงไว้เกินไป

(5) มิได้จัดทำใบกำกับภาษีและส่งมอบให้แก่ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการตามที่กำหนดใน ส่วน 10 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี

(6) ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยไม่มีสิทธิที่จะออกตามกฎหมายตามมาตรา 86/13 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้

(7) นำใบกำกับภาษีปลอม ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนมาใช้ในการคำนวณภาษีให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษีนั้น
ในกรณีใบกำกับภาษีที่ผู้ได้รับประโยชน์ไม่สามารถนำพิสูจน์ได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ออกใบกำกับภาษี ให้ถือว่าเป็นใบกำกับภาษีปลอม

(8) มิได้เก็บสำเนาใบกำกับภาษีในกรณีภาษีขายไว้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เสียเบี้ยปรับอีกหรือสองเท่าของจำนวนภาษีตามใบกำกับภาษี

(9) มิได้เก็บใบกำกับภาษีในกรณีภาษีซื้อที่ใช้เครดิตภาษีในการคำนวณภาษีไว้ตามที่กฎหมายกำหนด ให้เสียเบี้ยปรับอีกหรือสองเท่าของจำนวนภาษีที่นำมาเครดิตนั้น

(10) มิได้ทำรายงานตามที่กฎหมายกำหนด หรือรายงานอื่นตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 87/1 หรือมีสินค้าขาดจากรายงานสินค้าและวัตถุดิบให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษีซึ่งคำนวณจากฐานภาษีที่ได้ทำรายงานหรือมิได้ลงรายการในรายงานให้ถูกต้อง

เบี้ยปรับตามมาตรานี้อาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา 89/1 บุคคลใดไม่ชำระภาษีหรือนำส่งภาษีให้ครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้เสียเงินเพิ่มอีกหรือละ 1.5 เปอร์เซ็นต์ของเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาขึ้นแบบแสดงรายการภาษีหรือยื่นแบบนำส่งภาษีตามส่วน 7 จนถึงวันชำระภาษีหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องชำระหรือนำส่ง

มาตรา 89/2 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากร เบื้องปรับและเงินเพิ่มตามหมวดนี้ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วน 14

บทกำหนดโทษ

มาตรา 90 บุคคลดังต่อไปนี้ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

- (1) ผู้ไม่จัดส่งสำเนาสัญญาหรือเอกสารตามมาตรา 77/4 (2)
- (2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งภาษีซื้อตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 82/6
- (3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83 หรือมาตรา 83/1
- (4) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83/2
- (5) ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 83/3
- (6) ผู้มีหน้าที่นำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มไม่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/5 มาตรา 83/6 หรือมาตรา 83/7
- (7) ผู้นำเข้าไม่ยื่นใบขนสินค้าตามมาตรา 83/8 หรือมาตรา 83/9

LIRT

- (8) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการ
เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/6
- (9) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่คืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตามมาตรา 85/7 วรรคสาม มาตรา 85/8 วรรคสอง มาตรา 85/15
วรรคสอง หรือมาตรา 85/17 วรรคสอง
- (10) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการย้ายสถานประกอบการ
ตามมาตรา 85/8 วรรคหนึ่ง
- (11) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ทำรายงานหรือไม่ปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดสำหรับสถานประกอบการเฉพาะกิจ
ตามมาตรา 85/9 วรรคสอง
- (12) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการหยุดประกอบกิจการ
ชั่วคราวตามมาตรา 85/12
- (13) ผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้จัดการมรดก หรือทายาทของ
ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่คืนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/16
วรรคสามหรือวรรคห้า
- (14) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ออกใบกำกับภาษีเป็นรายละเอียด
ประกอบการตามมาตรา 86 วรรคสาม
- (15) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษีโดยไม่
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 86/2
วรรคสอง
- (16) ผู้ประกอบการจดทะเบียนออกใบกำกับภาษี ใบกำกับภาษี
อย่างย่อ ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ โดยมีรายการไม่ครบถ้วนหรือรายการ
อื่นไม่เป็นไปตามที่กำหนด หรือไม่แนกใบกำกับภาษี ตามมาตรา 86/4

มาตรา 86/5 มาตรา 86/6 มาตรา 86/7 มาตรา 86/8 มาตรา 86/10
หรือมาตรา 86/11

(17) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ออกใบแทนใบกำกับภาษี ใบแทน
ใบเพิ่มหนี้ หรือใบแทนใบลดหนี้ หรือออกใบแทนเอกสารดังกล่าวโดยมี
รายการไม่ครบถ้วน หรือรายการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 86/12

(18) ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสินค้าเกินจากรายการสินค้าและ
วัตถุดิบตามมาตรา 87

(19) ผู้ประกอบการจดทะเบียนจงใจไม่เก็บและรักษาใบกำกับภาษี
หรือสำเนาใบกำกับภาษี หรือเก็บรักษาเอกสารดังกล่าวโดยไม่เรียงตาม
ลำดับหรือไม่ตรงตามรายงานหรือไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 87/3

มาตรา 90/1 บุคคลดังต่อไปนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
ที่ระบุไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(1) ตัวแทนและเลขไม่ค่าเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนของ
ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรตามมาตรา 85/2

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แสดงใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตามมาตรา 85/4

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเปิดสถานประกอบการ
เพิ่มเติมหรือปิดสถานประกอบการตามมาตรา 85/7 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการโอนกิจการบางส่วน
หรือการรับโอนกิจการตามมาตรา 85/13

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่แจ้งการเลิกหรือการโอนกิจการทั้งหมดตามมาตรา 85/13 หรือมาตรา 85/15 วรรคหนึ่ง

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนจัดทำรายงานโดยไม่เป็นไปตามแบบหรือไม่จัดทำเป็นรายงานประกอบการ หรือลงรายการไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 87 หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 87/1

(7) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรจัดทำรายงานโดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา 87/2

มาตรา 90/2 บุคคลดังต่อไปนี้ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ผู้ประกอบการใดซึ่งมีหน้าที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มประกอบกิจการโดยไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 มาตรา 85/13 วรรคสอง หรือมาตรา 85/14

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่จัดทำใบกำกับภาษีหรือสำเนาใบกำกับภาษีหรือจัดทำแล้วไม่ส่งมอบให้ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการตามมาตรา 86 วรรคหนึ่ง หรือไม่จัดทำใบกำกับภาษีหรือสำเนาใบกำกับภาษีและไม่ได้ส่งมอบให้ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการตามที่ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการเรียกร้องตามมาตรา 86/8 วรรคสอง

(3) ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งตัวตรวจออกใบกำกับภาษีที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 86 วรรคสอง

(4) ตัวแทนออกใบกำกับภาษีในนามของผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 86 วรรคสี่

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามมาตรา 86/8 วรรคหก

(6) ผู้ไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 88/4

(7) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา 82/19 (2) มาตรา 90/3 บุคคลดังต่อไปนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรออกใบกำกับภาษีโดยไม่มีสิทธิตามมาตรา 86/2 วรรคสอง

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินโดยไม่ได้รับอนุมัติตามมาตรา 86/8 วรรคหก หรือมาตรา 86/7

(3) ผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่จัดทำรายงานตามมาตรา 87 หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 87/1

(4) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรไม่จัดทำรายงานตามมาตรา 87/2

(5) ผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานประเมินหรือขัดคำสั่งของเจ้าพนักงานประเมินตามมาตรา 88/3 วรรคหนึ่ง

มาตรา 90/4 บุคคลดังต่อไปนี้ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ
ที่ระบุไว้ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่
สองพันบาทถึงสองแสนบาท

(1) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลักเล็งหรือพยายาม
หลักเล็งภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้โดยไม่มี
สิทธิที่จะออกเอกสารดังกล่าวตามมาตรา 86 วรรคสอง หรือมาตรา 86/1

(2) ตัวแทนผู้ประกอบการจดทะเบียนที่อยู่นอกราชอาณาจักรโดย
เจตนาหลักเล็งหรือพยายามหลักเล็งภาษีมูลค่าเพิ่ม ออกใบกำกับภาษี
โดยไม่มีสิทธิตามมาตรา 86/2 วรรคหนึ่ง

(3) ผู้ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้โดยไม่มีสิทธิ
จะออกเอกสารดังกล่าวตามมาตรา 86/13

(4) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลักเล็งหรือพยายาม
หลักเล็งภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ลงรายการหรือลงรายการเป็นเท็จในรายงาน
ตามมาตรา 87 หรือตามที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 87/1

(5) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลักเล็งหรือพยายาม
หลักเล็งภาษีมูลค่าเพิ่ม ไม่ออกใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ หรือใบลดหนี้ หรือ
ใบแทนเอกสารดังกล่าว

(6) ผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยเจตนาหลักเล็งหรือพยายาม
หลักเล็งภาษีมูลค่าเพิ่ม กระทำการใด ๆ โดยความเท็จ โดยฉ้อโกงหรือ
อุปาส หรือโดยวิธีอื่นใดทำนองเดียวกัน

(7) ผู้ประกอบการโดยเจตนาฝ่าฝืนกำกับภาษีปลอมหรือใบกำกับ
ภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไปใช้ในการเครดิตภาษี

มาตรา 90/5 ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตาม
 หมวดนี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือผู้มีหน้าที่
 รับผิดชอบในการจัดการของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ
 ความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นยินยอมในการกระทำ
 ความผิดของนิติบุคคลนั้น

หมวด 5

ภาษีธุรกิจเฉพาะ

มาตรา 91 ภาษีธุรกิจเฉพาะเป็นภาษีอากรประเมิน

มาตรา 91/1 ในหมวดนี้

(1) "ราขรับ" หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือ
 ประโยชน์ใด ๆ อันมีมูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร
 อันเนื่องมาจากการประกอบกิจการ

(2) "มูลค่า" หมายความว่า ราคาตลาดของทรัพย์สิน ของ
 กิจการ ของค่าตอบแทนหรือของประโยชน์ใด ๆ

(3) "ราคาตลาด" หมายความว่า ราคาที่ซื้อขายกันหรือที่คิดค่า
 บริการกันตามความเป็นจริงทั่วไปในขณะใดขณะหนึ่ง

ในกรณีที่ราคาตลาดมีหลายราคาหรือไม่อาจทราบราคาตลาดได้
 แน่แน่นอน ให้อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใช้เกณฑ์คำนวณเพื่อให้
 ได้ราคาตลาดเป็นมูลค่าของสินค้าหรือบริการได้

(4) "ขาย" หมายความว่า รวมถึงสัญญาเช่า ขายฝาก แลกเปลี่ยน
 ให้ ให้เช่าซื้อหรือจำหน่ายโอนไม่ว่าจะมีประโยชน์ตอบแทนหรือไม่

LIRT

ให้นำบทนิยามคำว่า "บุคคล" "บุคคลธรรมดา" คณะบุคคลที่มีใช่
นิติบุคคล" "นิติบุคคล" "ตัวแทน" "สถานประกอบการ" และ "เดือนภาษี"
ตามมาตรา 77/1 มาใช้บังคับ

มาตรา 91/2 ภาษีได้บังคับตามมาตรา 91/4 การประกอบกิจการ
ดังต่อไปนี้ ในราชอาณาจักร ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตาม
บทบัญญัติในหมวดนี้

- (1) การธนาคาร ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์หรือ
กฎหมายเฉพาะ
- (2) การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจเครดิต-
ฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์
และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์
- (3) การรับประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต หรือ
การรับประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
- (4) การรับจำนำตามกฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
- (5) การประกอบกิจการโดยปกติเกี่ยวธนาคารพาณิชย์ เช่น
การให้กู้ยืมเงินค่าประกัน แลกเปลี่ยนเงินตรา ออก ซื้อ หรือขายตั๋วเงิน
หรือรับส่งเงินไปต่างประเทศด้วยวิธีต่าง ๆ รวมทั้งกิจการโฆสกิน หรือ
ยิวส์ตัว
- (6) การขายของสิ่งหามิตรีษฐ์เป็นทางค้าหรือหากำไร ไม่ว่า
ของสิ่งหามิตรีษฐ์นั้นจะได้อายุวิธีใดก็ตาม ทั้งนี้ เฉพาะที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- (7) การขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย ในตลาดหลักทรัพย์

LIRT

ในกรณีที่ไม่ตกลงอยู่นอกราชอาณาจักรประกอบกิจการ โดยผ่าน
สถานประกอบการหรือตัวแทนของตนที่อยู่ในราชอาณาจักร ให้ถือว่าประกอบ
กิจการในราชอาณาจักรตามมาตรา ๙

ในกรณีที่มีปัญหาว่ากิจการใดเป็นกิจการตาม (๕) หรือไม่ อธิบดี
จะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรพิจารณากำหนดขอบเขต และ
เงื่อนไขของการประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับตามมาตรา ๙ นี้ได้ และเมื่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑/๓ ให้ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะสำหรับกิจการดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน
ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- (๒) กิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- (๓) กิจการของสหกรณ์ออมทรัพย์ เฉพาะการให้กู้ยืมแก่สมาชิก
หรือแก่สหกรณ์ออมทรัพย์อื่น
- (๔) กิจการของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ
- (๕) กิจการของการเคหะแห่งชาติ เฉพาะการเช่าหรือให้เช่า
อสังหาริมทรัพย์
- (๖) กิจการรับจ้างของกระทรวง ทบวง กรม และราชการ
ส่วนท้องถิ่น
- (๗) กิจการอื่นตามมาตรา ๑๑/๒ ตามที่กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกา

มาตรา 91/4 กิจการเฉพาะอย่างของกิจการตามที่กำหนดไว้ใน
 มาตรา 91/2 ดังต่อไปนี้ ให้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4

(1) กิจการเฉพาะอย่างที่มีใช้กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ
 กิจการตามมาตรา 91/2

(2) กิจการเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตาม
 มาตรา 91/2 ซึ่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 ในกรณีที่มีปัญหาว่ากิจการใดเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ
 กิจการตามมาตรา 91/2 หรือไม่ อธิบดีจะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัย
 ภาษีอากรพิจารณากำหนดขอบเขต และเงื่อนไขของการประกอบกิจการก็ได้
 และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศคำวินิจฉัย
 ของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 91/5 ฐานภาษีสำหรับการประกอบกิจการตามบทบัญญัติ
 ในหมวดนี้ได้แก่รายรับดังต่อไปนี้ ที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับหรือพึงได้รับ
 เนื่องจากการประกอบกิจการ

(1) สำหรับกิจการธนาคาร ตามมาตรา 91/2 (1) รายรับ
 จากการประกอบกิจการ คือ

(ก) ดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือ
 ค่าไถ่ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการซื้อหรือขายตั๋วเงิน หรือตราสารแสดง
 สิทธิในหนี้ใด ๆ และ

(ข) ค่าไถ่ก่อนหักรายจ่ายใด ๆ จากการแลกเปลี่ยนหรือ
 ซื้อขายเงินตรา การออกตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ใด ๆ หรือ
 การส่งเงินไปต่างประเทศ

(2) สำหรับกิจการธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ
เครดิตฟองซิเอร์ ตามมาตรา 91/2 (2) รายรับจากการประกอบกิจการ คือ

(ก) รายรับตาม (1) (ก)

(ข) รายรับตาม (1) (ข)

(3) สำหรับกิจการประกันภัยตามมาตรา 91/2 (3) รายรับ
จากการประกอบกิจการ คือ

(ก) ในกรณีการรับประกันชีวิต ได้แก่ ดอกเบี้ย ค่า
ธรรมเนียม หรือค่าบริการ

(ข) ในกรณีการรับประกันวินาศภัย ได้แก่ เบี้ยประกันภัย
หรือเงินอื่นที่ผู้รับประกันภัยเรียกเก็บ เว้นแต่เบี้ยประกันภัยส่วนที่ต้องคืน
ภายในเดือนที่เก็บได้ และเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากการรับประกันภัยต่อซึ่งผู้
เอาประกันภัยต่อได้เสียภาษีจากเบี้ยประกันภัยตามหมวดนั้นแล้ว

(4) สำหรับกิจการโรงรับจำนำตามมาตรา 91/2 (4) รายรับ
จากการประกอบกิจการ คือ

(ก) ดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม

(ข) เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ อันมี
มูลค่าที่ได้รับหรือพึงได้รับจากการขายของที่จำนำหลุดเป็นสิทธิ

(5) สำหรับกิจการเชื่อมธนาคารพาณิชย์ ตามมาตรา 91/2 (5)
รายรับจากการประกอบกิจการ คือ

(ก) รายรับตาม (1) (ก)

(ข) รายรับตาม (1) (ข)

(6) สำหรับกิจการขายอสังหาริมทรัพย์เป็นทางค้าหรือหากำไร
ตามมาตรา 91/2 (6) รายรับจากการประกอบกิจการ คือ รายรับก่อนหัก
รายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

LIRT

(7) สำหรับกิจการขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในตลาดหลักทรัพย์ตามมาตรา 91/2 (7) รายรับ
จากการประกอบกิจการคือ รายรับก่อนหักรายจ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา 91/6 อัตราภาษีธุรกิจเฉพาะมีดังต่อไปนี้

- (1) ร้อยละ 0.1 สำหรับรายรับตามมาตรา 91/5 (7)
- (2) ร้อยละ 2.5 สำหรับรายรับตามมาตรา 91/5 (4) และ
มาตรา 91/5 (3) (ก)
- (3) ร้อยละ 3.0 สำหรับรายรับตามมาตรา 91/5 (1) (ก)
มาตรา 91/5 (2) (ก) มาตรา 91/5 (3) (ข) และมาตรา 91/5
(5) (ก)
- (4) ร้อยละ 3.0 สำหรับรายรับตามมาตรา 91/5 (6)
- (5) ร้อยละ 3.0 สำหรับรายรับตามมาตรา 91/5 (1) (ข)
มาตรา 91/5 (2) (ข) และมาตรา 91/5 (5) (ข)

มาตรา 91/7 ให้บุคคลซึ่งประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของ
หมวดนี้มีหน้าที่เสียภาษีตามบทบัญญัติในหมวดนี้

ในกรณีผู้ประกอบกิจการอยู่นอกราชอาณาจักร ให้ผู้มีหน้าที่
รับผิดชอบในการประกอบกิจการ รวมตลอดถึงลูกจ้าง ตัวแทนหรือผู้ทำการแทน
ซึ่งมีอำนาจในการจัดการแทนโดยตรงหรือโดยปริยายที่อยู่ในราชอาณาจักรเป็น
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีร่วมกับบุคคลตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 91/8 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ เสียภาษีโดย
คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 91/5 ในเดือนภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษี
ธุรกิจเฉพาะ ตามอัตราภาษีที่กำหนดไว้ตามมาตรา 91/6 แต่ผู้มีหน้าที่
เสียภาษีมีสิทธิขอทบทวนการประเมินภาษีตามบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ในส่วน
2 หมวด 2 ลักษณะ 2

LIRT

การคำนวณรายรับตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการ หลักเกณฑ์ และการปฏิบัติทางบัญชี และเพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับ เมื่อได้เลือกปฏิบัติเป็นอย่างใดแล้วให้ถือปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกันตลอดไป เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้เปลี่ยนแปลงได้

มาตรา 91/9 ในกรณีกิจการขายหลักทรัพย์ตามมาตรา 91/2 (7) ให้สมาชิกที่เป็นตัวแทนของผู้ขายหลักทรัพย์เฉพาะจากเงินที่ขาย และยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีตามมาตรา 91/10 แทนผู้ขายในนามของตนเอง โดยผู้ขายไม่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีอีก และให้ถือว่าสมาชิกเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะในกรณีนี้ด้วย

มาตรา 91/10 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่นเป็นรายเดือนภาษี พร้อมกับชำระภาษีถ้าไม่ว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะมีรายรับในเดือนภาษีหรือไม่ก็ตาม

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับเดือนภาษีใด ให้ยื่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษี ให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีมีสถานประกอบการหลายแห่ง การยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้แยกยื่นเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบแสดงรายการภาษีรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่แห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนดตามวรรคสามก็ได้ และเมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุมัติก็ได้

LIRT

มาตรา 91/11 การขอคืนภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้กระทำได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมียกเว้นคำร้องขอคืนภาษี ภายในสามปี นับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการภาษี

(2) คำร้องขอคืนภาษีให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่แห่งใดแห่งหนึ่งหรือ ณ สถานที่อื่นตามมาตรา 91/10 วรรคสี่ ก็ให้ยื่นคำร้องขอคืนภาษี ณ ที่แห่งนั้น

มาตรา 91/12 บุคคลซึ่งประกอบกิจการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/2 โดยกิจการนั้นไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 91/3 และผู้ประกอบการไม่ได้รับยกเว้นการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/13 ต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มประกอบกิจการ

คำขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

ถ้าผู้กระทำกิจการมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ และการออกใบทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ในการนี้ผู้ประกอบการนอกราชอาณาจักร ให้บุคคลซึ่งเป็นตัวแทน
ของผู้ประกอบการดังกล่าวเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการจดทะเบียนภาษีธุรกิจ
เฉพาะของผู้ประกอบการที่อยู่ในนอกราชอาณาจักรด้วย

มาตรา 91/13 ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้ไม่ต้องจดทะเบียน
ภาษีธุรกิจเฉพาะ

- (1) ผู้ประกอบการขายหลักทรัพย์ตามมาตรา 91/2 (7)
- (2) ผู้ประกอบการที่ประกอบการเป็นการชั่วคราว
- (3) ผู้ประกอบการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด เมื่อมีเหตุ

อันสมควร

ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่จะพิจารณา
กำหนดว่าการประกอบการในลักษณะใด เป็นการประกอบการชั่วคราว
ตาม (2)

มาตรา 91/14 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะ มีหน้าที่
รายงานแสดงรายรับก่อนที่รายจ่ายที่ต้องเสียภาษี และรายรับที่ไม่ต้องรวม
คำนวณเพื่อเสียภาษี

รายงานที่ต้องจัดทำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดี
กำหนด และให้จัดทำเป็นรายงานสถานประกอบการ

วิธีลงรายการในรายงานให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดและการลงรายการในรายงานให้ลงภายในสามวันทำ
การนับแต่วันที่มีรายรับ ทั้งนี้ วันแต่ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรสำหรับกา
ประกอบการบางประเภทหรือในการที่จำเป็นเฉพาะราย อธิบดีจะกำหนด
เป็นอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้

LIRT

มาตรา 91/15 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินภาษี
เบ็ดปรับ และเงินเพิ่มตามหมวดนี้ ในเมื่อ

- (1) ปรากฏแก่เจ้าพนักงานประเมินว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่น
แบบแสดงรายการภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด
- (2) เจ้าพนักงานประเมินพิจารณาเห็นว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่น
แบบแสดงรายการไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสีย
คลาดเคลื่อนไป หรือ
- (3) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรือผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการแทนผู้
ประกอบกิจการไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของเจ้าพนักงานประเมิน หรือไม่ยอม
ตอบคำถามของ เจ้าพนักงานประเมินโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือไม่
สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

มาตรา 91/16 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา
91/15 เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจ

- (1) จัดทำรายการลงในแบบแสดงรายการตามหลักฐานที่เห็นว่า
ถูกต้อง เมื่อผู้ประกอบกิจการมิได้ยื่นแบบแสดงรายการ
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบแสดงรายการหรือในเอกสาร
อื่นประกอบแบบแสดงรายการเพื่อให้ถูกต้อง
- (3) กำหนดราคาขายสินค้าโดยเทียบเคียงกับราคาขายในวัน
เดียวกัน หรือใกล้เคียงกันของสินค้าประเภทหรือชนิดเดียวกันตามราคาตลาด
ที่อาจเทียบเคียงกันได้
- (4) กำหนดดอกเบี้ย ส่วนลด ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ
กำไรก่อนหักภาษีจําจ่าย ฯลฯ จากการซื้อหรือขายตัวเงินหรือแลกเปลี่ยนหรือ
ซื้อขายเงินตรา การออกตัวเงิน หรือการส่งเงินไปต่างประเทศตามราคา
ตลาดที่อาจเทียบเคียงได้

LIRT

(5) กำหนดราชรับซึ่งผู้ประกอบกิจการควรรับ เพราะผู้ประกอบกิจการกับผู้ซื้อมีการควบคุมหรือความสัมพันธ์กันในด้านทุน หรือด้านการจัดการ

(6) กำหนดดอกเบี้ย ราคาทรัพย์สิน หรือค่าบริการ ตามราคาตลาดในวันให้กู้ยืมเงิน วันที่โอน หรือให้บริการ ในกรณีที่การให้กู้ยืมเงิน การโอนทรัพย์สินหรือการให้บริการนั้นไม่มีดอกเบี้ย ค่าตอบแทน หรือค่าบริการ หรือมีดอกเบี้ย ค่าตอบแทน หรือค่าบริการต่ำกว่าราคาตลาดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(7) กำหนดราชรับโดยพิจารณาถึงฐานะความเป็นอยู่ หรือพฤติการณ์ของผู้ประกอบกิจการ หรือสถิติการค้าของผู้ประกอบกิจการเอง หรือของผู้ประกอบกิจการอื่นที่กระทำกิจการทำนองเดียวกัน หรือพิจารณาจากหลักเกณฑ์อย่างอื่นอันอาจแสดงราชรับได้โดยสมควร

(8) ประเมินภาษีตามที่รู้เห็นหรือพิจารณาว่าถูกต้อง เมื่อมีการตามมาตรา 91/15 (3) โดยไม่ต้องปฏิบัติตาม (1) ถึง (7) ก็ได้

มาตรา 91/17 ภาษีตัวมหวดนี้ ถ้าในเดือนภาษีใดมีจำนวนไม่ถึงสิบห้าบาทเป็นอันไม่ต้องเสียสำหรับเดือนภาษีนั้น

มาตรา 91/18 บุคคลใดประกอบกิจการที่อยู่ภายใต้บังคับของเสียภาษีธุรกิจเฉพาะประกอบกิจการโดยไม่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 91/12 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บุคคลตามมาตรา 91/12 วรรคห้า ละเลยไม่ดำเนินการเกี่ยวกับการจดทะเบียนของผู้ประกอบกิจการที่อยู่นอกราชอาณาจักรตั้งแต่วันที่โทษเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง

LIRT

มาตรา 91/19 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะผู้ใด ไม่จัดทำ
รายงานตามมาตรา 91/14 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 91/20 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีธุรกิจเฉพาะผู้ใด จัดทำรายงาน
ตลอดไม่เป็นไปตามแบบหรือไม่จัดทำเป็นราชสถานประกอบการ หรือลงรายการ
ในรายงานไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา
91/14 วรรคสอง หรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 91/21 ให้นำบทบัญญัติในหมวด 4 ดังต่อไปนี้ มาใช้
บังคับโดยอนุโลม

(1) ส่วน 7 การยื่นแบบและการชำระภาษี มาตรา 83/2
มาตรา 83/3

(2) ส่วน 8 เครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม มาตรา
84/3

(3) ส่วน 9 การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม มาตรา 85/4
มาตรา 85/5 มาตรา 85/6 มาตรา 85/7 มาตรา 85/8 มาตรา 85/9
มาตรา 85/12 มาตรา 85/13 มาตรา 85/14 มาตรา 85/15 มาตรา
85/16 มาตรา 85/17 มาตรา 85/18 และมาตรา 85/19

(4) ส่วน 11 การจัดทำรายงาน และการเก็บรักษาหลักฐาน
และเอกสารมาตรา 87/3

(5) ส่วน 12 อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน มาตรา 88/3
มาตรา 88/4 และมาตรา 88/5

(6) ส่วน 13 เบี้ยปรับ-เงินเพิ่ม ทุกมาตรา

(7) ส่วน 14 บทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติมาตรา

ดังกล่าวข้างต้น รวมทั้ง มาตรา 90/5"

LIRT

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎก
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับ
พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปน้แทน

"มาตรา 105 ในกรณีต่อไปนี้ ผู้ขาย ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้รับเงิน
ผู้รับชำระ ราคาต้องออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อ ผู้เช่าซื้อ ผู้จ่ายเงินหรือผู้ช
ราคาในทันทีที่ทุกราวที่รับเงินหรือรับชำระราคาไม่ว่าจะมีการเรียกหรืองให้
ใบรับหรือไม่ก็ตาม

(1) การรับเงินหรือรับชำระราคาจากการขายสินค้าหรือการ
บริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 และการ
เงินหรือรับชำระราคาจากการกระทำกิจการของผู้ประกอบการที่จดทะเบียน
ภาษีธุรกิจเฉพาะที่ต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5 ซึ่งรวมเงิน
ราคาที่ได้รับชำระแต่ละครั้งเกินจำนวนเงินตามที่อธิบดีกำหนด แต่อธิ
จะกำหนดเกินหนึ่งพันบาทไม่ได้

(2) การรับเงินหรือรับชำระราคาในกรณีอื่นซึ่งรวมเงินหรือ
ที่ได้รับชำระแต่ละครั้งเกินจำนวนเงินตามที่อธิบดีกำหนด แต่อธิบดีจะกำหนด
เกินหนึ่งหมื่นบาทไม่ได้

ถ้าการรับเงินหรือรับชำระราคาในกรณีเดียวกันมีจำนวนเกิน
ที่อธิบดีกำหนดตาม (1) หรือ (2) และมีเงื่อนไขให้รับเงินหรือรับชำระ
ในภายหลังเป็นหลายงวด ให้ออกใบรับทุกราวในทันทีที่รับเงินหรือรับช
ราคารัน

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งได้ออกใบกำกับภาษี
มีข้อความแสดงว่าได้รับเงินหรือรับชำระราคาแล้ว จะถือเอาใบกำกับภาษี
เป็นใบรับที่ต้องออกตามมาตรา ๙ ก็ได้

LIRT

มาตรานี้มิใช่บังคับแก่การจำหน่ายแสตมป์อากาศ หรือแสตมป์อื่น
ของรัฐบาลที่อื่นมิได้ใช้"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความใน (1) ของวรรคสามของมาตรา
105 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"(1) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ออกใบรับ"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 105 ตรี แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 105 ตรี ในกรณีที่มีผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
หรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะ รับเงินหรือรับชำระราคา
มีจำนวนครั้งหนึ่ง ๆ ไม่ถึงจำนวนที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา 105 (1) ให้มี
ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษี
ธุรกิจเฉพาะ รวมเงินที่รับมาเฉพาะในกรณีดังกล่าวทุกครั้งและเมื่อสิ้นวัน
หนึ่ง ๆ ได้จำนวนเท่าใด ให้ทำบันทึกจำนวนเงินนั้นรวมขึ้นเป็นวัน ๆ ตาม
แบบที่อธิบดีกำหนดและเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันทำบันทึก"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 105 จัตวา แห่งประมวล
รัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 105 จัตวา ในการขายสินค้าให้ผู้ประกอบการตาม
หมวด 4 ที่เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกหรือผู้ขนส่ง เมื่อมีการขายสินค้า
ให้ออกใบส่งของให้แก่ผู้ซื้อ และให้ทำสำเนาเก็บไว้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี
นับแต่วันที่ออกใบส่งของ

LIRT

ใบสั่งของและสำเนาตามความในวรรคก่อน อย่างน้อยต้องมี
ตัวเลขและอักษรไทยให้ปรากฏข้อความต่อไปนี้

- (1) ชื่อ หรือยี่ห้อและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ขาย
- (2) ชื่อ หรือยี่ห้อของผู้ซื้อ
- (3) เลขลำดับของเล่ม (ถ้ามี) และของใบสั่งของ
- (4) วัน เดือน ปี ที่ออกใบสั่งของ
- (5) ชนิด ชื่อ จำนวน และราคาของสินค้าที่ขาย

ตัวเลขไทยนั้นจะใช้เลขอารบิคแทนก็ได้

ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 4 ซึ่งได้ออก
ใบกำกับภาษีที่มีข้อความแสดงว่าได้ส่งสินค้าให้แก่ผู้ซื้อแล้ว จะถือเอาใบ
กำกับภาษีนี้เป็นใบสั่งของที่ต้องออกตามมาตรานี้ได้"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในหัวข้อ "ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร"
ลักษณะแห่งตราสาร 28. ของบัญชีอัตราอากรแนบท้ายหมวด 6 ในลักษณะ
2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ยกเว้นไม่ต้องเสียอากร

ใบรับ สำหรับจำนวนเงินที่ผู้รับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษี
ธุรกิจเฉพาะ"

มาตรา 14 กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใดๆที่ใช้บังคับ
อยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ที่กล่าวถึง หรืออ้างถึงภาษีการค้าตาม
ประมวลรัษฎากร ไม่ได้มีความหมายเป็นถาวรกล่าวถึง หรืออ้างถึงภาษี
มูลค่าเพิ่มตามมาตรา 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้

LIRT

นอกจากกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม กฎหมายใดที่ใช้
[ระดับอยู่ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ซึ่งได้บัญญัติให้บุคคลใดหรือ
[การใดได้รับการยกเว้นภาษีอากรตามประมวลรัษฎากรโดยมิได้ระบุถึงภาษี
[การประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะไม่ที่มีความหมายเป็นการยกเว้นภาษี
[มูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 15 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้เมื่อบทบัญญัติหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว ให้บุคคลดังต่อไปนี้
มีสิทธิดำเนินการตามมาตรานี้ได้ก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(1) ผู้ประกอบการที่จำเป็นต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ใน
ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิ
ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มหรือจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มชั่วคราว ตาม
กำหนดเวลาและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด และให้นำมาตรา 85 และ
มาตรา 85/3 มาใช้บังคับ

(2) ผู้ประกอบการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81
(1) (ก) ถึง (ฉ) และมาตรา 81/1 มีสิทธิขออนุมัติต่ออธิบดีเพื่อจดทะเบียน
และเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้ ตามกำหนดเวลาและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และ
ให้นำมาตรา 81/1 มาตรา 81/3 และมาตรา 85/1 (2) มาใช้บังคับ

(3) ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร และเข้ามาประกอบ
กิจการขายสินค้า หรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หรือผู้
ประกอบการที่ให้บริการจากต่างประเทศและมีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร
ประสงค์จะให้ตัวแทนของคนนอกใบกำกับภาษีแทนตามมาตรา 86/2 มีสิทธิ

LIRT

ขออนุมัติต่ออธิบดีได้ตามกำหนดเวลาและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด และให้นำ
มาตรา 86/2 วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ

(4) ผู้ประกอบกิจการที่พึงต้องเสียภาษีธุรกิจเฉพาะตามหมวด 5
ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
มีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะตามกำหนดเวลาและหลักเกณฑ์ที่
อธิบดีกำหนด และให้นำมาตรา 91/12 มาใช้บังคับ

มาตรา 16 บุคคลซึ่งประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
ใช้บังคับอันเป็นกิจการที่พึงต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือพึงต้องเสียภาษีธุรกิจ
เฉพาะตามหมวด 4 หรือหมวด 5 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติ ซึ่งมีได้ใช้สิทธิขอจดทะเบียนตามมาตรา 15 หากมิได้
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 หรือตามมาตรา 91/12 ภายใน
สามสิบวันนับแต่ (วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535) ต้องระวางโทษตามที่
กำหนดไว้ในมาตรา 90/2 (1) หรือมาตรา 91/18 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา 17 เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการ
จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีผู้ใช้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้อง
เสียภาษีตามมาตรา 82/17 และมีสินค้าทุนอยู่ใน วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.
2534 ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่า สินค้าทุนนั้นเป็นไปตาม
ประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบการ
จดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าทุนนั้น
ในอัตราร้อยละ 3.5 ของมูลค่าสินค้าดังกล่าว

(1) เป็นสินค้าทุนประเภทเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องกล หรือ
ยานพาหนะ

(ก) สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายสินค้าโดยตนเองเป็นผู้ผลิต สินค้าทุนนั้นจะต้องเป็นเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องกล หรือยานพาหนะที่ใช้ในกระบวนการผลิตของตนเอง และถ้าเป็นยานพาหนะ ยานพาหนะนั้นจะต้องมีใช้ยานพาหนะที่นำมาใช้เป็นการส่วนตัวหรือที่ใช้ในงานบริหารกิจการ

(ข) สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการให้บริการสินค้าทุนนั้นจะต้องเป็นเครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องกล หรือยานพาหนะที่ใช้ในการให้บริการของตนเอง และถ้าเป็นยานพาหนะ ยานพาหนะนั้นจะต้องมีใช้ยานพาหนะที่นำมาใช้เป็นการส่วนตัวหรือที่ใช้ในงานบริหารกิจการ

(2) เป็นสินค้าทุนเฉพาะที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีกรรมสิทธิ์และมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าได้มาในเวลาระหว่างวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับจนถึง วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 และยังคงมีกรรมสิทธิ์อยู่ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(3) เป็นสินค้าทุนที่มีสภาพครบชุดสมบูรณ์ โดยมีอายุการใช้งานหนึ่งปีและมีมูลค่าต้นทุนไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนบาท

(4) เป็นสินค้าทุนที่ผู้ขายมีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และไม่ได้รับการยกเว้นภาษีการค้าตามกฎหมายใด ๆ และ

(5) เป็นสินค้าทุนที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธิขึ้นภาษีซื้อที่ต้องชำระมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

LIRT

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะได้รับเครดิตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอเครดิตภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และเมื่อนั้นระยะเวลาแล้วให้หมดสิทธิในการยื่นคำขอเครดิตอีกต่อไป

คำขอเครดิตตามวรรคสองให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่ หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอเครดิตเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ วันและผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าว ได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ก็ให้ยื่นคำขอเครดิตรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

เครดิตตามมาตรานี้ให้เฉลี่ยออกเป็นทศส่วนเท่า ๆ กัน และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำเครดิตภาษีที่เฉลี่ยได้ไปหักในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในแต่ละเดือนภาษีของสถานประกอบการของตน โดยให้เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้เครดิตภาษีดังกล่าวเป็นเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการที่ครอบครองสินค้าทุนตามความเป็นจริง

เครดิตตามมาตรานี้ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 39 หรือรายได้ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร

คำว่ามูลค่าต้นทุนสินค้าได้แก่ ราคาของสินค้าโดยไม่รวมดอกเบี้ยคิดตั้งหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่น

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติและในการวินิจฉัยตามมาตรานี้ ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือ เป็นที่สุด

LIRT

มาตรา 18 ภายใต้งบบังคับมาตรา 20 เพื่อเป็นการบรรเทาภาระ
 ภาษีให้กับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขายส่งหรือขายปลีกสินค้า
 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีให้ผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/17 ซึ่งยังมีสินค้า
 ก่อร่างเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ใน วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถ้าผู้
 ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้าคงเหลือนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขข้อ
 ครบถ้วนดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับเครดิต
 ในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้คำนวณจากราคาทุนของสินค้าคงเหลือ
 ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ซื้อจากผู้ผลิต ในอัตราเท่ากับอัตราภาษีการค้า
 ร่วมกับอัตราภาษีการค้าที่กรุงเทพมหานครหรือราชการส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บ
 นับตามกฎหมาย แต่จำนวนเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มดังกล่าวให้ได้รับ
 อย่างสูงไม่เกินร้อยละ 9.9 ของราคาทุนของสินค้านั้น

(1) เป็นสินค้าคงเหลือที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมิไว้เพื่อขาย
 และได้ซื้อจากผู้ผลิตในระหว่าง วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 31
 มีนาคม พ.ศ. 2534 โดยได้มีการส่งมอบสินค้าในระหว่างเวลาดังกล่าว
 และมีหนังสือรับรองการขายที่ผู้ขายซึ่งเป็นผู้ผลิตออกให้ตามมาตรา 18

(2) เป็นสินค้าคงเหลือที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีกรรมสิทธิ์อยู่
 ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 แต่ไม่รวมถึงสินค้าที่ผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนได้ให้เข้าชื่อ หรือได้ขายผ่อนชำระไปแล้วโดยกรรมสิทธิ์ในสินค้า
 ยังไม่ได้โอนไปยังผู้ซื้อ

(3) เป็นสินค้าคงเหลือที่ผู้ผลิตมีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตาม
 หมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัตินี้ และไม่ได้รับการยกเว้นภาษีการค้าตามกฎหมายใด ๆ และ

LIRT

(4) เป็นสินค้าคงเหลือที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสิทธินำภาษีซื้อที่ต้องชำระมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

การคำนวณราคาทุนของสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ให้ถือตามหลักบัญชีเข้าก่อนออกก่อน

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะได้รับเครดิตตามวรรคหนึ่งให้ยื่นคำขอเครดิตภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และเมื่อพ้นระยะเวลาแล้วให้หมดสิทธิในการยื่นคำขอเครดิตอีกต่อไป

คำขอเครดิตตามวรรคสามให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตนั้นที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอเครดิตเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ก็ให้ยื่นคำขอเครดิตรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตนั้นที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

เครดิตตามมาตรานี้ให้เฉลี่ยออกเป็นสองส่วนเท่า ๆ กัน และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำเครดิตที่เฉลี่ยได้ไปหักในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มในเดือนภาษีมกราคม และเดือนภาษีกุมภาพันธ์ของปี พ.ศ. 2535 และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้เครดิตดังกล่าวเป็นเครดิตในการชำระภาษีมูลค่าเพิ่มของสถานประกอบการที่เก็บรักษาสินค้าคงเหลือดังกล่าวตามความเป็นจริง

LIRT

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับเครดิตตามมาตรา ๖๖ จัดทำรายงานสินค้าคงเหลือ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ตามแบบที่อธิบดีกำหนด และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้จัดทำรายงานเป็นรายสถานประกอบการ และเพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาเอกสารให้ถือว่ารายงานสินค้าคงเหลือตามมาตรา ๖๖ เป็นรายงานตามมาตรา 87 (3) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณเป็นเงินได้ประเมินตามมาตรา 39 หรือรายได้ตามมาตรา 65 แห่งประมวลรัษฎากร ในกรณีที่ผู้มีปัญหาในการปฏิบัติและการวินิจฉัยตามมาตรา ๖๖ ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา 19 ให้ผู้ผลิตซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๖) พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งขายสินค้าที่ตนผลิตให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 18 ในระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 โดยได้มีการส่งมอบสินค้าในระหว่างเวลาดังกล่าว ต้องจัดทำและส่งมอบหนังสือรับรองความถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐานการขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อดังกล่าวในวันที่ส่งมอบสินค้า หนังสือรับรองการขายสินค้า ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ ที่อยู่ และเลขทะเบียนการค้าของผู้ผลิตที่ออกหนังสือรับรอง
- (2) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้ซื้อสินค้า
- (3) เลขที่ของหนังสือรับรอง

- (4) ชื่อ ชนิด ปริมาณของสินค้า และราคาสินค้าเป็นเงินตราไทย
 (5) อัตราภาษีการค้าที่ผู้ผลิตมีหน้าที่ต้องเสีย
 (6) วัน เดือน ปี ที่ออกหนังสือรับรอง

ในกรณีที่ผู้ผลิตมีสถานการณ์ค้าหลายแห่ง ให้ออกหนังสือรับรองเป็นรายสถานการณ์ค้า

ผู้ผลิตที่ออกหนังสือรับรองจะต้องจัดทำสำเนาหนังสือรับรองดังกล่าว และเก็บรักษาสำเนานั้นไว้ ณ สถานการค้าที่ออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี นับแต่วันที่ออกหนังสือรับรอง

ผู้ผลิตซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าผู้ใด ไม่ออกหนังสือรับรอง หรือ ออกหนังสือรับรองแล้วไม่ส่งมอบให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งเป็นผู้ซื้อสินค้า ตามวรรคหนึ่ง หรือไม่จัดทำสำเนาหนังสือรับรองตามวรรคสี่ ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ผลิตซึ่งเป็นผู้ประกอบการค้าที่ออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ผู้ใด จงใจไม่เก็บรักษาสำเนาหนังสือรับรองตามวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 20 เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ขายส่ง หรือขายปลีกสินค้าบางประเภทซึ่ง ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวมิได้เป็นผู้ผลิต และมีผู้ประกอบการ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตามมาตรา 82/17 ซึ่งยังมีสินค้า ดังกล่าวเป็นสินค้าคงเหลืออยู่ในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 ถ้า ประกอบการจดทะเบียนพิสูจน์ได้ว่าสินค้าคงเหลือนั้นเป็นไปตามประเภทและ เงื่อนไขทุกข้อโดยครบถ้วนดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวไป รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เมื่อขายสินค้าคงเหลือดังกล่าว

LIRT

(1) เป็นสินค้าประเภทรถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถแทรกเตอร์ หรือกำปั่นหรือเรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟหรือ เรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป

(2) สินค้าตาม (1) ต้องเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนไว้เพื่อขาย โดยได้ซื้อสินค้าดังกล่าวจากผู้ผลิตหรือจากผู้นำเข้าและได้มีการส่งมอบก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 หรือเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำเข้าก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(3) เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีกรรมสิทธิ์อยู่ใน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 แต่ไม่รวมถึงสินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนได้ให้เข้าชื่อหรือได้ขายผ่อนชำระไปแล้วโดยกรรมสิทธิ์ในสินค้ายังไม่ได้ออนไปยังผู้ซื้อ

(4) เป็นสินค้าที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และ

(5) เป็นสินค้าที่ยังมิได้มีการจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยยานพาหนะนั้น ๆ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอยกเว้นภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และเมื่อพ้นระยะเวลาแล้วให้หมดสิทธิในการยื่นคำขอยกเว้นอีกต่อไป

คำขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคสองให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากรเขตนั้นที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นรายสถาน

LIRT

ประกอบการ ทั้งนี้ วันแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจาก
อธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษีรวมกันก็ให้ยื่นคำขอออกเงิน
ภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร
เขตนั้นที่สำนักงานประกอบกรที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติและในการวินิจฉัยตามมาตรา นี้ ให้
อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา 21 บทบัญญัติหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร
ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับ

(1) กรณีตามมาตรา 22 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25
และมาตรา 26 ทั้งนี้ภายใต้เงื่อนไขบทบัญญัติแห่งมาตรานั้น ๆ

(2) การจัดเก็บภาษีการค้าที่ค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อน
วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(3) กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุนได้นำเข้าเครื่องจักรก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และ
หากต่อมาปรากฏว่าได้ถูกคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสั่งเพิกถอนสิทธิและ
ประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับสินค้าที่นำเข้า ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าว
ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีการค้ามา
แต่ต้น ในกรณีนี้ผู้ได้รับการส่งเสริมจะต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ใน
ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้
โดยถือสภาพของสินค้าและอัตราภาษีการค้าที่เป็นอยู่ในวันนำเข้า เป็นเกณฑ์ใน
การคำนวณภาษีการค้าต่อไป

(4) กรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุนได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้ได้รับสิทธิและ
ประโยชน์ยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าสำหรับการนำเข้าเครื่องจักรก่อน

LIRT

วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ไม่ว่าจะได้มีการนำเข้าเครื่องจักรดังกล่าว
 เอน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 หรือไม่ และหากต่อมาปรากฏว่า
 เด็กคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนสิ่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับ
 การนำเข้าสำหรับสินค้าที่นำเข้า ซึ่งตามกฎหมายดังกล่าวให้ถือว่าผู้ได้รับการ
 ส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้ามาแต่ต้น ในกรณีนี้ผู้ได้รับ
 การส่งเสริมจะต้องเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวล
 รัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยถือสภาพของสินค้า
 และอัตราภาษีการค้าที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีการค้า
 ต่อไป

มาตรา 22 เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้กับผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งประกอบกิจการให้บริการตามสัญญาที่มีข้อกำหนด
 ให้ชำระค่าตอบแทนตามส่วนของบริการที่ทำ โดยได้ทำสัญญาไว้ก่อนวันที่
 พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ากรณีเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ให้ผู้ประกอบการ
 จดทะเบียนมีสิทธิขอยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายจากผู้ว่าจ้างตามมาตรา 82/4
 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และ
 ขอเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการ
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

(1) คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งต้องมีไว้กระทรวง ทบวง กรม ราชการ
 ส่วนท้องถิ่นหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และ

(2) ผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้นได้ส่งมอบงานบางส่วนให้แก่
 คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และได้มีการชำระค่าตอบแทนตามส่วนของงานที่ได้ส่งมอบ
 ตามข้อผูกพันที่กำหนดในสัญญาแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยค่า
 ตอบแทนและงานที่ได้ส่งมอบต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบห้าของค่าตอบแทนและ
 งานตามสัญญา

LIRT

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2533 และเมื่อพ้นระยะเวลาแล้วให้หมดสิทธิในการยื่นคำขออีกต่อไป

คำขอรับสิทธิตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอรับสิทธิเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ วันและผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน ก็ให้ยื่นคำขอรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ พร้อมทั้งส่งมอบสำเนาสัญญาและหลักฐานอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิได้รับยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายตามมาตรา ๓๓ เสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป เฉพาะสำหรับการให้บริการตามสัญญาดังกล่าวจนกว่าการให้บริการนั้นจะแล้วเสร็จ แต่ต้องไม่ช้ากว่าวันที่สิทธิได้รับยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายสิ้นสุดลง

สิทธิได้รับยกเว้นการเรียกเก็บภาษีขายตามมาตรา ๓๓ ให้สิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2535 เว้นแต่ในกรณีที่ เป็นสัญญารับเหมาก่อสร้างให้สิ้นสุดลงในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2536

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติและการวินิจฉัยตามมาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย และคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

มาตรา 23 ในกรณีสินค้าตามประเภทที่ 03.01 ถึง 03.90 ประเภทที่ 04.01 ถึง 04.90 ประเภทที่ 05.01 ถึง 05.90 ประเภทที่

LIRT

6.01 ถึง 06.90 และประเภทที่ 07.01 ถึง 07.90 แห่งบัญชีอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้นำออกจากโรงสุตสาทรกรมก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 535 และยังมีได้เสียภาษีการค้าประเภทการขายของตามหมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ หักผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตสินค้านั้นตามมาตรา 77 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และยังคงมีรมสิทธิ์ในสินค้านั้นอยู่ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 มีหน้าที่ต้องเสียภาษีการค้าโดยให้ภาษีการค้ามีจำนวนเท่ากับภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เพื่อประโยชน์ในการเสียภาษีตามมาตรา นี้ ให้ถือว่าความรับผิดในการเสียภาษีการค้าตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 วันแต่สินค้าที่เป็นรถยนต์และสินค้าอื่นที่เป็นประเภทที่อธิบติกำหนด ก็ให้ความรับผิดเกิดขึ้นตามมาตรา 78 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง สันแบบส่งรายการเสียภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมทั้งชำระภาษีภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ความรับผิดเกิดขึ้น และให้นำบทบัญญัติตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 24 บทบัญญัติแห่งหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวล
 รัชฎาการก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปแก่ผู้
 ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เฉพาะการขายสินค้าที่มีการขายเสร็จ
 เด็ดขาดหรือการให้บริการที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ไม่
 ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้รับชำระค่าตอบแทนจากการขายสินค้าหรือการ
 ให้บริการนั้นในหรือหลัง วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และให้ความ
 รับผิดของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ผลิตและผู้ประกอบการจดทะเบียนที่
 ไม่เป็นผู้ผลิต เป็นไปตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัชฎาการก่อนกา
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 การคืนภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2
 แห่งประมวลรัชฎาการก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ 1
 มกราคม พ.ศ. 2535 ให้กระทำดังต่อไปนี้

(1) การคืนภาษีการค้าให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับคืนภาษีการค้าตาม
 หมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัชฎาการก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดแต่ผู้
 ที่ประสงค์จะได้รับคืนภาษีการค้าต้องยื่นคำร้องขอคืนต่อเจ้าพนักงานประเมิน
 ภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2537

(2) ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้าประเภทการขายของซึ่งได้ขาย
 สินค้าก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และได้ชำระภาษีการค้าตาม
 หมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัชฎาการก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
 พระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว หากมีหนี้สูญจากการขายสินค้าดังกล่าวในหรือหลัง
 วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และหนี้สูญนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตาม
 มาตรา 79 จิตวา (4) แห่งประมวลรัชฎาการก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม

LIRT

คณะพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประกอบการนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีการค้า ที่คำนวณจากส่วนหนี้สูญได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ตาม (1)

(3) ในกรณีที่ผู้ประกอบการค้านำสินค้าเข้าในราชอาณาจักรก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และได้ชำระภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไว้แล้ว ถ้าต่อมาได้มีการส่งสินค้านั้นหรือสินค้าที่ผลิตหรือผสมหรือประกอบด้วยสินค้านั้นออกนอกราชอาณาจักรในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ให้มีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภาษีการค้าที่เรียกเก็บจากสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราส่วนเช่นเดียวกับการคืนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา 26 ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเฉพาะ การขายสินค้าหรือการให้บริการตามประเภท ลักษณะ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้ มีสิทธิขอเสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าตามสัญญาจะขายหรือให้เช่าซื้อสินค้าตาม มาตรา 79 จิตวา (3) วรรคสอง และวรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากรก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ โดยได้มีการทำสัญญาและได้มีการผ่อนชำระตามสัญญานั้นแล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ไม่ว่าการขายสินค้านั้นจะกระทำโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ผลิตหรือไม่เป็นผู้ผลิต

(2) การให้เช่าเครื่องจักร เครื่องมือ หรือเครื่องกลที่มีมูลค่า ตันทุนไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท เพื่อใช้ในการผลิตหรือการให้บริการ โดยได้มี

LIRT

การทำสัญญาและได้มีการชำระค่าเช่านั้นบางส่วนแล้วก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประสงค์จะได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และเมื่อพ้นระยะเวลานี้แล้วให้หมดสิทธิในการยื่นคำขออีกต่อไป

คำขอรับสิทธิตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่น ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอรับสิทธิเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้เว้นแต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีร่วมกัน ก็ให้ยื่นคำขอรวมกัน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่หรือสำนักงานภาษีสรรพากร เขตพื้นที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ พร้อมทั้งหลักฐานตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและได้รับคำขอตามวรรคสอง เสียภาษีการค้าตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎาก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวไม่มีสิทธิตามมาตรานี้ ให้อธิบดีแจ้งให้ผู้ประกอบการทราบพร้อมทั้งเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามมาตรานี้ให้อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยและคำวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

บทบัญญัติแห่งหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติให้เสียภาษีการค้าต่อไปตามมาตรานี้

LIRT

มาตรา 27 บทบัญญัติแห่งหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวล
 ระเบียบซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^{นี้} ไม่ใช้บังคับแก่การขายสินค้า
 การนำเข้าสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตในกรณีดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
 เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต และเป็น
 สินค้าที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวได้เสียภาษีสรรพสามิตใช้แล้วแต่มี
 ทรัพย์สินหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 ศ. 2527 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 ฉบับที่ ... พ.ศ. .... ครบถ้วนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 ฉบับที่ ... พ.ศ. .... ใช้บังคับ ไม่ว่าจะได้นำสินค้าออกจากโรง
 อุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่ตนมีก่อน หรือหลังวันที่พระราชบัญญัติภาษี
 สรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ใช้บังคับหรือไม่ก็ตาม

(2) การขายสินค้าประเภทที่ได้รับการขยายเวลาการชำระภาษี
 ตามมาตรา 14 วรรคสอง หรือมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 ศ. 2527 โดยผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งเป็นผู้ประกอบ
 อุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตและผู้ประกอบการจดทะเบียน
 ดังกล่าวได้นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่ตนมีตามพระราช-
 บัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(3) การขายสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันตามมาตรา 79/7 แห่ง
 ประมวลระเบียบซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ^{นี้} โดยผู้ประกอบการ
 จทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นผู้ขายส่ง หรือขายปลีกเฉพาะผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ผู้
 ประกอบอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตได้นำสินค้าออกจาก
 โรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าที่ตนมีตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 ศ. 2527 ก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

LIRT

(4) การนำเข้าสินค้าประเภทที่ระบุในพระราชบัญญัติกีดกันการค้า ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกีดกันการค้า ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งความรับผิดชอบของผู้นำเข้าในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตได้เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ไม่ว่าจะได้ชำระภาษีสรรพสามิตไว้ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 หรือไม่ก็ตาม

(5) การขายสินค้านำเข้าตาม (4) หลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 โดยผู้นำเข้าซึ่งเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ถ้าได้มีการขายสินค้าตามวรรคหนึ่ง (1) (2) (3) และ (5) ภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีใบผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งต้องเสียภาษีตาม มาตรา 82/17 มีสิทธิออกหลักฐานการขายสินค้านั้นให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ส่งมอบสินค้าได้ และหลักฐานการขายสินค้าดังกล่าวให้ถือเป็นใบกำกับภาษี และให้ผู้ซื้อใช้เป็นหลักฐานของภาษีซื้อในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ภาษีซื้อตามวรรคสองให้มีจำนวนเท่ากับเจ็ดในหนึ่งร้อยเจ็ดส่วน ของมูลค่าสินค้าตามที่ปรากฏในหลักฐานดังกล่าว

หลักฐานการขายสินค้าตามวรรคสอง ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ประกอบการและเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
- (2) ชื่อ ที่อยู่ ของผู้ซื้อสินค้า
- (3) เลขที่ของหลักฐาน
- (4) ชื่อ ประเภท ชนิด ปริมาณสินค้า และราคาสินค้าเป็นเงินตราไทย

LIRT

(5) วัน เดือน ปี ที่ออกหลักฐาน

(6) ข้อความแสดงว่าเป็นสินค้าตามวรรคหนึ่ง

หลักฐานการขายสินค้าตามวรรคสอง ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ออกหลักฐานเป็นรายสถานประกอบการ และให้เก็บรักษาสำเนาหลักฐานนั้นไว้ ณ สถานประกอบการที่ออกหลักฐาน เป็นเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่ออกหลักฐาน และให้นำมาตรา 87/3 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับ

มาตรา 28 บทบัญญัติแห่งหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกอบการที่ซื้อสุราหรือได้รับใบอนุญาตทำสุรา ที่มีสัญญาผูกพันกับกรมสรรพสามิตหรือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ที่จะต้องชำระเงินแก่รัฐบาลเป็นการเหมาจ่าย และอยู่ในบังคับมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

(2) ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการขายปลีกหรือขายส่งซึ่งสุราที่ซื้อหรือได้มาจากผู้ประกอบการตาม (1) ทุกทอด แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ประกอบกิจการกักตุนอาคาร

กิจการกักตุนอาคารได้แก่กิจการขายอาหารหรือเครื่องดื่มไม่ว่าชนิดใด ๆ รวมทั้งกิจการรับจ้างปรุงอาหารหรือเครื่องดื่ม ทั้งนี้ไม่ว่าในหรือจากสถานที่ซึ่งจัดไว้ให้ประชาชนเข้าไปบริโภคได้

มาตรา 29 บทบัญญัติแห่งหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้าสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ในกรณีดังต่อไปนี้

LIRT

(1) สุราที่อยู่ในบังคับมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(2) สุราที่ทำในราชอาณาจักรโดยได้เสียภาษีสุราครบถ้วนแล้ว และได้นำออกจากโรงงานสุราก่อนพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ใช้บังคับ

(3) สุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรที่ได้เสียภาษีสุราโดยปิด แสตมป์สุราแล้วและได้นำออกจากด่านศุลกากรก่อนวันที่พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ใช้บังคับ

ถ้าได้มีการขายสุราตามวรรคหนึ่งในหกสิบวันนับแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสิทธิออก หลักฐานการขายสุรานั้นให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ส่งมอบ สุราได้ และให้นำมาตรา 27 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับ

มาตรา 30 บทบัญญัติทั้งหมด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวล รัชฎาการซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การขายและการนำเข้ามาเส้น หรือยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ยาเส้นหรือยาสูบที่อยู่ในบังคับมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ ยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(2) ยาเส้นหรือยาสูบที่ทำในราชอาณาจักรโดยบรรจุของและปิด แสตมป์ครบถ้วนแล้วและได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบก่อนวันที่พระราช บัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ใช้บังคับ

(3) ยาสูบตามมาตรา 79/6 แห่งประมวลรัชฎาการซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เฉพาะยาสูบที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยาสูบตาม

LIRT

กฎหมายว่าด้วยยาสูบได้บรรจุของและปิดแสตมป์ยาสูบครบถ้วนแล้ว และได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535

(4) ยาเส้นหรือยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรที่ได้ปิดแสตมป์ยาสูบและได้นำออกจากด่านศุลกากรก่อนวันที่พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ใช้บังคับ

ถ้าได้มีการขายยาเส้นหรือยาสูบตามวรรคหนึ่งภายในหกสิบวัน นับแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มมีสิทธิออกหลักฐานการขายยาเส้นหรือยาสูบนั้นให้แก่ผู้ซื้อที่เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนในวันที่ส่งมอบยาเส้นหรือยาสูบได้ และให้นำมาตรา 27 วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับ

มาตรา 31 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผล

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม นายสุชี สิงห์เสน่ห์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
 ขอกราบเรียนว่า รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 รัษฎากร โดยมีหลักการสำคัญ เพื่อนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
 มาใช้แทนระบบภาษีการค้าที่เก็บอยู่ในปัจจุบัน โดยมีเหตุผลความจำเป็น
 ดังต่อไปนี้

เหตุผลความจำเป็นประการแรก ในปัจจุบันสถานการณ์ทาง
 เศรษฐกิจต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง
 ของภาคอุตสาหกรรม การผลิตเพื่อการนำเข้าได้เปลี่ยนมาเป็นการผลิตเพื่อ
 การส่งออก จำเป็นจะต้องปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้สอดคล้อง
 กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

ประการที่ 2 การค้ากับประเทศมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้น
 ประเทศไทยเป็นสมาชิกของความตกลงทางการค้าและศุลกากรที่เรียกว่า
 แกตต์ (GATT) จำเป็นจะต้องปรับภาษีการบริโภคภายในที่เก็บจากการ
 นำเข้าสินค้าและสินค้าที่ผลิตในประเทศให้เป็นอัตราเดียวกัน รวมทั้งยกเลิก
 การขูดเซสภาษีทางอ้อมเพื่อให้สอดคล้องกับกฎเกณฑ์สากล ในการนำ
 มูลค่าเพิ่มจะสามารถตอบสนองได้

ประการที่ 3 ระบบภาษีการค้าปัจจุบันมีข้อบกพร่องหลายประการ
 เป็นการเก็บซ้ำซ้อน นอกจากจะเก็บจากสินค้าสำ เร็จรูปแล้วยังเก็บจากวัตถุดิบ
 สินค้าคั่นกลางและสินค้าทุนด้วย ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงเป็นอุปสรรคต่อการ
 ขยายการผลิต ภาษีการค้าไม่เป็นกลางมีอัตราที่แตกต่างกันถึง 21 อัตรา

LIRT

เมื่อใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วจะเป็นอัตราเดียวกันสำหรับทั้งสินค้าบริการทุกประเภท
ภาษีจะมีความเป็นกลาง ภาษีการค้าไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งออกเพราะสินค้า
ส่งออกมีภาษีเงินเฟ้ออยู่ ไม่สามารถแข่งกับตลาดโลกได้ นอกจากนั้นยังมีการกีดกัน
ทางการค้าด้วย ภายใต้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มจะไม่มีการเก็บภาษีสินค้าส่งออก
ใการคืนภาษีที่เสียมาในตอนต้น ๆ ให้อีกด้วย ทำให้สามารถแข่งกัน
กับต่างประเทศได้ ชัดชัดข้อกล่าวหาหรือการกีดกัน ภาษีการค้าไม่เอื้ออำนวย
ต่อการลงทุนเท่าที่ควร เนื่องจากเก็บจากสินค้าทุกประเภทภายใต้ระบบ
ภาษีมูลค่าเพิ่มยอมให้หักภาษีสินค้าทุนที่เสียไปแล้วได้ เป็นการส่งเสริม
การลงทุน โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กก็ไม่มีโอกาส
เข้าไปขอรับส่งเสริมการลงทุน

สุดท้ายภาษีมูลค่าเพิ่มมีกลไกป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอยู่ในตัว
เนื่องจากภาษีของผู้ขายจะเป็นหลักฐานนำไปหักภาษีของผู้ซื้อ ทำให้การจัดเก็บ
เต็มเม็ดเต็มหน่วย การยกเว้นภาษี ภาษีมูลค่าเพิ่มมีการยกเว้นภาษีหลายวิธี
ที่สำคัญก็คือ การขายสินค้าหรือบริการของกิจการขนาดย่อมที่มีรายรับไม่เกิน
300,000 บาทต่อปี ได้รับยกเว้น นอกจากนั้นก็มีการขายสินค้าทางการเกษตร
เช่น กลีกรรรม ปศุสัตว์ การประมง ค้าบุง ปลาปน อาหารสัตว์ เป็นต้น
มีการยกเว้น การให้บริการทางการศึกษา การรักษายาบาล การให้เช่า
อสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น ยกเว้นอัตราภาษีที่เสนอกำหนดมาในกฎหมายอัตรา
ร้อยละ 10 อัตรานี้เป็นอัตราเพดานสูงสุด ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติโดยทั่วไป
รัฐบาลจะออกพระราชกฤษฎีกาจัดเก็บในอัตราร้อยละ 7 โดยรวมภาษี
ท้องถิ่นไว้แล้ว เพราะฉะนั้นไม่มีการเพิ่มอีก 10 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้น
สำหรับผู้เสียภาษีรายย่อยซึ่งมีรายได้ระดับ 600,000 บาทต่อปี แต่ไม่เกิน
1,200,000 บาท เก็บในอัตรา 1.5 การส่งออกสินค้าจะเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

LIRT

ในอัตราศูนย์ ก็คือไม่มีการเก็บ และยังคืนภาษีในตอนแรกให้ทั้งหมดอีกด้วย
 เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มจะมีภาษีธุรกิจเฉพาะมีหลักการเก็บเช่นเดียวกับภาษี
 การค้าในปัจจุบัน ภาษีธุรกิจเฉพาะที่รวมอยู่เป็นธุรกิจประเภทที่ไม่อาจกำหนด
 มูลค่าเพิ่มได้แน่ชัด ได้แก่ กิจการธนาคาร การเงินทุนหลักทรัพย์ เครดิต
 ฟองซีเออร์ กิจการประกันภัย โรงรับจำนำ และการค้าอสังหาริมทรัพย์
 เป็นต้น อัตราที่เรียกเก็บสำหรับธุรกิจเฉพาะนี้เป็นอัตราร้อยละ 3 เพราะ
 ฉะนั้นสำหรับธนาคารที่เคยเสียภาษีการค้าในอัตราร้อยละ 3 ก็จะเป็นการเสีย
 ในอัตราเท่าเดิมไม่เหมือนภาคเข้านี้ รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 มาเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้โปรดพิจารณา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญคุณ
 ปกิตติครับ

นายปกิต วัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผมปกิต วัฒนกุล ท่านประธานที่เคารพ วันนั้นสภาแห่งนี้ได้กระทำการที่
 เรียกว่าเป็นการปฏิวัติระบบภาษีของประเทศครั้งยิ่งใหญ่ กระผมเห็นด้วยใน
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเหตุว่านับตั้งแต่ได้มีการประกาศ
 ใช้ประมวลกฎหมายรัชฎากรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2481 ปัญหาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
 ระหว่างผู้ประกอบการค้ากับรัฐก็คือเรื่องของภาษีเงินได้ มีกรณีพิพาทเกิดขึ้น
 ระหว่างประชาชนและรัฐในเรื่องของภาษีการค้านี้เป็นอันมาก เพราะเหตุ
 ระบบภาษีการค้าของเรานั้นมีข้อยุ่งยากสลับซับซ้อน มีอัตราภาษีตั้งแต่ 1
 เปอร์เซ็นต์ ถึง 9 เปอร์เซ็นต์ ทำให้ประชาชนผู้ประกอบการที่หวังตั้งใจ
 จะเสียภาษีให้แก่รัฐบาลนั้นเกิดความสับสน และผลสุดท้ายเขาเหล่านั้นถูก
 ตรวจสอบและถูกเสียทั้งเบี้ยปรับเงินเพิ่ม ทำให้ธุรกิจของเอกชนหลาย
 ธุรกิจที่ประสบปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับภาษี และโดยการเก็บภาษีซ้ำซ้อนที่

LIRT

เป็นธรรม และประกอบกับความยุ่งยากดังกล่าว เป็นเหตุให้ธุรกิจของเอกชน
บางประเภทต้องล้มกิจการลงไป ทำให้เป็นการขัดขวางต่อการพัฒนาประเทศ
ในการส่งเสริมธุรกิจของเอกชน และทำให้รัฐบาลนั้นขาดภาษีที่พึงมีพึงได้จาก
ภาครัฐผู้ประกอบการทั้งหลาย การที่นำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้ขึ้น กระผมคิดว่า
จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีและอาจจะจูงใจให้ประชาชนได้เสีย
ภาษีในระบบที่เป็นธรรมนี้ กระผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ในหลักการ

ท่านประธานครับ กระผมยังมีข้อบางสิ่งบางประการในบาง
ประเด็นซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยอยู่ กระผมขอทราบเงื่อนไขที่ท่านประธาน
ได้เห็นว่า ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงว่า อัตราภาษี
มูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บถือเกณฑ์ 10 เปอร์เซ็นต์ และจะออกพระราชกฤษฎีกา
มาใช้บังคับในวันหน้า โดยรัฐบาลแถลงความตั้งใจว่าจริง ๆ จะเก็บเพียง
เปอร์เซ็นต์ แต่กฎหมายเขียนเปิดช่องไว้ถึง 10 เปอร์เซ็นต์นั้น กระผม
ขอยกข้อเถียงว่าวันหน้าตราใ้ที่รัฐบาลนี้มีความจำเป็นเกี่ยวกับการเงินที่จะ
ถวายได้ให้แก่รัฐบาลไปจัดทำงบประมาณก็ดี เชื่อว่ารัฐบาลก็คงจะเก็บภาษี
ขึ้น ช่วงที่รัฐบาลจะเก็บภาษีสูงขึ้นนี้รัฐบาลทำได้ ไม่ต้องออกเป็นกฎหมาย
ยกแล้ว เพราะเหตุว่าถ้าวันนี้นำขึ้นหลักการ และมีการพิจารณาในวาระ 2
วาระ 3 ต่อไปและกฎหมายนี้ผ่านสภา ก็แปลว่าประชาชนรับไว้ได้เลย
อันนี้กระผมก็ใจไว้ได้เลยว่าวันหน้ารัฐบาลต้องเอาภาษีจากประชาชน ภาษีมูลค่าเพิ่ม
10 เปอร์เซ็นต์แน่นอนแต่ขนาดเลขว่าต้องโดนแน่ แต่รัฐบาลฉลาดที่จะ
เขียนกฎหมาย รัฐบาลฉลาดที่จะกำหนดเกณฑ์สูงเอาไว้ แล้วก็มาแถลงต่อ
ภาว่าจริง ๆ ไม่ใช่หรอก จะออกพระราชกฤษฎีกาเอากันเพียง 7
เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ท่านประธานครับ 7 เปอร์เซ็นต์หรือ 10 เปอร์เซ็นต์นี้
รัฐบาลเอามาตรฐานมาจากตรงไหน รัฐบาลเอาอะไรมาเป็นมาตรฐานครั้งนี้
การเรียกเก็บภาษี ผมขอคำอธิบายจากรัฐบาลด้วย

LIRT

ข้าราชการระดับต่าง ๆ ของกรมสรรพากรนั้น มีจำนวนไม่น้อยที่ไปตั้ง
 สถานประกอบการในการตรวจสอบ และรับทำบัญชีขึ้นแบบเสียภาษีอากร
 เมื่อข้าราชการไปประพฤติไปกระทำ แม้ว่าจะนอกเวลาราชการก็ตามแต่
 กิจการของห้างร้านบริษัทอะไรก็ตามแต่ ถ้าหากว่าข้าราชการของ
 กรมสรรพากรที่ได้ไปตั้งสำนักตรวจสอบรับเป็นผู้จัดการดำเนินการทำนั้นมีหรือ
 ครัวเรือนที่เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรจะไปตรวจสอบได้ ท่านประชาชนครับ และถ้า
 ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านไปตั้งสำนักงานตรวจ
 สอบภาษีขึ้นมา แล้วเป็นอาชีพโดยสุจริตของท่าน ท่านก็รับทำภาษีให้แก่บริษัท
 ห้างร้าน แล้วก็ขึ้นภาษีไปถูกต้องจากสำนักงานนี้ ข้าราชการสรรพากร
 หน้าไหนจะไปตรวจสอบบริษัทเหล่านั้นได้ ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตว่าได้
 ปรึกษาที่จะหาทางแก้ไข ไม่ถึงขนาดลดการประกอบอาชีพนอกเหนือจากรับ
 ราชการของข้าราชการในกรมสรรพากรหรอก แต่ต้องระวังเรื่องนี้ และทำ
 อย่างไรที่จะให้ข้าราชการในกรมสรรพากรได้ทำการตรวจสอบภาษีที่ห้างร้าน
 บริษัทที่มีข้าราชการระดับต่าง ๆ ในกรมสรรพากรไปเปิดสำนักงานนั้นขึ้นได้
 เป็นข้อสังเกตให้รัฐบาลไว้ครับ

ท่านประชาชนครับ นอกจากนี้กระผมขอตั้งในบางประเด็น เป็นต้น
 การให้อำนาจอธิบดีกรมสรรพากรเป็นผู้วินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
 เกี่ยวกับการใช้ภาษีระบบมูลค่าเพิ่ม ค่าวินิจฉัยชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากร
 นั้นถือว่าเป็นที่สุด ท่านประชาชนต้องแลเห็นนะครับว่า อำนาจในการเรียกเก็บ
 ภาษีเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร ข้าราชการกรมสรรพากรเป็นฝ่ายบริหาร
 และวันหนึ่งเพื่อความสะดวกหรือเพื่อประโยชน์อะไรก็ตามแต่ของทางราชการ
 ปรากฏก็หยิบยื่นอำนาจตุลาการไปให้อธิบดีกรมสรรพากรแล้วเสร็จเลข อธิบดี
 กรมสรรพากรมีสิทธิที่จะวินิจฉัยชี้ขาดนั้นเป็นข้อยุติ แปลว่าประชาชนไม่มี

LIRT

ทางใต้เกี่ยวกับทางราชการได้เลย ประชาชนจะไปใช้สิทธิทางศาล เรียกร้องอะไรต่าง ๆ ที่วินิจฉัยคดีความมีความเห็นในทางกฎหมายแตกต่างกัน แปลว่าไม่มีทางเลย เพราะนับแต่ติดต่อไปประชาชนในประเทศนี้ผู้ประกอบการเสียภาษีในประเทศนี้จะต้องตกอยู่ภายใต้ข้อวินิจฉัยของอธิบดีกรมสรรพากรเท่านั้น เวลาที่มีปัญหาขัดแย้งมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องการเสียภาษี เพราะฉะนั้นถ้าหากเราได้อธิบดีกรมสรรพากรที่ท่านมีใจเที่ยงธรรม ท่านวินิจฉัยอะไรต่างๆ ในลักษณะที่เป็นกลาง โดยความคิดเห็นสุจริตของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีอากร แต่ถ้าวันใดท่านไม่ตั้งมั่นอยู่ในความเที่ยงธรรม ท่านวินิจฉัยอะไรให้เป็นคุณแก่ผู้ประกอบการธุรกิจเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจใหญ่ ๆ ไม่เพียงแต่จะทำให้รัฐเสียประโยชน์เท่านั้น แต่จะเป็นช่องทางมาให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ได้ด้วยการประพุดติมีข้อบ่งชี้ในหน่วยงานของกรมสรรพากร เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะเหตุว่าเป็นที่รู้เป็นที่ปรากฏกันกระจ่างชัด ว่าเวลาที่ถูกต้องตรวจสอบภาษีผู้ประกอบการก็ไม่ออกอาจจะเสียภาษี เพราะเราโดนทั้งเบี้ยปรับเงินเพิ่มมากมายมหาศาล ก็พยายามทุกวิถีทางที่จะวิ่งเต้นด้วยประการต่าง ๆ ให้ตนนั้นได้รับประโยชน์สูงสุดคือเสียภาษีให้น้อยลง เพราะฉะนั้นกระผมฝากเป็นข้อสังเกตกับทางรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีช่วยฯ ซึ่งท่านนั่งอยู่ตรงนี้

ท่านประธานครับ ในประเด็นถัดไปนั้นกระผมเห็นว่า อัตราภาษีที่กำหนดไว้ 10 เปอร์เซ็นต์ วันหน้าต้องเก็บถึงแน่ รับรองได้ว่าถึงแน่ ถ้าวันใดเราเก็บภาษีถึง 10 เปอร์เซ็นต์ นั้นละครับ กระผมคิดว่าเวลาประชาชนผู้ประกอบการเสียภาษีอยู่ในอัตรา 1 เปอร์เซ็นต์ 2 เปอร์เซ็นต์ 3 เปอร์เซ็นต์ ถึง 9 เปอร์เซ็นต์ ภาษีการค้า และวันหน้าเราก็

LIRT

10 เพอร์เซ็นต์ นั้นละครับ ถึงจังหวัดนั้นประชาชนจะนึกได้ทันที นึกรู้กันที่ว่า
 การหลีกเลี่ยง การหลบภาษีนี้มีมันคัม เพราะตัวอัตราภาษีมันสูงขึ้น
 สิ่งเหล่านี้ละครับเป็นเรื่องล่อแหลมที่จะทำให้คนหลีกเลี่ยงภาษีในวันหน้า และ
 ไม่สมดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งใจไว้ที่จะปฏิวัติระบบภาษี
 เสียใหม่ที่จะให้เกิดความเป็นธรรม ในทำนองกลับกันจะเป็นดาบ 2 คม
 อีกคนหนึ่งก็คือว่าเท่ากับของส่งเสริมให้ประชาชนหลบหนีภาษีอากรมากขึ้น
 เหมือนกับที่เราเก็บภาษีเงินได้จากประชาชนอยู่ในอัตราสูงสุดแต่เดิม 55
 เพอร์เซ็นต์ คณะ รสช. ถ้ากระผมจำไม่ผิด ได้มีประกาศของคณะ รสช. ลด
 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจาก 50 เพอร์เซ็นต์
 ลงเหลือ 50 เพอร์เซ็นต์ก็ตาม กระผมขอยกตัวอย่างว่าสมมติว่า นาย ก.
 มีรายได้ปีนี้ 10 ล้านบาท และต้องแบ่งครึ่งให้รัฐบาล 5 ล้านบาท กระผม
 ขอถามว่าใครอยากจะไปแบ่งครึ่งให้รัฐบาลนี้ 5 ล้านบาท กระผม
 ชื่อว่าแม้กระทั่งรัฐมนตรีที่ร่วมรัฐบาลทุกยุคทุกสมัย พ่อค้า นักธุรกิจ แม้ท่าน
 มีการงกจริตแห่งสถานี จริง ๆ ท่านไม่มีเจตนาจะหลบเลี่ยงภาษีอะไร
 แต่ระบบภาษีทำให้ผู้คนเอารายได้ที่ตัวทำมาหาได้และเสี่ยงภัยต่อการประกอบ
 ภาษี ขอมตเป็นหนี้เป็นสินอดหลับอดนอนมา วันหนึ่งทำมาหาได้เกิดขึ้นแล้ว
 ภาษีที่สุดต้องไปแบ่งครึ่งหนึ่งให้กับรัฐบาล ระบบภาษีแบบละครับเท่ากับบังคับ
 ให้คนหนีภาษี ถูกบังคับโดยกฎหมายให้หนีภาษี ในทำนองเดียวกัน
 ภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งกำหนดเพดานไว้สูงถึง 10 เพอร์เซ็นต์นั้นละครับ จะเป็น
 สิ่งส่งเสริมให้ผู้คนได้หลบหนีภาษีในวันหน้า สิ่งที่กระผมกราบเรียนนี้
 กระผมเชื่อว่าเป็นของจริงและเรื่องต้องเกิดขึ้น และยังต้องมีการโต้แย้งกัน
 ระหว่างข้าราชการกรมสรรพากร และประชาชนผู้ประกอบการค้า

ท่านประธานครับ กระผมมีข้อสงสัยอยู่อีกเรื่องหนึ่ง คือ เพดานภาษี ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 80/1 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ราชการส่วนท้องถิ่น กระผมสงสัยตรงนี้ อัตราภาษีร้อยละ 0 ก็เป็นเรื่องนำชำระร้อยละ 0 นี้เป็นเรื่องนำชำระจริง ๆ ก็แปลว่าไม่เก็บเลยใช่ไหมครับท่านประธาน ไม่เก็บเลย เพราะถ้าเก็บ 0 เปอร์เซนต์ แล้วก็มาใส่ไว้ในกฎหมายทำไม กระผมเชื่อว่ารัฐบาลคงมีเหตุผลตรงนี้ แต่เผอิญว่ากฎหมายเรื่องภาษีนี้นั้นยากที่จะอ่านและทำความเข้าใจได้ง่าย แต่จับพลิกอ่านไปได้ 3 - 4 มาตราก็ไม่ไหวที่จะอ่านแล้ว โดยความเข้าใจในเรื่องภาษาของกฎหมาย ภาษาของระบบภาษีนี้อ่าน กระผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งสภาแห่งนี้ แม้ท่านประธานเองอ่านแล้วก็คงเข้าใจได้ยากตรงนี้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเขียนไว้อย่างนี้คงมีเหตุผล หรือมีเจตนาอะไรที่ซ่อนเงื่อนบังอยู่ในกฎหมายฉบับนี้กระผมก็ไม่ทราบได้ กระผมขอให้รัฐบาลได้อธิบายความตรงนี้ให้สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ได้ เข้าใจว่าความจริงเป็นอย่างไร ทำให้มาถึงเขียนอัตราภาษี 0 ซึ่งมีค่าเท่ากับไม่ได้เก็บเลย ขอคำอธิบายตรงนี้นะครับ และวันหน้าเขียนไว้ตรงนี้ ถ้าผมตีความในขณะนั้นผมนึกเอาไว้ เดี่ยวนี้ใช้อัตราภาษี 0 เปอร์เซนต์ ร้อยละ 0 และใส่ไว้ในกิจการต่าง ๆ ต่อไปนี้

วันหน้ากิจการเหล่านี้จะขยับไม่ใช้ 0 เปอร์เซนต์แล้ว ต้องเป็น 1 เป็น 2 เป็น 3 เป็น 4 เป็น 5 เปอร์เซนต์ หรืออาจจะเป็น 10 เปอร์เซนต์ก็ไม่ว่า ถึงจังหวะนั้นรัฐบาลทำอย่างไรครับ จะออกเป็นพระราชบัญญัติหรือจะทำอย่างไร หรือจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาแต่ผมไม่เชื่อหรือว่าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ เพราะถ้าหากออกเป็นพระราชกฤษฎีกาเท่ากับสภาแห่งนี้ให้อำนาจรัฐบาลไปเต็มที่ในวันนี้ เพื่อที่จะได้เก็บภาษีประเภทต่าง ๆ

LIRT

จากประชาชนได้ตั้งใจนึกในวินหน้า เพราะฉะนั้นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไร
เกี่ยวกับ เรื่องภาษีของประเทศ ผมขอความกรุณาว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลใด
ที่แล้วแต่ขอได้ออกเป็นพระราชบัญญัติ และในเรื่องระบบภาษีของประเทศที่จะ
เก็บเอาจากประชาชนนั้น ขอให้ได้มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ประกาศให้รู้
เหมือนกับเคยประกาศโฆษณาเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มมาในชุดรัฐบาลก่อน ภาษี
สด ๆ ก็แล้วแต่ไม่ควรจะเป็นเรื่องปิดบังอำพรางเพราะเราเรียกเก็บจาก
ประชาชน รัฐบาลควรจะมีหน้ามาจูงใจให้ประชาชนหันเข้ามาสู่ภาษี และให้
เข้ามาสู่ในระบบที่ถูกต้องด้วยความสมัครใจถึงจะถูก ไม่สมควรอย่างยิ่งที่
รัฐบาลจะออก เป็นพระราชกำหนดหรือพระราชกฤษฎีกา ถ้าจะนิ่งมีตามอำนาจ
ให้ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานกระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ไม่เห็น
ด้วยในอัตราภาษีที่เขียนไว้สูงถึง 10 เปอร์เซ็นต์ วันนี้รัฐบาลอาจจะล่อใจว่า
เอาเพียง 7 เปอร์เซ็นต์ แต่วันหน้าก็ให้อำนาจไว้แล้วนี่ครับ สภาให้อำนาจ
ไปแล้ว รัฐบาลจะเอาเป็น 9 เปอร์เซ็นต์ 10 เปอร์เซ็นต์ ก็ย่อม่าอวด
งใจนึกแล้ว เพราะสภาให้อำนาจแก่รัฐบาลนี้ไปแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณ

ราษฎร์ครับ

นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายจิรายุทธ์ วสุรัตน์ ก่อนอื่นผมคงต้องขอกราบเรียนท่านประธาน
กันไปยังรัฐบาลว่า กระผมเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นอย่างยิ่ง ประเด็นแรกก็คือ เราต้องยอมรับว่าปัจจุบันนี้เรามีธุรกิจซึ่งอยู่
นอกระบบมากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นระบบภาษีมูลค่าเพิ่มคงจะเป็นสิ่งซึ่ง
ธุรกิจนอกระบบเข้ามาสู่ในระบบเสีย ซึ่งจะ เป็นวิถีทางซึ่งจะก่อให้เกิด
ความยุติธรรมในการประกอบธุรกิจการค้าอย่างอื่น แต่อย่างไรรู้ก็ตามระบบ

LIRT

ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นของใหม่ ซึ่งเราเพิ่งจะมาทดลอง แต่ก็ยังมีหลายประเทศ ได้ทดลองมาแล้ว ผมก็มีประเด็นอยู่ 3 - 4 ประเด็นที่อยากจะฝากข้อคิด ฝากท่านประชาชนไปยังรัฐบาลด้วยครับ

ประเด็นแรกก็คือ เราคงต้องยอมรับว่าสินค้าจะมีราคาแพงขึ้น ในประเด็นนี้ถ้าเป็นสินค้าซึ่งเป็นของฟุ่มเฟือย เป็นของซึ่งไม่จำเป็นเท่าไร ผมก็ไม่ค่อยมีอะไรที่จะขัดขวางมากนัก แต่ถ้าเป็นสิ่งที่จำเป็น ผมคิดว่าอันนี้ คงจะเดือดร้อนกับประชาชนมากพอสมควร ผมใคร่ถือโอกาสนี้ยกตัวอย่าง สินค้าซึ่งจำเป็น เรื่องแรกเลยคือสินค้าเวชภัณฑ์ ซึ่งมีมูลค่าประมาณปีละ 10,000 ล้านบาท ใน 10,000 ล้านบาทนั้นเป็นนำเข้ามาเพียง 10 ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ ก็ประมาณ 1,000 ล้านบาทถึง 2,000 ล้านบาท อีก 8,000 ล้านบาทนั้นผลิตในประเทศนี้และในระบบเก่าภาษีการค้าเขาเสียอยู่ 1.5 บาทกับอีก 10 เปอร์เซ็นต์ของ 1.5 ก็คือ .15 ก็กลายเป็นทั้งหมดเสียร้อยละ 1.65 นะครับ นั่นหมายความว่ายาซึ่งผลิตออกมาแล้วขายไป 10 บาทจาก โรงงานจะเสียภาษีเพียง 16 สตางค์ครึ่ง ในระบบใหม่ถึงแม้ว่าจะคิดแต่ตัว มูลค่าเพิ่ม สมมุติว่าออกมาจากโรงงาน 10 บาท ไปที่ผู้ค้าส่ง 15 บาท ไปที่ ผู้ค้าปลีกเป็น 20 บาท อย่างไรก็ตาม ผมให้คิดตรงฐานแค่ 10 บาทเอา ตรงค่าสุดท้ายจะเป็น 7 เปอร์เซ็นต์ หรือ 10 เปอร์เซ็นต์ก็ตาม จะกลายเป็น 70 สตางค์ หรือ 1 บาท เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ชัดเจนเลยตรงที่ว่า สินค้า ราคาจะต้องแพงขึ้นนะครับ

ประเด็นที่ 2 คือในระบบใหม่นั้นจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับ รัฐบาลทันที เพราะฉะนั้นตรงนี้จะทำให้เกิดปัญหาว่าจะต้องเอาเงินลงไปก่อน เมื่อผลิตขายออกมา แล้วอ่าสิมว่าในธุรกิจของร้านนี้เครดิตมีถึง 6 เดือน แล้วว่าจะเก็บสตางค์ได้มาเป็นเช็คล่วงหน้าอีก 30 วัน 60 วัน นั่นหมายถึง

LIRT

ความว่า 7 - 8 เดือน แล้วยังมีขาดอายุต้องเอากลับมาทำลาย ตรงนั้น
 กลไกมันซับซ้อนยุ่งยากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องยอมรับว่าราคา
 ต้องขึ้นไปแน่ ซึ่งเป็นสินค้าจำเป็นสำหรับผู้นับถือศาสนาที่อยู่ในมือด้วยเหตุผล
 2 ประการนี้ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานสภาไปยังรัฐบาลว่า สินค้า
 จำเป็นนั้นในหลายประเทศเขาไม่ได้เก็บอัตราเดียวกัน ผมอยากขอ
 ให้อำนาจหนึ่ง เบลเยี่ยมเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม 4 เปอร์เซ็นต์ 6 เปอร์เซ็นต์
 17 เปอร์เซ็นต์ 19 เปอร์เซ็นต์ 28 เปอร์เซ็นต์ 33 เปอร์เซ็นต์ แบ่งเป็น
 หลายระดับแล้วแต่ความจำเป็นของภาษี ฝรั่งเศส 2.1, 4 เปอร์เซ็นต์ 5.3,
 7 เปอร์เซ็นต์ 13, 32 เปอร์เซ็นต์ แล้วแต่ประเภทของสินค้าที่จำเป็น
 จำเป็น เขาในเอเชียด้วยกัน ประเทศเกาหลี 2 เปอร์เซ็นต์ 3.5
 เปอร์เซ็นต์ และ 10 เปอร์เซ็นต์ ผมมิได้หวนอีกประเทศหนึ่ง 5 เปอร์เซ็นต์
 15 เปอร์เซ็นต์ และ 25 เปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นว่าหลายประเทศไม่ได้เก็บ
 (Rate) เดียวกันกับสินค้าทุกประเภท เพราะฉะนั้นขอให้รัฐบาล
 คำนึงถึงสินค้าซึ่งมีความจำเป็นกับความเป็นอยู่ของประชาชนด้วยนะครับ

เรื่องที่ 2 ที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล ก็คือเรื่อง
 อัตรา 18 การให้เครดิตกับสินค้าคงคลัง สรุปรอย่างสั้น ๆ ว่าสินค้าซึ่งซื้อ
 เข้ามาก่อนที่ภาษีมูลค่าเพิ่มจะประกาศใช้นั้น รัฐบาลจะคืนภาษีให้ เพราะ
 สีสภาให้การค้าไปแล้ว ทั้งนี้ประเด็นก็คือว่าเมื่อเขาเสียไปแล้วในอัตราเก่า
 ตั้งแต่ 1 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปจนกระทั่งถึง 9.9 เปอร์เซ็นต์ ทำไม่คืน
 ให้เขาทั้งหมดที่เขาเสียไป ไประบุว่าคืนให้ไม่เกิน 9.9 เปอร์เซ็นต์ คือ
 รัฐบาลจะคืนเท่าไรก็ได้ นั่นเป็นประเด็นหนึ่งซึ่งอาจจะทำให้ไม่ค่อยชอบมา
 กกล หรือว่าเจ้าหน้าที่อาจจะมึลิกขหรือคำวินิจฉัยซึ่งออกไปได้เช่นครับ
 ประเด็นที่ 2 คือว่าคืนให้เฉพาะสินค้าซึ่งอยู่ในคลังตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน

LIRT

ถึงขั้นขาดม โดยหลักการแล้วสินค้าคงคลังก็ควรจะม็ เขาเรียก เกิร์น โอเวอร์ (Turn over) ประมาณสัก 4 เดือน ผมคิดว่าควรจะม็เป็น 4 เดือน อย่างต่ำซึ่งควรจะคืนให้ ไม่ใช่แค่ 2 เดือน คืนสินค้าซึ่งเข้ามาในคงคลัง ตั้งแต่เดือนกันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม เป็นต้นไปนะครับ

เรื่องที่ 3 ซึ่งอยากฝากกราบเรียนทางรัฐบาล คือรัฐบาล พยายามที่จะแก้ปัญหาเรื่องการซบซ้อนของกฎหมายของภาษี ซึ่งเรามักรู้มา มากมายแล้ว แต่อ่านไปอ่านมาในมาตรา 78 เรากำลังจะวิ่งกลับไปหา ความซบซ้อนอีก มาตรา 78 ระบุไว้ว่า สินค้าซึ่งขายออกไป ออกอินวอยซ์ (Invoice) ให้จ่ายภาษีมูลค่าเพิ่มให้กับรัฐบาลทันที แต่มาตรา 78/1 ถ้าเพื่อสินค้านั้นเป็นบริการไม่ต้องจ่าย จ่ายเมื่อได้รับเงิน ผมว่าเอาอย่างใด ก็เอาเสียอย่างหนึ่ง มีสินค้าตั้งหลายอย่างซึ่งในอินวอยซ์ใบเดียวกันมีทั้งเป็น สินค้าและบริการอยู่ในอันนั้น เพราะฉะนั้นทำไมต้องไปแยกกันให้ยุ่งเปล่า ๆ จะเก็บเงินไหนก็เก็บกันสักอันหนึ่ง เอาวันที่ออกอินวอยซ์หรือจะเอาวันที่ได้รับ ชำระเงินเพื่อจะได้หมดปัญหาเรื่องซบซ้อนไปเสียนะครับ เพราะเดี๋ยวมีการ คืนสินค้าอีก มีการคืนบริการอีก ทำให้ยุ่งกันเข้าไปใหญ่

ประเด็นซึ่งอยากจะฝากเป็นข้อคิดไว้ก็คือว่า ผมเชื่อมั่นเหลือเกิน ว่าในระบบภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น รัฐบาลมีโอกาสที่จะเก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นอีกมาก เหตุผลที่เพิ่มขึ้นมากนั้นมาจากว่า พื้นฐานของ 2 ประเด็น ประเด็นแรก คือ พื้นฐานของการเก็บภาษีของประเทศเรานั้นมาจากทางอ้อมเสียส่วนใหญ่ คราวนี้พอภาษีมูลค่าเพิ่มออกมาทางตรง จะเริ่มปรากฏชัดขึ้นมานั้น แล้วจะไ ม่มาก แล้วอย่างที่ผมกราบเรียนว่าสินค้าจะต้องแพงขึ้นแน่ ๆ ในเมื่อ เป็นอย่างนั้นผมว่ารัฐบาลก็ควรจะวางแผนว่าจะเอาเงินอันนี้ไปใช้ทำอะไรที่เป็น ประโยชน์กับคนจน คนส่วนใหญ่ หลายประเทศครับ อินโดนีเซียก็เก็บเพิ่มดี

LIRT

ได้ 40 - 50 เปอร์เซ็นต์ในปีแรกที่ใช้ระบบนี้ เท่าที่ผมทราบ ถ้าขึ้นเรา
ตั้งปล่อยอย่างนี้ คือให้ประชาชนมีความรู้สึกว่าถึงแม้ต้องเสียเพิ่มขึ้น แต่มี
อะไรที่จะกลับคืนออกมา ผมว่าตรงนี้มีความสำคัญมาก ถ้าเพื่อเราปล่อยไป
อย่างหนึ่งงบประมาณของปีหน้าก็เริ่มทำกันอีกแล้ว ก็เป็นการที่ไปเพิ่มงบประมาณ
ปีหนึ่ง 10 - 15 เปอร์เซ็นต์ก็ไปจ่ายแต่เงินเดือนกับวัสดุสิ้นเปลือง โครงการ
ซึ่งมีความสำคัญ ซึ่งจะทำให้คนจนของเรา เกษตรกรของเรามีฐานะดีขึ้น
อินฟรา-สตรัคเจอร์ (infra-structure) ต่าง ๆ สาธารณูปโภคต่าง ๆ
ก็จะทำขึ้นได้ ก็จะได้ทำไปได้

ประเด็นสุดท้ายที่ผมว่าสำคัญมากที่สุดอยากจะเรียนก็คือว่า เมื่อ
ใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มขึ้นมา ธุรกิจนอกระบบจะปรากฏโผล่ขึ้นมา ที่เสียภาษีไว้
ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้เสียภาษีหรือหลบภาษี นุดกันอย่างตรง ๆ เรามีมาตรการ
เรื่องอภัยโทษตามมาด้วยหรือเปล่า ถ้าไม่มีจะเกิดปัญหาใหม่ ของฝากไว้ด้วย
ขอพบระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน
อาจารย์โอสถครับ

นายโอสถ โกศล : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โอสถ
โกศล ขอความกรุณาขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ เหตุผล
ของกรมก็มีสั้น ๆ คือว่า ระบบการเก็บภาษีที่ใช้อยู่เดิมนั้นใช้ เป็นภาษีการค้า
แบ่งจำแนกสินค้าต่าง ๆ ไว้ในอัตราภาษีซึ่งไม่เหมือนกัน เป็นเหตุให้ผู้ประกอบ
ธุรกิจกับเจ้าหน้าที่ผู้เก็บภาษีต้องถกเถียงกันอยู่เสมอ เพราะว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่
เก็บภาษีก็ต้องพยายามที่จะเก็บให้ได้ในอัตราสูง ส่วนฝ่ายนักธุรกิจก็เห็นว่า
เราจะเก็บอีกอัตราหนึ่ง โดยเหตุนี้กรมสรรพากรจึงต้องเป็นคดีกับฝ่ายธุรกิจ
ทุกปี ปีหนึ่งหลายสิบเรื่อง เมื่อไตศาลพิพากษาว่าฝ่ายนักธุรกิจปฏิบัติถูก
กรมสรรพากรแน่ก็จะทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องไปเสียค่า

LIRT

ขรรณเนียม คำทนายแทนอีกฝ่ายหนึ่ง กระผมขอยกตัวอย่างเช่น เรื่องสินค้าชนิดหนึ่ง ซึ่งผู้ผลิตใช้ซีเมนต์ ทราช น้ำ กรวด ผสมกันแล้วใส่รถไปซึ่งเป็นหม้อกลม ๆ ส่งไปตามลูกค้าซึ่งทำการก่อสร้างเรียกกันว่า คอนกรีตผสมเสร็จ ภาษีเพียงสินค้าอย่างเดียวนี้ครับ ถ้าถือว่าเป็นจ้างทำของ ภาษีจะสูงกว่า การขายประมาณเท่าตัว ฝ่ายผู้ประกอบการธุรกิจก็เสียภาษีเป็นการขาย กรมสรรพากรบอกว่า เป็นภาษีการผลิต คดีเพียงเรื่องเดียวเท่านั้นนะครับ ต้องอยู่ในศาลถึง 4 - 5 ปี ศาลฎีกาเพิ่งนิพากษาไปเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคมนี้เองว่าเป็นการขาย อย่างคดีนี้แม้แต่ศาลเองก็เป็นปัญหา ศาลล่างบอกเป็นการขาย พอมาถึงศาลฎีกา ศาลฎีกานิพากษาบอกเป็นการขาย เรื่องกว่าจะตกลงกันได้ ใช้เวลาดัง 4 - 5 ปี เพราะฉะนั้นเมื่อมีระบบภาษีใหม่เป็นประเภทมูลค่าเพิ่ม เช่นนี้ การเก็บภาษีก็จะสะดวก และทำให้ฝ่ายผู้ประกอบการค้ากับฝ่ายรัฐบาลไม่ต้องมาโต้เถียงกัน แต่กระผมมีข้อกังวลใจอยู่ที่ข้อเดียวครับคือชื่อของภาษีที่ใช้ใช้คำว่า ภาษีมูลค่าเพิ่ม กระผมเห็นใจทางฝ่ายผู้ว่างกฎหมาย เพราะจะไปยื่นเอาค่าฝรั่ง แวลลู แอดเดด แท็กซี่ (Value added tax) แต่ว่าถ้าคนทั่ว ๆ ไปเขาอ่านนี่นะครับ เขาตกใจ ถ้าเพียงแต่ถอดคำตรงกลาง ค่ามูลค่า ออก 2 คำเท่านั้น กลายเป็นภาษีเพิ่ม คนก็จะเข้าใจว่าที่ออกกฎหมายมานี้เป็นการเพิ่มภาษี ดังนั้นกระผมขอความกรุณาทางรัฐบาลว่า เมื่อออกกฎหมายชนิดนี้ออกไปแล้ว ขอความกรุณาได้โปรดทำความเข้าใจให้ประชาชนเข้าใจได้ว่า เป็นเรื่องระบบการเก็บภาษีซึ่งต้องการให้เป็นระเบียบเดียวกัน ไม่ใช่เป็นการเพิ่มภาษี จะทำให้ทุกคนสบายใจ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผมวิชัย โสสุวรรณจินดา ผมมีความเห็นสนับสนุนในการเสนอร่าง

LIRT

พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเห็นว่ากฎหมายภาษีก้าวของเราไม่ได้ใช้มา
 30 ปีแล้ว ก็สมควรที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลง และผมเชื่อว่าระบบ
 ภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นจะช่วยให้รัฐบาลสามารถเก็บภาษีได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย
 มากขึ้น และก็จะเพิ่มรายได้ให้กับรัฐบาลมากขึ้น ระบบการใช้ใบเสร็จก็คงจะ
 เป็นการแพร่หลาย สามารถจะใช้ใบเสร็จอ้างอิงได้เมื่อมีข้อที่จะต้องมีการ
 ตรวจสอบ แต่ท่านประธานครับ มีประเด็นอยู่ 2 - 3 ประเด็นที่ผมอยากจะ
 ออกรับเรียนผ่านไปยังรัฐบาล ในการที่จะนำภาษีมูลค่าเพิ่มไปใช้ให้ได้ผลนั้น

ประการแรกทีเดียวจะต้องให้ผู้เสียภาษีนั้นเกิดความสะดวกในการ
 เสียภาษี จะทำอย่างไรก็แล้วแต่ที่เขาเสียภาษีแล้วง่ายและสะดวก จะมีวิธีการ
 คำนวณอย่างไร การยื่นเสียภาษีอย่างไร รัฐบาลที่จะต้องเสียภาษีอย่างไร
 ให้ง่าย แล้วเราจะทำให้เขาเกิดความเต็มใจในการเสียภาษี อันนี้ฝาก
 ไปยังรัฐบาลด้วย

ประการที่ 2 การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นจะต้องมุ่งไปยังผู้ซึ่งเสีย
 ภาษีโดยตรง คืออย่าให้สามารถผลักภาระไปยังผู้บริโภคได้ ภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น
 จะเป็นภาษีผู้ผลิตไม่ใช่ภาษีผู้บริโภค การที่เราบอกว่าใช้ภาษีมูลค่าเพิ่ม
 ที่ไม่เข้าใจก็ยังมีเหมือนกับที่เราไปทานข้าวในโรงแรม ทานข้าวเสร็จ
 อาหาร 200 บาท แต่เวลาจ่ายจริง ๆ อาจจ่าย 240 บาทเพราะบวก
 กับบริการเข้าไป บวกค่าภาษีเข้าไป ซึ่งเป็นภาษีที่ผู้บริโภคต้องเสีย แต่
 ภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นเราเก็บจากผู้ผลิตเก็บจากผู้บริการ ไม่ใช่ผู้ใช้บริการ
 เพราะฉะนั้นจะทำอย่างไรที่จะให้ระบบภาษีนี้นตรงกับผู้ที่จะต้องเสียภาษีโดยตรง
 ซึ่งไม่สามารถจะผลักภาระภาษีไปยังผู้ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการหรือประชาชนธรรมดา
 ไปได้

ประการที่ 3 ประการนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ คือท่าอย่างไร
 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะช่วยอำนวยความสะดวกกับระบบที่เกื้อหนุนต่อการเก็บภาษี
 มูลค่าเพิ่ม เพราะภาษีมูลค่าเพิ่มนั้น ผู้ซึ่งเป็นผู้ผลิตทุกขั้นตอนต้องเสียภาษี
 เมื่อทุกขั้นตอนต้องเสียภาษีจะมีวิธีการที่จะก่อให้เกิดความรวดเร็วในการออก
 ใบรับรองว่า ได้มีการเสียภาษีแล้วในการเครดิตภาษี สามารถจะเรียกภาษี
 คืนได้โดยสะดวกรวดเร็วทันต่อธุรกิจที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป ระบบที่เรา
 ปรับปรุงทางราชการเพื่อเกื้อหนุนต่อการเก็บภาษีนี้ละครับ ท่านประชาชน
 ที่จะทำให้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มนั้นประสบความสำเร็จในการนำมาใช้ เราอาจจะ
 ต้องรอกันมาถึง 30 ปีกว่าที่จะได้จนถึงภาษีมูลค่าเพิ่มในสภาพหนึ่ง กว่าที่จะ
 ได้ออกกฎหมายฉบับนี้ออกมา แต่ผมอาจจะให้กฎหมายฉบับนี้เมื่อออกไปแล้ว
 สามารถนำมาใช้ได้ทันทางปฏิบัติอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ก็ขอฝาก
 3 ประเด็นนี้ไว้ ฝากไปยังรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรี
 ครับ

นายสุชี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขออนุญาต
 ชี้แจงข้อซักถามของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีของท่านปกติที่
 ความสนใจอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 ว่าในกฎหมายเขียนไว้ว่าร้อยละ
 10 และเมื่อทางสภาให้อำนาจไปแล้วรัฐบาลจะไปทำเป็นอัตราไม่ใช้ร้อยละ
 7 และก็ให้ข้อคิดว่า ภาษีถ้าเก็บในอัตราสูงจะเกิดการหลีกเลี่ยงภาษี
 ประเด็นที่ว่าถ้าเก็บภาษีในอัตราสูงแล้วจะเกิดการหลีกเลี่ยงภาษีนั้น ทาง
 รัฐบาลแม้กระทั่งกระผมเองก็เห็นด้วยว่า ภาษีนั่นถ้าหากว่าอัตราสูงเกินสมควร
 จะทำให้มีความจำเป็นหรือคุ้มค่าที่จะไปหลีกเลี่ยง และสาเหตุนี้เองที่ทำให้

LIRT

รัฐบาลได้กำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ในอัตราร้อยละ 7 ที่นี้ก็มีความเห็นว่าแล้ว
 ภายใต้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่ 7 นี้ก็มีความจำเป็นที่จะต้องไปถึง 10 ทำให้เกิดความกังวลอยู่
 ตลอดเวลาว่าวันหนึ่งจะต้องไปถึง 10 อาจจะขอเรียนว่าถ้าดูจากประเทศต่าง ๆ
 ที่ใช้ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มนี้แล้วก็จะพบว่าอัตราร้อยละ 10 เป็นอัตราที่ใช้กัน
 เป็นส่วนใหญ่ ถ้าเป็นประเทศในยุโรปแล้ว อย่างเช่นประเทศอังกฤษเขาเก็บ
 ถึงร้อยละ 17.5 แต่ประเทศไทยที่ไปอัตราที่ใช้กันเป็นอัตราร้อยละ 10
 นี้ก็เพราะภาษีที่จะได้จากมูลค่าเพิ่มระบบนี้จะ เป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกับ
 ภาษีได้หรือผลิตภัณฑ์รวมของประเทศ อย่างไรก็ตามรัฐบาลนี้ก็เชื่อมั่นว่าไม่น่า
 จะต้องเก็บภาษีถึงร้อยละ 10 และถ้าการบริหารงานคลังมีประสิทธิภาพร้อยละ
 7 ก็น่าจะทำงานกันได้ ทั้งนี้ทางคุณปกติก็ถามว่าร้อยละ 7 เอามาจากไหน
 ความเข้าใจทั่วไปก็มาจากการต่อรองว่าไม่จำเป็นจะต้องถึงร้อยละ 10 แต่
 หลักเกณฑ์ที่แท้จริงอยู่ตรงที่ว่า จะต้องเป็นอัตราที่จะทำให้รัฐบาลได้รายรับมา
 เพื่อใช้จ่ายในงบประมาณได้เพียงพอ เนื่องจากขณะนั้นงบประมาณแผ่นดิน
 ใช้จ่ายเงินประมาณร้อยละ 17.5 ของผลิตภัณฑ์รวมของประเทศ ใช้ถึง
 ร้อยละ 17.5 เพราะฉะนั้นการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 นี้ ก็เชื่อว่าเป็น
 อัตราที่ได้ลดค่าลงค่อนข้างจะมาก นอกจากจะต่ำกว่าอัตราร้อยละ 17.5
 แล้วก็ยังมีหลายส่วนที่มีการยกเว้น เช่นภาคเกษตร ผู้มีรายรับต่ำรวมทั้ง
 ผู้ส่งออก เป็นต้น อัตราร้อยละ 7 ถ้าเทียบกับภาษีการค้าปัจจุบันก็จะเห็นว่า
 ผู้ที่มีภาระภาษีมูลค่าเพิ่มย่อมอยู่ในวิสัยที่จะเสียได้ ยกตัวอย่างเช่นผู้ผลิตทั่วไป
 ในขณะนี้เสียภาษีการค้าอยู่ร้อยละ 9.9 ผู้ผลิตโดยทั่วไปเมื่อมาเสียภาษี
 มูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 จึงย่อมจะเป็นการบรรเทาภาระภาษีลงไปได้มาก
 เพราะนอกจากอัตราจะลดลงแล้วยังเสียหน้าเดียวเบ็ดเสร็จ ถ้าเทียบกับ
 ภาระที่เสียภาษีการค้าร้อยละ 8.25 แล้ว เสียในอัตราร้อยละ 7

LIRT

ก็นับว่าจะบรรเทาไปได้มาก หรือกิจการโรงแรมหรือว่าในที่คล้ายที่เสียขณะ
ร้อยละ 16.5 ถ้ามาเสียร้อยละ 7 ก็คงจะผ่อนปรนไปได้มาก เพราะฉะนั้น
เราจะไม่ได้ยื่นเสียงคัดค้านจากนักธุรกิจดังกล่าว ร้อยละ 7 จะเป็นกา
ประหยัดภาษี มีบางธุรกิจที่เคยเสียในอัตราต่ำกว่าร้อยละ 7 หรือเคยไม่เสีย
และถ้าพิจารณาในแง่ที่ว่าผู้เสียภาษีสามารถเอาภาษีซื้อมาจากภาษีขายได้
ถ้าพิจารณาว่ารายรับขั้นต่ำไม่ถึง 600,000 บาท ก็ไม่ต้องมาเข้าระบบ
เช่นนั้นแล้วภาระภาษีร้อยละ 7 ก็คงจะรับได้ ทางกรมสรรพากร เพื่อที่จะ
ปฏิบัติงานเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มนี้จำเป็นจะต้องมีอัตรากำลังเพิ่มขึ้น ขอขอบคุณ
ที่อุปบเกิดได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ แล้วก็ได้กรุณาชี้แนะ กรมก็กำลังของ
งบประมาณ กำลังขออัตราของ ก.พ. อยู่ในเรื่องใบเสร็จรับเงิน
ภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ไม่ได้ ถ้าไม่มีการทำใบเสร็จรับเงินอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้
เพราะหลักที่ช่วยให้เอาภาษีซื้อมาจากภาษีขายนั้น ภาษีซื้อต้องมีใบเสร็จ
รับเงิน เพราะฉะนั้นต้องมีการดูแลให้มีการออกใบเสร็จรับเงินทุกครั้งที่มีการ
ทำธุรกิจ การออกใบเสร็จรับเงินนี้จะมีสิ่งจูงใจ มีมาตรการอย่างไรบ้าง
ถ้าหากว่าเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ เขาก็ยอมมีการออกใบเสร็จรับเงินกันเป็นธรรม
อยู่แล้ว โดยเฉพาะกิจการอุตสาหกรรมที่เคยเสียภาษีการค้าเป็นประจำ
ร้อยละ 9.9 เขาทำใบเสร็จรับเงินอยู่แล้ว กิจการที่เข้าตลาดหลักทรัพย์
กิจการที่มีการร่วมทุน เพราะถ้าไม่มีระบบ ถ้าไม่มีการออกใบเสร็จรับเงิน
แม้กระทั่งจะหวังที่จะลดภาษีได้บ้างก็จะเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตขึ้นได้
ทำให้ธุรกิจเสียหายไปในที่สุด กิจการขนาดย่อมที่มีรายรับแต่ละปีไม่ถึง
600,000 บาท ก็อยู่นอกระบบไม่จำเป็นจะต้องเน้นเรื่องใบเสร็จรับเงิน
นอกจากนั้นในกฎหมายนี้ก็ยังมีกำหนดว่าการซื้อไม่เกิน 500 บาท
ผู้ชายไม่ต้องออกใบเสร็จรับเงินก็ได้ มีอยู่มาตรการหนึ่งที่จะทำให้การออก

LIRT

๒๒. เสรีจรับเงินมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นก็คือหลักที่ว่า เอาภาษีซื้อมาหักภาษีขาย เพราะฉะนั้นถ้า เป็นบริษัทที่จะต้องเสียภาษีขายอยู่แล้ว แล้วไปซื้อของซื้อบริการจากธุรกิจอื่น บริษัทที่มีขนาดใหญ่ก็ต้องเรียกเรื่องใบเสร็จรับเงินจากผู้ที่เป็นผู้ซื้อวัตถุดิบมา เพื่อให้สามารถเอาภาษีซื้อมาหักภาษีขายได้ เมื่อมีความจำเป็นจะต้องเอาใบเสร็จรับเงินแสดงภาษีซื้อเพื่อหักภาษีขายเช่นนี้ การที่จะเรียกเรื่องให้มีการออกใบเสร็จรับเงินก็ย่อมจะมีความเป็นจริงขึ้นได้มาก ที่ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของข้าราชการกรมสรรพากรนั้น เขาก็มีระเบียบแบบแผนอยู่ ห้ามไม่ให้ข้าราชการกรมสรรพากรไปทำงานที่จะเสียความเป็นอิสระในเรื่องการทำหน้าที่ ที่พาดพิงมาถึงผมบ้างในเรื่องการประกอบอาชีพนั้น เข้าใจว่าคงไม่ตั้งใจ ขอเรียนว่าตามธรรมนูญการปกครองฯ รัฐมนตรีจะต้องไม่ประกอบอาชีพหรือมีตำแหน่งในธุรกิจที่หากำไร ก็ขอเรียนเอาไว้ด้วยเพื่อความตั้งใจ เรื่องให้อำนาจอธิบดีมีสิทธิวินิจฉัยชี้ขาดนั้น อันที่จริงอธิบดีก็ไม่ได้ใช้อำนาจมากมายขนาดนั้น กรณีที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าการวินิจฉัยไม่ชอบก็ฟ้องร้องคดีให้ถึงที่สุดได้ มีอยู่เรื่องหนึ่งที่คุ่มปกติได้ถามก็คือว่า ภาษีเงินได้อัตราร้อยละ 50 ตอนข้างจะสูง ผู้ซึ่งใช้ความอดสาหะหารายได้ ต้องไปแบ่งให้รัฐบาลครึ่งหนึ่งจะทำให้เกิดความท้อถอย อันนี้ก็ เป็นความจริงในความคิดอันนี้ทางกระทรวงการคลังเองก็ค่อนข้างรับ และในการทำโครงสร้างภาษีเงินได้ทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่จะมาสู่สภานี้ ก็จะมีเนื้อหาตามที่คุ่มปกติก็ไว้ในใจแล้ว ถ้ามีอะไรก็ขอได้ให้ความรู้ด้วย มีเรื่องภาษีอัตราร้อยละ 0 ว่าเป็นเรื่องแปลกเขียนไว้ทำไม ผมก็ว่าแปลก มาตรา 80/1 ภาษีร้อยละ 0 มีอย่างนี้ ภาษีมูลค่าเพิ่มมีหลักว่าทุกคนที่ทำธุรกิจจะต้องเสียภาษีขายร้อยละ 7 ยกเว้นภาษีธุรกิจเฉพาะของขนาดจ้อยร้อยละ 3 ทุกคนต้องเสียภาษีขายร้อยละ 7 เอาภาษีซื้อมาหักได้ ว่าเป็นแล้วเสียเฉพาะผลต่าง

LIRT

จึงเรียกว่า มูลค่าเพิ่ม ที่มีบางกรณีเช่นเมื่อส่งออก การส่งออกนั้นก็มีการ
ส่งเสริมการส่งออกโดยไม่เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากการส่งออก ในระบบภาษี
มูลค่าเพิ่มสากลเพื่อไม่ต้องเก็บภาษีการส่งออก เขาจะต้องกำหนดว่าภาษี
มูลค่าเพิ่มสำหรับการส่งออกเป็นอัตรา 0 เพื่อให้มีผล 2 ประการ
ประการแรก การส่งออกนั้นไม่ต้องมีภาษีขายไปส่ง ประการที่ 2 ภาษีซื้อที่
ติดพันมากับสินค้าที่ส่งออกนั้นไปขอคืนได้ทั้งหมด ถ้าเล่นกติกาที่แก้ตัดก็ไม่ตกกับ
การที่จะสร้างกำแพงภาษีไม่ให้สินค้าไทยออกตลาด เขาก็ไม่กักท้วง เพราะ
เป็นกติกาสากลเล่นกันทุกประเทศ นั่นเป็นเหตุของภาษีอัตรา 0

ที่นี้ขอเรียนตอบคำถามของคุณจิราวุธย์ สินค้ามีราคาแพงขึ้นจริง
หรือไม่ ถ้ามองในภาพรวมแล้วสินค้าไม่น่ามีราคาแพงขึ้น รัฐบาลตกลงแล้วว่า
ภาษีมูลค่าเพิ่มที่นำระบบนี้มาใช้ ไม่ใช่เอามาใช้เพื่อหาจำนวนภาษีเพิ่มขึ้น
ไม่ได้มาหาเม็ดเงินเพิ่มขึ้น บางคนคงนึกในใจว่าวันหลังก็คงจะหา รัฐบาล
ไม่มีนโยบายที่จะเอาระบบนี้มาใช้เพื่อหาภาษีเพิ่มขึ้น ต้องการภาษีไม่มากกว่า
เดิมแต่เกลี้ยให้กระจายไปตามบุคคลที่เพิ่มมูลค่ากันสินค้าและบริการนั้น ๆ แต่
ไม่ต้องการภาษีเพิ่มขึ้น ทำไม่จึงว่าของแพงได้ ถ้าว่าของแพงก็คงมองผิด
เช่นถ้าจะไปดู ขออนุญาตเอื่อนามบางที่เจ้าของคงจะจ้องอยู่แล้ว ถ้าไปดู
ซูเปอร์มาร์เก็ตเสียร้อยละ 7 เดิมเสียร้อยละ 0 และจากซูเปอร์มาร์เก็ต
ก็ถึงผู้บริโภคตรง ถ้ามองแค่นี้ของแพง แต่ถ้ามองว่าซูเปอร์มาร์เก็ตสามารถ
เอาภาษีซื้อมาหักได้ แล้วก็เอามาตั้งหน้าตั้งตาที่จะผ่าน 7 เปอร์เซ็นต์
ไปให้ผู้บริโภคแรงนัก ของก็ไม่น่าจะแพง ที่นี้ถ้าจะมาก็ดูอีกมุมหนึ่ง ภาษีการซื้อ
เขาเคยเสียกันในอัตราต่าง ๆ หลายอัตราร้อยละ 9.9 ก็เสียกันเป็นส่วน
ร้อยละ 18.5 ก็เคยเสีย ร้อยละ 8.25 ก็เคยเสีย อุตสาหกรรมส่วนใหญ่
ก็เสียร้อยละ 9.9 ถ้าไปพูดกับท่านเหล่านั้นว่าท่านจะทำของแพงหรือไป

LIRT

เขาจะตอบว่าของไม่แพง แต่ถ้าเราอาจจะมากขึ้น ผมจึงยืนยันว่าถ้าไม่นับ
 ระยะเดือนสองเดือนแล้ว ระยะปานกลางแล้วของไม่น่าจะแพงขึ้น แต่คุณ
 จิรายุทธ์เป็นห่วงซาร์ก้าโรค ซาร์ก้าโรคเป็นเรื่องซึ่งได้ยกขึ้นมาพูดกันมาก
 ประเด็นที่ว่าเมื่อผลิตก็เสียภาษี อาจจะเรียนว่าอันที่จริงแล้ว เสียภาษีเมื่อมี
 การจำหน่ายออกไปเท่านั้น กรณีที่คุณจิรายุทธ์ให้ตัวอย่างว่าในหลายประเทศ
 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มไม่จำเป็นต้องเป็นอัตราเดียวกันก็ได้ ของเราก็ไม่ใช่อัตรา
 เดียวครับ 1.5 เปอร์เซ็นต์ก็มี สำหรับธุรกิจขนาดเล็ก 3 เปอร์เซ็นต์ก็มี
 สำหรับนายธนาคารที่ซบพอกกันเป็นพิเศษ และ 7 เปอร์เซ็นต์สำหรับทั่วไป
 และยังมีอัตราสูงอีก เพราะฉะนั้นอัตราขณะนั้นก็หลายอัตราอยู่แล้ว และถ้ามี
 ข้อมูลดี ๆ ก็ยินดีรับฟังสินค้าคงคลัง 2 เดือน ก่อนเข้าระบบมูลค่าเพิ่มจะคืน
 ภาษีการค้าให้ไม่เกินร้อยละ 9.9 ตรงนี้ก็พยายามให้ดีที่สุด ถ้าใครมีวิธีดีกว่า
 ไปขายไปออกก็แล้วกันยินดีรับฟัง ประเด็นที่ว่ายังมีธุรกิจบางเรื่องจะว่าขาย
 สินค้าก็ไม่เชิง ขายบริการก็ไม่ใช่จะว่าอย่างไร จะกลับไปสู่อัตโต้แย้งเดิม
 ของภาษีการค้าหรือไม่ ขอยืนยันว่ามีมาตรา 77/5 ซึ่งมีการกำหนดกรณีที่จะมี
 การวินิจฉัยให้ถึงที่สุด ความเป็นห่วงธุรกิจนอกระบบว่าจะเข้าระบบหรือไม่
 ธุรกิจนอกระบบจะมาเข้าระบบโดยเหตุหลายประการ ที่สำคัญก็คือถ้าเป็น
 ผู้ขายสินค้าให้แก่ธุรกิจที่อยู่ในระบบ เช่น ถ้าผมส่งวัตถุดิบให้แก่โรงงาน
 อุตสาหกรรมแล้ว โรงงานอุตสาหกรรมเขาต้องการใบเสร็จแสดงภาษีซื้อไป
 ปรึกษาขายเขา ผมก็จำเป็นต้องเข้าระบบ นั่นเป็นวิธีหนึ่ง คือถ้าจะค้า
 ขายกับผู้ที่อยู่ในระบบก็ต้องเข้าระบบ มิฉะนั้นแล้วก็ต้องออกไปนอกระบบ
 อีกกรณีหนึ่งที่จะเข้าระบบได้ก็คือว่า ถ้าหากว่าผมไปซื้อสินค้าหรือซื้อบริการ
 จากผู้ที่มีภาษีซื้อมากมาย ซึ่งถ้าไม่มีภาษีเขาเอาคืนให้หมด ตรงนั้นก็แปลก
 ไม่เคยมีใครนึกมาก่อน ถ้าผมมีภาษีซื้อมากมายแล้วไม่มีการขายของเลย

LIRT

เดือนนั้นไปขอคืนเขาคืนให้หมด แต่ถ้าไม่เข้าระบบ ไม่อยู่ในระบบเขาก็ไม่คืนให้ ตรงนี้เองจะชวนให้คนเข้าระบบ เพราะฉะนั้นมองดูคล้าย ๆ กับว่าใคร ๆ ก็เข้าระบบ เราก็ยังยืนยันว่า ถ้ารายได้ไม่ถึง 600,000 บาทไม่ให้เข้าระบบ ทว่าคงจะไม่ค่อยมีอะไรเท่าไร ขอคุณ คุณโสภณ โกลิน ที่กรุณาแนะนำว่าควรจะทำความเข้าใจกับประชาชนให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เรื่องนี้กระทรวงการคลังโดยเฉพาะผ่านต่อไปให้กรมสรรพากรชงน้อมรับ

ต่อไปถึงข้อสังเกตของคุณวิชัย ประการนรก ระบบภาษีนี้จะต้องสะดวกและง่าย นี่เป็นหลักซึ่งกระทรวงการคลังหรือผมเองก็เห็นด้วย มีหลายเรื่องที่ได้แก้ไปแล้ว ยกตัวอย่างอย่างเช่นว่า หลักทั่วไปคือภาษีนี้ต้องทำง่าย ต้องทำสะดวก เช่น ถ้าไปดูร่างเมื่อปี พ.ศ. 2532 จะพบว่า คนที่อยู่นอกประเทศถ้าอยากเข้าระบบต้องมีสินทรัพย์เพื่อเข้าระบบ เราก็ให้หลักที่ คุณวิชัยได้บรรยายไว้ ถ้าคนอยู่นอกประเทศอยากเข้าระบบเพียงแต่แจ้งเท่านั้นเองก็เข้าได้แล้ว เราต้องการให้ง่ายไม่ต้องไปรออนุมัติขอแจ้งปีบก็อยู่ในระบบ เริ่มขอ รีฟนด์ (Refund) ภาษีได้เลย

ประเด็นที่คุณวิชัยบรรยายว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ควรจะผ่านต่อให้ผู้อื่น ประเด็นนี้ค่อนข้างจะยาว ขอเรียนว่าภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นวิธีกาหนดราคาขายสินค้าและบริการและก็บวกร้อยละ 7 ตรงนี้เป็นภาษีขายของผู้ขาย และเป็นภาษีซื้อของผู้หนึ่ง เป็นภาษีที่เขียนเพิ่มบนราคาสินค้าตรงกันข้ามกับภาษีการค้า เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องซับซ้อนผมขอเอาแค่นั้นพอ มีเรื่องที่คุณวิชัยเน้นอยู่เรื่องหนึ่งจะว่าเรื่องสุดท้ายก็ได้คือว่า การคืนภาษีขอให้ไปดูแลหน่อย ผมขอยืนยันว่า ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มถ้าการคืนภาษีไม่ดีระบบนี้มูลค่าเพิ่มต้องไปเน้น ต้องไปเพิ่มประสิทธิภาพของการคืนภาษี ยกตัวอย่าง ถ้าเดือนไหนผมซื้อสินค้าเป็นจำนวนมากผมยังมีภาษีซื้อเป็นจำนวนมาก ถ้าผม

ไม่มีการขายสินค้า เลขกรมจะต้องคืนภาษีให้ผม การคืนภาษีนี้อาจจะต้องทำให้เร็ว
 และก็มีประสิทธิภาพ มิฉะนั้นแล้วระบบนี้จะไม่ได้อยู่ไม่ได้ ผมได้มีโอกาสเวียนหาหรือ
 ท่านอธิบดีในเรื่องนี้ เป็นท่านเองว่ามีคนบางคน เขากล่าวว่ากรมสรรพากร
 คืนภาษียาก บางคนก็เคยมีประสบการณ์ นั้นเป็นเรื่องอดีตแล้วท่านยืนยันว่า
 อย่างนั้น เมื่อใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มการคืนภาษีต้องมีประสิทธิภาพ มิฉะนั้นแล้ว
 ระบบนี้จะไม่ได้อยู่ไม่ได้ เพราะหลักมีอยู่ว่า ภาษีขายจะชำระโดยหักภาษีซื้อ ถ้ามี
 ภาษีซื้อแล้วไม่มีภาษีขายต้องเอามาคืน เก็บไว้เฉย ๆ ไม่ได้ เพราะฉะนั้น
 ขณะนี้กรมสรรพากรกำลังซื้อคอมพิวเตอร์จำนวนมหาศาลเพื่อเก็บข้อมูล เพื่อ
 คืนภาษีให้ผู้ใช้เสียภาษีอย่างมีประสิทธิภาพ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอำนาจ
 สอนอัมสาตร์ เชิญครับ

นางอำนาจ สอนอัมสาตร์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมฟัง
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติฝากข้อสังเกตและฟังคำตอบจากท่านรัฐมนตรีแล้ว แล้ว
 ก็วิตจริงจากการมีอาชีพที่ทราบว่ามีที่แล้ว ๆ มากก็สอนให้คนหลงกลวง
 หลวงอย่าง อย่างผมไม่ได้ทำการค้าผมจะต้องนั่งเสียภาษีการค้า ก็เห็นด้วย
 ทุกอย่างรับด้วยในหลักการ แต่มาติดใจที่ท่านรัฐมนตรีเมื่อครู่ที่ท่านอภิปราย
 ตอบท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ บอกว่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่ท่านอธิบดีถึงสนใจในการ
 คิดเก็บ และส่วนดีของประชาชนผู้เสียจริง ๆ แล้วก็ไม่ได้ต้องการจะหาเม็ดเงิน
 เพิ่มขึ้นท่านเน้นตรงนี้ ในเมื่อสภานี้จะผ่านเรื่องนี้ ผมอยากจะทำให้
 ผู้ทรงเกียรติของสภานี้ทั้งหลายถูกประชาชนคิดว่า เราหาความเป็นธรรมหรือ
 ความถูกต้องให้เขา ท่านเองท่านก็รับปากกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกหลาย
 ท่านว่าพยายามจะสร้างความเข้าใจให้หนักขึ้น แต่ตลอดเวลาก็อ่านจะนำ
 เอาชื่อของภาษีนี้ออกจากภาษาต่างประเทศมาเป็นคำว่า มูลค่าเพิ่ม บกคิ

LIRT

คนเสียภาษีก็รู้สึกแยอยู่แล้ว พอบอกเพิ่มก็ยิ่งแย่ใหญ่ เพื่อให้เกิดความนึกคิด
ว่าสภาพอันตรงเกียรตินี้ได้หือบอื่นความเป็นธรรมกลับมาสู่ตัวกับที่รัฐบาลเสนอ
มา ผมขอถามว่าถ้าเผื่อจะเป็นข้อเสนอแนะที่รับว่า ภาษีเป็นธรรม ภาษีแท้จริง
ภาษีถูกต้อง ภาษีจากรายได้สุทธิอะไรอย่างนี้จะดีกว่าคำว่า เพิ่มขึ้น ถ้าเพื่อ
ผ่านกันไปแล้วก็จะบอกว่าสภานี้พอเข้ามาอยู่คู่พักเดียวก็เพิ่มให้เขาแล้ว แล้วก็
เกิดการต่อต้านกันจนกระทั่งในทางข่าวลือ ถ้าในหลักการผมเห็นด้วย แต่โดย
ข้อผมคิดว่าน่าจะแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนโดยไม่ต้องไปทรมงประมาณ
คำว่า เพิ่มขึ้น จริง ๆ กลับดีกว่าเก่า ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณปกิต
ครับ

นายปกิต พัฒนกุล : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมมีประเด็นที่จะฝากรัฐบาลอีกประเด็นเดียว ผมได้
ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็รู้สึกขอบพระคุณท่าน
ที่ให้ความกระจ่าง ก็เป็นความรอบรู้ไม่เพียงแต่กระผมเท่านั้น เพื่อนสมาชิก
แห่งสภานี้คงจะได้รับความรอบรู้และคลายความกังวลไปได้มาก ท่านประธาน
ครับโดยเหตุที่กำหนดเพดานภาษีไว้สูง 10 เปอร์เซ็นต์ และให้อำนาจ
ในการที่จะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราภาษีอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังแถลงว่า จริง ๆ รัฐบาลตั้งใจจะกำหนด 7 เปอร์เซ็นต์นั้น
กระผมขอทราบเรี้นว่ามีธุรกิจบางอย่าง สำหรับธุรกิจที่เสียภาษีการค้า
9.99 เปอร์เซ็นต์ อย่างที่ท่านว่าหรือ 10 กว่าเปอร์เซ็นต์ นั้นแน่ละครับ
ได้รับประโยชน์ แต่สำหรับธุรกิจบางประเภทที่เสียภาษีการค้าเพียงแต่ 2
เปอร์เซ็นต์ 3 เปอร์เซ็นต์ไม่ถึง 7 เปอร์เซ็นต์อะไรเหล่านี้ เป็นไปได้
ไหมว่าจะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราภาษีไม่ต้องสูงถึง 7 เปอร์เซ็นต์

LIRT

ที่เดียว สมมุติว่าเคยเสีย 3 เปอร์เซ็นต์ ขยับไปเป็น 5 เปอร์เซ็นต์ต่อะไรอย่างนี้ ก็จะทำให้ผู้เสียภาษีได้มีความรู้สึกไม่ต้องแบกภาระหนักเกินไป และค่อย ๆ ขยับที่จะให้มีความคุ้นเคยกับการเสียภาษี และวันหนึ่งจะนำเขาเข้ามาสู่ระบบ ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไว้ ส่วนอีกนิดหนึ่งคือที่กระผมได้อภิปรายในตอนต้นและพูดถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรและเป็นท่านองให้ข้อสังเกตทั้งตั้งไว้ และเผอิญว่าเผผลไพลไปยกตัวอย่างเอาไว้ ถ้าสมมุติว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีสำนักงานบัญชีและจะทำอย่างไรใครจะกล้าไปตรวจสอบ สำหรับเจ้าหน้าที่อื่นนั้นผมไม่ได้ตั้งใจจริง ๆ เหมือนอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าไม่ได้ตั้งใจ แต่ว่าท่านนั่งอยู่ตรงที่ท่านเป็นครูบาอาจารย์ผมด้วย และส่วนตัวก็มีความเคารพนับถือกันเป็นอย่างยิ่ง ก็ไม่อาจจะล่วงละเมิดไป นั้นเผอิญผมยกตัวอย่างไปตรง เข้าหรืออย่างไรก็ไม่ทราบได้ต้องขอโทษไว้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ขอขอบคุณอำนาจ สอนอิมสาดร์ ที่ให้ความรู้ อันที่จริงผมนั่งรายการท่านทุกเช้า 06.00 นาฬิกา ก็ได้ความรู้ไม่ได้อ่านหนังสือพิมพ์ ขอขอบคุณที่ให้ข้อสังเกตว่า ภาษีควรจะลงนิจารณาว่า ภาษีเป็นธรรม ภาษีแท้จริง หรือภาษีถูกต้อง เรื่องนี้จะยกขึ้นมาหารือในกรรมาธิการ เราจะได้พูดคุยกันอีกยาวหน่อย เพราะเรื่องนี้จำได้ว่าเคยพูดกันในสภานี้ครั้งหนึ่งแล้วก็ไปยุติเอาชื่อเดิม สำหรับผมคิดว่าบางประเภทถ้าจะนิจารณาบทหนักให้รัดกุมลงไปอีกจะได้หรือไม่ จะไปพูดกันในกรรมาธิการดีกว่า เพราะเขามีเวลาโต้ตอบกันได้ยาว ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่ให้การสนับสนุนครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผม
จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
ต่อไปก็กรรมวิธีการ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมวิธีการวิสามัญจำนวน
20 ท่าน รัฐบาลขอเสนอชื่อ 10 ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน 20 ท่านพิจารณาเรื่องนี้ ไม่มีท่าน
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็เป็นไปตามนั้น แล้วรัฐบาลเสนอไม่เกินครึ่งหนึ่งตาม
ข้อบังคับ ข้อที่ 69 ของเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอได้

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง)
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ราชชื่อคณะกรรมการพิจารณาว่า
กฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐบาลเสนอ 10 ท่าน ประกอบด้วย 1. นายสุ
สิงห์เสน่ห์ 2. นายวิรัช รามางกูร 3. นายทวี หนูหนักดี 4. นายพัน
สิมะเสถียร 5. นายบัณฑิต บุณยะปานะ 6. นายโกวิทช์ โปษยาน
7. นายสมชัย กฤษณ์ย์ 8. นายปวีดี บุณย์ยัง 9. นายศุภรัตน์ ศรีสน
10. นางสาวพรทิพย์ จาละ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
 เสนอ 10 ท่านแล้ว ทางสมาชิกเสนอ เชิญคุณนิชัยศรีวัช

นายนิชัย วิชาสง่า : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายนิชัย วิชาสง่า กระผมขอเสนอทางฝ่ายสภานิติบัญญัติฯ 10 ท่าน
 ดังต่อไปนี้ 1. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร 2. นายจิราวุธ วสุรัตน์
 3. นายทอง ลำไย 4. นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ 5. นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน
 6. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี 7. นายปิยะบุตร ชลวิจารณ์ 8. นายวิจิตร
 สุนินิจ 9. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา และ 10. นายวิโรจน์ นวลนช
 กอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้เห็น
 มีอย่างอื่นนะครับ ทั้ง 10 ท่านเป็นกรรมาธิการ เชิญเลขาธิการอ่านชื่อ
 คณะกรรมาธิการ

นายไพศิษฐ์ นิพนธ์กุล (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างกฎหมายเพิ่มมูลค่าเพิ่ม 1. นายสุวิ
 ญ์ จันทร์ 2. นายวีรพงษ์ รามางกูร 3. นายทวี หนูนักกิติ 4. นายพนัส
 5. นายบัณฑิต บุณยะปานะ 6. นายโกวิท โพษพานนท์
 7. นายสมชัย ฤชุพันธุ์ 8. นายปรีดี บุญยัง 9. นายศุภรัตน์ ศรีฉันทกุล
 10. นางสาวพรทิพย์ จาละ 11. นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร 12. นายจิราวุธ
 13. นายทอง ลำไย 14. นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์ 15. นายนิพนธ์
 16. พลเรือโท ประวิทย์ ปาลศรี 17. นายปิยะบุตร
 18. นายวิจิตร สุนินิจ 19. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา
 20. นายวิโรจน์ นวลนช

LIART

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนด
 ประพฤติภายในกี่วันท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานครับ รัฐบาลขอกำหนดประพฤติภายใน 14 วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
 ขอกำหนดประพฤติภายใน 14 วัน ไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ

ต่อไปพิจารณาвање 5.3 ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
 (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4 เพื่อแก้ไขบทนิยามคำว่า "ภาษี" "ผลิต" และ "พนักงานเจ้าหน้าที่" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "บริการ" "รายรับ" "สถานบริการ" และ "ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ"
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 7 มาตรา 22 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 48 มาตรา 53 มาตรา 57 มาตรา 58 มาตรา 83 มาตรา 103 มาตรา 112 มาตรา 113 มาตรา 115 มาตรา 116 และมาตรา 118 เพื่อแก้ไขถ้อยคำให้รวมถึงการบริการในสถานบริการ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยนิกัตตราภาษีสรรพสามิต ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับต้องเสียภาษีสรรพสามิต
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของสินค้าที่ผลิตและที่นำเข้า และกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของบริการในสถานบริการในราชอาณาจักร เพื่อการคำนวณภาษีสรรพสามิตตามมูลค่า
- (4) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 10 เพื่อปรับปรุงกำหนดเวลาการเกิดขึ้นของความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรในขณะที่อยู่ในโรงอุตสาหกรรม

LIRT

และกำหนดความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับการให้บริการของสถานบริการ

(5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 11 และมาตรา 12 เพื่อให้ระยะเวลาที่ผู้มีเอกสิทธิ์หรือผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีจะต้องถือสินค้าไว้ก่อนโอนหรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ โดยไม่ต้องเสียภาษีหรือเสียภาษีเพิ่ม สอดคล้องเป็นไปในแนวทางเดียวกับอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม

(6) ยกเลิกมาตรา 13 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 101 เพื่อยกเลิกการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากร สำหรับสินค้าของผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้นำเข้า

(7) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 52 เพื่อขยายระยะเวลาในการยื่นขอชำระภาษีกรณีนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยมีหลักประกัน

(8) เพิ่มมาตรา 102 ทวิ เพื่อยกเว้นภาษีสรรพสามิตสำหรับการบริการของสถานบริการที่บริจาครายวันเพื่อการกุศลหรือสาธารณประโยชน์

(9) เพิ่มมาตรา 112 ทวิ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกหลักฐานการรับเงิน

(10) เพิ่มมาตรา 117 ทวิ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 160 เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บ พร้อมทั้งกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน

(11) เพิ่มหมวด 12 ทวิ จากมาตรา 144 ทวิ ถึงมาตรา 144 ฉ เพื่อกำหนดให้การดัดแปลงรถยนต์กระบะฯ ให้เป็นรถยนต์นั่งหรือ

LIRT

เป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนต้องเสียภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย และเลื่อนกำหนดเวลาการเสียภาษีสำหรับผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่นำรถยนต์ไปแสดงในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

(12) กำหนดบทเฉพาะกาล

(ก) มาตรา 29 เพื่อกำหนดมิให้นำบทบัญญัติที่แก้ไขใหม่โดยพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตฯ ไปใช้บังคับกับสินค้าที่ยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นสินค้าที่อยู่ในบังคับที่ต้องเสียภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรเดิมอยู่แล้ว

(ข) มาตรา 30 เพื่อกำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับสินค้าที่ได้เสียภาษีสรรพสามิตแล้วแต่ยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือจากอารักขาของศุลกากร

(ค) มาตรา 31 เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้นำเข้าซึ่งอยู่ภายใต้บังคับมาตรา 29 และมาตรา 30 ต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนสินค้าและสถานที่เก็บ เพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีสมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรเพิ่มการเก็บภาษีสรรพสามิตจากบริการของสถานบริการตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยนิกิตอัตราภาษีสรรพสามิต และปรับปรุงภาษีสรรพสามิต เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีสมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม
พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ภาษี" หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าและ
บริการตามพระราชบัญญัตินี้

"สินค้า" หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยนิกิตอีตราภาชีสรรพสามิต

"บริการ" หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจในสถานบริการ

"รายรับ" หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการให้บริการ

"ผลิต" หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูปหรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้รวมถึงการประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย

"นำเข้า" หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

"โรงอุตสาหกรรม" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้านวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น และให้หมายความรวมถึงเครื่องขยายเครื่องต้มด้วย

"สถานบริการ" หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการตามที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยนิกิตอีตราภาชีสรรพสามิต

"คลังสินค้าทัณฑ์บน" หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรมที่อธิบดีอนุญาตให้ใช้เป็นที่ยกสินค้าได้โดยไม่ต้องเสียภาษี

"ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม" หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรม

"ผู้ประกอบการสถานบริการ" หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการ

LIRT

"ผู้นำเข้า" หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วย
การศุลกากร

"เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน" หมายความว่า รวมถึงผู้จัดการหรือ
คนอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บน

"แสดมภ์สรรพสามิต" หมายความว่า แสดมภ์ที่รัฐบาลทำหรือ
ให้มีขึ้นเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

"เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี" หมายความว่า เครื่องหมาย
ที่แสดงการเสียภาษีแทนแสดมภ์สรรพสามิต

"เจ้าพนักงานสรรพสามิต" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน
กัตกรมสรรพสามิต

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัด
กระทรวงการคลังหรือบุคคลอื่น ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราช
บัญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญัตินี้

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 7 และมาตรา 8 แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 7 ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้ประกอบกิจการสถาน
การผู้นำเข้าซึ่งสินค้า หรือผู้อื่นที่พระราชบัญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่
เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ตาม
ราคาที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยกัตอัตราภาษีสรรพสามิตที่ใช้อยู่ในเวลาที่
กรมรับผิดชอบนั้นจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

LIRT

มาตรา 8 ภายใต้บังคับมาตรา 11 วรรคหนึ่ง และมาตรา 12 วรรคหนึ่งการเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าดังนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม

ในกรณีไม่มีราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม หรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคา ให้ถือตามราคาที่ยกขึ้นตีกำหนดตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมในตลาดปกติได้

(2) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(3) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ถือราคา ซี.ไอ.เอฟ. ของสินค้าบวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษี และค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในหมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่บุคคลผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือตามกฎหมายอื่น ให้หน้าอากรขาเข้าซึ่งได้รับยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณมูลค่าตาม (3) ด้วย

LIRT

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (3) ได้แก่ราคาสินค้าที่บวกด้วย
ประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่อยู่ติดกรมศุลกากร ประกาศให้ราคาในท้องตลาด
สำหรับของประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ย
ตามกฎหมายว่าด้วยนิกิตอัตราศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการ
คำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากร
เขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสินค้าในการ
คำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ."

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 มาตรา 11 และ
มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 ภาษได้บังคับมาตรา 11 วรรคสอง และมาตรา
12 วรรคสอง ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษี มีดังนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดชอบ
ในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้น
แต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน
และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายใน
โรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือว่าความ
รับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน
เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือไปเก็บไว้ใน
คลังสินค้าทัณฑ์บนอีกแห่งหนึ่ง

LIRT

ในกรณีที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าจะทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่ฉันทัน ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(2) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่มีสัญญาหรือข้อตกลงให้บริการ

(3) ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามา ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีศุลกากร สำหรับของที่นำเข้ามาตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าที่ฉันทันตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่น่าสินค้าออกจากคลังสินค้าที่ฉันทันนั้น

มาตรา 11 ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลานำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษี เพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าสินค้านั้นได้โอนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษี หรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง เป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามนี้

(1) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(2) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(3) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(4) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตาย ขณะเป็นเจ้าของ ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค้านั้นแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร กำหนดให้สินค้านั้นได้โอนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรหรือเมื่อได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้หรือเมื่อสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลงก็ให้สินค้านั้นได้ได้รับยกเว้นจากบทบังคับตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา 12 ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา 102 (3) ถ้าสินค้านั้นได้โอนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าหรือปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดชอบอื่นจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังนี้

(1) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(2) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สินค้าบางประเภท หรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบังคับแห่งมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (5) ของวรรคหนึ่ง ในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

"(5) การประกอบกิจการสถานบริการ"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความในมาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 25 การจดทะเบียนสรรพสามิต

(1) ในกรณีมีการประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนกฎหมายว่าด้วยนิกัตอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่บังคับกฎหมายว่าด้วยนิกัตอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

(2) ในกรณีเริ่มประกอบอุตสาหกรรมหรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการเมื่อมีกฎหมายว่าด้วยนิกัตอัตราภาษีสรรพสามิตใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิตสินค้าหรือเริ่มบริการ

LIRT

ในกรณีที่มีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นราย โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

มาตรา 26 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่มีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในกรุงเทพมหานคร ยื่นคำขอ คทะเบียนสรรพสามิตต่ออธิบดี ณ กรมสรรพสามิต

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่มี โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ยื่นคำขอจดทะเบียน สรรพสามิตต่อสรรพสามิตจังหวัด ณ สำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

มาตรา 27 เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ สถานบริการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตโดยถูกต้องแล้ว ให้อธิบดีหรือ ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือสรรพสามิตจังหวัดออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้

มาตรา 28 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถาน บริการต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทน ใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา 29 หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิต ตามมาตรา 30 หรือมาตรา 31"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 29 แห่ง พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 29 ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญ หรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นคำ ขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่ออธิบดีหรือสรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่

LIRT

ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้เดิมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำระ
ในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำมาตรา 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติกา
สรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 30 เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ
สถานบริการประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ ให้แจ้งย้าย
โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต
ไว้เดิมก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการย้าย
โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการแล้ว ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต
สำหรับโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการแห่งใหม่ โดยให้นำมาตรา 25
มาตรา 26 และมาตรา 27 มาใช้บังคับโดยอนุโลมและเมื่อได้รับใบทะเบียน
สรรพสามิตฉบับใหม่แล้ว ให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตฉบับเดิมแก่เจ้าพนักงาน
สรรพสามิต ณ สถานที่ที่ยื่นจดทะเบียนสรรพสามิตแห่งใหม่"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 31 แห่ง
พระราชบัญญัติกาสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 31 เมื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ
สถานบริการจะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่
อธิบดีกำหนดต่ออธิบดี หรือสรรพสามิตจังหวัด ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียน
สรรพสามิตไว้ ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้คืน
ใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือ
โอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบการ"

LIRT

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 32 ในกรณีที่มีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการตาย ถ้าทนายประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทนายหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา 26 ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการตาย"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 48 การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษีให้เป็นไปดังนี้

(1) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในมาตรา 10 (1) วรรคสอง ก็ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีดังกล่าวพร้อมกับชำระภาษี ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น หรือก่อนการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่ตน แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(2) ในกรณีบริการ ให้ผู้ประกอบการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่ให้บริการ

(3) ในกรณีสินค้านำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นคำขอให้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

LIRT

(4) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดชอบนั้นจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

หากมีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอื่นเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (1) (2) (3) หรือ (4) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้น หรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 52 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่ตนโดยมีหลักประกันได้"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 53 ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ กรมสรรพสามิต

ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการอยู่ในเขตจังหวัดอื่น ให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอ

LIRT

สำนักงานสรรพสามิต กิ่งอำเภอ หรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่
ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ
ผู้โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่ง อาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขออนุญาต
แบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ กรมสรรพสามิตหรือสำนักงาน
สรรพสามิตแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่ออธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะอนุญาตก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรานี้ อธิบดีโดยอนุมัติ
รัฐมนตรีจะประกาศให้ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ณ สถานที่อื่นก็ได้"

มาตรา 16 ให้ยกเลิกความในมาตรา 57 และมาตรา 58 แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 57 ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ
สถานบริการควบเข้ากันหรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม
หรือผู้ประกอบการสถานบริการอันได้ตั้งขึ้นใหม่โดยการควบเข้ากัน หรือ
ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการเดิมรับผิดชอบร่วมกันในการชำระ
ภาษีของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา 58 ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ
สถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคล เลิกกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชี
คณะกรรมการผู้แทนราชการหรือผู้จัดการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ
หน้าที่ร่วมกันยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ
เป็นนิติบุคคล เลิกกิจการโดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการ
หน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษี"

LIRT

มาตรา 17 ให้ยกเลิกความใน (3) ของมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) สิบบินับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีในกรณีที่ไม่มีการยื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีเท็จเพื่อหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบบินห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี"

มาตรา 18 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 101 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 101 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดประสงค์จะขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยนำจำนวนเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้ เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ให้ยื่นคำร้องและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 19 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 102 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

"มาตรา 102 ทวิ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีในกรณีดังต่อไปนี้

(1) บริการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจากรายรับให้แก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการ ในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือผ่านองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

(2) บริการที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่บิจารรายรับเป็น ราชการประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนด อยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การขอยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ละเอียดเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 20 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 103 แห่ง ราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 103 เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือ เพื่อความผาสุกของประชาชน รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจ ประกาศอัตราหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการใด ๆ ได้ ทั้งนี้ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้"

มาตรา 21 ให้ยกเลิกความในมาตรา 112 แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 112 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทำบัญชีประจำวันและ งบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับวัตถุดิบ การผลิต และการจำหน่ายสินค้า ามแบบที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการทำบัญชีประจำวันและงบเดือน วดงรายการเกี่ยวกับรายรับของกิจการสถานบริการ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ทำให้นับแล้วเสร็จ ายในสามวันนับแต่วันที่มีเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษา ไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการพร้อมทั้งเอกสารประกอบ ารลงบัญชีดังกล่าว

งบประมาณตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา 53 ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป และให้มีสำเนาเก็บไว้ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการไม่น้อยกว่าห้าปี

การทำบัญชีประจำวันและงบประมาณตามมาตรานี้ อธิบดีจะอนุญาตให้กระทำได้โดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลก็ได้"

มาตรา 22 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 112 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

"มาตรา 112 ทวิ ในกรณีที่มีผู้ประกอบการสถานบริการประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐานการรับเงิน ให้ขออนุมัติต่ออธิบดี การใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขว่าด้วยการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินตามที่อธิบดีกำหนดโดยเคร่งครัด"

มาตรา 23 ให้ยกเลิกความในมาตรา 113 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 113 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและการเสียภาษี ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการขอมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการสงวนรักษาไว้ซึ่งเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลาโดยใช้ความระมัดระวัง และมีมือตัง เช่นที่หนึ่งปฏิบัติในการประกอบธุรกิจของตน

LIRT

ในกรณีเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง คราว หรือสิ่งที่ติดอยู่กับเครื่องจักร เครื่องกล หรือเครื่องมือดังกล่าว ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ สูญหาย บุปสลาย หรือชำรุด ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิต แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า ทั้งนี้ โดยให้แจ้งถึงสาเหตุของการสูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดด้วย และหากการ สูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ ประกอบกิจการสถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวังและมีมือตั้ง เช่นที่พึงปฏิบัติ ในการประกอบธุรกิจของตนแล้ว อธิบดีมีอำนาจกำหนดให้ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการต้องรับผิดชอบใช้ในความสูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดดังกล่าว ในกรณีนี้ให้อธิบดี เรียกร้องและดำเนินการ เพื่อให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการ ชดใช้ให้แก่ ทางราชการตามระเบียบที่กรมสรรพสามิตกำหนด"

มาตรา 24 ให้ยกเลิกความในมาตรา 115 และมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 115 ในกรณีที่มีการติดตั้งเครื่องจักร เครื่องกล หรือ เครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการตามมาตรา 113 พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายปีที่คำนวณได้จากเครื่อง จักร เครื่องกลหรือเครื่องมือดังกล่าว เป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีกก็ได้

มาตรา 116 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถาน บริการแจ้งวันเวลาทำการตามปกติ และวันเวลาหยุดทำการของโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบเป็นหนังสือ ก่อนวันเริ่มผลิตสินค้าหรือวันเริ่มบริการและถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวัน

LIART

เวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบล่วงหน้า อย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการต้องเพิ่มเวลาทำการ โดยเร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ โดยมิชักช้า"

มาตรา 25 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 117 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

"มาตรา 117 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดราคาขายของสถานบริการให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามแบบ รายละเอียด และกำหนดเวลา ที่อธิบดีกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เปลี่ยนแปลงต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลงราคา"

มาตรา 26 ให้ยกเลิกความใน (1) ของมาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(1) เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือสถานบริการในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา 27 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 12 ทวิ การเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ 5 แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 มาตรา 144 ทวิ

LIRT

มาตรา 144 ตี มาตรา 144 จัดว่า มาตรา 144 เบญจ และ
 ฎมาตรา 144 ฉ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

"หมวด 12 ทวิ

การเสียภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ 5
 แห่งพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติ
 พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

มาตรา 144 ทวิ นอกจากการเสียภาษีตามบทบัญญัติในหมวดอื่น
 แห่งพระราชบัญญัตินี้แล้ว ภาษีสรรพสามิตสำหรับรถยนต์ตามตอนที่ 5 แห่งพิกัด
 อัตราภาษีสรรพสามิต ท้ายพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ.
 2527 ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในหมวดนี้ด้วย

มาตรา 144 ตี ในหมวดนี้

"คัดแปลง" หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อรถยนต์กระษ
 รถยนต์ชนิดอื่น หรือสิ่งใด ๆ ให้เป็นรถยนต์นั่งหรือ เป็นรถยนต์โดยสารที่มี
 ที่นั่งไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำมิใช่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์

เพื่อประโยชน์ในการยกเว้นการจดทะเบียนตามหมวด 2 การ
 กระทำที่เป็นการตัดแปลงตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือเป็นการผลิตตามความหมาย
 ของบทนิยามคำว่า "ผลิต" ตามมาตรา 4 เว้นแต่การตัดแปลงนั้นจะกระทำ
 โดยผู้ตัดแปลงที่ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ

"ผู้ตัดแปลง" ให้หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างหรือจัดให้ผู้อื่นทำการ
 ตัดแปลงซึ่งรถยนต์ หรือสิ่งใด ๆ ด้วย

LIRT

"สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย" หมายความว่า สถานที่ใช้สำหรับแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา 10 (1) (ก) มาตรา 19 มาตรา 50 (1) มาตรา 84 มาตรา 118 (1) และ (4) มาตรา 119 มาตรา 161 (1) และมาตรา 162 (1) ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายดังกล่าวเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน และในการนี้ ให้นำมาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 39 มาตรา 42 มาตรา 44 มาตรา 147 มาตรา 151 และมาตรา 152 (2) มาใช้บังคับ

มาตรา 144 จิตวา ภาสได้บังคับมีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีตามหมวด 1 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) กรณีตัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการตัดแปลงสิ้นสุดลง
- (2) ในกรณีนำรถยนต์ไปแสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด 4 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา 144 เบญจ ให้ผู้ตัดแปลงเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าจากการตัดแปลง โดยให้ถือราคาค่าจ้างตัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการตัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 144 ฉ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีตามความในหมวดนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายทั้งตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

LIRT

(2) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย

(3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีกรณีคัดแปลงตามมาตรา 144 จัตวา (1)

(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดชอบอื่นจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 144 จัตวา (2)"

มาตรา 28 ให้ยกเลิกความในมาตรา 160 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 160 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 113 วรรคสองหรือวรรคสาม มาตรา 116 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 117 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา 117 ทวิ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา 29 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช่บังคับแก่สินค้าที่ยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมและเป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีกิจการค้าตามมาตรา 24 และมาตรา 26 (1) แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

มาตรา 30 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับสินค้าในกรณีดังต่อไปนี้

(1) สินค้าที่การปฏิบัติจัดเก็บภาษีซึ่งค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(2) สินค้าที่ได้เสียภาษีโดยใช่แต่สมบูรณ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมก่อน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) สินค้าที่นำเข้าก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่อยู่ในอารักขา ของศุลกากรและยังมีได้เสียภาษี เว้นแต่สินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าที่กักเก็บตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(4) สินค้าที่ได้รับการขยายเวลาการชำระภาษีตามมาตรา 14 หรือมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ที่ได้นำออก จากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่กักเก็บก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 31 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา 29 และ มาตรา 30 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ยื่นบัญชีรายละเอียดสินค้าโดยแสดง รายการ ประเภท ชนิด และปริมาณ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 พร้อมทั้งระบุโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าที่กักเก็บสินค้านั้น และให้ยื่น บัญชีดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือคลัง สินค้าที่กักเก็บนั้นตั้งอยู่ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้นำเข้ายื่นบัญชีสินค้าที่ได้นำเข้าและอยู่ในอารักขาของศุลกากร แล้วต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่มีการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ภายในเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าผู้ใด ผ่าผิดหรือไม่ปฏิบัติตาม วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

LIART

มาตรา 32 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผล

นายสุวิทย์ สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการที่สำคัญก็คือ

1. ยกเลิกการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต สำหรับสินค้าที่เสียภาษี
สรรพสามิตในอัตราต่ำ คือ ซีเมนต์ ยานต์ถู่ ไม้ขีดไฟ เครื่องขีดไฟ
น้ำมันเตา น้ำมันหล่อลื่นเหลว น้ำมันหล่อลื่นไม่เหลว ปิโตรเลียม นิกูเมน
และตัวสารละลาย

2. กำหนดเพิ่มประเภทสินค้าและบริการที่มีลักษณะฟุ่มเฟือยให้
เสียภาษีสรรพสามิตด้วยนอกเหนือจากภาษีมูลค่าเพิ่ม

3. ปรับปรุงอัตราภาษีสรรพสามิตสำหรับสินค้า และบริการ
บางประเภท และลดอัตราภาษีลงมา เพื่อให้ภาษีสรรพสามิตมารวมกับภาษี
มูลค่าเพิ่มแล้วใกล้เคียงกับปัจจุบัน

4. เปลี่ยนแปลงฐานในการจัดเก็บสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ
จากราคาขายช่วงสุดท้าย หรือราคาขายปลีกมาเป็นราคาหน้าโรงงาน
อุตสาหกรรม เปลี่ยนแปลงฐานจัดเก็บภาษีนำเข้า ซึ่งเดิมเสียในราคา
ซี.ไอ.เอฟ. บวกอากรขาเข้า บวกกำไรมาตรฐานมาเป็นราคาที่ไม่รวม
กำไรมาตรฐาน

เหตุผลของกฎหมายฉบับนี้

ประการแรก เนื่องจากปัจจุบันสินค้าที่เสียภาษีสรรพสามิตไม่ต้อง
เสียภาษีการค้าอีก หรือสินค้าที่เสียภาษีการค้าแล้วไม่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต

LIRT

แต่ตามระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม สินค้าและบริการทั้งสิ้นจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
 ไม่ว่าจะเสียภาษีสรรพสามิตหรือไม่ก็ตาม จึงต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอัตรา
 ภาษีและประเภทสินค้าภายใต้ระบบภาษีสรรพสามิตเสียใหม่

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ สินค้าบางรายการเสียภาษีสรรพสามิต
 ในอัตราต่ำจึงสมควรยกเลิกเสีย

ประการสุดท้าย ภาษีมูลค่าเพิ่มเก็บในอัตราร้อยละ 7 เพราะ
 ฉะนั้นสินค้าฟุ่มเฟือยที่เคยเก็บในอัตราสูงกว่าร้อยละ 7 จึงมาเก็บภาษี
 สรรพสามิต รัฐบาลจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อสภาได้กรุณา
 พิจารณานุมัติครับ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน
 สมาชิกอภิปรายครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้อภิปราย
 ผมก็จะขอมติจากที่ประชุมว่า จะสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
 ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีคนครับ
 ถือว่าที่ประชุมรับหลักการ ต่อไปกรมราชากร ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุวิทย์ สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรมราชากรวิสามัญชุดเดียวกับ

LIRT

กฎหมายประมวลวิธีพิจารณาเมื่อสักครู่นี้ รวมทั้งข้อกำหนดเวลาแปรญัตติ 14 วัน เช่นเดียวกัน การมาธิการชุดเดียวกัน จำนวน 20 ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะรัฐมนตรี ขอให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการมาธิการชุดเดิม ชุดก่อนอนุมัติไปเมื่อสักครู่นี้ แปรญัตติ ภายใน 14 วัน เหมือนกัน

ต่อไปพิจารณา 5.4 ร่างพระราชบัญญัติกีดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกีดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติกีดอัตราภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. 2527

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสม
กับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่ม
มาใช้แทน สมควรปรับปรุงพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต เพื่อให้มีความสอดคล้อง
กับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิด
ความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พ.ศ. 2534 และให้ใช้บังคับอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

พิกัดอัตราภาษีศุลกากร

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ 1</p> <p><u>น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน</u></p> <p><u>ลักษณะสินค้า</u></p> <p>"น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน"</p> <p>หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์ไอพ่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้ว น้ำมันหล่อลื่น ปิโตรเลียมปิทิวเมน (แอสฟัลต์) ปิโตรเลียมโค้ก ก๊าซปิโตรเลียมชนิดต่าง ๆ ก๊าซธรรมชาติเหลว ก๊าซธรรมชาติ สารละลายหรือโซลเว้นท์ชนิดต่าง ๆ</p>			

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
01.01	สารพลอยได และกากอื่น ๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึงน้ำมันอื่นหรือผลิตภัณฑ์อื่น ที่ได้จากการกลั่นหรือแยกปิโตรเลียม ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกันสำหรับเครื่องยนต์	42	ลิตร เศษ	5.00
01.02	แนพทา รีนอร์เมท ไพโรลสายสิสกีอาชโซลิน และของเหลวที่คล้ายกัน	42	ลิตร เศษ	5.00
01.03	น้ำมันก๊าด และน้ำมันที่จุดไฟแสงสว่างที่คล้ายกัน	34	ลิตร เศษ	4.00

LIRT

ประเภท	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
01.04	น้ำมันก๊าดชนิดที่ใช้เป็นน้ำมันเชื้อเพลิง สำหรับเครื่องบินไอพ่น	34	ลิตร เศษ ของลิตรให้ นับเป็นหนึ่ง ลิตร	4.00
01.05	น้ำมันดีเซลและน้ำมันดีเซลอื่น ๆ ที่คล้ายกันสำหรับเครื่องยนต์	34	ลิตร เศษ ของลิตรให้ นับเป็นหนึ่ง ลิตร	4.00
01.06	ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล) และก๊าซเหลวที่คล้ายกัน	42	ลิตร เศษ ของลิตรให้ นับเป็นหนึ่ง ลิตร	5.00
01.07.	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ก๊าซโพรเพนเหลว และก๊าซที่ คล้ายกัน	34	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้ นับเป็นหนึ่ง กิโลกรัม	9.00

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
01.08	ก๊าซมีเทนเหลว ก๊าซอีเทนเหลว ก๊าซบิวเทนเหลว ไอโซเมอร์ของ บิวเทนในสภาพเหลว และก๊าซหรือ ของเหลวที่คล้ายกัน	34	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ไว้ นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	13.00
01.09	เอทิลีนเหลว โพรพิลีนเหลว บิวทิลีนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวทิลีน ในสภาพเหลว บิวทาไดอินเหลว และของเหลวที่คล้ายกัน	34	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ไว้ นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	9.00
01.10	ก๊าซอีเทน ก๊าซโพรเพน ก๊าซบิวเทน ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเป็น ก๊าซและก๊าซที่คล้ายกัน	34	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ไว้ นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	13.00

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
01.11	เอทีลิน โพรนิลิน บิวทีลิน โซโซเมอร์ ของบิวทีลิน บิวทาไดอิน ในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	34	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัม ให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	9.00
01.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา ตอนที่ 2 <u>เครื่องดื่ม</u> <u>ลักษณะสินค้า</u> "เครื่องดื่ม" หมายความว่า สิ่งซึ่งตามปกติใช้เป็นเครื่องดื่มได้ โดยไม่ต้องเจือปน และไม่มี แอลกอฮอล์ โดยจะก๊าซคาร์บอนได- ออกไซด์อยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม อันบรรจุในภาชนะและผนึกไว้ เช่น	42	-	-

ประเภท	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>น้ำแร่ น้ำหวาน น้ำผลไม้ น้ำพืชผัก และน้ำโซดา เป็นต้น และให้หมายความรวมถึง เครื่องดื่มที่ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องขยายเครื่องดื่มไม่ว่าจะขยายด้วยวิธีใด แม้จะไม่ได้บรรจุภาชนะและผนึกไว้ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(1) น้ำหรือน้ำแร่ตามธรรมชาติ</p> <p>(2) น้ำกลั่นหรือน้ำกรองสำหรับดื่ม โดยไม่ปรุงแต่ง</p> <p>(3) เครื่องดื่มซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อขายปลีกเองโดยเฉพาะ อันมิได้มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ด้วย ทั้งนี้ได้ส่งรณคณภาพด้วยเครื่องเคมี</p> <p>(4) น้ำนมจืด น้ำนมอื่น ๆ</p> <p>ไม่ว่าจะปรุงแต่งหรือไม่ ทั้งนี้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมาย</p>			

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
02.01	ว่าด้วยอาหาร (5) เครื่องดื่มตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา น้ำแร่เทียม น้ำโซดาและน้ำอัดลมที่ไม่เติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ และไม่ปรุงกลิ่นรส (แต่ไม่รวมถึงน้ำแข็งและหิมะ)			
	(1) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตร 440 ลบ.ซม.	25	ภาชนะ	0.77
	(2) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตรเกินกว่า 440 ลบ.ซม.	25	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษของ 440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.77

LIRT

ประเภท	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
02	(3) ทำหรือบรรจหรือได้จาก เครื่องขายเครื่องดื่ม	25	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษของ440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.77
	น้ำแร่และน้ำอัดลมที่เติมน้ำตาลหรือ สารที่ทำให้หวานอื่น ๆ หรือที่ปรุง กลิ่นรสและเครื่องดื่มอื่น ๆ ที่ไม่มี แอลกอฮอล์ แต่ไม่รวมถึงน้ำผลไม้ หรือน้ำพืชผักตามประเภทที่ 02.03 และ 02.04			
	(1) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตร ไม่เกิน 440 ลบ.ซม.	20	ภาชนะ	0.45

LIRT

ประเภทที่	รายการ	มีตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-ป
02.03	(2) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตรเกินกว่า 440 ลบ.ซม.	20	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษของ440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440	0.45
	(3) ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องราชเครื่องดื่ม	20	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษของ440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.45
	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปมีสต์) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมักและไม่เติมสุราไม่ว่าจะเติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม	20	ภาชนะ	0.45
	(1) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตรไม่เกิน 440 ลบ.ซม.			

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
02.04	(2) บรรจุภาชนะซึ่งมีปริมาตรเกินกว่า 440 ลบ.ซม.	20	ปริมาตร ลบ.ซม. เศษ ของ 440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.45
	(3) ทำหรือบรรจุหรือได้จากเครื่องขายเครื่องดื่ม	20	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษของ 440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.45
02.04	น้ำตาลไม้ (รวมถึงเกรปมีส์ต์) และน้ำผึ้งฝักที่ไม่ได้หมักและไม่เติมสุราไม่ว่าจะเติมน้ำตาล หรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม ซึ่งทำจากผลไม้ นิช หรือฝักที่ปลูกในประเทศ			

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
	ทั้งนี้ต้องมีส่วนผสมตามที่อธิบาย กรมสรรพสามิตกำหนดและต้องได้รับ อนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพสามิตก่อน			
	(1) บรรจุกาซหีบซึ่งมีปริมาตร ไม่เกิน 440 ลบ.ซม.	10	กาซหีบ	0.20
	(2) บรรจุกาซหีบซึ่งมีปริมาตร เกินกว่า 440 ลบ.ซม.	10	ปริมาตร 400 ลบ.ซม. เศษ ของ 440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.20
	(3) ทำหรือบรรจุหรือได้จาก เครื่องขยายเครื่องดื่ม	10	ปริมาตร 440 ลบ.ซม. เศษ ของ 440 ลบ.ซม. ให้ นับเป็น 440 ลบ.ซม.	0.20

LIRT

ประเภท	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
2.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา ตอนที่ 3 <u>เครื่องไฟฟ้า</u> <u>ลักษณะสินค้า</u> "เครื่องไฟฟ้า" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงานไฟฟ้า และให้ รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือ เกี่ยวข้องกับไฟฟ้าด้วย	20	-	-
03.01	เครื่องปรับอากาศที่ประกอบด้วย พัดลมซึ่งขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์ และมีส่วน ที่ใช้สำหรับเปลี่ยนอุณหภูมิ ไม่ว่าจะมีส่วน ที่ใช้ควบคุมความชื้นด้วยหรือไม่ ก็ตาม (1) ที่มีขนาดทำความเย็น ไม่เกิน 72,000 บีทียูต่อชั่วโมง	30	-	-

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยคิด
	(2) อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	30	-	-
03.02	โคมไฟน้ำและโคมระย้า สำหรับติดเพดานหรือผนังแต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่างแก่ที่สาธารณะ	15	-	-
03.90	กลางแจ้งหรือถนนหลวง อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	30	-	-
	ตอนที่ 4 <u>แก้วและเครื่องแก้ว</u> <u>ลักษณะสินค้า</u> "แก้วและเครื่องแก้ว" หมายความว่า สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว			
04.01	แก้วเลดคริสตัล	30	-	-

LIRT

ประเภท	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
4.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา ตอนที่ 5 <u>รถยนต์</u> <u>ลักษณะสินค้า</u> "รถยนต์" หมายความว่า รถที่มี ล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลัง เครื่องยนต์กำลังไฟฟ้า หรือพลังงาน อื่น แต่ไม่รวมถึงรถที่เดินบนราง รถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้างไม่เกิน หนึ่งล้อ และรถยนต์ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด ในราชกิจจา นุเบกษา "รถยนต์นั่ง" หมายความว่า รถ เก๋งหรือรถยนต์ที่ออกแบบสำหรับเพื่อ ใช้สำหรับนั่งเป็นปกติวิสัย และให้	30	-	-

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ
	<p>หมายความรวมถึงรถยนต์ในลักษณะ ทำนองเดียวกัน เช่น รถยนต์ที่มี หลังคาติดต่อกันเป็นเนื้อเดียวกันใน ลักษณะถาวร ด้านข้างและหรือด้าน หลังคนขับมีประตูหรือหน้าต่างและมี ที่นั่ง ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีที่นั่งเท่าใด</p> <p>"รถยนต์โดยสาร" หมายความว่า ว่ารถตู้หรือรถยนต์ที่ออกแบบเพื่อใช้ ขนส่งคนโดยสารจำนวนมาก รวมทั้ง รถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน</p> <p>"รถยนต์กระบะ" หมายความว่า รถยนต์ที่มีที่นั่งด้านหน้าตอนเดียว สำหรับคนขับ และตอนหลังเป็น กระบะบรรทุกซึ่งเปิดลงจนถึงท้าย รถโดยไม่มีหลังคา และให้หมาย ความรวมถึงรถยนต์ที่มีเฉพาะแอสซีดี</p>			

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
05.01	และกระจกบังลมหน้า (Chassis with windshield) ทั้งหมด			
	ตามรายละเอียดที่อธิบดีกำหนด			
	รถยนต์ส่วนบุคคล			
	รถยนต์นั่ง			
	ก. รถยนต์นั่งที่ผลิตสำเร็จรูป			
	(1) ใช้เครื่องยนต์ดีเซล	50	-	-
	(2) ใช้เครื่องยนต์ชนิดอื่น	40	-	-
	ข. รถยนต์นั่งที่ตัดแปลงมาจาก			
	รถยนต์กระบะ รถยนต์ชนิดอื่น หรือ			
	สิ่งใด ๆ			
	(1) ใช้เครื่องยนต์ดีเซล	50	-	-
	(2) ใช้เครื่องยนต์ชนิดอื่น	40	-	-
05.02	รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน			
	ก. รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่			
	เกิน 10 คน ที่ผลิตสำเร็จรูป			

ประเภทข้อ	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
	(1) ไร่ เครื่องยนต์ดีเซล	50	-	-
	(2) ไร่ เครื่องยนต์ชนิดอื่น	40	-	-
	ข. รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน 10 คน ที่ดัดแปลงมาจากรถยนต์กระบะ รถยนต์ชนิดอื่น หรือสิ่งใด ๆ			
	(1) ไร่ เครื่องยนต์ดีเซล	50	-	-
	(2) ไร่ เครื่องยนต์ชนิดอื่น	40	-	-
05.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา	50	-	-
	ตอนที่ 6			
	<u>เรื่อง</u>			
	<u>ลักษณะสินค้า</u>			
	"เรือ" หมายความว่า			
	ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
06.01	เรือยอชต์ และยานน้ำที่ใช้เพื่อความ สำราญ	50	-	-
06.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา	50	-	-
	<p>ตอนที่ 7</p> <p><u>ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม</u></p> <p><u>และเครื่องสำอาง</u></p> <p><u>ลักษณะสินค้า</u></p> <p>"ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม"</p> <p>หมายความว่า น้ำหอม หัวน้ำหอม น้ำมันหอม และ สิ่งที่ทำให้มีกลิ่นหอม ต่าง ๆ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(1) หัวน้ำหอมที่ใช้ได้เฉพาะ ในการผลิตสินค้า และ</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>(2) สินค้าตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา "เครื่องสำอาง" หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงแต่ง เพื่อใช้บน ผิวหนังหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของ ร่างกายมนุษย์สำหรับทำความสะอาด ป้องกัน แต่งเสริมให้เกิดความงาม หรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะโดย คุ ทา นัน หรือโรส เป็นต้น แต่ไม่ รวมถึง</p> <p>(1) เกด็ชผลิตภัณฑ์ และ (2) สินค้าตามที่รัฐมนตรี</p> <p>ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา</p>			
07.01	น้ำหอม หัวน้ำหอม และน้ำมันหอม	20	-	
07.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา	20	-	

LIRT

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
98.90	<p>ตอนที่ 8 <u>สินค้าอื่น ๆ</u></p> <p>สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ 1 ถึง ตอนที่ 7 ตามที่กำหนดโดยพระราช- กฤษฎีกา</p> <p>ตอนที่ 9 <u>สถานบริการ</u> <u>ลักษณะสถานบริการ</u></p> <p>"สถานบริการ" หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้าน บริการบันเทิงหรือห้อยใจต่าง ๆ เพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถาน มหรสพที่ฉากภาพยนตร์ สนามแข่งม้า ไนท์คลับ คาบาเรต์ ดิสโกเธค สถานอาบน้ำนวดหรืออบตัว เป็นต้น</p>	30	-	-

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่าร้อยละ	หน่วย	หน่วยละ-บาท
09.01	สนามแข่งม้า	20	-	-
09.90	อื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา	20	-	-

LIRT

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ภายหลังเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติจำกัดอัตรา
 ใช้สรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ

เพื่อปรับปรุงจำกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติจำกัดอัตรา
 ใช้สรรพสามิต พ.ศ. 2527

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสม
 ภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยยกเลิกภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน
 จึงสมควรปรับปรุงจำกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ให้สอดคล้องกันกับการจัดเก็บ
 ภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ รัฐบาลจึงขอเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติจำกัดอัตราภาษีสรรพสามิตมาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นร่าง
 พระราชบัญญัติต่อเนื่อง คงไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดอภิปราย ผมก็จะขอมติ
 ลงนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
 เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
 ปรมาชิกาท ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ขอประทานเสนอท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมวิธีการวิสามัญ
 ชุติเต็วกับกฎหมายประมวลรัษฎากร และถอนปรฤติติ 14 วัน ขอขอบคุณ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลกำหนด
 ให้ตั้งเรื่องให้คณะกรรมการมาธิการวิสามัญชุติเต็วกันกับกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ
 เมื่อสักครู่นี้ และปรฤติติภายใน 14 วัน
 ต่อไประเบียบวาระ 5.5 ร่างพระราชบัญญัติสุธา (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ดังต่อไปนี้

- (1) ยกเลิกมาตรา 8 ทวิ เพื่อยกเลิกการยกเว้นภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรสำหรับการขายสุราของผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราหรือผู้นำเข้าสุรา
- (2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 จัตวา เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดมูลค่าของสุราที่ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการคำนวณภาษีสุราตามมูลค่า
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 เบญจ เพื่อกำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราต้องแจ้งราคาขาย ณ โรงงานสุรา แทนการแจ้งราคาขายส่งโดยผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรา
- (4) เพิ่มมาตรา 8 ฉ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมศุลกากร เรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตกรณีนำเข้าสุรา
- (5) กำหนดบทเฉพาะกาล มาตรา 6 และมาตรา 7 กำหนดให้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสุราฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม ยังคงใช้กับกรณีดังต่อไปนี้
  - (ก) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราและผู้ซื้อสุราซึ่งได้มีสัญญาผูกพันจะต้องจ่ายภาษีเป็นการเท่ากับรัฐบาลไว้ก่อนแล้ว

(ข) ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราและผู้นำเข้าสุราที่ได้เสียภาษีสุราแล้ว แต่ยังมีได้ขนออกจากโรงงานสุราหรือยังมีได้นำออกจากอาคารรักษาของศุลกากร แล้วแต่กรณี

พร้อมทั้งกำหนดให้บุคคลตาม (ก) และ (ข) ดังกล่าว ต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนสุราและสถานที่เก็บ เพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานสรรพสามิต

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศไทยให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้ำและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงภาษีสุรา เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"มาตรา 8 จัตวา การเสียภาษีสุราตามมูลค่านั้น ให้ถือ
มูลค่าดังนี้

(1) ในกรณีสุราที่ทำในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย
ณ โรงงานสุรา

ในกรณีไม่มีราคาขาย ณ โรงงานสุรา หรือราคาขาย ณ โรงงาน
สุราดังกล่าวมีหลายราคา ให้ถือตามราคาที่ยึดตีประกาศ ตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีมี
อำนาจประกาศมูลค่าของสุราที่ทำในราชอาณาจักร เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการ
คำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขาย ณ โรงงานสุราในตลาดปกติได้

(2) ในกรณีสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือราคา
ซี.ไอ.เอฟ. ของสุรากับด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียมอื่นตามที่จะได้
กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดใน
หมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอากรขาเข้าตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้หน้าอากรขาเข้าซึ่งได้รับ
ยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณมูลค่าตาม (2) ด้วย

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (2) ได้แก่ราคาสินค้าที่บวกด้วย
ค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศให้ราคาในท้องตลาด
สำหรับสุราประเภทใดประเภทหนึ่งที่ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ย
กฎหมายว่าด้วยนิกดัตราศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสุราในการคำนวณ
ราคา ซี.ไอ.เอฟ.

LIRT

(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาสุราในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

มาตรา 8 เบื้อง ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุรา แจ้งราคาขาย ณ โรงงานสุราต่ออธิบดีตามแบบและภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด"

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 8 จ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493

"มาตรา 8 จ ในกรณีสุราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร รัฐมนตรีและประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้"

มาตรา 6 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และอัตราภาษีสุราที่กำหนดโดยกฎกระทรวงว่าด้วยการลดหย่อนหรือการเรียกเก็บภาษีสุราที่ออกตามความในพระราชบัญญัติดังกล่าว ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปสำหรับผู้ซื้อสุราหรือผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุรา ที่มีสัญญาผูกพันกับกรมสรรพสามิตหรือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ก่อน วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 และในสัญญาดังกล่าว ผู้ซื้อสุราหรือผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราต้องชำระเงินแก่รัฐบาลเป็นการเหมาจ่าย โดยรวมค่าภาษีสุราและค่าผลประโยชน์หรือรวมค่าภาษีสุราและค่าสิทธิ หรือรวมค่าภาษีสุราและค่าธรรมเนียมพิเศษและค่าทดแทนโรงงานสุราเข้าด้วยกันแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ จนกว่าสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลงไม่ว่าด้วยเหตุเล็กสัญญาหรือสิ้นสุดอายุสัญญา

มาตรา 7 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป สำหรับผู้ซื้อดังต่อไปนี้

(1) สূราที่การปฏิบัติจัดเก็บภาษีซึ่งค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(2) สূราที่ทำในราชอาณาจักรและได้เสียภาษีสุราครบถ้วนแล้ว โดยการปิดแสดมบ้สุราหรือโดยวิธีอื่น แต่ยังมีได้ขนออกจากโรงงานสุร ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) สূราที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับที่ได้เสียภาษีสุราครบถ้วนแล้วโดยปิดแสดมบ้สุรา แต่ยังมีได้น ออกจากอารักขาของศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ทำสุราหรือผู้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ยื่นบัญชีรายละเอียดสุราตาม (2) และ (3) โดยแสดงรายการ ประเภท ชนิด และปริมาณ ณ วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2534 พร้อมทั้งระบุสถานที่เก็บสุรานั้น และให้ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงงานสุราตั้งอยู่ หรือต่อ เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่มีการนำเข้าสุรา แล้วแต่กรณี ทั้ง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตทำสุราหรือผู้นำเข้าสุราผู้ใด ไม่ปฏิบัติตาม วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญรัฐมนตรีครับ

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผล
 ดังต่อไปนี้

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศโดยยกเลิก
 ภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงภาษีสุราให้
 สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้ง
 ยังเกิดความสะดวกในการจัดเก็บ รัฐบาลจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมีมติ
 งดรับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
 เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
 สมาชิก ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณา
 หมายประมวลรัษฎากรเมื่อสักครู่นี้ และขอแปรญัตติ 14 วัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
ขอให้ส่งคณะกรรมการมาธิการวิสามัญชุดเดียวกัน 20 ท่าน ที่สภาตั้งไปแล้ว
แปรญัตติภายใน 14 วัน

ต่อไปพิจารณาอาระ 5.6 ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 ทวิ เพื่อยกเลิกข้อความเดิมให้ยกเว้นภาษีการค้าตามประมวลรัษฎากรสำหรับการขายยาเส้นหรือยาสูบและให้ใช้ข้อความใหม่เพื่อกำหนดให้มีการเสียค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่าหรือตามปริมาณ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า
- (2) เพิ่มมาตรา 5 ตริ เพื่อเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การกำหนดค่าของยาเส้นหรือยาสูบที่ทำหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการคำนวณแสตมป์ยาสูบตามมูลค่า
- (3) เพิ่มมาตรา 5 จิตวา และมาตรา 45 ทวิ เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบต้องแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาขายยาเส้นหรือยาสูบ และกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน
- (4) เพิ่มมาตรา 5 เบญจ เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าแสตมป์ยาสูบเพื่อกรมสรรพสามิตกรณีนำเข้ายาเส้นหรือยาสูบ
- (5) กำหนดบทเฉพาะกาล มาตรา 6 เพื่อกำหนดให้บทบัญญัติของพระราชบัญญัติยาสูบฯ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม ยังคงใช้กับยาเส้นหรือยาสูบที่ได้มีการปิดแสตมป์ยาสูบไว้แล้วแต่ยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบหรือออกจากอารักขาของศุลกากร พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบ

อุตสาหกรรมยาสูบหรือผู้นำเข้าต้องยื่นบัญชีเกี่ยวกับจำนวนขาย เส้นหรือยาสูบและสถานที่เก็บเพื่อการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่งานสรรพสามิต

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่ามาใช้แทน สมควรปรับปรุงค่าแสตมป์ยาสูบเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 5 ตีร มาตรา ๕
จัดว่าและมาตรา 5 เบญจ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509

"มาตรา 5 ตีร การเสี่ยค่าแสตมป์ยาสูบตามมูลค่านั้น ให้ถือ
มูลค่างดังนี้

(1) ในกรณียาเส้นที่ทำในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขาย ณ
โรงอุตสาหกรรมยาสูบ

ในกรณีไม่มีราคาขายยาเส้น ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ หรือ
ราคาขายยาเส้น ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบมีหลายราคา ให้ถือตามราคา
ที่อธิบดีประกาศตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บค่าแสตมป์ยาสูบ อธิบดีโดยอนุมัติ
รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศมูลค่างของยาเส้นที่ผลิตในราชอาณาจักร เพื่อถือ
เป็นเกณฑ์ในการคำนวณค่าแสตมป์ยาสูบ โดยกำหนดจากราคาขาย ณ
โรงอุตสาหกรรมยาสูบในตลาดปกติได้

ในกรณียาสูบที่ทำในราชอาณาจักร ให้ถือตามราคาขายตามที่
อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา 23 เป็นราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ

(2) ในกรณียาเส้นหรือยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ถือ
ราคา ซี. ไอ. เอฟ. ของยาเส้นหรือยาสูบ บวกด้วยอากรขาเข้า ค่าธรรมเนียม
พิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน และภาษีและค่าธรรมเนียม
อื่นตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่รวมถึงภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่
กำหนดในหมวด 4 ลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่ผู้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราอากรขาเข้าตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ให้นำอากรขาเข้าที่ได้รับ
ยกเว้นหรือลดอัตราดังกล่าวมารวมในการคำนวณมูลค่างตาม (2) ด้วย

ราคา ซี.ไอ.เอฟ. ตาม (2) ได้แก่ ราคาขายเส้นหรือยาสูบที่บวกด้วยค่าประกันภัยและค่าขนส่งถึงด่านศุลกากรในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่มีอธิบดีกรมศุลกากรประกาศให้ราคาให้ทั้งสองตลาดสำหรับขนเส้นหรือยาสูบประเภทใดประเภทหนึ่ง ต้องเสียอากรตามราคาเป็นรายเฉลี่ยตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ก็ให้ถือราคานั้นเป็นราคาขายเส้นหรือยาสูบในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

(ข) ในกรณีที่เจ้าพนักงานศุลกากรประเมินราคาเพื่อเสียอากรขาเข้าใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ถือราคานั้นเป็นราคาขายเส้นหรือยาสูบในการคำนวณราคา ซี.ไอ.เอฟ.

มาตรา 5 วรรค ๒ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าของขาเส้นหรือยาสูบให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาขายขาเส้นหรือยาสูบต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามแบบและภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 5 เบญจ ในกรณีขาเส้นหรือยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บค่าแถมมียาสูบเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้"

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 45 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509

"มาตรา 45 ทวิ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบใดไม่แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาขายขาเส้นหรือยาสูบตามมาตรา 5 วรรค ๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

LIRT

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบใดแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับราคาขายยาเส้นหรือยาสูบตามมาตรา 5 จัตวา อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา 6 บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(1) ยาเส้นหรือยาสูบที่การปฏิบัติจัดเก็บค่าแสตมป์ยาสูบซึ่งค้างอยู่หรือที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(2) ยาเส้นหรือยาสูบที่ทำในราชอาณาจักรโดยบรรจขของและปิดแสตมป์ยาสูบครบถ้วนแล้ว แต่ยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมยาสูบก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(3) ยาเส้นหรือยาสูบที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับที่ได้ปิดแสตมป์ยาสูบแล้ว แต่ยังมีได้นำออกจากอาคารของศุลกากรก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบหรือผู้นำยาเส้นหรือยาสูบเข้ามาในราชอาณาจักร ยื่นบัญชีรายละเอียดยาเส้นหรือยาสูบตาม (2) และ (3) โดยแสดงรายการประเภท ชนิด และปริมาณ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534 พร้อมทั้งระบุสถานที่เก็บยาเส้นหรือยาสูบนั้น และให้ยื่นบัญชีดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมยาสูบตั้งอยู่ หรือต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่มีการนำเข้ายาเส้นหรือยาสูบ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยาสูบหรือผู้นำเข้ายาเส้นหรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและ
เหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศสมาชิกให้เหมาะสม
กับสภาพทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยยกเลิกภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่ม
มาใช้ สมควรปรับปรุงค่าสัมมูลยาสสูบ เพื่อให้มีความสอดคล้องกับการจัดเก็บ
ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวก
ในการจัดเก็บ จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อสภาได้โปรด
พิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติ
ต่อที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ
กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอให้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่
พิจารณาผูกพันประมวลรัษฎากรในวาระต้นนี้ และขอแปรญัตติภายใน 14 วัน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการศึกษาวิสามัญ 20 ท่านที่อนุมัติไปแล้ว แปรญัตติ 14 วัน
ต่อไปพิจารณา 5.7 ร่างพระราชบัญญัติใหม่ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

เพิ่มมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 เพื่อให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้กรมชลประทาน เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประกับตราไฟเพื่อกรมสรรพสามิต

เหตุผล

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประกับตราไฟเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรดังกล่าว อีกทั้งเพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดเก็บ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

"มาตรา 10 ทวิ ในกรณีนี้ไฟฟ้าเข้ามา รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากร เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการประหยัดราไฟเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
งบประมาณรายปีปฏิบัติใหม่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผล
ต่อไปนี้

เนื่องจากได้มีการปรับปรุงระบบภาษีอากรของประเทศ โดย
เลิกภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรปรับปรุงการจัดเก็บ
ค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับอัตราใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดเก็บภาษี
มูลค่าเพิ่มดังกล่าว อีกทั้งให้สะดวกในการจัดเก็บ จึงขอเสนอร่างพระราช-
บัญญัติฉบับนี้มา เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอมติเลย
ครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนัยรับ
รรมาธิการ ท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณา
กฎหมายประมวลวิธีพิจารณาในวาระต้น และขอแปรญัติใน 14 วัน

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการกึ่งพิจารณาชุดเดียวกับเมื่อสัปดาห์นี้ แปรญัตติ 14 วัน
ต่อไป 5.8 ร่างพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติราชได้เทศบาล (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชได้เทศบาล พ.ศ. 2497

ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 เพื่อกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบทบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงการจัดเก็บภาษีการซื้อโภคภัณฑ์และอาหารมหรสพที่ถูกลงเลิกไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

(2) เพิ่มมาตรา 12 ทวิ เพื่อกำหนดให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 14 เพื่อกำหนดให้ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่เทศบาลจัดเก็บ เป็นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และให้เทศบาลมีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ เรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อเทศบาลได้

(4) เพิ่มมาตรา 14 ทวิ เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่เทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 7 ให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลไปพลางก่อน จนกว่าเทศบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ . . . . . พ.ศ. . . . .) ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้ เทศบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าวประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการ
อยู่ในเขตเทศบาล

(2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา
ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเทศบาล

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมาย
ว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเทศบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑๕ แห่ง
หนึ่งบางให้ตัดทิ้ง"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 12 ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497

"มาตรา 12 ทวิ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษี
มูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บ
ตามประมวลรัษฎากร ในอัตราดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา
ร้อยละศูนย์ ให้เทศบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น
ให้เทศบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวล
รัษฎากร

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา 11
มาตรา 12 และมาตรา 12 ทวิ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม
ตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 12 ทวิ หรือมาตรา 13 เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อเทศบาลก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้ส่งมอบให้แก่เทศบาลนั้น ๆ เว้นแต่ภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรา 11 ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดแบ่งให้เทศบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 14 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497

"มาตรา 14 ทวิ การจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา 12

1) และการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 12 ทวิ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เทศบาลให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี ตลอดจนการควบคุมกำกับโดยกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 7 ในระหว่างที่เทศบาลยังมิได้มอบให้การสมรณาการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้การสมรณาการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลเพิ่มขึ้นอีกเท่ากันอัตราภาษีตามมาตรา 12 ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรา ๑ ให้
ว่าเทศบาลได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลตาม
มาตรา 14

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุวิทย์ สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

ทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลก็คือว่า

เพื่อให้เทศบาลได้มีอำนาจจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะที่นำมาใช้ใหม่ให้สอดคล้องกันกับภาษีการค้า และภาษีที่ถูกลบเลิกไป สำหรับอัตราภาษีที่กำหนดให้เทศบาลเรียกเก็บเพิ่มขึ้นได้นั้นในกรณีภาษีธุรกิจเฉพาะให้เก็บได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรเช่นเดียวกับที่ได้เคยเรียกเก็บในกรณีภาษีการค้า ส่วนในกรณีภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้ปรับปรุงใหม่ โดยกำหนดให้จัดเก็บได้ในอัตราหนึ่งในเก้าของภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติและครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมการธิการ ท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ   รัฐบาลขอให้กรมการวิสามัญชุดที่
พิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากรในวาระต้น และขอแปรญัตติกายใน 14 วัน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกัน แปรญัตติกายใน 14 วัน

ต่อไป 5.9 ร่างพระราชบัญญัติราชได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติราชได้สุชาภิบาล (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติราชได้สุชาภิบาล พ.ศ. 2498

ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8 ทวิ เพื่อกำหนดให้สุชาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบทบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงการจัดเก็บภาษีการซื้อโภคภัณฑ์และอาคารมหรสพที่ถูกต้องยกเลิกไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน
- (2) เพิ่มมาตรา 8 จัตวา เพื่อกำหนดให้สุชาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้
- (3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 เพื่อกำหนดให้สุชาภิบาลมีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มหรือภาษีธุรกิจเฉพาะ เรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อสุชาภิบาลได้
- (4) เพิ่มมาตรา 10 ทวิ เพื่อกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่สุชาภิบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง
- (5) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 7 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุชาภิบาลไปพลางก่อน จนกว่าสุชาภิบาลจะดำเนินการจัดเก็บเอง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ
มาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยราชได้สุชาภิบาลให้สอดคล้องกับการใช้
ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้
เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้

(1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการ
อยู่ในเขตสุขาภิบาล

(2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรากลั่นตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่ง
ร้านขายสุรากลั่นในเขตสุขาภิบาล

(3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมาย
ว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตสุขาภิบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา^{นี้} เศษของ
หนึ่งบาทให้ตัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา^{นี้} ให้ถือเป็นภาษีอากร
และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 8 จัตวา แห่ง
พระราชบัญญัติราชได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498

"มาตรา 8 จัตวา สุขาภิบาลมีอำนาจออกข้อบังคับเก็บภาษี
มูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บ
ตามประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา
ร้อยละศูนย์ ให้สุขาภิบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา^{นี้}
ให้สุขาภิบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวล
รัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา^{นี้} ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล
รัษฎากร"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายได้
สุขาภิบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2503 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 9 สุขาภิบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมี
หน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา 4 มาตรา 5 มาตรา 6
มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 8 ทวิ มาตรา 8 ดวี หรือมาตรา 8 จัตวา
เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อสุขาภิบาลได้ ในกรณีเช่นว่านี้
เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้วให้ส่งมอบให้แก่สุขาภิบาล
นั้น ๆ "

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 10 ทวิ แห่งพระราช-
บัญญัติรายได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498

"มาตรา 10 ทวิ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 8 จัตวา
ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร และเพื่อประโยชน์ในการ
ดำเนินการจัดเก็บภาษีดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สุขาภิบาลให้เป็น
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงาน
เจ้าหน้าที่ดังกล่าว หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจะทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม
การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี ตลอดจนการควบคุมกำกับโดย
กระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 7 ในระหว่างที่สุขาภิบาลยังมิได้มอบให้กรมสรรพากร
เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาลตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติ
รายได้สุขาภิบาล พ.ศ. 2498 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรม
สรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสุขาภิบาล เพิ่มขึ้นอีก เท่ากับอัตราภาษี
ตามมาตรา 8 จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรา ๙ ให้
ถือว่าสภาภิบาลได้มอบให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อสภาภิบาล
ตามมาตรา 9

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชัย สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติรายได้สุขาภิบาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... โดยมี
หลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้า และได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจ
เฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้สุขาภิบาลให้สอดคล้อง
กับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการยังไม่สอดคล้อง
กับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย
รัฐบาลจึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติ
จากที่ประชุมคณะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิยกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิยกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุชัย สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่

LIRT

366

พิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากรในวาระต้น และขอแปรญัตติภายใน 14 วัน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกัน แปรญัตติภายใน 14 วัน

ต่อไป 5.10 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 ดังต่อไปนี้

- (1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 112 เพื่อกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากรได้
- (2) เพิ่มมาตรา 112 ทวิ เพื่อกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติเกี่ยวกับมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้
- (3) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 5 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรุงเทพมหานครไปพลางก่อน จนกว่ากรุงเทพมหานครดำเนินการจัดเก็บเอง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

- (1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร
- (2) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรตามกฎหมายว่าด้วยสุรา
- (3) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมาย

ด้วยกาพนัน

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษของเงินบาทให้ตัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยกาพนัน"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 112 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

"มาตรา 112 ทวิ กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกข้อบัญญัติใบภาษีมูลค่าเพิ่มโดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราเรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ให้กรุงเทพมหานครเก็บในอัตราร้อยละ
- (2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น กรุงเทพมหานครเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร"

มาตรา 5 ในระหว่างที่กรุงเทพมหานครยังมิได้มอบให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกกรุงเทพมหานครตามมาตรา 116 ถึงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

ให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นอีก
เท่ากับอัตราภาษีตามมาตรา 112 ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรานี้
ให้ถือว่ากรุงเทพมหานครได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อ
กรุงเทพมหานครตามมาตรา 116

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลโดยย่อคือ

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรได้ยกเลิก
ภาษีการค้า และได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควร
ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ในส่วน
ที่เกี่ยวกับรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว จึงขอเสนอพระราช-
บัญญัตินี้มาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคุณปัดคิดรับ

นายปัด นัฒนกุล : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัด นัฒนกุล
กระผมต้องขออนุญาตเบรค (Brake) รัฐบาลนิดหนึ่งนะครับ เพราะว่า เสนอ
กฎหมายพรวด ๆ ไป อย่างกับรถไฟสายด่วน ท่านประธานครับ กระผมใคร่
ขอสาจะกราบเรียนถามไปทางรัฐบาล ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ในมาตรา 112 ทวิ เมื่อสักครู่นี้ก็มีผ่านไป 2 - 3 ฉบับแล้ว ลักษณะ
ทำนองเดียวกันนี้ กระผมลุกขึ้นถามไม่ทัน กฎหมายก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว
ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียนถามไปทางรัฐบาล ในมาตรา 112 ทวิ
(2) ที่ว่า ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่นให้
กรุงเทพมหานครเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อจะเก็บตาม
ประมวลรัษฎากร กระผมขอกราบเรียนถามว่า ทำไมให้เรียกเก็บหนึ่งใน
เก้าละครับ รัฐบาลมีเหตุผลอย่างไรตรงนี้ กระผมขอคำอธิบาย จะเกิด
ประโยชน์ในการเรียกเก็บภาษีสำหรับกรุงเทพมหานคร ที่จะออกข้อบัญญัติมา
อย่างไร และจะมีผลกระทบต่อประชาชนอย่างไร ขอคำอธิบายครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญท่าน รัฐมนตรี

นายสุวิทย์ สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ต้องขอภัยคุณปกิต ที่เมื่อสักครู่นี้เป็นรถไฟด่วนไปหน่อย นึกว่าไม่ต้องจอด ในมาตรา 112 จะพบว่า ภาษีธุรกิจพิเศษ ถ้าเก็บเท่าไร รัฐบาลท้องถิ่นก็จะได้ 10 เปอร์เซ็นต์ของภาษีนั้น ในที่นี้คือกรุงเทพมหานคร เช่นเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมธนาคาร หรือขยะ 3 เทศบาลหรือ กทม. ก็จะได้ .3 หรือร้อยละ 10 ของภาษี ตรงนั้นก็คงจะรับฟังได้ไม่ขัดเหินมาตรา 112 ทวิ เขียน ทำให้ฉงน มาตรา 112 ทวิ (2) เขียนว่าสำหรับภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้กรุงเทพมหานครเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีที่กำหนด ให้มีการเรียกเก็บ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 นั้น เป็นภาษีที่รวบรวมภาษีของท้องถิ่นไว้แล้ว 7 เปอร์เซ็นต์นั้นเมื่อเก็บจริง ๆ ไม่ใช่ 7.7 เปอร์เซ็นต์ เช่นที่เราคุ้นเคยกับภาษีการค้ามาก่อน 7 เปอร์เซ็นต์นั้นรวมภาษีของเทศบาลไว้แล้ว ภาษีรัฐบาลกลางบวก 10 เปอร์เซ็นต์ของภาษีนั้นก็จะ เป็นร้อยละ 7 เพราะฉะนั้นเพื่อให้ได้ภาษีที่จะให้ กทม. จึงจะต้องเขียนกฎหมายว่า เนื่องจาก 7 เปอร์เซ็นต์รวมภาษีท้องถิ่นไว้แล้ว การแบ่ง 10 เปอร์เซ็นต์นั้น ของภาษีรัฐบาลกลางก็เท่ากับหนึ่งในเก้าของภาษีที่รวมภาษีท้องถิ่นไว้แล้ว เป็นเลขคณิต ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปผมจะขอ มติจากที่ประชุมว่า จะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
ดูรายละเอียดท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่พิจารณา
กฎหมายประมวลรัษฎากรตามวาระข้างต้น และขอแปรญัตติ 14 วัน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
กรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกัน แปรญัตติภายใน 14 วัน

ต่อระเบียบวาระ 5.11 ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองนันทฯ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองนันทฯ
พ.ศ. 2521 ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 87 เพื่อกำหนดให้เมืองนันทฯ มีอำนาจออกซื้อบัญญัติเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร และตัดบบัญญัติในส่วนที่อ้างถึงอากรมหรรณที่ถูยกเลิกไปแล้ว เพื่อให้สอดคล้องกันข้อเท็จจริงในปัจจุบัน

(2) เพิ่มมาตรา 87 ทวิ เพื่อกำหนดให้เมืองนันทฯ มีอำนาจออกซื้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรได้

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 88 เพื่อกำหนดให้เมืองนันทฯ มีอำนาจมอบให้กรมซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม เรียกเก็บภาษีดังกล่าวเพื่อเมืองนันทฯ ได้

(4) เพิ่มมาตรา 89 ทวิ เพื่อกำหนดบบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในกรณีที่เมืองนันทฯ จะดำเนินการจัดเก็บเอง

(5) เพิ่มบทเฉพาะกาล มาตรา 7 ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเมืองนันทฯ ไปพลางก่อน จนกว่าเมืองนันทฯ จะดำเนินการจัดเก็บเอง

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา

.....
.....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 87 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน "มาตรา 87 เมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมประเภทใดประเภทหนึ่งหรือทุกประเภท ดังต่อไปนี้

(1) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานที่ประกอบกา
อยู่ในเขตเมืองพัทยา

(2) คำธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรாதามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเมืองนันทยา

(3) คำธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเมืองนันทยา

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา... เศษของหนึ่งบาทให้ตัดทิ้ง

ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา... ให้ถือเป็นภาษีและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 87 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ เมืองนันทยา พ.ศ. 2521

"มาตรา 87 ทวิ เมืองนันทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากรดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ... ให้เมืองนันทยาเก็บในอัตราร้อยละ...

(2) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้เมืองนันทยาเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

ภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา... ให้ถือเป็นภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองนันทยา พ.ศ. 2521 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 88 เมืองนันทราชจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่ง มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา 81 มาตรา 82 มาตรา 83 มาตรา 84 มาตรา 85 มาตรา 86 มาตรา 87 หรือมาตรา 87 ทวิ เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อเมืองนันทราชก็ได้ ในกรณี เช่นนี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้กระทรวง ทบวง กรม นั้นส่งมอบให้แก่เมืองนันทราช"

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 89 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองนันทราช พ.ศ. 2521

"มาตรา 89 ทวิ การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 87 ทวิ ให้เป็นไปตามประมวลรัษฎากร และเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดเก็บ ภาษีดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เมืองนันทราชให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม ประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การยื่นแบบแสดง รายการและการชำระภาษี ตลอดจนการควบคุมกำกับโดยกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 7 ในระหว่างที่เมืองนันทราชยังมิได้มอบให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมืองนันทราชตามมาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการเมืองนันทราช พ.ศ. 2521 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเมืองนันทราช เพิ่มขึ้นอีกเท่ากับอัตราภาษีตามมาตรา 87 ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช บัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรา 88 นี้ ให้อธิบายว่าเมืองนันทราชได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเมืองนันทราชตามมาตรา 88

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลโดยสรุปคือ

เนื่องจากได้มีการใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
โดยยกเลิกภาษีการค้า และได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้
แทนสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาในส่วนที่
เกี่ยวกับรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ภาษีดังกล่าว ประกอบกับมีบทบัญญัติ
บางประการไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว สมควร
ปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย รัฐบาลจึงขอเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อสภา
ได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นเรื่อง
ทำนองเดียวกัน ขอมติจากที่ประชุมเลขานุการ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมวาจาครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมวิธีการวิสามัญชุดที่ใช้
 พิจารณาอนุมัติประมวลรัษฎากรตามวาระข้างต้น และขอแปรญัตติกาศใน
 14 วัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
 คณะกรรมาธิการวิสามัญชุดเดียวกัน แปรญัตติกาศใน 14 วัน

ต่อไประเบียบวาระ 5.12 ร่างพระราชบัญญัติจัดสรร
 รายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่ม
และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น และยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ... พ.ศ. ....) ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน และได้มีกฎหมายกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ เพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่น ทำนองเดียวกับภาษีการค้า สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505 พร้อมทั้งยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้า ฯลฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่
ราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ....

.....
 .....
 .....

.....
 โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้
 ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด

.....
 มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดสรร
 รายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น
 พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม
 พ.ศ. 2535 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษี
 การค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505

มาตรา 4 ให้รายการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งซึ่งได้รับภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ อันเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยรายได้ เทศบาล กฎหมายว่าด้วยรายได้สุราษฎร์ธานี กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา และกฎหมายว่าด้วยราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะที่ได้รับทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรแก่รายการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งที่ราชอาณาจักร

ในกรณีที่รายการส่วนท้องถิ่นมอบให้กรมสรรพากร เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ เนื่องรายการส่วนท้องถิ่น เมื่อกรมสรรพากร ได้หักค่าใช้จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ๆ แล้ว ให้กรมสรรพากรส่งมอบภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะทั้งจำนวนแก่กระทรวงมหาดไทย เพื่อให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรตามมาตรานี้ และให้กรมสรรพากรแจ้งจำนวนภาษีดังกล่าวที่เรียกเก็บได้พร้อมทั้งค่าใช้จ่ายที่ได้หักไว้ให้รายการส่วนท้องถิ่นนั้นทราบ

การจัดสรรเงินรายได้ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้กำหนดวงเงิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 5 บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุราษฎร์ธานี และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505 ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปโดยอนุโลม ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐสภา
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจ
เฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลคือ

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ได้ยกเลิก
ภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน และได้มี
กฎหมายกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเก็บภาษี
มูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ เพื่อเป็นรายได้แก่ท้องถิ่นท่านเองเกี่ยวกับการ
การค้า สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรรายได้ประเภทภาษี
มูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ท่านเองเดี๋ยวกับกับ
พระราชบัญญัติจัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล
และองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2505 พร้อมกับยกเลิกพระราชบัญญัติ
จัดสรรเงินรายได้ประเภทภาษีการค้าดังกล่าว รัฐสภาจึงขอเสนอพระราช-
บัญญัติฉบับนี้ เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีผู้อภิปราย
ซักถามอะไร กระทบจะขอมติจากที่ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีขึ้นครับ
กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
 กรามเรือนท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอวีธีกรรมวิธีการวิสามัญชุดที่
 พิจารณาประมวลวิธานการตามวาระข้างต้น และขอแปรญัตติภายใน 14 วัน
 ขอขอบคุณครับ

ผู้มีอำนาจหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาล
 เสนอให้คณะกรรมการวิธีการวิสามัญชุดเดียวกันกับที่พิจารณามาแล้วเป็นผู้พิจารณา
 แปรญัตติภายใน 14 วัน

ต่อไป 5.13 ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2521 เพื่อตัดข้อความหรือถ้อยคำที่อ้างอิงหรือกล่าวถึง "ภาษีการค้า" ออกจาก มาตราต่าง ๆ ดังนี้

(1) ยกเลิกวรรคสองของมาตรา 28 วรรคสองของมาตรา 31 และ (1) ของมาตรา 35

(2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 28 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 48 วรรคหนึ่ง โดยตัดคำว่า "และหรือภาษีการค้า" หรือ "และภาษีการค้า" ออก แล้วแต่กรณี

(3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 36 เพื่อแก้ไขถ้อยคำที่อ้างอิงถึง ภาษีการค้า

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ... พ.ศ. ... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีสู่ค่าเพิ่มมาใช้แทน และไม่ ความจำเป็นต้องยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมอีกต่อไป จึงต้องจำเป็นตราพระราชบัญญัตินี้

ตัดคำว่า "และภาษีการค้า" ออกจากมาตรา 30 และมาตรา 48 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 36 เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ผลิต มผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(2) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริม นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

(3) การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริม ผลิตหรือประกอบ

(4) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมี
หลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ได้ยกเลิก
ภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน และไม่มีความจำเป็นจะต้อง
ออกเว้น หรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้รับส่งเสริมการลงทุนอีกต่อไป รัฐบาล
จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา เพื่อสภาได้พิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอมติเลข
นะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใด
เห็นไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่ใช้
พิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากรในวาระข้างต้น และขอแปรญัตติภายใน
14 วัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการการวิสามัญชุดเดียวกันกับที่พิจารณาแล้ว แปรญัตติภายใน
14 วัน

ต่อไป 5.14 ร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 มาตรา 51 และมาตรา 54 แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เพื่อให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า โดยเปลี่ยนคำว่า "ภาษีการค้า" "ภาษีมูลค่าเพิ่ม"

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เพื่อให้ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้าได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เป็นคำว่า
"ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลโดยสรุปคือ

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ได้ยกเลิก
ภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เพื่อให้ผู้ประกอบการ
ในเขตอุตสาหกรรมส่งออกที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษี
มูลค่าเพิ่มแทน รัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อสภาได้โปรด
พิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมขอมติจากที่
ประชุมนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีนะครับ
กรรมาธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอใช้กรรมาธิการวิสามัญชุดที่ใช้
พิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากรในวาระข้างต้น และขอแปรญัตติภายใน
14 วัน ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญชุดเมื่อสักครู่นี้ แปรญัติตกภายใน 14 วัน
ต่อไป 5.15 ร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ).

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เพื่อให้ผู้รับสัมปทานได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้าที่ถูกยกเลิกไป

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ... พ.ศ. ....) ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เพื่อให้ผู้รับสัมปทานที่เคยได้รับยกเว้นภาษีการค้า ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การเสียอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยนิกิตัตราศุลกากรและภาษีมูลค่าเพิ่ม
ตามประมวลรัษฎากร แต่ของดังกล่าวต้องเป็นของที่คณะกรรมการมีคำสั่ง
เห็นชอบว่าจำเป็นในการประกอบกิจการปิโตรเลียม

ผู้รับสัมปทานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรีได้
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชัย สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติปิโตรเลียม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมี
หลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ด้ยกเลิก
ภาษีการค้า และนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติ
ปิโตรเลียม พ.ศ. 2514 เพื่อให้ผู้รับสัมปทานที่เคสได้รับยกเว้นภาษีการค้า
ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มแทน รัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เพื่อสภาได้โปรดพิจารณาอนุมัติ ขอขอบคุณ

ผู้มีมติเห็นหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอนติจากที่
ประชุม ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้มีมติเห็นหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้มีมติเห็นหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีครับ
กรมการธิการ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุชัย สิงห์เสนห์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอใช้คณะกรรมการวิสามัญชุดที่ใช้
พิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากรในวาระข้างต้น และขอแปรญัติพิจารณาใน
14 วัน ขอขอบคุณเป็นครั้งสุดท้ายด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลขอเสนอ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญชุดเดียวกันกับที่พิจารณาเมื่อ^{ก่อน} 14 วัน
14 วัน

ระเบียบวาระที่ 8 เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรี
ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ 14 ฉบับรวดแบบรวดไฟด่วนนะครึ้น และขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกที่มาประชุมทุกท่าน ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา 16.15 นาฬิกา

ผู้ครุงานการประชม

อุษเสาว มีสมเพิ่ม	เนทาส นินธุ์ถึง
ภาวนา ภักดีตรทัน	กฤษณา สุวรรณนที
ธีรวรรณ ไคร์กระโทก	วัชรวิ วีระกิติ
เฮวเรศ นวลสกุล	ฉวีวรรณ โชติพันธ์
ประกา ขุนทองจันทร์	จีรภา จันทร์เกาะ
ดวงทิพย์ หามะลิ	อรสา เจียมเจริญ
วิษนี มนต์ไตรเวศย์	วิภา สัตตวิตรกุล
สุวนุช หนองพงษ์	สดิมา จันทร์ไผจิตร
สุจิตรา อรุโณ	สุษาดา ภมระวภา
รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์	ประทีป รักเมือง
สาวิตรี อมรตานนท์	สมบัติ จันทร์ไผจิตร
สำราญ นวลประสิทธิ์	อุทุมพร แก้วสภิตต์
ละไม ปิ่นแก้ว	สมบูรณ์ อิ่มโอบธุ์
อาวีรัตน์ นันทโตภนพงค์	รสนินทร์ กนกอุดม
สุภาภรณ์ มาดิอัทดี	รุจิรา เนตรบุตร
ชนิกา ศรีสมวงษ์	ประเสริฐ ปันสิน
คำภู่ เป่าผาง	อุษารัตน์ เกิดโสดศรี
นัสนา เปรมพันธ์	กวดา นิมน์สุวรรณ
รัชมี บานเย็น	วิมล แจ็งอัคระ
ชลลลักษณ์ ชรรมผล	บังอร แก่นกุล
อัมพา กันทิโกวิทส์	ศุภลักษณ์ โอภาสนินิจ
สุดตะนิง ดิษฮาณิคม	สันทนา ทวีพันธ์นูนผล
สมนิศ ศรีวิบูลย์รัตนนา	พัชรี โชคคำพา
สรัญญา จันทร์เรียว	วิภาณี อุดมภักดี

LIRT

พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

วันที่ ๑๖/๐๖/๒๕๖๕

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาการขอใช้ข้อมูลส่วนบุคคลกรณีขออนุญาต

ลำดับที่	รายละเอียดการขออนุญาต	ความเห็น
๑.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนา	เห็นชอบ
๒.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๓.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๔.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๕.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๖.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๗.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๘.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๙.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๑๐.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๑๑.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๑๒.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๑๓.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๑๔.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๑๕.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	เห็นชอบ
๑๖.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	
๑๗.	ขอใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือการแพทย์	

กรรมการที่ ๓๑ นาย อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ

กรรมการที่ ๓๒ นาย อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ

กรรมการที่ ๓๓ นาย อดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ

LIRT